

STORTINGET

Dokument 15:4

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 451-600
11.–29. november 2020

Innhold

451.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. felling av flere ulveflokker til vinteren, besvart av klima- og miljøminister.....	11
452.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. fylkesmennene og offentligheten, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	12
453.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. frakt av koronapasienter, besvart av helse- og omsorgsminister.....	13
454.	Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. oppdatering av håndhygieneveilederen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	14
455.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. ulike karantenekrav for norske statsborgere bosatt i Danmark, besvart av justis- og beredskapsminister.....	15
456.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. reindriften, besvart av landbruks- og matminister	16
457.	Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. Nav-ansatte som blir kjent med brudd på smittevernreglene blant sine brukere, besvart av arbeids- og sosialminister	16
458.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. Nordlandsbanen og rullestolbrukere, besvart av samferdselsminister.....	17
459.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. Vy sin bussrute mellom Notodden og Oslo, besvart av samferdselsminister.....	19
460.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. koronakommisjonen, besvart av helse- og omsorgsminister	20
461.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. midler fra stimuleringsordningen, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	20
462.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. lovendringer i forbindelse med Forsikringsdistribusjonsdirektivet, besvart av finansminister	21
463.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. gang- og sykkelvei på riksvei 85 over over Sortlandsbrua, besvart av samferdselsminister	22
464.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. synssjekk hos optiker for barn, besvart av helse- og omsorgsminister.....	23
465.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. atypiske symptomer for beboere i helseinstitusjon, besvart av helse- og omsorgsminister	24
466.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. fangsten av kystbrisling i 2020, besvart av fiskeri- og sjømatminister	24
467.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. forhold som kan påvirke drikkevannet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	25
468.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. Mattilsynets kartlegging av situasjonen på drikkevannsområdet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	26
469.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. forutsigbarhet for vernepliktige, besvart av forsvarsminister	27
470.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. deling av et fylke eller en kommune midt i en valgperiode, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	27
471.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. at ordningen med offentlig kjøp ikke videreføres for Flytoget for 2021, besvart av samferdselsminister	28
472.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. energiltak i husholdningene, besvart av klima- og miljøminister	29
473.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. havvindprosjekter, besvart av olje- og energiminister.....	30
474.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. Husbankens regionale kontor bl.a. i Bergen, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	30
475.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. CO ₂ -utslippene fra avfallsforbrenningsanlegg, besvart av finansminister.....	31
476.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. trygghet og ytringsfrihet i Colombia, besvart av utenriksminister	32
477.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. utkast til ny forskrift om tilskudd til tekniske og industrielle kulturminner, besvart av klima- og miljøminister	33
478.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. innbyggertilskudd til kommunene, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	34

479.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. ungdommen fra Kjøllefjord, besvart av fiskeri- og sjømatminister	43
480.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. pårørende og smittevern hensyn, besvart av helse- og omsorgsminister.....	45
481.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. Valdresbanen, besvart av samferdselsminister.....	46
482.	Fra stortingsrepresentant Jon Georg Dale, vedr. laksesykdommene PD og ILA, besvart av fiskeri- og sjømatminister	47
483.	Fra stortingsrepresentant Ingalill Olsen, vedr. erstatningsfartøy, besvart av fiskeri- og sjømatminister	48
484.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. pyroteknikk på norske fotballstadioner, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	50
485.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. styringsramme for E39 Voldatunnelen, besvart av samferdselsminister.....	51
486.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. stabilt flytilbud på Røros lufthavn, besvart av samferdselsminister.....	52
487.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. hotellvirksomhet i norske havner fra skip, besvart av næringsminister.....	52
488.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. Husbankens investeringstilskudd til omsorgsboliger og sykehjem, besvart av helse- og omsorgsminister.....	53
489.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. den svært alvorlige menneskerettighetssituasjonen i Saudi-Arabia, besvart av utenriksminister	55
490.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. at mange lærere opplever å ikke å ha et forsvarlig smittevern i egen arbeidssituasjon, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	56
491.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. å bygge ned skøyte- og bandybanen ved Sognsvann, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	57
492.	Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. Jehovas vitner, besvart av justis- og beredskapsminister.....	58
493.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. aksjerabatten i formuesskatten, besvart av finansminister.....	59
494.	Fra stortingsrepresentant Nils T. Bjørke, vedr. sysselsette i statleg forvaltning på Voss, Ulvik, Vaksdal, Vik og Aurland, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	60
495.	Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. formuesskatten, besvart av finansminister	62
496.	Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. gjenbruksasfalt, besvart av samferdselsminister	63
497.	Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. klimaavtale med EU, besvart av klima- og miljøminister .	64
498.	Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. effektivitet knyttet til at dommere, besvart av justis- og beredskapsminister.....	65
499.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. stillinger som blir ledige grunnet utløpende konstitusjoner, besvart av justis- og beredskapsminister.....	65
500.	Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. agsturer til Sverige for tilsyn/vedlikehold av egen hytte, besvart av helse- og omsorgsminister	66
501.	Fra stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg, vedr. kriminelle som er etterlyste via Interpol, besvart av justis- og beredskapsminister	67
502.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. VKM-rapporten, besvart av klima- og miljøminister	68
503.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. utbedringer for landing av nye SAR Queen-helikopter, besvart av justis- og beredskapsminister.....	68
504.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. smitterisiko ved kabotasjekjøring i Norge, besvart av samferdselsminister.....	69
505.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. konsekvensutredning av kommunale utbyggingsplaner, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	70
506.	Fra stortingsrepresentant Masud Gharahkhani, vedr. alpinbransjen, besvart av næringsminister.....	71
507.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. SFO-ansatte, besvart av kunnskaps- og integreringsminister...	72
508.	Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. plassering av kommuner i ulike soner for arbeidsgiveravgiften, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	73
509.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. brannmannskap på norske flyplasser, besvart av samferdselsminister.....	74

510.	Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. andelen av folk i arbeidsfør alder som er i arbeid, besvart av finansminister.....	74
511.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. Nord-norske sjarker, besvart av fiskeri- og sjømatminister.....	75
512.	Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. sjakk, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	76
513.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. Nord-Gudbrandsdal jordskifterett, besvart av justis- og beredskapsminister.....	77
514.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. eksamensordningene våren 2021, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	77
515.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. nasjonal plan for rehabilitering av personer som har gjennomgått COVID-19, besvart av helse- og omsorgsminister.....	78
516.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. incentivordninger for å stimulere til økt produksjon og omsetning av biogass, besvart av klima- og miljøminister.....	79
517.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. avtale med EU om tilgang på vaksiner mot koronaviruset, besvart av helse- og omsorgsminister.....	81
518.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. rollen til eksterne konsulenter, deriblant konsultentselskapet McKinsey, i Equinors beslutningsprosesser i forbindelse med investeringene i USA, besvart av olje- og energiminister.....	81
519.	Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. trygghet for ansatte som sier ifra når de mener noe kanskje ikke er faglig godt nok, besvart av helse- og omsorgsminister.....	82
520.	Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. forhandlingene med EU om geografiske indikatorer, besvart av utenriksminister.....	84
521.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. arbeidsformidling, besvart av arbeids- og sosialminister.....	85
522.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. innsatsen til FNs generalsekretær, besvart av utenriksminister.....	86
523.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. Innovasjon Norge, besvart av næringsminister.....	87
524.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. Narvikterminalen, besvart av samferdselsminister.....	88
525.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. utenlandsstudenter, besvart av justis- og beredskapsminister.....	88
526.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. beregninger av klimagassutslipp, besvart av klima- og miljøminister.....	89
527.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. sporforbindelse mellom eksisterende østfoldbane og det nye dobbeltsporet nord for Ski stasjon, besvart av samferdselsminister.....	90
528.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. grensestengningen mot Sverige, besvart av helse- og omsorgsminister.....	91
529.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. grensekontroll, besvart av justis- og beredskapsminister.....	92
530.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. tømmerbilnettet, besvart av samferdselsminister.....	93
531.	Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. Astafjord Ocean Salmon, besvart av fiskeri- og sjømatminister....	94
532.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. Geodesiobservatoriet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	95
533.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. kommunenes kostnader til administrasjon av søknadsordningen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	95
534.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. Petroleumstilsynets tilsynsrapporten fra sitt tilsyn på Equinors anlegg på Melkøya 21-24 september 2020, besvart av olje- og energiminister.....	96
535.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. lungesykehuset Granheim, besvart av helse- og omsorgsminister.....	97
536.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. personer med dårlig helse og utdanning, besvart av arbeids- og sosialminister.....	98
537.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. pasientreiseordninga, besvart av helse- og omsorgsminister.....	99
538.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. å tillate busser i rute å kunne foreta forbikjøring på strekninger hvor det er forbud mot dette, besvart av samferdselsminister.....	100
539.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. finansiering av flere viktige COVID-19-studier, besvart av helse- og omsorgsminister.....	101

540.	Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. støtteordning til nyoppstartede reiselivsbedrifter, besvart av næringsminister.....	102
541.	Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. å styrke kapasiteten til å analysere koronatester i Innlandet, besvart av helse- og omsorgsminister	103
542.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. verftsindustrien, besvart av næringsminister	103
543.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. Storbritannias krav om å bruke negativ listing og en såkalt skralleklausul i forhandlingene om frihandelsavtalen med Norge/EFTA, besvart av næringsminister	104
544.	Fra stortingsrepresentant Masud Gharakhani, vedr. smitteutbrudd på asylmottak, besvart av justis- og beredskapsminister.....	105
545.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. regelverk i NAV om regelverket for montering av hjelpemidler, besvart av arbeids- og sosialminister.....	105
546.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. NIPT og tidlig ultralyd, besvart av helse- og omsorgsminister.....	106
547.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. prosessen med å skille utstedervirksomheten ut fra bompengeselskapene, besvart av samferdselsminister.....	107
548.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. at Østfold Internasjonale Teater AS nå er flyttet til Kap. 320 post 75 i Statsbudsjettet for 2021, besvart av kultur- og likestillingsminister	108
549.	Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. Norske kommuner sine fireårige økonomiplaner og årsbudsjett for 2021, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	109
550.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. unges bruk av sterkere og farligere rusmidler under pandemien, besvart av barne- og familieminister	110
551.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. Lillehammer Olympiske Anlegg og konkurs, besvart av kultur- og likestillingsminister	111
552.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. trygdeleilighetene på Rømskog, besvart av helse- og omsorgsminister.....	112
553.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. folkehøgskulane og HMS, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	113
554.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. yrkesskadereform, besvart av arbeids- og sosialminister.....	113
555.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. eiendomsskatten og formuesskatten i Norge, besvart av finansminister.....	115
556.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. Kystverket sitt forslag om å sentralisere oljevernberedskapen, besvart av samferdselsminister	116
557.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. helsebistand, besvart av utviklingsminister	117
558.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. nedstengningene og restriksjonene i forbindelse med COVID-19, besvart av helse- og omsorgsminister	118
559.	Fra stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl, vedr. riksveg 3 i Østerdalen, besvart av samferdselsminister	119
560.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. smittevernrestriksjoner, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	120
561.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. OscarsborgOperaen, besvart av kultur- og likestillingsminister ...	121
562.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. å åpne for godstrafikk på Østre linje, besvart av samferdselsminister.....	122
563.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. ordensvaktjenester ved større konserter og festivaler, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	123
564.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. lovbrudd i fiskeriforvaltningen, besvart av fiskeri- og sjømatminister	124
565.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. hvor mye selskapsskatten må øke i prosentpoeng for å dekke opp for provenytapet ved fjerning av formuesskatten, besvart av finansminister.....	124
566.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. digitale løsninger for melding av smitte og smittesporing, besvart av helse- og omsorgsminister	125
567.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. forsøpling fra rundballeplast, besvart av landbruks- og matminister	127

568.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. ordningen med CO2-kompensasjon, besvart av klima- og miljøminister	127
569.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. innføring av ny nasjonal inntaksordning, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	128
570.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. privatskolene til Guds menighet i Lofoten, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	129
571.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. muligheten til å gi kommunene et forvarsel om endringer i gjeldende smitteregler, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	130
572.	Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. menneskerettighetene, besvart av utenriksminister	131
573.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. menigheten Guds utvalgte, besvart av barne- og familieminister.....	132
574.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. migrenemedisin, besvart av helse- og omsorgsminister.....	133
575.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. dumping av gruveavfall i Førdefjorden, besvart av næringsminister.....	134
576.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. nytt hovedsykehus ved Mjøsbrua, besvart av helse- og omsorgsminister.....	136
577.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. incentivordninger fra Avinor, besvart av samferdselsminister.....	137
578.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Kystverket sitt beredskapssenter mot akutt forurensning, besvart av samferdselsminister	138
579.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. pendlerparkeringsplasser, besvart av samferdselsminister.....	139
580.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. kristne privatskoler i Lofoten drevet av Guds Menighet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	140
581.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. smittevernreglene blant innleide vikarer, besvart av helse- og omsorgsminister	141
582.	Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. Norges stemmegiving i syv Israel-kritiske resolusjoner vedtatt i FNs generalforsamlings avkoloniseringskomite, besvart av utenriksminister.....	143
583.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. bruk av opplærte vaksinatorer i apotekene i forbindelse med Covid-19-vaksineringen, besvart av helse- og omsorgsminister	144
584.	Fra vararepresentant Marius Meisfjord Jøsevoll, vedr. veksten i bevilgninger til somatisk helse vs. psykisk helse, besvart av helse- og omsorgsminister	145
585.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. ekstra CO2-avgift i 2020, besvart av fiskeri- og sjømatminister .	147
586.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. midler til å videreføre oppgradering av fem tunneler på strekningen E-39 Klett-Bårdshaug i Trøndelag, besvart av samferdselsminister.....	147
587.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. veileder for hvordan man kan ta vare på eldre bygg, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	148
588.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. sentraliseringen av beredskapen ved Kystverkets utestasjoner, besvart av samferdselsminister	149
589.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. kvoteforslaget for 2021 fra fiskeridirektøren, besvart av fiskeri- og sjømatminister.....	149
590.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. studentboliger, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	150
591.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. oversikt over hvilke håndverksfag vg2 som blir tilbudt hvor, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	151
592.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. stipendiatenes behov, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	153
593.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. vikarbyrådirektivets bestemmelser, besvart av arbeids- og sosialminister.....	154
594.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. Vaskehjelp.no sin forretningsmodell, besvart av arbeids- og sosialminister.....	155
595.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. menneskerettighetene i Afghanistan, besvart av forsvarsminister	156

596.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. betalingsformidlingsforbudet for pengespill, besvart av kultur- og likestillingsminister	157
597.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. ekspertutvalg, besvart av barne- og familieminister	158
598.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. stedsnavnsaker, besvart av kultur- og likestillingsminister	158
599.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. dagpengeordninga, besvart av arbeids- og sosialminister	160
600.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. rensing av grøfter, besvart av landbruks- og matminister	161

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (451 - 600) for sesjonen 2020-2021**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Andersen, Karin (SV)	470, 488, 535, 536
Arnstad, Marit (Sp)	540
Bastholm, Une (MDG)	505, 560, 567
Bjørndal, Fredric Holen (A)	553, 554
Bjørke, Nils T. (Sp)	494
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	548, 562
Borch, Sandra (Sp)	531
Dale, Jon Georg (FrP)	482
Eide, Petter (SV)	492
Fagerås, Mona (SV)	458
Fasteraune, Bengt (Sp)	481, 509, 547, 577
Freiberg, Kjell-Børge (FrP)	501
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	543
Gharahkhani, Masud (A)	506, 544
Giske, Trond (A)	508, 512
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	527, 528, 552
Grande, Arild (A)	521, 593, 594
Grande, Trine Skei (V)	572
Greni, Heidi (Sp)	571
Gulati, Himanshu (FrP)	484, 490, 563
Hagebakken, Tore (A)	541
Halleland, Terje (FrP)	473, 516, 538
Haltbrekken, Lars (SV)	466, 472, 534, 575
Hansen, Svein Roald (A)	520
Henriksen, Kari (A)	477, 573
Henriksen, Martin (A)	503
Hjemdal, Silje (FrP)	596, 597
Hoksrud, Bård (FrP)	475
Huitfeldt, Anniken (A)	469, 557
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	456, 479, 511, 564
Johnsen, Tor André (FrP)	500
Jøsevold, Marius Meisfjord (SV)	584
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	476, 491
Kjerkol, Ingvild (A)	566, 581
Kjos, Kari Kjønås (FrP)	454, 519
Klinge, Jenny (Sp)	499
Knutsen, Eigil (A)	462, 474, 493, 555, 565
Leirtrø, Kirsti (A)	485, 486, 586
Lerbrekk, Solfrid (SV)	507
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	579
Lyngedal, Åsunn (A)	463, 523, 524
Lysbakken, Audun (SV)	489, 569
Mehl, Emilie Enger (Sp)	559

Mofflag, Tuva (A)	465, 561, 574
Mossleth, Siv (Sp)	529, 530, 578, 598
Moxnes, Bjørnar (R)	518, 595, 599
Myhrvold, Ole André (Sp)	497, 498
Myrli, Sverre (A)	471
Mørland, Tellef Inge (A)	515, 517, 558, 583
Navarsete, Liv Signe (Sp)	522
Njåstad, Helge André (FrP)	452, 556, 587
Nordlund, Willfred (Sp)	478
Nævra, Arne (SV)	464, 502, 526, 588, 600
Olsen, Ingalill (A)	483
Pollestad, Geir (Sp)	585, 589
Sandberg, Nina (A)	549
Sandtrøen, Nils Kristen (A)	510
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	459, 461, 525, 550
Sivertsen, Eirik (A)	467, 468, 532, 533
Solberg, Torstein Tvedt (A)	570
Steffensen, Roy (FrP)	590
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	513, 514, 591, 592
Tajik, Hadia (A)	495, 496
Toppe, Kjersti (Sp)	460, 480, 504, 537, 539
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	582
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	451
Wiborg, Erlend (FrP)	457
Wilkinson, Nicholas (SV)	455, 545, 546
Øvstegård, Freddy André (SV)	580
Aasland, Terje (A)	487, 542, 568
Aasrud, Rigmor (A)	453, 551, 576

STORTINGET

Dokument 15:4

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 451

Innlevert 13. november 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 20. november 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at bestandsmålet som er vedtatt av Stortinget nås kommende vinter, og når kan det forventes svar på rovviltnevdens vedtak?

rovviltnevndene, og det er vanskeleg å allereie no vere konkret når det gjeld tidspunkt for endeleg klageavgjersle.

BEGRUNNELSE:

Rovviltnevndene har vedtatt felling av flere ulveflokker til vinteren for å komme ned på Stortingets vedtatte bestandsmål. Erfaring har derimot vist at regjeringen og statsråden gjør store endringer like før fellingsstart, slik at de vedtatte bestandsmålene ikke nås. De sene vedtakene fra regjeringen har medført at det er gått med mye tid og ressurser til planlegging i fellingslagene. Felling det likevel ikke er blitt noe av.

Svar:

Rovviltnevndene i region 4 (Oslo og dei tidlegare fylka Østfold og Akershus) og 5 (tidlegare Hedmark fylke) har nyleg handsama klagen på sitt vedtak, og saka vart sendt til Klima- og miljødepartementet for endeleg avgjersle den 13. november 2020.

Som klageinstans vil eg ikkje spekulere i kva for omfang lisensfellinga kan få denne vinteren. Det vil eg kome tilbake til etter at eg har sett grundig på saka. Generelt er det slik at bestandsmålet er eit av fleire moment ved vurdering av lisensfellingskvoter, men det er òg andre moment og vilkår i naturmangfaldlova som må vurderast.

Eg har som ambisjon å avgjere klagesaka så raskt som mogeleg. Saka er nyleg oversendt til departementet frå

SPØRSMÅL NR. 452**Innlevert 13. november 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 20. november 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Vil statsråden oppmode fylkesmennene til å praktisere meir offentlegheit i større grad en praksis i dag er?

GRUNNGJEVING:

I Tysnes kommune i Vestland fylkeskommune skal det vera dialogmøte mellom fylkesmannen og kommunen, om to reguleringsplanar som er under arbeid, og som fylkesmannen har motsegn mot. Reguleringsplan for Elsåkerervågen og regplan for fiskerihamn i Skjellevikundet.

Dei to sakene er av stor allmenn interesse i lokalsamfunnet, den eine saka handlar om det store oppdrettskonsernet Alsaker Fjordbruk sine utvidingsplanar. Det er ei viktig sak for oppdrettskonsernet, og det har mykje å seia for lokalsamfunnet på Onarheim. Fiskerihamn-saka omhandlar utvidingsplanar for det einaste fiskeribruket som er i Tysnes p.t.

Lokalavisa Bladet Tysnes fekk fyrst nei frå fylkesmannen til å følgja dialogmøtet, avisen klaga – og fekk nei på nytt.

Det er ingen lovheimel som seier at avisa har rett til å vera med på møtet, sidan dette ikkje er eit folkevald organ, men spørsmålsstiller meiner det burde vore praktisert meiroffentlegheit.

I eit demokrati er det litt spesielt at maktorganet i saka (Fylkesmannen) ikkje godtek at lokalavisa får vera med på eit møte som er viktig for lokalsamfunnet.

Svar:

Den offentlige forvaltningen skal være åpen og transparent. Dette er sentralt for å styrke informasjons- og ytringsfriheten, den demokratiske deltakelsen, rettssikkerheten for den enkelte, tilliten til det offentlige og kontrollen fra allmennheten. Staten skal være en pådriver for åpenhet og tillit i forvaltningen.

Offentleglova gir rett til innsyn i dokumenter i offentlig forvaltning. Det foreligger ikke en tilsvarende rett til å være tilstede på møter i den offentlig forvaltningen, utover møter i folkevalgte organer. Etter meroffentlighetsprinsippet skal forvaltningen vurdere om det skal gis helt eller delvis innsyn i dokumenter, selv om de kan unntas for offentlighet etter bestemmelsene i offentliglova. God forvaltningspraksis tilsier at det alltid bør vurderes åpenhet der det ikke foreligger bestemmelser som hindrer det.

Fylkesmennene har ansvar for å samordne statlige innsigelser til kommunale planer, i tråd med departe-

mentets føringer i brev av 22.12.2017. Samordningen innebærer blant annet at fylkesmannen gjør en samlet vurdering av innsigelsene før de sendes til kommunen. Innsigelser som er mangelfullt begrunnet, kan avskjæres slik at de ikke fremmes for kommunen.

Departementet oppfordrer fylkesmennene å tilby kommunen og innsigelsesmyndighetene et dialogmøte før innsigelsene sendes til kommunen. Målet er at man kan løse uenigheter i sakene tidlig, og unngå unødvendige innsigelser. Dialogmøter om innsigelser er først og fremst møter mellom berørte myndigheter, og er en del av den interne saksbehandlingen. Det er opp til fylkesmannen å vurdere om andre kan delta på møtene. Hensynet til en åpen og trygg dialog på møtene, kan tale for at møtene er lukket for allmennheten. Pressen og andre kan be om åpenhet og tilstedeværelse, men kan ikke kreve det.

Jeg har tillit til at fylkesmennene foretar helhetlige vurderinger som ivaretar alle relevante hensyn, når de tar stilling til om pressen eller andre kan være tilstede på dialogmøtene. Referat fra dialogmøtene er offentlige dokumenter som det kan gis innsyn i.

SPØRSMÅL NR. 453**Innlevert 14. november 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 3. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Deler statsråden oppfatningen om at det ikke lenger oppleves som nødvendig med egne biler som frakter pasienter med mistanke, eller bekreftet smitte, i samme biler som på neste tur skal brukes til ordinære pasienter?

BEGRUNNELSE:

Covid-19 pandemien har medført økt fokus på smittevern og det er innført en rekke tiltak for å begrense smittespredning. Taxinæringa gjør en viktig jobb med å transportere mennesker som skal ha behandling i helsetjenesten. Sykehuset Innlandet har hatt et eget opplegg for å frakte pasienter som enten er mistenkt eller bekreftet smittet med Covid 19 gjennom en direktekjøpsavtale der kun bestemte biler brukes for slike transporter. Disse bilene har hatt mer enn 700 oppdrag i perioden med smitte. Etter at det er utarbeidet en ny veileder i FHI sier i Sykehuset Innlandet at de oppdaterte rådene «oppleves som at dette (egne biler) ikke lenger er nødvendig».

Det betyr at det er derfor kan veksles mellom å kjøre ordinære pasienter, ofte eldre som ikke kan kjøre bil selv samt skolebarn, og pasienter som skal til lege med kjent smitte med samme bil. Dette oppleves usikkert for de som kjører taxien som ofte må hjelpe folk inn og ut av biler og derfor ofte har nærkontakt med passasjerene, og for ordinære passasjerer som ikke bør utsettes for økte risiko for smitte. Ansatte i næring har også opplevd å bli smittet.

Svar:

Koronapandemien har utvilsomt stilt spesialisthelsetjenesten overfor mange utfordringer, og tilretteleggelse av pasientreiser har vært en av disse. Det har vært svært viktig for helseforetakene at de har kunnet støtte seg på råd fra Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet for å tilpasse tjenestene.

Helse Sør-Øst RHF har i forbindelse med dette spørsmålet innhentet en redegjørelse fra Sykehuset Innlandet HF. De bekrefter at de har konsultert Helsedirektoratet, og at de anser at de nye rådene fra Folkehelseinstituttet (FHI) datert 29. oktober 2020 er de som nå gjelder. Sykehuset Innlandet HF viser til at foretaket under hele pandemien har forholdt seg til de til enhver tid gjeldende anbefalinger og råd fra Folkehelseinstituttet og andre nasjonale myndigheter.

I Helsedirektoratets retningslinjer datert 1. april 2020 ble det anbefalt å allokere egne sjåfører/kjøretøy til oppdrag hvor det var mistenkt eller bekreftet Covid-19.

Sykehuset Innlandet HF registrerte 29. oktober 2020 at FHI oppdaterte sine råd og veiledning om transport av pasienter/brukere under Covid-19 «Råd for transport av pasienter/brukere under Covid-19».

Sykehuset Innlandet HF ser at transport av pasienter/brukere under Covid-19 nå må deles inn i to hovedkategorier:

1. Transport av pasienter/brukere uten mistenkt eller bekreftet covid-19
2. Transport av passasjer med mistenkt eller bekreftet covid-19 hvor transport tilrettelegges med forsterkede smitteverntiltak

I de oppdaterte rådene anbefales det å benytte større biler til eventuelle kohorter med behov for forsterkede smitteverntiltak, inkludert bruk av beskyttelsesutstyr og med sjåfører som har fått opplæring i forsterkede smittevernrutiner. Slik Sykehuset Innlandet HF har tolket rådene, er det transportørens ansvar å opprette slike kohorter, hvis de mener det er påkrevd eller i samråd med helse- og omsorgstjenesten. Sykehuset Innlandet HF opplyser at det ikke skal finnes tekniske hindringer hos transportørene for en slik tilnærming.

Sykehuset Innlandet HF opplyser også at det gjennom bestillingssystemet for pasientreiser legges til rette for god dialog og samarbeid mellom helseforetak og transportør med sikte på å kunne sikre trygg og sikker utførelse av transporten.

Folkehelseinstituttet har publisert en anbefaling/veiledning om hvordan man skal transportere passasjerer med mistenkt eller bekreftet smitte i drosjene, herunder smittevern for sjåfører og passasjerer både før, under og etter transport. Det er viktig at nødvendig informasjon følger oppdraget slik at transportør tar nødvendige forhåndsregler.

Helseforetaket viser videre til at etterspørselen etter smittetransport har oversteget kapasiteten i Innlandet. En utvidelse i antall kjøretøy som kan transportere pasienter med mistenkt eller bekreftet covid-19 på en trygg måte, vil øke den totale kapasiteten og forbedre pasienttilbudet.

Med dette som bakgrunn har Sykehuset Innlandet HF rettet en henvendelse til foretakets avtaletransportører med invitasjon til en dialog for i fellesskap å sikre ivaretagelsen av pasientreisetilbudet i Innlandet, og sørge for at denne type transportoppdrag ivaretar anbefalte smittevernrutiner for både sjåfør og pasient.

Jeg vil avslutningsvis understreke at det er viktig at både brukere og tjenesteytere føler en trygghet rundt det etablerte tilbudet, og at de tilbys aktuell informasjon om vurderinger mv. Jeg merker meg at det på hjemmesiden

pasientreiser.no er lagt ut link til FHIs retningslinjer om transport av pasienter. Nettsiden henviser også pasientene til å finne gode råd om pasientreisen på helsenorge.no.

SPØRSMÅL NR. 454

Innlevert 14. november 2020 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos

Besvart 25. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden oppdatere håndhygieneveilederen, slik at desinfeksjon uten alkohol kan tilbys som et alternativ til alkoholholdig desinfeksjon, i henhold til anbefaling fra WHO?

BEGRUNNELSE:

Håndhygieneveilederen til Folkehelseinstituttet anbefaler i dag kun hånddesinfeksjon med virkestoffet alkohol. Imidlertid ønsker WHO et alternativ for de helsearbeiderne som har problemer med irritert hud og håndeksem.

Det finnes ulike typer hånddesinfeksjonsmidler med andre virkestoffer enn alkohol, eksempelvis stabilisert hypoklorsyre, som også møter kravene til effekt og er regulatorisk godkjent i Norge. Stabilisert hypoklorsyre er dokumentert til å inaktivere Korona-viruset på 15 sekunder og er i tillegg klinisk dokumentert hudvennlig.

Spørsmålsstiller mener håndhygieneveilederen må oppdateres i henhold til anbefaling fra WHO. Det finnes fullgode alternativer til alkohol som virkestoff i hånddesinfeksjon, og det må åpnes opp for alternative produkter til personer og helsepersonell som ikke tåler eller reagerer på hånddesinfeksjon med virkestoffet alkohol. Uavhengig av type og innhold, skal produkter som benyttes til hånddesinfeksjon ha dokumentert effekt som tilfredsstillende alle dokumentasjonskrav.

Det finnes i dag produkter som svarer på WHO's angitte behov for alternative virkestoffer til alkohol. Spørsmålsstiller ønsker svar fra statsråden på om han snarest vil ta initiativ til å oppdatere håndhygieneveilederen, slik at desinfeksjon uten alkohol kan tilbys som et alternativ til alkoholholdig desinfeksjon, i henhold til anbefaling fra WHO.

Svar:

Generelle desinfeksjonsmidler til hånd- og overflatedesinfeksjon er biocidprodukter, som i Norge reguleres av biocidforskriften og EUs biocidforordning. Miljødirektoratet er ansvarlig myndighet for dette regelverket i Norge. I utgangspunktet skal biocidprodukter ha en godkjenning fra Miljødirektoratet før de settes på markedet. I en overgangperiode kan imidlertid mange biocidprodukter tillates på markedet uten godkjenning forutsatt at de innfrir visse krav. Kravene til desinfeksjonsmidlene avhenger av hvilke aktive stoffer (virkestoffer) de inneholder. Ifølge Miljødirektoratet er aktivt klor fra hypoklorsyre under vurdering som biocidaktivt stoff i EU/EØS, men er definert som et nytt aktivt stoff til bruksområdet hånddesinfeksjon. Det faller derfor ikke inn under overgangsbestemmelsene, og det er ikke tillatt å sette hånddesinfeksjonsmidler som inneholder hypoklorsyre på markedet før stoffet er ferdig vurdert i EU, noe som kan ta flere år.

Folkehelseinstituttet baserer sine råd på eksisterende, uavhengig informasjon og studier, samt anbefalinger fra offentlige organisasjoner som WHO, ECDC, CDC, Statens Arbeidsmiljøinstitutt (STAMI), Miljødirektoratet, Legemiddelverket og anbefalinger fra andre land.

Hånddesinfeksjonsmidler er primært utviklet til bruk i helsetjenesten, og instituttets råd til befolkningen er basert på dette kunnskapsgrunnlaget. For produkter til hånddesinfeksjon må det kunne dokumenteres sikker effekt mot ulike typer mikroorganismer og at bivirkninger for brukere er redusert til et minimum. Andre sikkerhetsaspekter og miljøaspekter er også en del av vurderingen. Representanten Kjønås Kjos refererer til at hånddesinfeksjon tilsatt alkohol kan gi hudproblemer i form av allergiske reaksjoner. Denne problemstillingen er bredt omtalt i instituttets råd.

Alle kjemikalier som benyttes i utstrakt bruk på hud vil kunne forårsake hudreaksjoner. Dette gjelder ikke kun hånddesinfeksjonsmidler, men også såper. Det er derfor

avgjørende å ha dokumentert alle aspekter ved bruk av et produkt, noe som kan gjøres gjennom overvåking og kliniske studier. Statens Arbeidsmiljøinstitutt har oversikt over ulike arbeidsrelaterte saker, inkludert bivirkninger om hudreaksjoner på helsepersonells hender. Alkohol har vært benyttet i lang tid i helsetjenesten og hudreaksjoner knyttet til bruk av hånddesinfeksjonsmidler med alkohol er godt dokumentert. Vi vet ikke tilstrekkelig om slike reaksjoner også vil forekomme ved nye produkter. Public Health Scotland skriver i sin siste kunnskapsoppsummering om produkter til hånddesinfeksjon fra juli 2020 at de identifiserte få studier om effekt av ikke-alkohol baserte produkter til hånddesinfeksjon sammenlignet med alkoholbaserte produkter og kunne følgelig ikke konkludere med evidensbaserte råd.

Det er virksomheten som gjør produkter tilgjengelig på det norske markedet som er ansvarlige for å påse at produktene er trygge og effektive og for å sørge for at kravene i biocidregelverket og annet generelt kjemikalierregelverk etterleves. Det er fortsatt bred internasjonal enighet om at hånddesinfeksjonsprodukter tilsatt alkohol med en konsentrasjon på minimum 70% er det beste alternativet. I påvente av godkjenning for ulike alternative produkter til hånddesinfeksjon i tillegg til kliniske studier, vil instituttet fortsatt anbefale alkoholbaserte produkter til hånddesinfeksjon som førstevalg. Alternativet er håndvask med såpe og vann. Oppdatering av veiledere skjer i takt med ny kunnskap. I tillegg har instituttet jevnlig gjennomgang av alt innhold i veilederen.

SPØRSMÅL NR. 455

Innlevert 14. november 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 25. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hva er grunnen til at det er ulike karantenekrav for norske statsborgere bosatt i Danmark som jobber eller tar doktorgrad, og norske statsborgere bosatt i Danmark som er studenter?

BEGRUNNELSE:

Norske studenter i Danmark kan tilbringe karantenetiden hjemme hos sine foreldre når de kommer hjem til jul, mens andre norske statsborgere som kommer fra Danmark må i karantenehotell.

Svar:

Jeg vil først presisere at alle som kommer til Norge fra et land med forhøyet smitterisiko, skal i innreisekarantene i 10 dager. Kravene som gjelder for de som er i innreisekarantene, er ikke blitt endret nå. Det som har blitt regulert nærmere, er hvor karantenetiden skal gjennomføres. Dette er gjort for å redusere den økende importsmitten, etter råd fra helsemyndighetene.

Utgangspunktet er at personer i innreisekarantene skal oppholde seg på karantenehotell i karantenetiden. Et vesentlig hensyn bak ordningen er å sikre at reisende i størst mulig grad har et egnet oppholdssted for å unngå nærkontakt med andre under karantenetiden, og at dette

enkelt lar seg dokumentere ved ankomst. Det er bakgrunnen for at reisende med registrert bosted, eller som eier bolig i Norge, uavhengig av deres statsborgerskap, i utgangspunktet ikke trenger å tilbringe karantenetiden på karantenehotell.

Personer bosatt i Norge som reiser til utlandet for å studere vil ofte fortsatt være folkeregistrert i Norge i studietiden. De har midlertidig opphold i utlandet. Særregler i en nordisk overenskomst om folkeregistrering medfører imidlertid at mange studenter i Norden må registrere seg som bosatte i studielandet for å kunne avlegge eksamen. Det ses bort fra disse særreglene ved anvendelse av unntaket for bosatte i covid-19-forskriften, slik at også studenter i nordiske land kun anses å ha midlertidig opphold i utlandet og da fremdeles anses bosatt i Norge. De likestilles dermed med norske studenter i andre land og er unntatt fra plikten til å oppholde seg på karantenehotell.

SPØRSMÅL NR. 456**Innlevert 14. november 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 23. november 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Hvilke tiltak gjør statsråden for å sikre at «reindriften også i framtiden har et arealgrunnlag som sikrer god produksjon og lønnsomhet»; hvordan overvåker og forsikrer regjeringen seg om at dette arealet ikke skrumper inn som følge av utbygginger og annen arealbruk, og finnes det data om tap av/endringer i utstrekningen av reinbeitearealer over tid, og hva sier i så fall disse dataene om utviklingen de siste 50-årene?

BEGRUNNELSE:**REINDRIFTENS AREALGRUNNLAG**

I et svar til en kronikk om reindrift skrevet 17. oktober av Hans Ole Eira leder av Kautokeino Senterparti, så svarer KrFs statssekretær Widar Skogan den 4. november blant annet at, sitat:

«I dette arbeidet er det viktig å tydeliggjøre at Landbruks- og matdepartementet også er et ressursforvaltningsdepartement som har som oppgave å bidra både til en bærekraftig bruk av arealene, og til at reindriften også i framtida har et arealgrunnlag som sikrer god produksjon og lønnsomhet.»

Svar:

Det følger av reindriftsloven § 1 at:

«Ansvaret for sikring av arealene påhviler både innehavere av reindriftsretten, øvrige rettighetshavere og myndighetene.»

Kunnskap om arealforvaltning hos reindriftsmyndighetene er avgjørende for at statlige myndigheter kan bidra til å sikre reindriftens arealressurser. Et godt

kunnskapsgrunnlag er nødvendig for å kunne gjøre avveininger mellom ulike arealinteresser. Jeg mener kompetansen om arealforvaltning i landbruket må styrkes, og i forslaget til statsbudsjett for 2021 har regjeringen derfor foreslått å styrke det faglige grunnlaget for landbrukets arealbruk. Dette gjelder jordbruk, rovviltforvaltning og reindriftsforvaltning.

Kommuner og fylkeskommuner har et viktig ansvar for å ivareta reindriftens arealressurser, og må sørge for at reindriften får medvirke i planprosesser og utbyggingsaker. Det hviler også et ansvar på reindriften for å synliggjøre sin arealbruk, blant annet gjennom å ha oppdaterte distriktsplaner som viser distriktets arealbruk.

Rundt 40 pst. av Norges areal er reinbeiteområde. Reinbeiteområdene vises nå i kart som gjøres tilgjengelig gjennom NIBIOs kartløsning Kilden. I Kilden ligger også reindriftens arealbrukskart som viser hvordan reindriften bruker arealene. I denne kartløsningen ligger også kartlag som viser blant annet energiutbygging, planstatus og verneområder. Ved å legge ulike kartlag oppå hverandre kan man se hvilke deler av et reinbeiteområde som er i bruk til annen aktivitet, eller der det er lagt til rette for utbygging gjennom plan.

Reindriften arealbrukskart gir en samlet oversikt over gjennomførte utbyggingstiltak innenfor det enkelte reinbeitedistriktet. Det legges opp til at kartene vil være viktige verktøy for reindriftnæringen, offentlig forvaltning, planmyndigheter og utbyggere. På sikt vil også disse kartene kunne vise utviklingen av inngrep over tid, og hvordan reindriften bruk av arealene er blitt endret.

SPØRSMÅL NR. 457**Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 20. november 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at Nav-ansatte som blir kjent med brudd på smittevernreglene blant sine brukere, skal

kunne varsle myndighetene uten risiko for å bli beskyldt for brudd på taushetsplikten?

BEGRUNNELSE:

Jeg har mottatt flere henvendelser fra Nav-ansatte som opplever at de ikke kan melde fra til noen ved brudd på smittevernreglene blant sine brukere, av hensyn til taushetsplikten.

Norge står midt i en krevende pandemi, hvor det er innført strenge regler og sanksjoner for brudd på smittevernloven. Blant disse ligger bøter for brudd på eksempelvis karantene- og isolasjonsreglene. Nav-ansatte som blir kjent med brudd på slike regler opplever å ikke ha anledning til å melde fra om slikt, noe som kan sette både dem selv og andre de kommer i kontakt med i en utsatt posisjon - og i fare for å bli smittet av Covid-19.

Svar:

Etter Nav-loven finnes det unntak fra taushetsplikten. Opplysninger til andre forvaltningsorganer kan gis når det er nødvendig, bl.a. for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade på noens helse.

Om unntaket kommer til anvendelse, beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle. I praksis er det

lagt til grunn at faren for liv eller alvorlig skade på noens helse må fremstå som konkret og nærliggende i tid. I tillegg er det et vilkår at det må fremstå som nødvendig å gi opplysningene videre for å forebygge faren. Opplysningene kan kun utleveres til andre forvaltningsorganer. Nødhjelpsetater som politi og helsepersonell vil ofte være naturlige mottakerorganer i disse situasjonene.

Jeg har blitt informert om at Arbeids- og velferdsdirektoratet vurderer nevnte unntak fra taushetsplikten for å være aktuell, dersom Nav-ansatte gjennom sitt arbeid får informasjon som kan føre til fare for liv og helse i forbindelse med den pågående pandemien.

I de tilfellene unntaket kommer til anvendelse i forbindelse med koronapandemien, skal man ta kontakt med kommunen, fortrinnsvis med smittesporingsteam/smittevernoverlegen, der personen som kan utgjøre fare for liv og helse oppholder seg.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har videre informert meg om at de ansatte i etaten vil bli gjort kjent med adgangen til å dele taushetsbelagte opplysninger som kan medføre fare for liv og helse i forbindelse med den pågående pandemien.

SPØRSMÅL NR. 458

Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 23. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Igjen får vi et eksempel på at Nordlandsbanen har landets dårligste tilbud når det kommer til universell utforming. Jernbanedirektoratet og SL svarer de gjør så godt de kan, men her må ministeren være enig med meg at én plass til rullestol på strekningen er for dårlig!

Vil ministeren sørge for å sette i gang tiltak slik at alle reisende på Nordlandsbanen kan benytte toget på samme måte – uansett om man har funksjonsnedsettelse eller ikke?

BEGRUNNELSE:

Fredag leste jeg en artikkel på rana.no som opprørte meg. Artikkelen handlet om en funksjonshemmet kvinne som skulle fra hjemplassen sin Mo i Rana til Bodø på Smerteklinikken. Kvinnen er avhengig av rullestol. Men den korte togreisen til den funksjonshemmede kvinnen skulle vise seg å ikke bli så lett. Kundeservice hos Vy nektet Ranakvin-

nen å ta med seg rullestolen sin, fordi togsettets ENE rullestolplass var bortbestilt! Dette selv om hun bestilte to uker i forveien.

Dette er bare nok et eksempel på at muligheten til å ta med seg rullestolen på Nordlandsbanen er svært begrenset. Nordlandsbanen har store utfordringer når det gjelder Universell utforming. Dette gjelder alt fra tilgjengeligheten på togsettene, utformingen av stasjonsområdene og bestillingssystemer for billetter. Ingen andre togstrekninger i Norge har en så lav tilrettelegging eller universell utforming som Nordlandsbanen har. Dette gjelder alle togsettene – både på regiontogene og på langdistansetogene.

Rådet for likestilling av funksjonshemmede tok opp denne saken med Jernbanedirektoratet i 2019, men svarene de får fra VY (gamle NSB) er i stor grad at de gjør så godt de kan. Det samme svarer nå SL som har overtatt strekningen (i juni d.å.).

Det er åpenbart ingen vilje til å prioritere tiltak for å bedre situasjonen for de med nedsatt funksjonsevne.

Dette synes jeg rett og slett ikke er godt nok. Mye av bakgrunnen for at forholdene er så dårlig for funksjonshemmede på Nordlandsbanen skyldes nok at mesteparten av det materiellet som brukes på Nordlandsbanen er SVÆRT gammelt.

Vi ser investeringer i milliardklassen på jernbanen på Østlandsområde, og her er universell utforming et klart krav til de som skal drifte jernbanen. Men nordlendingene skal bare klare seg med dette utdaterte materiellet?? Funksjonshemmede er spesielt avhengig av at vi har gode kollektivløsninger på våre busser, tog og fly. Og når en vet at kollektivtilbudet i nord ikke er det beste så må de tilbudene vi har være universelt utformet slik at alle har muligheten til å benytte seg av de tilbudene som er. Det handler om muligheten til å komme seg til sykehus, men også om frihet til å kunne reise når og hvor en vil slik vi andre i samfunnet har. Og slippe å bli diskriminert, rett og slett.

Svar:

La meg starte med å si at jeg forstår frustrasjonen over situasjonen som beskrives. Det er dessverre en kjent sak, som også Stortingsrepresentanten peker på, at togmateriell i Norge i stor grad er av eldre årgang, og derfor har begrenset mulighet til å medbringe flere rullestoler på samme avgang. Togoperatørene som vinner de ulike trafikkpakkene leier det materiellet vi har i Norge og som eies av Norske Tog, og har derfor ikke mulighet til å tilby noe annet til de reisende.

Togtypen som benyttes i avgangene Mosjøen-Bodø (type 93) har kun én rullestolplass og totalt 78 seter, mens dag-/nattogene på Nordlandsbanen (type 5) har to rullestolplasser og 200 seter. Begge vogntypene har rullestolheis. Ut fra beskrivelsen i spørsmålet antar jeg at dette handler om type 93, med plass til én rullestol. Er denne plassen allerede reservert, kan ikke operatøren lovlig ta med flere rullestoler. Grunnen til dette er pålegg om at rullestol må stå festet på en egen plass for at den skal kunne stå sikkert og trygt under hele reisen. Avgangene mellom Mosjøen og Bodø har ikke lavere andel rullestolplasser enn mange andre togstrekninger i Norge.

Stortingsrepresentanten peker også på stasjonsområdene. Det er ønskelig at alle stasjoner er universelt utformet og tilrettelagt for rullestolbrukere og det jobbes målrettet for å bedre tilgjengeligheten for alle brukere, også de som er avhengige av rullestol. Dette skjer blant annet i løpende dialog med Norges Handikapforbund, Blindforbundet, Hørselshemmedes Landsforbund og Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon gjennom arbeidet i Toggruppen for universell utforming. I trafikkkavtalene Jernbanedirektoratet inngår med operatørene stilles det flere konkrete krav knyttet til reisende med nedsatt funks-

jonsevne, deriblant at de deltar i Toggruppen for universell utforming.

Universell utforming av jernbanen har prioritet. Vi arbeider med en rekke tiltak for å gjøre jernbanen tilgjengelig for alle. Universell utforming skal inngå i alle planer for oppgradering og bygging av ny jernbaneinfrastruktur. For eksisterende togstasjoner der det ikke planlegges vesentlige endringer eller bygging av ny stasjon, er strategien å oppgradere for å bedre tilgjengeligheten.

Ved utgangen av 2019 var det totalt 334 togstasjoner i Norge. Av disse var 30 klassifisert som UU og stasjonene benyttes av ca. syv prosent av de reisende (basert på 2018-tall fra Vy). 96 stasjoner var klassifisert som tilgjengelige, og benyttes av ca. 51 prosent av de reisende (basert på 2018-tall fra Vy). Det foreligger avtaler om ombygging av flere store stasjoner, som etter planen skal skje før utløpet av någjeldende NTP-periode. Dette gjelder ikke bare på Østlandet. Bergensbanen har flere stasjoner under bygging som er planlagt med UU/forbedringer, for eksempel Arna, Evanger, Dale stasjoner (Vossebanen), samt Geilo stasjon. Det er planer også for stasjonene Gol og Myrdal. På Jærbanen skal Sandnes stasjon oppgraderes. På Trønderbanen foretas blant annet forbedringer på flere stasjoner i forbindelse med innføring av nytt togmateriell og Leangen stasjon er nylig ombygget. For innføring av nytt togmateriell på Rørosbanen planlegges også tiltak på stasjoner for å ta i bruk ny togtype. Det er også planer for oppgraderinger av stasjoner på Gjøvikbanen, med byggeavtaler for Jaren, Reinsvoll, og Nittedal samt videre planer for Hakadal og Movatn. På Kongsvingerbanen er Sørumsand stasjon nylig bygget om, og det pågår arbeid på Skarnes stasjon. På Gardermoen stasjon pågår forbedringer i UU. Berkåk stasjon er ferdig planlagt med komplett universell utforming, men andre infrastrukturtiltak har vært prioritert høyere for gjennomføring. I alle store nye prosjekter som inneholder stasjoner planlegges og bygges disse stasjonene for UU. Når disse store stasjonene er UU nås trolig målet i NTP om at 44 prosent av alle av- og påstigninger vil kunne foregå på en universelt utformet stasjon.

Universell utforming er et ufravikelig krav når vi nå står foran en storstilt og høyst nødvendig fornyelse av togparken, deriblant nye fjerntog som med tiden også skal trafikere Nordlandsbanen. Krav til universell utforming omfatter også minimum andel rullestolplasser. Jernbanedirektoratet, som gir råd til departementet om toganskaffelser i forbindelse med grunnlag som utarbeides etter statens prosjektmodell, ser i den forbindelse på muligheten for å gå utover minimumskravene hva gjelder andel rullestolplasser i de nye togene.

Jeg nevner også at jeg har bedt Jernbanedirektoratet om å vurdere mulighetene for en felles ordning for bestilling av assistanse. Jeg har fått opplyst at dette arbeidet nå gjennomføres i dialog med aktørene i Toggruppen for universell utforming, Statens vegvesen og Avinor. Et førs-

teutkast skal oversendes Samferdselsdepartementet innen 15. desember 2020.

SPØRSMÅL NR. 459

Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 20. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva tenker ministeren å gjøre for at alle de som er avhengig av Vy sin bussrute mellom Notodden og Oslo, og også av andre ekspressbussruter i landet, ikke skal miste tilbudet sitt som følge av Covid 19, og når og hvordan skal kommersielle buss- og båtruter som er lovet koronakrisestøtte i revidert budsjettet for 2020, få hjelp fra dette tiltaket?

BEGRUNNELSE:

Viser til sak i Telen 11.11.2020 om at Vy buss plutselig innstiller all trafikk fra Notodden i retning Oslo fra mandag 16.11.20, samt intervju i samme avis 12.11.2020 hvor tillitsvalgt i Vy buss etterlyser hjelp for å opprettholde rutetilbudet og unngå permitteringer, fra koronakrisepakken som regjeringen lovet at kommersielle buss- og båtruter skulle få i revidert statsbudsjett for 2020.

Ekspressbussruten til Vy mellom Notodden, Kongsberg, Drammen og Oslo er svært viktig for både pendlere og studenter, og også for alle som sokner til den og som heller vil kjøre kollektivt framfor å bruke bil, bl.a. fordi de ikke vil forurense unødvendig. At den legges ned over natten skaper nå derfor store problemer for en hel rekke mennesker som nå ikke vet hvordan de skal komme seg verken på skole eller jobb.

At bussruten legges ned forklares fra busselskapet med at det ikke er forsvarlig økonomisk å opprettholde den fordi kundegrunnet naturlig nok har blitt svært dårlig under pandemien. Dette er en problemstilling som gjelder for andre ekspressbuss-selskaper ellers i landet også som enten vurderer å innstille rutetilbud eller allerede har gjort det, noe som ikke minst skyldes at regjeringen i perioder har oppfordret folk til å ikke benytte seg av kollektive løsninger.

Svar:

Som kjent har Stortinget på initiativ fra regjeringen bevilget midler til en tilskuddsordning for kommersielle buss- og båtruter, men dessverre har saksbehandlingen

tatt lengre tid enn jeg hadde ønsket. Grunnen til det er at enkelte bestemmelser i forskriften som regulerer tilskuddsordningen, har gjort det uklart hvem som kommer inn under ordningen, og dette har krevd merarbeid underveis. Noen ganger kan det være vanskelig å forutsi alle konsekvensene, særlig før vi har sett søknadene. Da ordningen ble etablert, hadde ikke departementet detaljert kunnskap om de enkelte rutene, og det har dukket opp problemstillinger som har tatt tid å avklare. Særlig er dette knyttet til ulike avtaler de kommersielle ruteselskapene har med fylkeskommunene. Disse problemene blir nå løst, slik at søknadene kan bli ferdig behandlet og midler bli utbetalt.

Tilskuddsordningen ble i tråd med regelverket notifisert til ESA i sommer, men endringer i ordningen må også notifiseres. Denne saken ligger til behandling i ESA nå, og Jernbanedirektoratet vil kunne behandle søknadene når vi har fått godkjenning og vi formelt har endret forskriften der ordningen er hjemlet.

Fremover vil vi utvide denne tilskuddsordningen til å gjelde ut juni 2021. Regjeringen har også foreslått nye 100 mill. kr til dette formålet i forslaget til statsbudsjett for 2021.

SPØRSMÅL NR. 460**Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 25. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden sikre at koronakommisjonen granskar kva som skjedde da helsemyndighetene i fleire veker sa nei til å koronateste sjukeheimspasientar med atypiske symptom og om dette har ført til unødige dødsfall, og kan statsråden forsikre om at det ikkje var mangel på testutstyr som gjorde at det ikkje blei opna for utvida testing av eldre før i midten av mai, då dei verste utbrota på sjukeheimane var over og meir enn 130 eldre var døde?

GRUNNGJEVING:

Viser til reportasje i Bergens Tidende om saka den 11. november.

Svar:

Hvilke spørsmål Koronakommisjonen skal se på følger av mandatet. Det følger av mandatet at Kommisjonen skal kartlegge både «Iverksatte tiltak for å redusere smittespredning, bedre kapasiteten i helsetjenesten og behandle pasienter» og «Iverksatte tiltak i primærhelsetjenesten og tiltak, forberedelser og beredskap i kommunene for å ivareta beboere i heldøgns omsorg». Koronakommisjonen er uavhengig og bestemmer selv

hvordan den besvarer mandatet, og hvilke spørsmål den prioriterer. At pasienter i heldøgns omsorg er nevnt spesielt i mandatet viser imidlertid at dette er en problemstilling regjeringen er særlig opptatt av.

Testkriterier har vært nødvendig for å kunne benytte den begrensede testkapasiteten best mulig til beste for de enkelte pasientene og smittevernet. I mars og april var det begrensninger i testkapasiteten, spesielt grunnet den internasjonale situasjonen med mangel på testpinner, transportmedier, reagenser og annet essensielt laboratorieutstyr. Under store deler av denne perioden har etterspørselen etter testing vært større enn maksimal kapasitet ved laboratoriene.

Folkehelseinstituttet ga tidlig råd om hvordan en svært begrenset testkapasitet best mulig kunne prioriteres til beste for de mest sårbare pasientene og smittevernet. Folkehelseinstituttet inkluderte sykehjemsbeboere med luftveisinfeksjon i testkriteriene allerede 13. mars. Fra samme dato oppfordret Folkehelseinstituttet til at "spesielt sårbare grupper bør vurderes for testing selv ved milde symptomer". Fra 20. april ble det lagt inn at sykehjemsbeboere skulle testes på vid indikasjon som betyr at leger kan bruke skjønn og teste personer med andre symptomer enn de typiske hoste, tungpust og feber.

SPØRSMÅL NR. 461**Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 23. november 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hvorfor er de som lager musikken ekskludert fra å få del i midler fra stimuleringsordningen gjennom at arrangørene ikke kan legge inn hele kostnaden til å betale disse som i en normalsituasjon i søknaden til Norsk Kulturråd, når forskriften for ordningen sier at hele næringskjeden skal stimuleres, og når det ikke er foreslått andre ordninger for denne gruppen som kompenserer tilstrekkelig for denne utelatelsen?

BEGRUNNELSE:

Arrangører kan nå søke Norsk Kulturråd om midler fra stimuleringsordningen for å kunne gjennomføre arrangementer som om det var en normalsituasjon, og som om alle billetter blir solgt. Det betyr at alle involverte aktører vil få betalt som i en normalsituasjon. På kulturrådets nettsider står det imidlertid at arrangører bare skal føre opp utgifter til vederlag til de som har laget musikken for de billettene som faktisk er solgt. Det betyr at TONO kun vil kunne kreve inn vederlag til komponister, låtskrivere

og musikktekstforfattere for maksimalt 200 solgte billetter. Konsekvensen av dette er at alle får betalt som i en normalsituasjon, bortsett fra de som lager musikken. De får i stedet bare betalt på grunnlag av de maksimalt 200 billettene som faktisk er solgt, og for enkelte områder bare for inntil 50 billetter. (Slik smittevernreglene er per nå). Ettersom vederlaget til disse rettighetshaverne varierer etter antallet solgte billetter, betyr dette en sterk begrensning på hvilke inntekter de som lager musikken kan få.

TONO har i sitt innspill til statsbudsjettet 2021 gjort rede for et vederlagstap for norske komponister og låtskrivere på minimum 43 millioner fra mars av, og tapene vokser for hver dag aktiviteten er redusert som følge av smittevernbegrensninger. Dette tapet har ikke blitt kompensert gjennom noen av ordningene som har blitt opprettet. Regjeringen har bevilget 130 millioner til rettighetshavere for å styrke deres økonomi, men bare 17 millioner av dette er rettet mot musikkfeltet, og bare 8 av disse 17 millionene er direkte rettet mot de som lager musikken gjennom ordningen for bestillingsverk og produksjonsstøtte i Norske Kulturråd. Det skapende musikkfeltet har derfor et klart behov for å være del av stimuleringsordningen og det er ikke lett å se at det er hjemmel i forskriften for å ekskludere denne gruppen.

Svar:

Jeg har på pressekonferansen jeg avholdt 20. november varslet at vi jobber med å vurdere hvordan vi også kan ivareta rettighetshavere i TONO i det videre. Dette vil vi komme tilbake til straks arbeidet er slutført.

Gjennom stimuleringsordningen som ble etablert tidligere i høst, kan arrangører få tilskudd til å gjennomføre arrangementer i kultursektoren innenfor smittevernpålegg gitt av offentlige myndigheter som følge av covid-19. Det er en målsetning at ordningen skal stimulere til økt aktivitet i hele kulturarrangementets verdikjede, ved at arrangørene overholder økonomiske forpliktelser overfor involverte parter i samsvar med inngåtte avtaler. Ordningen forvaltes av Norsk kulturråd.

Jeg er oppmerksom på at stimuleringsordningen ikke treffer alle i verdikjeden like godt. Derfor har regjeringen også styrket andre ordninger, bl.a. ved at vi viderefører kompensasjonsordningen ut året og har varslet i Prop. 51 S (2020–2021) at vi i kompensasjonsordningen bl.a. vil flytte datoen for når et arrangement senest må være planlagt fra 1. august til 5. november. Dessuten, der tilskudd til arrangørleddet ikke anses tilstrekkelig for å nå de kulturpolitiske målene, styrker vi etablerte ordninger i Kulturfondet, Norsk filminstitutt og KORØ. Her er det bevilget totalt 130 millioner kroner til effektive og ressursbesparende løsninger, som feltet selv også har etterspurt. I tillegg kommer midler til ekstraordinære kunstnerstipend i forbindelse med pandemien. Dette skal stimulere til produksjon og aktivitet i situasjonen vi står i nå.

Jeg vil gjerne legge til at jeg er enig med TONO når de i brevet til oss i departementet 16. november skriver at TONOs medlemmer legger grunnlaget for hele konsertøkonomien.

Jeg har hele tiden sagt at jeg vil vurdere justeringer i ordningene når det viser seg nødvendig. Det står jeg selvsagt ved. Og dette kommer jeg som nevnt tilbake til straks arbeidet er slutført.

SPØRSMÅL NR. 462

Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 20. november 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Når kan Stortinget forvente å få nødvendige lovendringer i forbindelse med Forsikringsdistribusjonsdirektivet til behandling?

BEGRUNNELSE:

Forsikringsdistribusjonsdirektivet (IDD) er tatt inn i EØS-avtalen i oktober 2018. Direktivet krever lovendring og regjeringen arbeider med en L-proposisjon.

I høringsnotatet fra Finanstilsynet, Gjennomføring av forsikringsdistribusjonsdirektivet 2016/97/EU Forslag til ny lov om forsikringsformidling mv., datert 06.03.2018 legges det opp til at unntaket for «agenter» ikke lengre skal videreføres når direktivet skal inntas i norsk lov.

Konsekvensen av at unntaket for agenter ikke videreføres vil ifm. Brexit, hvor England står utenfor EU/EØS, føre til at forsikringsagenter med base i Norge ikke lengre vil kunne operere herfra på samme måte som det eksisterende lovverket gir adgang til.

Svar:

Forsikringsformidlingsloven gjennomfører forsikringsformidlingsdirektivet (direktiv 2002/92/EF) i norsk rett. Loven omfatter forsikringsagenter og forsikringsmeglere, som begge opptrer som et bindeledd mellom forsikringsforetak og forsikringskunde.

EU vedtok i 2016 et nytt direktiv om forsikringsdistribusjon (direktiv (EU) 2016/97) som erstatter forsikringsformidlingsdirektivet. Et av hovedformålene med forsikringsdistribusjonsdirektivet er å innføre like rammer for formidling og salg av forsikringer uavhengig av salgskanal, og dermed sikre forbrukere samme beskyttelsesnivå uavhengig av forskjeller mellom distributørene.

Slik det vises til i spørsmålet, hadde Finansdepartementet i 2018 på høring et regelverksforslag utarbeidet av Finanstilsynet for gjennomføring av forsikringsdistribusjonsdirektivet i norsk rett. I høringsnotatet viser Finanstilsynet til at nye krav etter forsikringsdistribusjonsdirektivet fordrer en gjennomgang av de fleste bestemmelsene i gjeldende forsikringsformidlingslov. Finanstilsynet har

på denne bakgrunn funnet det hensiktsmessig å utarbeide et utkast til en ny lov om forsikringsformidling, som erstatter gjeldende forsikringsformidlingslov. Et av forslagene fra Finanstilsynet er endringer i reglene som gjelder formidling av forsikringer fra forsikringsforetak utenfor EØS. Dette er et av flere spørsmål departementet ser på i forbindelse med oppfølgingen av høringen.

Gjennomføringen av forsikringsdistribusjonsdirektivet berører også Justis- og beredskapsdepartementets ansvarsområde. Samtidig med høringen av Finanstilsynets regelverksforslag hadde Justis- og beredskapsdepartementet på høring et forslag til endringer i forsikringsavtaleloven, herunder forslag til gjennomføring av deler av forsikringsdistribusjonsdirektivet. For å sikre en helhetlig og godt koordinert gjennomføring av direktivet i norsk rett, samarbeider Justis- og beredskapsdepartementet og Finansdepartementet nå om oppfølgingen av de to høringene. Arbeidet er prioritert, men det er ennå for tidlig å anslå presist når et lovforslag kan legges frem for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 463

Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 23. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvordan kan regionsenteret Sortland få realisert gang- og sykkelvei på riksvei 85 over Sortlandsbrua?

BEGRUNNELSE:

Gang- og sykkelvei langs den kilometerlange Sortlandsbrua er for lengst ferdig detaljprosjektet. Prosjektet kan utlyses så å si over natta, og vil bidra til etterlengtet aktivitet i et korona-rammet næringsliv.

Sortland sentrum ligger på Langøya, og der bor også de fleste av Sortlands innbyggere. De attraktive boligområdene som ligger mellom Sigerfjord og Sortland bru har ført til bygging av flere boliger på Hinnøysida av kommunen, og kommunen har bygd tre skoler og tre barnehager på Hinnøya. Sortland har også næringsvirksomhet på Hinnøysiden. Sortland bru deler byen i to, og det meste av fritidstilbud For Barn, unge og voksne er samlet i Sortland sentrum. Slik som de trafikale forholdene er i dag kan ikke barn og unge delta på aktiviteter i Sortland sentrum uten å måtte kjøres fordi brua fra 974 ikke rommer gang

og sykkelvei. Den er heller på ingen måte bygget for dagens trafikk som har økt voldsomt i takt med veksten i havbruksnæringen. All sjømat fra Vesterålen eksporteres ut via denne brua, både villfanget fisk og oppdrettsfisk for milliardbeløp.

En tilfeldig valgt uke i mai 2019 viser på Statens vegvesens trafikkdata side at det passerte 38 000 kjøretøy på RV85 på Strand. Veimyndigheter og politikere på alle nivåer er skjønt enige om at tiltaket er nødvendig, men heller ikke forslaget til statsbudsjett for 2021 gir bud om bevilgning.

Tiltaket er viktig for å tilrettelegge for gående og syklende og derved trafikksikkerhet klima, rein luft, folkehelse og byutvikling.

Svar:

Etter Statens vegvesens foreløpige anslag er en gang- og sykkelvegløsning over Sortlandsbrua grovt kostnadsberegnet til ca. 120 mill. kr. Jeg vil vise til at Statens vegvesen i arbeidet med Nasjonal transportplan 2022-2033

har foreslått en vesentlig sum til mindre investeringstiltak på riksvei innenfor de såkalte programområdene. Disse midlene vil ikke bli konkretisert i transportplanen.

Statens vegvesen arbeider nå med å få på plass en prosjektportefølje med tiltak knyttet til programom-

rådene i etatens langtidsprogram for perioden 2022-2027. Jeg er kjent med at det aktuelle tiltaket vil bli vurdert i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 464

Innlevert 15. november 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 25. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

I dag må foreldrene betale selv når ungene skal til syns- sjekk hos optiker, selv om legen har sendt barnet dit. Derfor er det mange leger og personer i helsetjenesten på skolen som heller sender barna til øyelegen siden det er gratis. Mange øyeleger har lange ventelister.

Vil statsråden vurdere å innføre en ordning der barn som er henvist til optiker, får undersøkelsen dekket av det offentlige, f.eks. gjennom et refusjonsopplegg til optikere?

Svar:

Sansetap rammer mange mennesker. Flest eldre, men også barn, slik representanten Nævras spørsmål om synsundersøkelser tar opp. Etter hvert som vi blir flere eldre, vil flere også oppleve syns- eller hørselstap. Flere vil derfor også ha behov for helsehjelp.

Det er derfor nødvendig å vurdere om vi benytter helsepersonell med kompetanse innen fagområdene syn og hørsel på best mulig måte. Dette gjelder også om optikeres kompetanse kan benyttes bedre enn i dag. Optikere er autorisert helsepersonell, de finnes over hele landet og har viktige funksjoner for personer med synshemming. Optikere bruker synsundersøkelser for å gi råd om riktige briller eller kontaktlinser, og de henviser til øyelege hvis de ser tegn på sykdom.

Noen optikere arbeider i offentlig virksomhet som sykehus og hjelpemiddelsentraler, eller i spesialistpraksiser som har avtale med regionale helseforetak. Men størsteparten arbeider i private optikerforretninger.

De fleste optikere arbeider altså i et fritt og privat marked uten offentlig finansiering i dag. En endring av dette, med innføring av refusjonsordning, vil ha økonomiske og administrative konsekvenser som ikke er utredet. Noen kommuner har imidlertid inngått avtale med lokale

optikerforretninger om undersøkelse av syn hos skolebarn.

Helsedirektoratet har nylig levert en utredning om tilbudet til hørselshemmede. Utredningen er til vurdering i departementet. Vi vil i oppfølgingen legge vekt på kvalitet i pasientbehandlingen og riktig bruk av kompetanse for å gi et best mulig tilbud til mennesker med hørselstap. Utredningen er første del av en samlet gjennomgang av tilbudet til personer med sansetap. Regjeringen vil også gjennomgå organiseringen av tilbudet til synshemmede.

Utredningen av tilbudet til synshemmede vil omfatte hvordan optikernes kompetanse og kapasitet kan benyttes bedre i arbeidet for å fremme god øyehelse. Som autorisert helsepersonell skal optikere registrere nødvendige opplysninger om pasienten og helsehjelpen, og de skal ha sikre løsninger for å lagre bilder og andre data.

Helsedirektoratet må utrede bruk av IKT- løsninger, slik som måter å sikre digital kommunikasjon om henvisninger og tilbakemelding om funn til pasienter, helsestasjon, fastleger og sykehus. Utredningen skal gjennomføres i nært samarbeid med brukere og fagpersoner.

Helsedirektoratet skulle etter planen ha startet utredningsarbeidet gjennom oppdrag gitt i departementets årlige tildelingsbrev. På grunn av avhengigheter til andre prosesser og nå den pågående pandemien og kapasitetutfordringene som følge av den, vil utredningen måtte skyves noe frem i tid. Utredningen vil starte så snart direktoratet har kapasitet til å gjennomføre dette viktige arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 465**Innlevert 13. november 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 25. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

På hvilken måte har Helsedirektoratet og Helse- og omsorgsdepartementet vært involvert i spørsmålet om atypiske symptomer for beboere i helseinstitusjon skulle kvalifisere for testing?

BEGRUNNELSE:

Viser til saker i Bergens Tidende om at atypiske symptomer var vanlig hos eldre pasienter smittet av covid-19, men testkriteriene ble ikke endret før 13. mai 2020.

Svar:

Helsedirektoratet har vært involvert i anbefalinger som omhandler eldre og atypiske symptomer og har tydeliggjort flere steder at eldre kan ha atypiske symptomer og at det kvalifiserer for testing. Begge disse nevnte anbefalingene ble publisert helt i starten av pandemien.

Når det gjelder testkriterier så defineres de av Folkehelseinstituttet ut fra en helhetsvurdering, der Helsedirektoratet var helt innforstått med at kriteriene var strengere

enn ønskelig på grunn av frykt for manglende testkapasitet grunnet reagensmangel på verdensmarkedet.

Jeg viser til besvarelse i spørsmål nr. 431 der Folkehelseinstituttets testkriterier i tidlig fase av pandemien er beskrevet. I mars og april var det begrensninger i testkapasiteten, spesielt grunnet den internasjonale situasjonen med mangel på testpinner, transportmedier, reagenser og annet essensielt laboratorieutstyr.

Folkehelseinstituttet ga tidlig råd om hvordan en svært begrenset testkapasitet best mulig kunne prioriteres til beste for de mest sårbare pasientene og smittevernet.

Folkehelseinstituttet inkluderte sykehjemsbeboere med luftveisinfeksjon i testkriteriene allerede 13. mars. Fra samme dato oppfordret Folkehelseinstituttet til at "spesielt sårbare grupper bør vurderes for testing selv ved milde symptomer".

Operasjonalisering av hvem som skal testes og prioriteringskriterier ved manglende kapasitet utformes av Folkehelseinstituttet. I dag bør alle som har symptomer på covid-19 testes. Det er også kriterier for når asymptomatiske testes. For eksempel ved påvist smitte i sykehjem, bør alle ansatte og beboere på berørte enheter testes.

SPØRSMÅL NR. 466**Innlevert 11. november 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 20. november 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Havforskningsinstituttet skriver på sine nettsider 27.08.20: «Havforskningsinstituttet gir råd om at fangsten av kystbrisling i 2020 i Hardangerfjorden, Sognefjorden og Nordfjord begrenses til: 240 tonn i Hardangerfjorden, 360 tonn i Sognefjorden og 80 tonn for Nordfjord. Det gis også råd om at det i områder som ikke overvåkes, også settes en fangstbegrensning dersom et fiske av betydning starter, som for eksempel i Trondheimsfjorden i 2018 og 2019.»

Har statsråden tenkt å følge dette rådet fra HI, hvis ikke, hvorfor?

BEGRUNNELSE:

For ett år siden svarte fiskeriministeren meg på spørsmål om brislingfisket. Han skrev da blant annet:

«Fiskeridirektoratet følger nøye med på utviklingen i årets fiske, og vil etter endt sesong vurdere om det er behov for økt forskningsinnsats i Trondheimsfjorden. Jeg vil også i forkant av reguleringene for 2020 ha en full gjennomgang av kunnskapsgrunnlaget og hva som er en hensiktsmessig reguleringsform av brislingfisket fremover.»

I høst kom altså Havforskningsinstituttet med råd om å sette fangstbegrensning.

Svar:

Havforskningsinstituttet har i dag ikke tilstrekkelig daggrunnlag for å gi et kvoteråd for Trondheimsfjorden. Havforskningsinstituttet arbeider nå med å gjennomgå, sammenstille og vurdere tilgjengelige data om bestandsstørrelsen i Trondheimsfjorden, samtidig som de prioriterer tokt i området for å få mer nødvendig kunnskap. Forskerne har siden 2016 bygget opp en tidsserie for å øke kunnskapsgrunnlaget slik at de kan gi kvoteråd for området. Det er behov for minst fem år som et minimumskrav til en slik tidsserie. Havforskningsinstituttet estimerer derfor at de vil kunne gi et kvoteråd i 2021, som vi igjen kan basere vår forvaltning på.

På bakgrunn av det arbeidet som Havforskningsinstituttet nå gjennomfører vil vi derfor kunne vurdere en kvoteregulering av Trondheimsfjorden neste sesong. Dette vil bli gjort før utløpet av någjeldende forskrift, som gjelder til og med 31. juli 2021.

Utviklingen av dette kunnskapsgrunnlaget har vært en prioritet. Bakgrunnen for Havforskningsinstituttets forslag om å sette kvote i fjorder som ikke overvåkes, dersom det foregår et betydelig fiske i disse fjordene, er at de stilte spørsmål ved om kvotebegrensningene i Vestlands-

fjordene kunne forskyve fiskepresset til Trondheimsfjorden, som ikke har en slik kvotebegrensning.

Dette momentet ble vurdert i forbindelse med reguleringen av fisket etter brisling i 2020-2021. Fangstene som ble tatt i 2019 var av fartøy fra Trøndelag og Møre og Romsdal, og det ser derfor ikke ut som om kvotebegrensningene i vestlandsfjordene forskjøv fiskepresset til Trondheimsfjorden.

Jeg legger til at fisket ikke er uregulert selv om vi ikke enda har et fjordkvoteråd. I likhet med mange andre fiske-slag som det fiskes på, brukes det her fredningstider, minstemål, fartøystørrelse, bifangstbegrensninger og krav til skippers erfaring. I tillegg reguleres fisket av Norges Silde-salgslag ut fra omsetningshensyn. Dette er ikke en regulering som har som formål å begrense uttaket fra bestanden, men sikre at det er avsetning for det som fiskes. Fisket i Trondheimsfjorden ble åpnet 10. november og det er fastsatt en turkvote på 65 tonn. Uttaket så langt i år er på ca. 12-15 tonn. Avhengig av utviklingen i fisket kan turkvoten bli endret eller opphevet.

Vi vil også se på om det kan være mulig for Fiskeridirektoratet å se på om det er bifangstproblematikk i dette fisket nå. Kontroll av fjorårets fiske viste at det da ikke var tilfelle.

SPØRSMÅL NR. 467

Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 23. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Regjeringen har besluttet at det skulle opprettes et interdepartementalt samarbeidsforum med sikte på en helhetlig forvaltning der vann, avløp og andre forhold som kan påvirke drikkevannet eller har betydning for samfunnssikkerheten.

Hvilke tiltak og endringer har samarbeidsforumet foreslått og hvordan er disse tiltakene fulgt opp?

Svar:

Beslutningen om å opprette et interdepartementalt samarbeidsforum med sikte på en helhetlig forvaltning der vann, avløp og andre forhold som kan påvirke drikkevannet eller er viktig for samfunnssikkerheten, ses i sammenheng, er omtalt i Meld. St. 19 (2018–2019) Folke-

helsemeldinga – Gode liv i eit trygt samfunn. Planen var å etablere dette forumet våren 2020.

Våren og året i sin helhet ble ikke som forventet. Håndteringen av Covid-19-pandemien har hatt første prioritet og krevd at ressurser i departementet og hele helseforvaltningen i stor grad har vært innrettet mot håndtering av pandemien. Dessverre har det medført at en del planlagte oppgaver har måtte ligge i bero inntil videre. Opprettelsen av det nevnte interdepartementale samarbeidsforumet er en slik oppgave.

På drikkevannsområdet har jeg gjennom pandemien først om fremst hatt oppmerksomheten rettet mot vannverkens leveringssikkerhet og at vann- og avløpssektoren har hatt stabile leveranser av prosesskjemikalier og nødvendig materiell for å opprettholde normal drift. Mattilsynet har her spilt en sentral rolle. Mattilsynet har gjennom hele året hatt regelmessige møter med aktuelle aktører for å eventuelt fange opp utfordringer og finne

løsninger på disse i dialog med departementene og andre statlige etater. Helse- og omsorgsdepartementet har på dette området samarbeidet tett med Klima- og miljødepartementet som har sektoransvar på avløpsområdet.

Planen om å etablere et interdepartementalt samarbeidsforum på vannområdet står fast og forumet vil bli

opprettet så snart forholdene ligger til rette for det. Jeg er glad for den utålmodigheten som ligger i spørsmålet, men er samtidig forsiktig med å love et konkret tidspunkt da vi fortsatt er midt i arbeidet med pandemihåndteringen.

SPØRSMÅL NR. 468

Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 23. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

I svar på spørsmål fra representanten Støre den 21.06.2019 varsler statsministeren at eldre- og folkehelseministeren vil be Mattilsynet om en kartlegging av situasjonen på drikkevannsområdet i alle landets kommuner og vurdere å sette i gang et arbeid for å gjennomgå rapporteringssystemet på drikkevannsområdet.

Hva viser Mattilsynets kartlegging at situasjonen på drikkevannsområdet er (på kommunenivå og Mattilsynets vurderinger), og vil man gå gjennom rapporteringssystemet på drikkevannsområdet?

Svar:

Kartleggingen av situasjonen på drikkevannsområdet som statsministeren omtalte i sitt svar til representanten Støre, ble levert fra Mattilsynet i form av en rapport i oktober 2019. Rapporten bygger på data som vannverkseierne rapporterer til Mattilsynet. I tillegg ble det sendt ut en spørreundersøkelse til alle landets kommuner. Rapporten ble publisert på Mattilsynets nettsider 4.11.2019.

Mattilsynets vurdering i rapporten kan oppsummeres slik: Drikkevannet i Norge er generelt trygt, men Mattilsynet er bekymret for fremtiden. Uten et vedvarende fokus på å opprettholde høy drikkevannskvalitet, kan situasjonen forverres. Mattilsynet anbefaler derfor følgende områder for å sikre alle nok og trygt drikkevann i fremtiden:

- Økt fokus på utbedring og oppgradering av distribusjonssystemet for drikkevann. Det er viktig at arbeidet er tilpasset lokale forhold, men generelt må mange øke innsatsen for å redusere lekkasjeandelen.
- Beredskapen må styrkes. Herunder må leveringssikkerheten bedres. Vannverkseierne må også utarbeide

robuste og oppdaterte beredskapsplaner, og øve på disse.

- En nasjonal oversikt over hensynssoner for drikkevannskilder mangler, og bør utarbeides. Løsningen for innrapportering av data fra vannverkseierne bør også moderniseres. Allmenheten må kunne få enkel tilgang til disse kildene.

Som det fremgår, er hovedutfordringen fortsatt det store vedlikeholdsetterslepet på ledningsnettene, der omlag 30 % av drikkevannet forsvinner i lekkasje. Dette var allerede godt kjent da regjeringen fastsatt Nasjonale mål for vann og helse i 2014. Jeg har fulgt dette opp med å fornye drikkevannsforskriften der det fra 2017 ble stilt konkrete krav til drift og vedlikehold av ledningsnettene. Vannverkseierne plikter å utarbeide en plan for hvordan distribusjonssystemet skal vedlikeholdes og fornyes, og påse at denne planen er oppdatert og følges. Mattilsynet har utarbeidet veiledning til forskriften og i 2020 og 2021 fører Mattilsynet tilsyn med vannverkene oppfølging av disse bestemmelsene. I drikkevannsforskriften som trådte i kraft i 2017, er det også strengere krav til forebyggende sikring og beredskap herunder krav om at vannverkene skal gjennomføre øvelser.

Våren 2020 gikk Mattilsynet ut til alle kommuner og ba dem registrere hensynssoner for drikkevann. Løsningen er utarbeidet i samarbeid med Miljødirektoratet og inngår også som en del av etatenes arbeid etter vannforskriften. Arbeidet med å innhente informasjon pågår.

Eventuell modernisering av rapporteringsløsningen fra vannverkseierne er til vurdering.

Jeg er glad for at Mattilsynets hovedkonklusjon er at drikkevannet i Norge generelt sett er trygt. Det er kommunene som i all hovedsak eier og drifter vannforsyningen i Norge. Det er derfor viktig at kommunene som vannverkseiere følger opp slik at vi kan opprettholde trygg vannforsyning i hele landet også fremover.

SPØRSMÅL NR. 469**Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 23. november 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Hva vil forsvarsministeren gjøre for å sørge for forutsigbarhet for den enkelte vernepliktige i forbindelse med 16 måneders førstegangstjeneste, og medfører det riktighet at enkelte vernepliktige ikke har fått beskjed om lengden på tjenesten før to måneder før førstegangstjenesten starter?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten skriver i sak 16.11.20 at mange møter opp til førstegangstjeneste og tror de skal avtjene 12 måneders tjeneste. Mens enkelte får informasjon på sesjonen, får andre vite om de fire ekstra månedene bare to måneder før oppmøte.

Svar:

Allmenn verneplikt er grunnlovsfestet i Grunnloven § 119. Det følger av forsvarsloven § 18 at vernepliktige kan bli pålagt inntil 19 måneders ordinær tjeneste og at

Stortinget bestemmer hvor lang førstegangstjenesten skal være.

Gjennom behandlingen av forsvarsbudsjettet, jf. Innst. 7 S (2019-2020) til Prop. 1 S (2019-2020), har Stortinget bestemt at førstegangstjenestens varighet normalt er 12 eller 16 måneder, men at den også kan differensiere mellom 6 og 18 måneder.

Jeg er kjent med at Forsvaret erfarer stor interesse og motivasjon blant dagens unge til å gjennomføre sin verneplikt. Avtjent førstegangstjeneste er en del av denne plikten. Forsvaret har opplyst at det kun er de som har samtykket på sesjon som hittil er kalt inn til 16 måneders tjeneste. Lengden på førstegangstjenesten skal fremgå av den enkeltes innkallingsskriv.

Jeg er opptatt av at de som pålegges verneplikt skal gis god informasjon som sikrer forutsigbarhet for den enkelte. Jeg ser at Forsvaret kunne informert bedre til de vernepliktige.

Jeg har tillit til at Forsvaret i det videre arbeidet vil kommunisere godt med den enkelte vernepliktige og Tillitsvalgtordningen i Forsvaret, som også har en rolle i denne dialogen.

SPØRSMÅL NR. 470**Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 23. november 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Dersom stortinget vedtar deling av et fylke eller en kommune midt i en valgperiode for fylkesting og kommunestyre, er det da noen formelle hindringer for at denne delinga kan gjennomføres ved første årsskifte uten at det gjennomføres et nytt kommune- eller fylkestingsvalg?

BEGRUNNELSE:

Inndelingsloven § 17 sier at Kongen kan gi unntak fra gjeldende regler i lov eller forskrift, og nevner videre i bokstav e) at dette kan gjelde regler for kommunestyreperioden

og sammensetting av kommunestyret eller fylkestinget. Dette kan forstås til at det kan gis regler for å velge nye kommunestyre eller fylkesting fra de allerede valgte organene, og at delingen kan inntreffe ved første anledning, noe som for praktiske formål (regnskap m.v.) antakelig vil være årsskiftet.

Svar:

Inndelingsloven har som formål å legge til rette for en kommune- og fylkesinndeling som innenfor rammen av det nasjonale fellesskapet kan sikre et funksjonsdyktig lokalt folkestyre og en effektiv lokalforvaltning. Loven gir

regler om endringer i inndeling av kommuner og fylkeskommuner, og om endringer i grensene mellom kommuner og fylkeskommuner.

Inndelingsendringer kan vedtas og tre i kraft midt i en valgperiode, selv om det ofte kan være hensiktsmessig å knytte det til et ordinært kommunestyre- eller fylkestingsvalg. Av praktiske årsaker bør en endring settes i verk ved årsskiftet, men heller ikke dette er et formelt krav. Kongen er i lovens § 17 gitt fullmakt til å gi nærmere regler for å sikre gjennomføringen av vedtaket. Kongen kan også gjøre unntak fra regler i lov og forskrift der det er nødvendig.

Dersom Stortinget skulle fatte et vedtak om deling av en fylkeskommune midt i en valgperiode, gir loven hjem-

mel for Kongen til å gi unntak om den inneværende fylkestingperioden og om sammensetningen av fylkestinget. Unntaket innebærer at fylkeskommunene kan velge fylkesting i de nye fylkeskommunene av og blant de eksisterende fylkestingene. Kongen kan også beslutte at perioden skal kortes ned for de som ikke blir valgt til de nye fylkestingene. En forutsetning for å sette sammen fylkesting på denne måten, er at fylkeskommunene selv ønsker det. Et vedtak om å velge fylkesting på denne måten, vil gjelde fram til neste ordinære fylkestingsvalg. Unntaket er ment som et alternativ til at Kongen fastsetter at det skal avholdes ekstraordinært valg før grenseendring trer i kraft.

SPØRSMÅL NR. 471

Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 23. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Regjeringen legger i statsbudsjettet opp til at ordningen med offentlig kjøp ikke videreføres for Flytoget for 2021. Ordningen med såkalte tilleggsavtaler med togselskapene for å kompensere for tapte billettinntekter videreføres for andre togselskaper i 2021, men altså ikke for Flytoget.

Hvordan vurderer statsråden situasjonen for Flytoget, og hvorfor er ikke Flytoget omfattet av ordningen med kompensasjon for tapte billettinntekter for 2021?

Svar:

Regjeringens forslag til statsbudsjett for 2021 legger ingen føringer for hvilke togselskaper som skal omfattes av ordningen med tilleggsavtaler. Regjeringen tar høyde for at ordningen videreføres, innenfor en bevilgning på 650 mill. kroner første halvår i 2021. Regjeringen omtaler i Prop. 73 S (2019-2020) og Prop. 127 S (2019-2020) at tilleggsavtalene skal legge til rette for et grunnleggende togtilbud for arbeidsreiser, og at regjeringen fortløpende vil vurdere behovet for å forlenge de midlertidige avtalene.

Jeg har forståelse for at situasjonen er svært krevende for Flytoget som følge av det kraftige fallet i antallet flyreiser. Beslutningen om at tilleggsavtalen med Flytoget ikke forlenges utover 2020 ble tatt med grunnlag i transportfaglige vurderinger av hvilket togtilbud det er nød-

vendig at staten, i sin rolle som kjøper, betaler for å opprettholde.

SPØRSMÅL NR. 472**Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 23. november 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Husholdningene betaler hvert år inn 400 millioner til Enova gjennom påslaget på nettariffen. For avtaleperioden 2017-2020 er det avsatt 250 millioner årlig til energiltak i husholdningene, totalt for avtaleperioden 1 000 millioner. Per 15. november er det kun utbetalt 130 millioner for 2020, og 905 millioner totalt for avtaleperioden 2017 – 2020. Det mangler nesten 100 millioner på støtte til tiltak i husholdningene.

Hva vil ministeren gjøre for å sikre at dette betales ut før årsskiftet?

BEGRUNNELSE:

Allerede 24. mars sendte 11 bransje-, miljø og forbrukerorganisasjoner brev til klima- og miljøministeren med krav om at Enovas støttesatser for energiltak til husholdningene måtte doubles frem til utgangen av 2020. Bakgrunnen for brevet var at bedrifter som tilbyr produkter for å energieffektivisere boliger og installere energiløsninger (solcellepaneler og varmepumper) opplevde at markedet gikk fra vekst til betydelig nedgang på grunn av lave strømpriser. Koronakrisen kunne ikke kommet på et verre tidspunkt for disse bedriftene. Disse bedriftene har siden koronakrisen inntraff opplevd konkurser, oppsigelser og permitteringer.

I brevet den 24. mars påpeker avsenderne at det er midler avsatt innenfor nåværende avtale som gjør det mulig å doble støttesatsene uten ekstrabevilgninger over statsbudsjettet. Når departementet og Enova har valgt å beholde støttesatsene på samme nivå som før koronakrisen, er resultatet at det er betydelige ubrukte midler igjen samtidig som disse bransjene sliter tungt økonomisk.

Nedgangen i gjennomførte tiltak er betydelig for de fleste energiltakene som Enova støtter i perioden august – oktober 2020 sammenlignet med 2019. Kun et tiltak har vekst i denne tremånedersperioden.

Endringen for de ulike energiltakene som støttes av Enova i perioden august – oktober 2020 sammenlignet med 2019: Akkumulatortank (-72 %), Avtrekksvarmepumpe (-94 %), Balansert ventilasjon (-37 %), Biokjel (-69 %), Bio-ovn med vannkappe (-67 %), Elproduksjon (-58 %), Energirådgivning (-31 %), Fjerning av oljekamin og tank (-100%), Luft-til-vann varmepumpe (-85%), Oppgradering av bygningskropp (26 %), Solfanger (-61 %), Vannbåren varme (-68 %), Varmegjenvinning av gråvann (-86 %), Væske-til-vann varmepumpe (-80 %).

Svar:

Formålet til Enova er å bidra til reduserte klimagassutslipp og styrka forsyningstryggleik for energi, og teknologutvikling som på lengre sikt også bidrar til reduserte klimagassutslipp. Departementet styrer Enova på eit overordna nivå gjennom fireårige styringsavtalar. Innanfor rammene av avtalen er det opp til Enova å utforme program, prioritere mellom område og tildele støtte til enkeltprosjekt.

Hushald er viktige bidragsytarar til Klima- og energifondet gjennom både skattar og avgifter som mogleggjer løyvinga over statsbudsjettet. Dei bidreg også gjennom påslaget på nettariffen. Stønad frå Enova kjem hushald til gode også på andre måtar enn gjennom Enovatilskuddet. Til dømes må utsleppa gå ned i omstillinga til lågutsleppsamfunnet. Dette gjelde særleg innanfor transportsektoren. Det er behov for mellom anna hurtigladarar, batteribussar, lastebilar utan utslepp og landstraum til skip. Dette er område som Enova støttar.

For å bidra til ei effektiv omstilling til lågutsleppsamfunnet, er det viktig at Enova nyttar midla som har blitt stilt til disposisjon så effektivt som mogleg. Enova skal opprette verkemiddel med sikte på å oppnå varige marknadsendringar. Enovatilskuddet skal gi naudsynt starthjelp til gode og energieffektive løysingar slik at desse klarer å etablere seg i marknaden og blir gjennomført utan stønad.

Gjeldande avtale stipulerer at Enova skal stille til disposisjon minimum 250 millionar kroner til ein rettsbasert ordning for enøk-tiltak i hushald. Det er utfordrande å utvikle gode verkemiddel som skal treffe ein gitt sum då faktiske utbetalningar er avhengig av responsen i marknaden. Det har vore ein jamn auke i interessa for å gjennomføre energi- og klimatiltak i eigen bustad i denne perioden, ikkje minst har stønaden vore viktig for å ta bort fossil fyring. Enova opplyser at utfordringane som følgje av COVID-19-pandemien har ført til ein lågare aktivitet i energioppgraderingsmarknaden enn venta ved starten av 2020. Dette inneber noko mindre utbetaling enn venta. Med COVID-19-situasjonen som bakgrunn utsette Enova i vår fleire av dei varsla støttejusteringane til 1. januar 2021 og forlenga fristen for gjennomføring av tiltaka. Det har medverka til større utbetalningar. No har Enova forlengt utsettinga til 1. juli 2021. I tillegg held dei fram med forlengt frist for gjennomføring av tiltaka. Eg håpar fleire vil nytte høvet og gjennomføre energi- og klimatiltak i eigen bustad.

SPØRSMÅL NR. 473**Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 20. november 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Vil statsråden se på muligheten for en raskere fremdrift av konsesjonsprosessen for realisering av havvindprosjekter?

BEGRUNNELSE:

Fra nyttår vil det være anledning å søke konsesjon på havvindprosjekter og i den anledning har NVE presentert et tidskjema for fremdrift av slike prosjekter.

Om en søknad blir sendt inn i 2021 vil dette prosjektet tidligst komme i produksjon i 2029.

Det ble presentert som et optimistisk tidsskjema som innebar at det ikke kom inn noen klager underveis i prosjektet.

Svar:

Jeg er opptatt av en effektiv og grundig behandling av saker om utbygging av fornybar energi, også til havs. Saksbehandlingsreglene i havenergiloven og havenergilovforskriften balanserer etter mitt skjønn disse to hensynene.

Havenergilovforskriften fastsetter følgende frister:

1) Konsesjonssøknad med gjennomført konsekvensutredning skal leveres innen to år etter at det prosjektspesifikke utredningsprogrammet er fastsatt.

2) Søknad om godkjenning av detaljplan skal leveres innen to år etter at det er gitt konsesjon.

3) Anlegget må være i drift innen tre år etter at detaljplanen er godkjent.

Jeg mener dette er frister som bør stimulere til fremdrift, og kan vanskelig se at disse kan være vesentlig knappere. Det er imidlertid ingen ting i veien for at søkeren fullfører de ulike stegene før fristene utløper.

Også til havs kan utbygginger av fornybar energi gi negative virkninger for miljø og andre interesser. Jeg mener det er viktig at konsesjonsprosessene gir muligheter for å gi innspill før det tas beslutninger. Det er derfor lagt opp til høring av konsekvensutredningsprogrammet før dette fastsettes, og høring av gjennomført konsekvensutredning og konsesjonssøknad før det tas beslutning i konsesjonsspørsmålet.

Å gi mulighet for innspill og å gjennomføre konsekvensutredninger vil ta noe tid, men jeg mener dette er nødvendig for å sikre gode prosesser og et godt beslutningsgrunnlag. Retten til å klage på vedtak følger av forvaltningsloven og dette kan også gjøre at prosessen tar noe lenger tid.

SPØRSMÅL NR. 474**Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 24. november 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Har de foreslåtte nedleggelsene av Husbankens regionkontorer, bl.a. i Bergen, vært utredet, vært på høring eller vært tatt opp i dialog med de berørte kommunene?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen foreslår gjennom et prøveprosjekt å legge ned Husbankens regionale kontor bl.a. i Bergen. Medarbeidere blir flyttet over til Statsforvalteren, og saksbe-

handlere for lån og tilskudd skal styres fra det sentrale hovedkontoret.

Dermed overføres Husbankens regionale fagmiljø til Statsforvalteren – fagmiljøer som har vært ansett som en viktig suksessfaktor for Husbankens rolle som boligpolitisk redskap siden oppstarten i 1946. Blant annet svekkes nå den lokale kontakten med kommunene og byggebransjen.

En sentral del av denne kontakten er Husbankens økonomiske virkemidler. Nå vil fagmiljøet overføres Stats-

forvalteren, mens de økonomiske virkemidlene styres fra hovedkontoret. Dermed brytes denne viktige forbindelsen, og det boligsosiale arbeidet risikerer å svekkes.

I tildelingsbrevet der endringene presenteres vises det ikke til noen evalueringer, utredninger, kontakt med berørte kommuner eller høringsprosesser som begrunnelse for forslagene.

Svar:

Regjeringen vil skape mer, inkludere flere og sørge for at ingen faller utenfor. Målet er at alle skal ha et trygt og godt sted å bo.

Husbanken er et av våre viktigste virkemidler for å nå målene vi har satt oss i den boligsosiale politikken, og for å oppfylle bærekraftsmålenes hovedbudskap om at ingen skal utelates.

Statsforvalteren (ny tittel f.o.m. 01.01.2021) har en stor og tverrfaglig velferdsportefølje på vegne av flere departementer og direktorater, blant annet innenfor helse, sosial, rus, barnevern og arbeidsliv. De siste årene har de også fått et større ansvar for å samordne den boligsosiale innsatsen gjennom den nasjonale strategien Bolig for velferd (2014-2020).

I dag støtter både Husbanken og statsforvalteren kommunene i det boligsosiale arbeidet. Behovet for statlig samordning er stort og økende. Regjeringen har derfor vedtatt å sette i gang et forsøk med å samle Husbankens og statsforvalterens kompetanse og veiledning på det boligsosiale området. Forsøket skal gi oss et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere fremtidig organisering av det boligsosiale arbeidet.

Erfaringene de siste 10-15 årene viser at samordning på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer er avgjørende for å lykkes med det boligsosiale arbeidet. Manglende samordning kan føre til at folk løslates fra fengsel uten at de har en bolig å flytte til, at pasienter skrives ut fra institusjon uten et egnet botilbud, eller at manglende oppfølging i bolig gjør at folk ikke klarer å holde på den. Til tross for at et av formålene med Bolig for velferd var bedre statlig samordning, opplever kommunene fremdeles staten som fragmentert på dette området (resultatrapport for Bolig for velferd 2019). Av de spurte i Husbankens kommuneundersøkelser, sier i underkant av 30 prosent av de kommuneansatte at de på dette området opplever staten som samordnet. Gjennom å samle Husbankens kompetanse på boligsiden og statsforvalterens kompetanse på tjenestesiden, vil vi teste ut om kommunene opplever en mer samlet stat, der bolig og tjenester blir sett i bedre sammenheng.

I forsøksperioden skal ansatte i Bergen og Bodø som har ansvar for veiledning overfor kommunene, flyttes til statsforvalteren. Det gjelder åtte personer i Bergen og syv personer i Bodø. Det er rundt 300 ansatte som jobber i Husbanken i dag. De som forvalter lån og tilskudd, vil fortsette i Husbanken, men i forsøksperioden vil de bli ledet fra hovedkontoret i Drammen. De vil fortsatt være lokalisert som i dag, og de vil fortsatt ha kontakt med kommunene og byggebransjen.

Forsøket skal gå over en periode på tre år fra høsten 2021. Forsøket skal evalueres før regjeringen tar stilling til den videre organiseringen. Forsøkene som nå gjennomføres, er i tråd med prinsippet om at alle statlige etater som har kommunerettede oppgaver på regionalt nivå, bør legge disse til statsforvalteren.

SPØRSMÅL NR. 475

Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 23. november 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvorfor har ikke regjeringen fulgt opp Regelrådets anbefalinger, og hvor mye er det beregnet at de årlige CO₂-utslippene fra avfallsforbrenningsanlegg vil bli redusert, som følge av en slik forbrenningsavgift som regjeringen foreslår?

BEGRUNNELSE:

I regjeringens forslag til statsbudsjett St.prp 1 LS Skatter, avgifter og toll 2021, Kap. 10.10 Avgift på forbrenning av avfall (side 227), står det bl.a.:

“Regelrådet mener i tillegg at virkningene av forslaget burde vært grundigere utredet, herunder virkningene for næringslivet og konkurransevridninger, blant annet mot svenske anlegg. Regelrådet mener at det er svakhet at det i høringsnotatet ikke gis en tilrådning med hensyn til avgiftsnivå. Videre anføres

at de administrative kostnadene burde vært vurdert og beregnet, samt at det burde vært redegjort for hvordan rapportering mv. skal gjennomføres i praksis. Regelrådet savner dessuten en utredning av mulighetene for innovasjon og nytenking som kan bidra til lavere utslipp, samt en nærmere vurdering av alternative tiltak. Regelrådet stiller spørsmål ved om avgiften vil bidra til å nå målene om kostnadseffektive utslippsreduksjoner.”

Svar:

Særavgiftene inngår i regjeringens og Stortingets årlige budsjettbehandling. Skatte- og avgiftsreglene er generelle og retter seg i utgangspunktet mot alle. Ved høring av forslag om nye avgifter angis virkningene av forslaget så langt det er mulig. En av grunnene til at saken sendes på høring, er nettopp at aktørene skal kunne bidra til sakens opplysning.

Alternative avgiftssatser ble omtalt i høringsnotatet for å få høringsinstansenes syn på dette. Dette er en vanlig tilnærming når det er usikkert hva som er det beste alternativet. Det er vanskelig å se at en tilrådning fra Skatteetaten om et bestemt avgifts nivå ville hatt betydning for aktørene og deres innspill, jf. også at avgiftssats uansett må vedtas av Stortinget i henhold til Grunnloven § 75 bokstav a.

Avgiften, herunder reglene for rapportering, bygger på de samme prinsippene som den tidligere avgiften på forbrenning av avfall, og er derfor i det alt vesentlige kjent for de avgiftspliktige. Uansett vil Skatteetaten gå ut med nærmere informasjon om det nye regelverket i forbindelse med iverksettelse av avgiften.

Når det gjelder kostnadseffektive utslippsreduksjoner og alternative tiltak, vises det til omtale i høringsnotatet om at regjeringen vil innføre prising av utslipp av klimagasser fra avfallsforbrenningsanlegg. Prising av utslipp kan skje ved å ilegge enten kvoteplikt eller avgift. Som det går frem av Prop. 1 LS (2020-2021) Skatter, avgifter og toll 2021, er det tidligere vurdert å innlemme avfallsforbrenningsanlegg i kvotesystemet.

Forholdet til mulig eksport til Sverige er beskrevet både i høringsnotatet og i proposisjonen, og anses derfor å være tilstrekkelig belyst.

På denne bakgrunn anses Regelrådets anbefalinger å være fulgt opp på en tilfredsstillende måte. Avgiften og konsekvensene av denne anses tilstrekkelig utredet gjennom de vurderingene som er gjort både før og etter høringen.

Beregning av utslippsreduksjoner som vil følge av den foreslåtte avgiften, forutsetter kunnskap om hvordan norske forbrenningsanlegg tilpasser seg endrede priser på utslipp av CO₂. Finansdepartementet benytter prisenlastisiteter fra empiriske studier for å kunne si noe om slike tilpasninger, men er ikke kjent med hverken norske eller internasjonale studier som tallfester hvordan forbrenningsanlegg tilpasser seg en avgift på forbrenning av avfall. Avgiften vil imidlertid gjøre forbrenning av avfall dyrere, noe som gir insentiver til å redusere mengden avfall til forbrenning. Muligheten som ligger i avgiftsregelverket til å fastsette en anleggsspesifikk utslippsfaktor, kan også gi insentiv til at avfall i større grad brennes i de minst utslippsintensive anleggene.

SPØRSMÅL NR. 476

Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 24. november 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Norges rolle som fredsmekler og garantist for fredsavtalen i Colombia er unik og anerkjent. Colombia er verdens farligste land å være miljøforkjemper i, og under pandemien toppes volds- og drapsstatistikken i landet. Norge har et særlig ansvar når vi samtidig som å være fredsgarantist, er tungt inne som næringslivsaktør i utvinningssindustrien i Colombia; både gjennom oljefondsinvesteringer, norske statseide og private selskap.

Hvordan vil utenriksministerne presse den colombianske regjeringen til å sikre trygghet og ytringsfrihet?

BEGRUNNELSE:

I juli 2020 utkom Global Witness' rapport om drap på miljøaktivist, der Colombia troner som verdens farligste land å være miljøforkjemper i. De som benytter seg av ytringsfriheten for å kreve sine demokratiske rettigheter, lever under trusler og volds- og drapsstatistikken er skyhøy. Spesielt utsatt er miljøaktivister når de motsetter seg inn-

grep i natur og regnskog forbundet med utvinningsindustri, skriver både Amnesty International og Global Witness (2020). Den colombianske regjeringen viser ingen vilje til å stanse den økende volden mot de som benytter seg av ytringsfriheten.

Sivilsamfunnsorganisasjoner i Norge som følger menneskerettssituasjonen i Colombia nøye, er svært bekymret for ytringsfriheten i landet og for sikkerheten til politiske aktivister. Det siste året har varslet Latin-Amerikagruppene i Norge, Norsk Folkehjelp og Colombiaforum gjentatte ganger varslet UD om en kritisk tendens og voldsbølge i landet, stikk i strid med fredsavtalen som landets regjering er pålagt å implementere.

Svar:

Jeg deler den sterke bekymringen for volds- og drapsstatistikken i Colombia. Menneskerettighetsforsvarere, lokale ledere, urfolk, miljøforkjempere og tidligere FARC-soldater utsettes for trusler, trakassering og drap i stort antall – en utvikling som dessverre er forsterket under pandemien. Denne situasjonen er alvorlig i seg selv og representerer i tillegg en utfordring for fredsavtalen i landet.

SPØRSMÅL NR. 477

Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 25. november 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Kan jeg be statsråden redegjøre for de foreslåtte endringer i målgruppa til ordningen, og avklare om det er feil i selve teksten til § 4 i utkast til ny forskrift om tilskudd til tekniske og industrielle kulturminner som er på høring eller klargjøre hvordan dette skal forstås?

BEGRUNNELSE:

Det vises til høringsnotat fra kulturminneavdelingen i Klima- og Miljødepartementet, datert 27.10.20, med høringsfrist 8.12.20 om forskriftsfesting av tilskuddsordninger. Bakgrunn for forskriftsfesting er ifølge departementet en generell gjennomgang av statlige tilskuddsordninger for å sikre at de er i samsvar med kravene i forvaltningsloven. Med regionreformen ble mer myndighet overført fra Riksantikvaren til fylkeskommunene når det gjelder for-

Den utstrakte volden og behovet for styrket beskyttelse av sårbare grupper er derfor gjennomgangstema i vår kontakt med colombianske myndigheter. Som garantistland til fredsavtalen sendte Norge og Cuba også nylig et brev til den colombianske regjeringen med en oppfordring om å trappe opp innsatsen for å bedre sikkerheten og forhindre de mange drapene.

Fra norsk side bidrar vi også gjennom konkret innsats i de regionene som er mest berørt av vold og overgrep. Sikkerhetssituasjonen og behovet for å bedre denne er førende for våre valg av partnere og prosjekter i utviklingssamarbeidet. En stor del av den norske støtten til Colombia går gjennom FN og frivillige organisasjoner, herunder kvinne- og miljøorganisasjoner som gjennom sitt nærvær og sine aktiviteter bidrar til å styrke og beskytte sårbare grupper.

Utenriksdepartementet har regelmessige møter med Colombiaforum. Vi setter stor pris på det brede engasjementet og de mange gode innspillene. Dennesamhandlingen er utvilsomt en styrke for vår totale Colombiainnsats. Utvekslingen mellom departementet og organisasjonene reflekterer også stor grad av sammenfallende vurderinger, inkludert av den meget bekymringsfulle sikkerhetssituasjonen.

valtning av kulturmiljø. Forskriftsendringen skal sikre en enhetlig saksbehandling av tilskuddsordningene.

I høringsnotatet under pkt. 3- Om forslag til nye forskrifter, skriver departementet:

«I forslag til forskrifter er hovedinnhold i dagens tilskuddsregelverkuendret, det vil si formål med ordningene, målgruppe, tilskuddskriterier og rapporteringskrav i hovedsak er de samme som i gjeldende tilskuddsregelverk for 2020.»

I forskriftsteksten til ny Forskrift om tilskudd til tekniske og industrielle kulturminner på side 16 i høringsbrevet, foreslås følgende under §4- Hvem kan få tilskudd:

«Private, kommunale og fylkeskommunale eiere og forvaltere av tekniske og industrielle kulturminner kan motta tilskudd. Det gis ikke tilskudd til kulturminner og kulturmiljøer i statlig, kommunalt eller fylkeskommunalt eie. Det gis heller ikke tilskudd til selskap, stiftelser og andre juridiske personer hvor stat, kommune eller fylkeskommune har majoritet i styret, eller dersom eierskapet til kulturminnet faller tilbake til stat,

kommune eller fylkeskommune ved oppløsning av selskap eller stiftelse»

Forskriftens § 4 er selvmotsigende. Tidligere har målgruppe for ordningen vært:

«private, kommunale og fylkeskommunale eiere og forvaltere av tekniske og industrielle kulturminner. Det gis ikke tilskudd til kulturminner i statlig eie».

Svar:

Spørsmålet er stilt til kultur- og likestillingsministeren, men blir svart på av meg sidan forskriftene sorterer under, og er sende på høyring av, Klima- og miljødepartementet.

Ved forskriftsfesting av tilskotsordninga var det av språkleg og lovtekniske grunnar behov for å formulere om vilkåra i tilskotsregelverket. Det blei på denne bakgrunn gjort ei presisering av kva som etter gjeldande praksis for ordninga er å rekne som "statleg eige". For den formuleringa spørsmålet gjeld, er dette gjort høvesvis i forskriftsfesting av tilskotsordninga for post 71 (forskrift om tilskot til freda kulturminne i privat eige) og post 72 (forskrift om tilskot til tekniske og industrielle kulturminne).

For tekniske og industrielle kulturminne er det i utkastet til forskrift ein feil, ved at den presiserande op-

pramsinga i § 4 andre leden også nemner kommunalt og fylkeskommunale eige. § 4 i utkast til forskrift om tilskudd til tekniske og industrielle kulturminner (post 72) skulle då eigentleg lyde:

"Private, kommunale og fylkeskommunale eiere og forvaltere av tekniske og industrielle kulturminner kan motta tilskudd.

Det gis ikke tilskudd til kulturminner og kulturmiljøer i statlig eie. Det gis heller ikke tilskudd til selskap, stiftelser eller andre juridiske personer hvor stat har majoritet i styret, eller dersom eierskapet til kulturminnet faller tilbake til stat ved oppløsning av selskap eller stiftelse."

Det er med presiseringa ikkje tenkt å endre på kva som er gjeldande praksis. Departementet vil etter høyringa vurdere om det for enkelte objekt/lokalitetar er behov for presiserande unntak, til dømes i ein overgangsperiode fram til dei nye bevaringsstrategiene ligge føre.

Eg er takksam for alle innspel, og vil på vanleg måte vurdere alle innspela i høyringa som kan bidra til tydelige forskrifter, særleg om det har kome inn element i høyringsforslaget som slår uheldig ut i forhold til det som var intensjonane.

Klima- og miljødepartementet vil og sende ut eit tillegg til høyringa der feilen i høyringsnotatet blir retta opp.

SPØRSMÅL NR. 478

Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 23. november 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

I Prop 1 S tillegg 1 (2020-2021) foreslås det en økning på kr 4,7 mrd. kroner i økt innbyggertilskudd til kommunene, av denne skal 4,4 mrd. kroner fordeles etter antall innbyggere. I svar på budsjettspørsmål 529 fra Senterpartiet skriver departementet at beløpet ikke er omfattet av utgiftsutjevningen.

Kan det bes om en oversikt over hvordan fordelingen ville blitt per kommune dersom beløpet var omfattet av utgiftsutjevningen?

Tabell 1: Innbyggertilskudd Prop.1 S, økning på 4,4 mrd. kroner i innbyggertilskudd fordelt etter samlet kostnadsnøkkel, og sum innbyggertilskudd inkl. 4,4 mrd. kroner fordelt etter samlet kostnadsnøkkel.

Svar:

I tabell 1 vises fordelingen av innbyggertilskuddet i Prop. 1 S (som vist i Grønt hefte 2021), fordeling av økningen på 4,4 mrd. kroner i Prop. 1 S Tillegg 1 (2020–2021) etter samlet kostnadsnøkkel for kommunene i stedet for med et likt beløp per innbygger, og sum innbyggertilskudd fra Prop. 1 S inkl. 4,4 mrd. kroner fordelt etter samlet kostnadsnøkkel.

Forslag til økning på 321 mill. kroner til kontroll med smittevern er ikke inkludert i tallene på kommunenivå, men inngår i landssummen.

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger- tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger- tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertil- skudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)
0301 Oslo	694 100	14 174 256	521 505	14 695 761
1101 Eigersund	14 829	380 172	12 338	392 510
1103 Stavanger	143 702	3 236 614	111 998	3 348 612
1106 Haugesund	37 305	902 666	30 038	932 704
1108 Sandnes	80 037	1 906 651	64 267	1 970 918
1111 Sokndal	3 292	115 557	3 150	118 707
1112 Lund	3 198	101 694	2 883	104 577
1114 Bjerkreim	2 799	88 453	2 530	90 983
1119 Hå	19 081	487 455	15 980	503 435
1120 Klepp	19 708	469 025	15 765	484 790
1121 Time	19 053	463 966	15 412	479 378
1122 Gjesdal	12 083	316 686	10 063	326 749
1124 Sola	27 328	645 291	21 756	667 047
1127 Randaberg	11 273	276 198	9 132	285 330
1130 Strand	13 009	342 516	11 090	353 606
1133 Hjelmeland	2 600	97 657	2 580	100 237
1134 Suldal	3 801	138 925	3 703	142 628
1135 Sauda	4 575	150 921	4 234	155 155
1144 Kvitsøy	513	29 751	661	30 412
1145 Bokn	853	39 158	902	40 060
1146 Tysvær	11 181	330 947	9 531	340 478
1149 Karmøy	42 273	1 046 983	34 624	1 081 607
1151 Utsira	193	21 986	403	22 389
1160 Vindafjord	8 676	252 946	7 438	260 384
1505 Kristiansund	24 181	602 068	19 442	621 510
1506 Molde	31 882	869 789	26 421	896 210
1507 Ålesund	66 292	1 618 535	52 749	1 671 284
1511 Vanylven	3 123	109 903	2 976	112 879
1514 Sande	2 454	85 717	2 341	88 058
1515 Herøy	8 920	223 541	7 412	230 953
1516 Ulstein	8 598	216 214	7 030	223 244
1517 Hareid	5 139	147 189	4 488	151 677
1520 Ørsta	10 834	296 007	9 227	305 234
1525 Stranda	4 504	135 334	3 894	139 228
1528 Sykkylven	7 613	196 322	6 372	202 694
1531 Sula	9 407	275 182	8 236	283 418
1532 Giske	8 466	226 641	7 099	233 740
1535 Vestnes	6 965	184 721	5 904	190 625
1539 Rauma	7 040	218 189	6 393	224 582
1547 Aukra	3 528	114 117	3 204	117 321
1554 Averøy	5 801	155 016	4 924	159 940
1557 Gjemnes	2 650	88 479	2 478	90 957

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger- tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger- tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertil- skudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>
1560 Tingvoll	3 034	110 938	2 970	113 908
1563 Sunndal	7 004	209 872	6 127	215 999
1566 Surnadal	5 917	169 290	5 112	174 402
1573 Smøla	2 139	79 828	2 116	81 944
1576 Aure	3 486	154 349	3 337	157 686
1577 Volda	10 411	309 033	8 868	317 901
1578 Fjord	2 530	116 890	2 512	119 402
1579 Hustadvika	13 301	392 902	11 387	404 289
1804 Bodø	52 398	1 178 484	40 697	1 219 181
1806 Narvik	21 740	617 733	18 284	636 017
1811 Bindal	1 422	62 982	1 646	64 628
1812 Sømna	1 990	78 081	2 023	80 104
1813 Brønnøy	7 883	238 331	6 960	245 291
1815 Vega	1 195	52 147	1 291	53 438
1816 Vevelstad	463	32 068	658	32 726
1818 Herøy	1 789	68 632	1 796	70 428
1820 Alstahaug	7 449	202 641	6 284	208 925
1822 Leirfjord	2 298	91 748	2 358	94 106
1824 Vefsn	13 276	372 246	11 261	383 507
1825 Grane	1 488	61 327	1 555	62 882
1826 Hattfjelldal	1 288	61 389	1 438	62 827
1827 Dønna	1 379	62 793	1 565	64 358
1828 Nesna	1 747	65 454	1 674	67 128
1832 Hemnes	4 436	156 741	4 263	161 004
1833 Rana	26 145	647 591	21 243	668 834
1834 Lurøy	1 882	117 165	2 523	119 688
1835 Træna	424	28 916	607	29 523
1836 Rødøy	1 216	66 521	1 458	67 979
1837 Meløy	6 270	216 740	5 855	222 595
1838 Gildeskål	1 955	82 813	2 060	84 873
1839 Beiarn	1 010	50 953	1 190	52 143
1840 Saltdal	4 669	157 876	4 383	162 259
1841 Fauske	9 683	243 866	7 873	251 739
1845 Sørfold	1 930	78 077	1 961	80 038
1848 Steigen	2 598	98 341	2 590	100 931
1851 Lødingen	2 023	84 326	2 129	86 455
1853 Evenes	1 356	57 884	1 428	59 312
1856 Røst	487	28 534	627	29 161
1857 Værøy	710	41 188	914	42 102
1859 Flakstad	1 261	51 447	1 359	52 806
1860 Vestvågøy	11 492	321 239	10 049	331 288
1865 Vågan	9 621	259 152	8 152	267 304

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger-tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger-tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertilskudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>
1866 Hadsel	8 048	232 092	6 979	239 071
1867 Bø	2 568	97 730	2 560	100 290
1868 Øksnes	4 419	138 364	3 991	142 355
1870 Sortland	10 542	278 902	8 850	287 752
1871 Andøy	4 618	153 624	4 453	158 077
1874 Moskenes	1 011	42 342	1 067	43 409
1875 Hamarøy	2 723	122 995	2 845	125 840
3001 Halden	31 299	817 103	25 892	842 995
3002 Moss	49 576	1 208 382	40 212	1 248 594
3003 Sarpsborg	57 121	1 503 347	47 787	1 551 134
3004 Fredrikstad	82 598	2 006 985	66 864	2 073 849
3005 Drammen	101 641	2 574 183	82 697	2 656 880
3006 Kongsberg	27 717	663 579	22 332	685 911
3007 Ringerike	30 732	746 204	24 880	771 084
3011 Hvaler	4 669	113 629	3 757	117 386
3012 Aremark	1 327	50 713	1 303	52 016
3013 Marker	3 600	103 825	3 123	106 948
3014 Indre Østfold	44 992	290 428	36 771	327 199
3015 Skiptvet	3 816	107 174	3 266	110 440
3016 Rakkestad	8 243	246 835	7 285	254 120
3017 Råde	7 549	196 440	6 275	202 715
3018 Våler	5 772	149 589	4 807	154 396
3019 Vestby	18 097	431 815	14 474	446 289
3020 Nordre Follo	59 592	1 496 981	48 180	1 545 161
3021 Ås	20 154	441 129	15 536	456 665
3022 Frogn	15 960	339 425	12 328	351 753
3023 Nesodden	19 658	459 689	15 846	475 535
3024 Bærum	128 108	3 289 136	105 795	3 394 931
3025 Asker	94 581	2 322 151	76 807	2 398 958
3026 Aurskog-Høland	17 507	457 195	14 189	471 384
3027 Rælingen	18 556	434 948	14 688	449 636
3028 Enebakk	11 097	269 499	8 902	278 401
3029 Lørenskog	42 101	888 524	31 906	920 430
3030 Lillestrøm	86 322	2 036 988	68 059	2 105 047
3031 Nittedal	24 308	584 973	19 465	604 438
3032 Gjerdrum	6 921	161 787	5 474	167 261
3033 Ullensaker	40 025	912 537	31 485	944 022
3034 Nes	23 258	537 912	18 335	556 247
3035 Eidsvoll	25 646	626 650	20 693	647 343
3036 Nannestad	14 358	314 711	11 153	325 864
3037 Hurdal	2 844	89 042	2 591	91 633
3038 Hole	6 804	179 112	5 721	184 833

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger- tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger- tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertil- skudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)
3039 Flå	1 046	48 258	1 163	49 421
3040 Nesbyen	3 260	105 696	2 996	108 692
3041 Gol	4 616	143 404	4 152	147 556
3042 Hemsedal	2 492	78 323	2 199	80 522
3043 Ål	4 688	146 322	4 115	150 437
3044 Hol	4 420	117 173	3 658	120 831
3045 Sigdal	3 472	117 215	3 257	120 472
3046 Krødsherad	2 213	82 502	2 188	84 690
3047 Modum	14 132	369 044	11 712	380 756
3048 Øvre Eiker	19 568	485 349	15 890	501 239
3049 Lier	26 950	656 533	21 671	678 204
3050 Flesberg	2 704	90 005	2 520	92 525
3051 Rollag	1 388	63 619	1 537	65 156
3052 Nore og Uvdal	2 423	89 392	2 382	91 774
3053 Jevnaker	6 879	174 779	5 660	180 439
3054 Lunner	9 028	233 608	7 448	241 056
3401 Kongsvinger	17 796	473 528	15 100	488 628
3403 Hamar	31 379	781 209	25 736	806 945
3405 Lillehammer	28 209	686 127	22 917	709 044
3407 Gjøvik	30 409	729 682	24 532	754 214
3411 Ringsaker	34 822	851 360	28 097	879 457
3412 Løten	7 640	191 161	6 315	197 476
3413 Stange	21 043	530 364	17 573	547 937
3414 Nord-Odal	5 004	151 045	4 413	155 458
3415 Sør-Odal	7 956	198 061	6 478	204 539
3416 Eidskog	6 126	190 141	5 592	195 733
3417 Grue	4 572	146 385	4 112	150 497
3418 Åsnes	7 196	225 685	6 392	232 077
3419 Våler	3 619	114 846	3 250	118 096
3420 Elverum	21 143	551 073	17 451	568 524
3421 Trysil	6 613	208 227	6 050	214 277
3422 Åmot	4 307	138 430	3 745	142 175
3423 Stor-Elvdal	2 372	92 106	2 406	94 512
3424 Rendalen	1 757	76 024	1 889	77 913
3425 Engerdal	1 268	60 788	1 448	62 236
3426 Tolga	1 563	61 013	1 571	62 584
3427 Tynset	5 559	175 285	5 025	180 310
3428 Alvdal	2 435	89 264	2 385	91 649
3429 Follidal	1 524	62 341	1 557	63 898
3430 Os	1 901	68 339	1 813	70 152
3431 Dovre	2 538	88 028	2 406	90 434
3432 Lesja	1 970	80 383	2 047	82 430

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger- tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger- tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertil- skudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>
3433 Skjåk	2 181	71 472	2 017	73 489
3434 Lom	2 214	76 362	2 100	78 462
3435 Vågå	3 590	117 174	3 310	120 484
3436 Nord-Fron	5 695	177 685	5 136	182 821
3437 Sel	5 686	181 477	5 172	186 649
3438 Sør-Fron	3 107	92 462	2 744	95 206
3439 Ringebu	4 389	131 729	3 858	135 587
3440 Øyer	5 107	151 311	4 493	155 804
3441 Gausdal	6 079	163 376	5 077	168 453
3442 Østre Toten	14 979	381 539	12 261	393 800
3443 Vestre Toten	13 447	329 944	10 859	340 803
3446 Gran	13 631	374 427	11 553	385 980
3447 Søndre Land	5 570	162 787	4 891	167 678
3448 Nordre Land	6 595	197 806	5 840	203 646
3449 Sør-Aurdal	2 930	121 953	3 080	125 033
3450 Etnedal	1 260	59 622	1 428	61 050
3451 Nord-Aurdal	6 377	181 673	5 548	187 221
3452 Vestre Slidre	2 116	68 805	1 956	70 761
3453 Øystre Slidre	3 240	99 955	2 904	102 859
3454 Vang	1 574	67 283	1 680	68 963
3801 Horten	27 423	684 936	22 389	707 325
3802 Holmestrand	24 857	628 605	19 821	648 426
3803 Tønsberg	56 581	1 378 850	45 911	1 424 761
3804 Sandefjord	64 019	1 603 924	52 303	1 656 227
3805 Larvik	47 439	1 250 002	39 285	1 289 287
3806 Porsgrunn	36 496	898 283	29 632	927 915
3807 Skien	55 080	1 377 151	45 338	1 422 489
3808 Notodden	12 996	367 899	11 328	379 227
3811 Færder	26 975	715 275	22 241	737 516
3812 Siljan	2 362	67 578	1 998	69 576
3813 Bamble	14 053	351 991	11 302	363 293
3814 Kragerø	10 422	275 093	8 744	283 837
3815 Drangedal	4 051	137 861	3 736	141 597
3816 Nome	6 500	187 939	5 696	193 635
3817 Midt-Telemark	10 334	294 021	8 706	302 727
3818 Tinn	5 652	174 521	4 882	179 403
3819 Hjartdal	1 566	65 479	1 609	67 088
3820 Seljord	2 902	97 685	2 704	100 389
3821 Kviteseid	2 436	83 863	2 309	86 172
3822 Nissedal	1 444	64 793	1 585	66 378
3823 Fyresdal	1 269	55 662	1 375	57 037
3824 Tokke	2 177	78 683	2 117	80 800

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger- tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger- tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertil- skudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>
3825 Vinje	3 707	122 474	3 431	125 905
4201 Risør	6 801	195 998	5 897	201 895
4202 Grimstad	23 645	569 791	19 207	588 998
4203 Arendal	45 039	1 104 630	37 053	1 141 683
4204 Kristiansand	111 646	2 752 631	90 411	2 843 042
4205 Lindesnes	23 069	683 446	19 886	703 332
4206 Farsund	9 681	270 192	8 226	278 418
4207 Flekkefjord	9 049	273 990	8 033	282 023
4211 Gjerstad	2 442	83 128	2 291	85 419
4212 Vegårshei	2 122	74 221	1 995	76 216
4213 Tvedestrand	6 045	176 248	5 266	181 514
4214 Froland	5 980	160 440	5 044	165 484
4215 Lillesand	11 137	93 119	9 294	102 413
4216 Birkenes	5 224	164 617	4 721	169 338
4217 Åmli	1 822	90 020	2 123	92 143
4218 Iveland	1 337	56 386	1 411	57 797
4219 Evje og Hornes	3 627	118 959	3 351	122 310
4220 Bygland	1 145	52 497	1 273	53 770
4221 Valle	1 169	49 717	1 246	50 963
4222 Bykle	941	39 733	997	40 730
4223 Vennesla	14 838	400 921	12 484	413 405
4224 Åseral	931	44 077	1 054	45 131
4225 Lyngdal	10 445	327 932	9 294	337 226
4226 Hægebostad	1 683	70 285	1 771	72 056
4227 Kvinesdal	5 957	192 208	5 443	197 651
4228 Sirdal	1 805	71 110	1 838	72 948
4601 Bergen	283 780	6 321 029	221 807	6 542 836
4602 Kinn	17 163	495 388	14 634	510 022
4611 Etne	4 066	135 301	3 784	139 085
4612 Sveio	5 774	171 022	5 084	176 106
4613 Bømlo	12 006	340 970	10 327	351 297
4614 Stord	18 873	475 816	15 327	491 143
4615 Fitjar	3 175	95 935	2 814	98 749
4616 Tysnes	2 898	106 445	2 843	109 288
4617 Kvinnherad	13 089	375 363	11 275	386 638
4618 Ullensvang	11 052	382 676	9 935	392 611
4619 Eidfjord	903	41 358	1 003	42 361
4620 Ulvik	1 078	52 724	1 246	53 970
4621 Voss	15 795	488 483	13 908	502 391
4622 Kvam	8 480	269 952	7 761	277 713
4623 Samnanger	2 503	79 755	2 279	82 034
4624 Bjørnafjorden	24 976	291 321	20 906	312 227

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger-tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger-tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertilskudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>
4625 Austevoll	5 254	170 250	4 875	175 125
4626 Øygarden	38 487	962 839	31 318	994 157
4627 Askøy	29 634	781 079	24 646	805 725
4628 Vaksdal	3 940	146 150	3 860	150 010
4629 Modalen	391	31 635	631	32 266
4630 Osterøy	8 104	206 499	6 929	213 428
4631 Alver	29 325	832 823	24 512	857 335
4632 Austrheim	2 877	90 885	2 592	93 477
4633 Fedje	551	34 168	738	34 906
4634 Masfjorden	1 678	78 106	1 882	79 988
4635 Gulen	2 294	97 688	2 423	100 111
4636 Solund	783	41 010	944	41 954
4637 Hyllestad	1 317	56 347	1 407	57 754
4638 Høyanger	4 089	136 167	3 769	139 936
4639 Vik	2 627	102 708	2 666	105 374
4640 Sogndal	11 833	358 362	9 890	368 252
4641 Aurland	1 763	61 893	1 687	63 580
4642 Lærdal	2 133	71 901	1 999	73 900
4643 Årdal	5 178	162 788	4 579	167 367
4644 Luster	5 177	176 844	4 884	181 728
4645 Askvoll	3 017	115 678	3 092	118 770
4646 Fjaler	2 818	119 118	2 986	122 104
4647 Sunnfjord	22 059	678 510	18 802	697 312
4648 Bremanger	3 604	144 884	3 703	148 587
4649 Stad	9 471	299 234	8 459	307 693
4650 Gloppen	5 881	206 691	5 633	212 324
4651 Stryn	7 153	225 277	6 473	231 750
5001 Trondheim	205 337	4 127 044	153 663	4 280 707
5006 Steinkjer	24 240	673 163	20 598	693 761
5007 Namsos	15 131	473 021	13 129	486 150
5014 Frøya	5 196	143 834	4 419	148 253
5020 Osen	950	47 408	1 112	48 520
5021 Oppdal	7 009	180 758	5 829	186 587
5022 Rennebu	2 464	85 437	2 391	87 828
5025 Røros	5 580	149 757	4 680	154 437
5026 Holtålen	1 985	71 292	1 924	73 216
5027 Midtre Gauldal	6 235	191 906	5 582	197 488
5028 Melhus	16 841	432 676	13 945	446 621
5029 Skaun	8 370	231 744	7 133	238 877
5031 Malvik	14 190	341 744	11 397	353 141
5032 Selbu	4 070	30 332	3 774	34 106
5033 Tydal	765	38 140	894	39 034

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020	Innbygger- tilskudd Prop. 1 S	Økning innbygger- tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel)	Sum innbyggertil- skudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel
	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>	<i>(1 000 kr)</i>
5034 Meråker	2 411	84 982	2 315	87 297
5035 Stjørdal	24 204	243 950	19 745	263 695
5036 Frosta	2 633	87 070	2 446	89 516
5037 Levanger	20 161	530 353	16 970	547 323
5038 Verdal	14 989	381 086	12 309	393 395
5041 Snåsa	2 060	78 579	2 162	80 741
5042 Lierne	1 340	69 573	1 607	71 180
5043 Røyrvik	465	32 263	674	32 937
5044 Namsskogan	837	50 431	1 104	51 535
5045 Grong	2 362	87 881	2 337	90 218
5046 Høylandet	1 233	66 935	1 520	68 455
5047 Overhalla	3 869	121 774	3 577	125 351
5049 Flatanger	1 101	46 400	1 166	47 566
5052 Leka	562	33 815	740	34 555
5053 Inderøy	6 801	215 939	5 907	221 846
5054 Indre Fosen	10 037	316 085	8 888	324 973
5055 Heim	5 930	207 953	5 302	213 255
5056 Hitra	5 102	153 937	4 427	158 364
5057 Ørland	10 337	297 826	8 735	306 561
5058 Åfjord	4 279	168 143	4 058	172 201
5059 Orkland	18 260	544 895	15 562	560 457
5060 Nærøysund	9 648	308 525	8 560	317 085
5061 Rindal	2 002	69 059	1 898	70 957
5401 Tromsø	76 993	1 521 387	57 048	1 578 435
5402 Harstad	24 771	627 090	19 985	647 075
5403 Alta	20 803	561 901	17 298	579 199
5404 Vardø	1 996	66 580	1 862	68 442
5405 Vadsø	5 717	151 422	4 749	156 171
5406 Hammerfest	11 372	334 205	9 539	343 744
5411 Kvæfjord	2 829	103 190	2 775	105 965
5412 Tjeldsund	4 217	162 178	3 876	166 054
5413 Ibestad	1 334	57 684	1 468	59 152
5414 Gratangen	1 085	47 824	1 250	49 074
5415 Lavangen	1 023	54 002	1 239	55 241
5416 Bardu	3 985	115 909	3 472	119 381
5417 Salangen	2 128	70 152	1 972	72 124
5418 Målselv	6 609	188 828	5 766	194 594
5419 Sørreisa	3 469	95 386	2 939	98 325
5420 Dyrøy	1 086	53 177	1 205	54 382
5421 Senja	14 767	537 001	13 644	550 645
5422 Balsfjord	5 584	186 756	5 240	191 996
5423 Karlsøy	2 199	84 995	2 261	87 256

Kommune	Antall innbyggere 1.7.2020 (1 000 kr)	Innbygger- tilskudd Prop. 1 S (1 000 kr)	Økning innbygger- tilskudd (4,4 mrd. kr) fordelt e.kostnads-nøkkel) (1 000 kr)	Sum innbyggertil- skudd inkl. økning på 4,4 mrd. kr fordelt e.kostnadsnøkkel (1 000 kr)
5424 Lyngen	2 758	115 860	2 915	118 775
5425 Storfjord	1 855	71 580	1 854	73 434
5426 Kåfjord	2 068	74 309	2 083	76 392
5427 Skjervøy	2 906	97 466	2 741	100 207
5428 Nordreisa	4 863	148 385	4 485	152 870
5429 Kvænangen	1 189	63 808	1 456	65 264
5430 Kautokeino	2 894	111 942	2 915	114 857
5432 Loppa	858	48 405	1 080	49 485
5433 Hasvik	992	47 013	1 125	48 138
5434 Måsøy	1 216	52 250	1 302	53 552
5435 Nordkapp	3 124	92 482	2 749	95 231
5436 Porsanger	3 950	108 561	3 349	111 910
5437 Karasjok	2 632	84 376	2 393	86 769
5438 Lebesby	1 295	61 966	1 473	63 439
5439 Gamvik	1 130	46 354	1 179	47 533
5440 Berlevåg	949	39 574	998	40 572
5441 Tana	2 877	101 143	2 810	103 953
5442 Nesseby	906	45 787	1 069	46 856
5443 Båtsfjord	2 210	66 044	1 950	67 994
5444 Sør-Varanger	10 101	246 126	8 110	254 236
<i>Ufordelt innbyggertil- skudd.</i>			321 000	321 000
Hele landet	5 374 995	134 458 338	4 721 000	139 179 338

SPØRSMÅL NR. 479

Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 26. november 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Vil fiskeriministeren hjelpe til slik at denne ungdommen fra Kjøllefjord får fiske videre med en annen båt slik at han oppnår krav for å få fiske krabbe til neste år?

BEGRUNNELSE:

En ung fisker (18) er på bar bakke etter at han mistet sjarken i brann i Kjøllefjord Han har fått nei til leiefartøy. Det betyr fiskestopp og ingen krabbekvote neste år.

Fiskere i åpen gruppe, ikke lenger fikk bruke leiefartøy. I 2017 ble forskriften lettet på. Da ble kravet at man måtte ha eid båten som skulle erstattes, i minst to år.

Og dessuten vært i fiskerimantallets Blad B i to år. Derfor kan ikke David Ingilæ få bruke leiefartøy. Det er bare noen måneder siden han kjøpte sjarken. Og fordi han fikk avslag på Blad B i 2018, har han heller ikke oppfylt dette kravet. Da han igjen søkte sist vår, var alt i orden.

«Tillatelse til å benytte leiefartøy i lukket gruppe etter første eller tredje ledd kan gjøres gjeldende for fiske i åpen gruppe dersom det forliste/havarerte fartøyet eller utskiftingsfartøyet har deltatt i åpen gruppe i det aktuelle fisket med samme redskap i minst to av de tre foregående årene. Det kan dessuten gis tillatelse til å benytte leiefartøy i åpen gruppe ved forlis/havari dersom leiefartøyet har en største lengde på under 11 meter, og eier av det forliste/havarerte fartøyet er ført på blad B i fiskerimantallet og har deltatt med dette fartøyet i åpen gruppe i det aktuelle fisket i minst to av de tre siste avsluttede kalenderårene forut for forliset/havariet. (deltakerforskriften § 52 femte ledd).»

I september kjøpte han 33-fotingen «Pil», bygd i 1989, for 1,2 millioner og døpte den om til «Polarfangst.» Alt av sparepenger gikk med til egenandelen banken krevde. Sjarken var godkjent (klasset) med alt av sertifikater, noe det i dag er strenge krav til.

18-åringen startet med linefisket straks papirene var i orden. Det var fortsatt noe igjen av den garanterte torskekvote for åpen gruppe. Dessuten kunne han fiske etter ferskfiskordningen. Målet var å fiske for 300 000 kroner før årsskiftet.

Denne summen kan bli nytt krav for full krabbekvote i 2021, til en verdi av kanskje en halv million. David var godt i gang da tragedien inntraff natt til søndag 8. november. Selv var han i Kirkenes da en nabo ringte 02.30 og fortalte at det var full fyr i sjarken. Fullstendig utbrent endte den i fjæra.

David ønsker å fiske videre med et leid fartøy.

Svar:

Det er trist å høre om fiskefartøy som blir ødelagt i brann, og jeg har forståelse for at situasjonen kan være vanskelig for fartøyeier. Som fiskeri- og sjømatminister vil jeg likevel være forsiktig med å uttale meg om den konkrete saken fordi en eventuell søknad om leiefartøytillatelse skal behandles av Fiskeridirektoratets regionkontor som er underordnet Nærings- og fiskeridepartementet.

Jeg kan imidlertid kommentere regelverket for bruk av leiefartøy i åpen gruppe, siden representanten Adelsten Iversen problematiserer dette i det skriftlige spørsmålet.

Det klare utgangspunktet i fiskeriregelverket er at bare fartøyeier skal kunne drive fiske med et fartøy, for egen regning og risiko. Det er videre et klart utgangspunkt

at kvote tildeles ett bestemt fartøy og bare kan fiskes med dette fartøyet. Dette skal blant annet bidra til å hindre såkalt skjult omsettelighet av kvoter, eller kvoteleie. Regelverket om bruk av leiefartøy har derfor alltid vært ganske restriktivt. Tradisjonelt har man bare åpnet for bruk av leiefartøy i lukkede fiskerier, og ikke i åpne fiskerier. Dette har sammenheng med at mulighetene for omgåelse er mye større i åpen gruppe, hvor det ikke er begrensninger på hvor mange aktører som kan delta.

Det var først med denne regjeringen at det i det hele tatt ble åpnet for en begrenset adgang til bruk av leiefartøy i åpen gruppe. Fra og med 2017 ble det åpnet for bruk av leiefartøy i åpen gruppe dersom det aktuelle driftsgrunnlaget også omfatter fiske i lukket gruppe. Fra og med 2018 ble adgangen utvidet til også å gjelde driftsgrunnlag som bare omfatter fiske i åpen gruppe. Det ble satt flere strenge vilkår for tildeling av leiefartøytillatelse i åpen gruppe, blant annet er det en absolutt forutsetning at det havarerte/forliste fartøyet eller utskiftingsfartøyet har deltatt i åpen gruppe i det aktuelle fisket i minst to av de tre foregående årene.

Begge disse endringene innebar en oppmykning av regelverket om bruk av leiefartøy, og de ble vedtatt etter at det var gjennomført konsekvensvurderinger og alminnelig høring, og hvor man forsøkte å balansere de ulike motstridende hensynene. En ytterligere oppmykning har ikke vært aktuell fordi det i for stor grad vil legge til rette for omgåelse av regelverket.

Jeg konstaterer at representanten Adelsten Iversen nå likevel ønsker at vi skal endre disse bestemmelsene, uten noen form for konsekvensutredning eller høring.

Jeg har også merket meg at Riksrevisjonen i sin undersøkelse av kvotesystemet har vært skeptisk til utviklingen mot mer bruk av leiefartøy. Riksrevisjonen har anbefalt at jeg vurderer tiltak for å hindre at økende andeler av kvoten mangler tilkobling til et fartøy, og jeg har ved flere anledninger gitt uttrykk for at jeg vil vurdere alle Riksrevisjonens anbefalinger.

Det er på denne bakgrunn ikke aktuelt for meg nå å sette i gang en egen prosess for å åpne for mer bruk av leiefartøy i åpen gruppe, særlig ikke uten konsekvensutredning og høring, hvilket ville måtte gjøres dersom det skulle komme denne personen til nytte i år.

Det ville for øvrig ikke være sikkert at vedkommende ved bruk av leiefartøy ville klare å nå neste trinn i kvotesigten for kongekrabbekvoter, som ville være kr 200 000:

Førstehåndsverdi (kr) fra annet fiskeri i 2019	Kvotefaktor	Fartøykvote (tonn)
25 000–49 999	0,25	0,543
50 000–199 999	0,50	1,085
200 000 ≤	1,00	2,170

Slik jeg har forstått saken, er det det å nå opp til neste trinn i kvotestigen som er hovedsaken for vedkommende. Her kan det være en mulighet, for å fange opp uheldige tilfeller som dette, at vi tar inn en egen dispensasjonsbestemmelse fra inntektskravet i forskriften om regulering av kongekrabbe, hvor vi allerede har en hjemmel for dispensasjon, som følger:

“Fiskeridirektoratet region Nord kan dispensere fra kravet til omsetning dersom eier av fartøyet på grunn av sykdom har vært forhindret fra å delta i fiske i 2019. Det må fremlegges dokumentasjon på sykemelding og fangstinntekter fra annet

fiskeri i 2016, 2017 og 2018. Kvoten kan da baseres på et gjennomsnitt av fartøyeiers sluttseddelførte omsetning av annen fisk enn kongekrabbe med fartøyet i disse årene. I slike tilfeller skal det gjelde tilsvarende vilkår som nevnt i annet ledd for hvilken omsetning som kan legges til grunn.”

Vi vil derfor raskt utrede og sende på høring et forslag til en slik bestemmelse, som eventuelt vil kunne vedtas i løpet av vinteren og i så fall få virkning for kongekrabbekvoten i 2021. En slik innfallsvinkel vil etter min oppfatning kunne innebære en bedre løsning på den problemstillingen som den aktuelle saken har reist.

SPØRSMÅL NR. 480

Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 24. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil regjeringen nå tydeliggjøre for tjenestene at pårørendes behov må ivaretas, og vil regjeringen kontrollere at dette faktisk skjer?

BEGRUNNELSE:

Gjennom media er det kommet frem flere saker der pårørende med begrunnelse av smittevern hensyn ikke har fått lov til å være til stede når foreldre ligger for døden. På tross av at retningslinjer tilsier at det skal legges til rette for pårørende til pasienter i siste fase av livet både på sykehjem og i sykehus, opplever mange fremdeles at dette blir praktisert veldig strengt steder ute i tjenestene.

Svar:

Tiltakene for å beskytte risikogrupper mot koronasmitte har medført redusert sosial kontakt for mange mennesker. Regjeringen har derfor fortløpende vurdert hvordan tjenestene best mulig kan legge til rette for besøk av pårørende og andre, samtidig som nødvendige smittevern hensyn ivaretas. Spesielt har regjeringen vært opptatt av at pårørende skal få være sammen med sine nærmeste ved livets slutt. Derfor er det presisert i Helsedirektoratets besøksveileder om besøk i helse- og omsorgsinstitusjoner at det er særlig viktig at det legges til rette for besøk av pårørende til kritisk syke eller døende, pasienter med langvarige opphold i institusjon, når pasient eller pårørende er barn eller for en partner forbindelse med fødsel og barselstid.

Regjeringen mener at uansett smittesituasjon så skal pårørende få være sammen med sine nærmeste på dødsleiet. I de aller fleste tilfeller er det mulig å finne gode løsninger slik at pårørende kan være tilstede med sine nærmeste ved livets avslutning, til tross for en krevende smittesituasjon. Det viktigste er god dialog med de det gjelder.

Det er forståelig at ansatte i kommuner og helseforetak synes det er vanskelig å vurdere anbefalingene i praksis i en stresset pandemisituasjon. Vi har gjennom media sett at regelverket har blitt tolket for strengt. Dette har gått utover pårørende som ikke har fått vært sammen med sine nærmeste når de avslutter livet.

Helsedirektoratet gir faglige anbefalinger for helse- og omsorgstjenestene. Kommunene og de regionale helseforetakene har ansvar for å sørge for at disse blir fulgt, og at pasientene ivaretas under den pågående pandemisituasjonen. Regjeringen er i tett dialog med både Helsedirektoratet, kommunesektoren og de regionale helseforetakene om hvordan alle viktige hensyn skal ivaretas i denne krevende situasjonen.

Helsedirektoratet har ukentlige dialogmøter med landets fylkesmenn. Som tilsynsmyndighet har fylkesmennene et særlig ansvar for å følge opp kommunenes praksis og hvorvidt kommunen oppfyller sine forpliktelses etter helse- og omsorgstjenesteloven og annet relevant lovverk. Fylkesmennene er herunder bedt om å følge opp kommunenes besøksordninger med veiledning, slik at besøksordningene blir i tråd med de nasjonale anbefalingene i veilederen og smittesituasjonen lokalt.

Jeg har tiltro til at de regionale helseforetakene, i tett samarbeid med helseforetakene, søker å praktisere besøksregelverket så godt som mulig av hensyn til de pårørende, og legger til rette for en verdig avslutning av

livet for pasienter i livets slutfase. Det kan likevel skje feil, men det er viktig med en åpen dialog og erfaringsutveksling, slik at vi sammen kan finne de beste løsningene i en vanskelig situasjon.

SPØRSMÅL NR. 481

Innlevert 17. november 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 25. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Valdresbanen er ikke lenger i aktiv bruk, det er 20 år siden siste tog benyttet seg av banen. Ettersom Valdresbanen formelt sett fortsatt er en del av det nasjonale jernbanenettet legges det store begrensninger på utviklingen i de kommunene som banen går i gjennom.

Vil statsråden ta initiativ til at Valdresbanen tas ut av det nasjonale jernbanenettet slik at områdene banen beslaglegger kan benyttes til vekst og utbygging lokalt?

Svar:

Samferdselsdepartementet har mottatt anbefaling fra Jernbanedirektoratet om at størstedelen av den gjenværende delen av Valdresbanen tas ut av det nasjonale jernbanenettet og dermed kan stilles til disposisjon for andre formål. Denne anbefalingen er til behandling i departementet og dersom anbefalingen tas til følge vil regjeringen fremme denne anbefalingen for Stortinget i vårsesjonen.

Jernbanedirektoratet og Bane NOR har foreslått at det treffes endelig nedleggingsvedtak for flere strekninger som ikke har vært i bruk på lang tid. I første omgang vil SD, etter anbefaling fra Jernbanedirektoratet, vurdere å anbefale at Namsosbanen og størstedelen av den gjenværende delen av Valdresbanen frigis for alternative formål, og at dette fremmes for Stortinget for vedtak. Ihht. tidligere praksis om endelig nedlegging av jernbanestrekninger, er det nødvendig å legge saken fram for Stortinget for vedtak.

Konsekvensen av at jernbanestrekninger blir frigjort for andre formål enn togtrafikk, er at strekningene ikke lenger anses som en del av det nasjonale jernbanenettet. Det nasjonale jernbanenettet er den jernbaneinfrastrukturen som er tilgjengelig for persontransport og/eller godstransport og som blir forvaltet av Bane NOR SF, som infrastrukturforvalter. Disse strekningene vil dermed heller

ikke nevnes i Bane NORs nettveiledning som strekninger det kan kjøres tog på.

At en strekning på jernbanen er i drift og fremstår som en del av det nasjonale jernbanenettet, betyr også at Jernbanelovens §10 avgrenser mulighetene til annen arealbruk innenfor en sone på 30 meter på hver side av traseen. Så lenge strekningene er tilegnet jernbaneformål, kan heller ikke de tilgrensende arealene frigjøres til andre formål.

Det har ikke vært togtrafikk på Valdresbanen på strekningen Røste - Dokka på mange år. Jernbanedirektoratet anbefaler at Valdresbanen på strekningen Røste - Dokka blir frigitt til andre formål enn jernbanevirksomhet. Strekningen har ikke vært prioritert vedlikeholdt på mange år, og er i svært dårlig forfatning. Inntil videre bør man for strekningen Eina - Røste vente på endelige avklaringer av en eventuell fremtidig tømmerterminal ved Røste. Jernbanedirektoratet viser til Bane NORs vurdering som tilsier at infrastrukturen på strekningen Eina - Dokka på Valdresbanen ikke vil være i kjørbær stand for tømmer tog uten fullstendig utskiftning av overbyggingen og oppgradering av sidegrøfter, stikkrenner og tekniske anlegg. I 2012 ble det gjennomført en mulighetsstudie for Valdresbanen som skisserte en kostnad for opprustning av delstrekningen Eina - Dokka på 300 millioner kroner. Det kan forventes at dette anslaget nå er økt.

SD har forståelse for ønsket om å se det å ta ut banestrekninger av det nasjonale jernbanenettet i sammenheng med vurderinger av etterbruk i samme prosess. Samtidig støtter SD Jernbanedirektoratets syn om at det er hensiktsmessig å sette i gang formelle prosesser knyttet til etterbruk først etter at et eventuelt vedtak er fattet av Stortinget, slik som Bane NOR foreslår. Etter et eventuelt slikt vedtak vil Bane NOR i samråd med berørte parter drøfte hensiktsmessig etterbruk. Behovet for en bred prosess knyttet til etterbruk blir vektlagt av de fleste aktørene. Jernbanedirektoratet er informert om at Nordre Land kommune ønsker å frigjøre dagens jernbaneareal i

sentrum til byutviklingsformål. Så lenge Valdresbanen er

en del av det nasjonale jernbanenettet kan ikke disse arealene frigjøres til andre formål.

SPØRSMÅL NR. 482

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Jon Georg Dale

Besvart 25. november 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Vi ser nå dessverre en negativ utvikling med stadig rapporter om nye utbrudd av ILA og flere tilfeller av PD innen oppdrettsnæringen. Det eneste som jeg nå kan se er foreslått fra statsrådets side når det gjelder å få snudd den negative utviklingen på dette området er utsettelse av nødvendig regelverk og forslag om fjerning av tiltak som er kommet i et føre-var perspektiv.

Hva vil statsråden nå konkret foreta seg for å bekjempe laksesykdommene PD og ILA?

BEGRUNNELSE:

Vi ser nå en svært negativ utvikling av nye utbrudd av ILA langs hele kysten, i tillegg til nye rapporter om utbrudd av PD. Dette skjer til tross for at det er en uttalt målsetting både fra politisk- og næringens side, at dette må tas på alvor. Det er både ut i fra et miljø- og fiskehelseperspektiv grunn til å stille spørsmål om man gjør nok for å begrense spredningen av ILA og bekjempelse av PD. Innføring av tiltak mot PD er noe man har jobbet med i lang tid, og iverksettelse av nye og lenge varslede tiltak skulle tre i kraft 1. januar 2021. Flere av tiltakene som er varslet har sin bakgrunn i tiltak som ble varslet tilbake til 2017, men som da ble utsatt slik at næringen skulle kunne tilpasse seg. Den negative utviklingen vi ser innen ILA er illevarslende, og jeg finner grunn til å stille spørsmål ved om dette nå er helt ute av kontroll.

Sett ut i fra et miljø- og fiskehelseperspektiv etterlyser jeg hvilke forslag og tiltak statsråden har iverksatt så langt, og vil iverksette. Vi har som nasjon en plikt til å ta vare på villaksen og andre ville bestander som lever langs kysten, og ikke minst har vi et ansvar for å ivareta fiskehelsen- og velferden for oppdrettsfisken. I den forbindelse er det grunn til å sette fokus på blant annet potensiell smittespredning som kan oppstå som følge av transport av levende fisk, som er syk, og annen skipstrafikk som er knyttet opp imot oppdrettsnæringen. Det skjer svært mye bra på dette feltet, men er det et tilstrekkelig klart og godt nok regelverk som kan bidra til å snu den neg-

ative utviklingen? Dette dreier seg om vårt omdømme som verdens største oppdretter av Atlantisk laks. Når jeg forsøker å finne ut hva statsråden har foretatt seg på feltet så er det eneste jeg finner er høring som dreier seg om hvorvidt en nok en gang skal iverksette helt nødvendige tiltak for å bekjempe PD fra 1. januar 2021 (Forbud mot bruk av ventemerd og direktelevering av syk fisk), og forslag om å fravike kravet om 48 timers karantene, som ble innført som et tiltak for å motvirke skrogsmitte i et føre-var perspektiv. Norsk oppdrettsnæring er en flott næring som vi gjerne vil se mer av, men skal vi kunne klare å vokse videre så må vi finne løsninger på bekjempelse av PD, redusere smitten av ILA og ikke minst løse luseproblematikken.

Svar:

Først vil jeg si at jeg deler representanten Dale sin bekymring knyttet til antallet tilfeller av laksesykdommen infeksjons lakseanemi (ILA) i år. Antall ILA-utbrudd pr. år hadde en topp i 1990 med over 80 utbrudd. På slutten av 80-tallet og i begynnelsen av 90-tallet satte Norge i verk en rekke tiltak mot sykdommen. Siden 1993 har det i gjennomsnitt vært 10 utbrudd av ILA pr. år (variasjon 1–20 pr. år). Så langt i år (1. november) er det totalt 22 bekreftede tilfeller av ILA i Norge. I tillegg er det 5 mistenkte, ikke-bekreftede tilfeller. I ett av disse mistenkte tilfellene ble fisken slaktet ut før mistanken ble bekreftet. I alt 10 av de bekreftede tilfellene er i produksjonsområde 12 Vest-Finnmark. Det er grunn til å tro at flere av disse tilfellene er del av et større utbrudd.

Mattilsynet håndterer hvert enkelt utbrudd i henhold til gjeldende retningslinjer. Dette innebærer tømning av lokaliteter med syk fisk og opprettelse av kontrollområder. I kontrollområdene er det økt overvåkning og restriksjoner på transport av fisk og eventuelt annen akvakulturrelatert virksomhet som kan innebære fare for at smitten sprer seg. På bakgrunn av den økningen som har skjedd, har også Mattilsynet bedt Veterinærinstituttet om å se nærmere på utbruddene. Det de har funnet, er

blant annet at horisontal smitte kan forklare rundt 40 pst. av tilfellene. De har også funnet en forbindelse mellom ikke-virulent ILA (HPR0) i settefiskanlegg og utbrudd av ILA-sykdom i sjøfasen. Dette undersøkes nå nærmere.

Mattilsynet oppnevnte i mars 2019 en prosjektgruppe for å komme med forslag til ny strategi for bekjempelse av ILA sett i lys av EUs nye dyrehelseforordning som trer i kraft neste år, og hvor ILA har fått status som C-sykdom. Veterinærinstituttet, AquaGen, Mowi, Sjømat Norge, Akvaveterinærenes forening, MNBU og Patogen AS har bidratt i prosjektgruppen som nå er i slutfasen av sitt arbeid. Jeg vil ta stilling til videre strategi for å bekjempe ILA etter at jeg har fått vurdert forslaget. Her vil også næringen bli hørt i en etterfølgende prosess, før nytt regelverk fastsettes.

Når det gjelder PD er situasjonen annerledes. Nasjonal PD-forskrift fra 2017 delte landet inn i to overvåkningssoner og en PD-sone. PD-sonen strekker seg fra Jærens rev ved Søre Revetangen til Skjemta, Flatanger og inkluderer dermed produksjonsområdene 2-6. Formålet med forskriften er å redusere konsekvensen av pankreassykdom (PD) i en PD-sone, å hindre at PD etablerer seg i en overvåkningszone og å begrense utbredelse av de enkelte subtypene av Salmonid alphavirus (SAV). Forskriften setter krav til månedlig prøvetaking.

Overvåkingen viser at det i 2018 var mistanke om 158 tilfeller av PD i PD-sonen (129 bekreftet) og 5 tilfeller (alle bekreftet) i overvåkningssonen nord for PD-sonen. I 2019 ble det påvist 143 tilfeller av PD i PD-sonen (108 bekreftet) og 9 tilfeller (2 bekreftet) i overvåkningssonen nord for PD-sonen. Fram til 1. oktober i år er det 134 mistanker om PD i PD-sonen, der 87 er bekreftet. Det er ikke rapportert om PD i overvåkningssonene så langt i år. Bildet viser at antallet PD-tilfeller i overvåkningssonen er relativt sta-

bilt. Tilfellene det rapporteres om i overvåkningssonen, stammer fra et stort utbrudd i Nord-Trøndelag og Bindal som startet i 2016. Det er derfor gledelig å se at tiltakene som er satt inn i dette området, nå ser ut til å gi resultater.

De viktigste tiltakene for å håndtere PD følger av PD-forskriften og den tilhørende tiltaksplanen mot PD som ble fastsatt 1. januar 2020. Det vil alltid være en balanse mellom streng sykdomskontroll og fleksibilitet for næringsaktørene. Dette er bakgrunnen for at jeg nå har på høring et forslag om å forlenge unntaket fra forbudet om å sette fisk med mistanke om eller påvist PD i åpen slaktermerd dersom det dokumenteres at det ikke er tilgjengelig kapasitet til lukket transport og slaktning med seks måneder. Behovet ble meldt inn fra næringsorganisasjonene, og når høringen er avsluttet, vil jeg vurdere om det er sannsynliggjort et behov som ikke går ut over en nødvendig kontroll med smittespredningen.

Det er et krav i forskrift om transport av akvakulturdyr at brønnbåter skal ha en karantenetid på 48 timer etter gjennomført rengjøring og desinfeksjon når:

1. en brønnbåt har vært brukt til andre oppdrag enn transport av settefisk og skal gå over til transport av settefisk av laks, ørret, regnbueørret og røye

2. en brønnbåt forlater PD-sonen etter at transport eller annet oppdrag med håndtering av laks, ørret, regnbueørret og røye er utført innenfor PD-sonen

Det andre tiltaket stortingsrepresentant Dale nevner, antar jeg viser til et innspill som er oversendt til departementet fra STIM AS, der de argumenterer for at det ikke er tilstrekkelig faglig begrunnelse for å pålegge 48 timers karantene av brønnbåter. Innspillet er oversendt Mattilsynet for en faglig vurdering, og jeg har derfor ikke tatt stilling til forslaget ennå.

SPØRSMÅL NR. 483

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Ingalill Olsen

Besvart 26. november 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Er det mulig å dispensere fra kravet om at mann og båt må ha vært i fiske i 2 år for å kunne bruke et erstatningsfartøy for å ta opp resterende kvote, og på den måten hjelpe til i en urimelig og uforskyldt situasjon for fiskeren David Ingilæ, da båten hans brant opp for kort tid siden?

BEGRUNNELSE:

Forrige helg var det en stor, dramatisk båtbrann i Kjøllefjord i Troms og Finnmark. 3 båter brant, deriblant MS "Polarfangst" som eies av fiskeren David Ingilæ (18). David Ingilæ hadde akkurat skaffet seg denne båten og var i god gang med linefiske etter hyse og torsk og mente han skulle greie kravet på 300.000 kr for å kvalifisere seg

til krabbekvote i 2021. Til tross for denne tragiske hendelsen har Ingilæ greid å skaffe seg et leiefartøy MS "Pol-arliner", hvor hensikten var å betjene lånene på båten og kunne fortsette å kvalifisere seg til krabbefisket i 2021. For å kunne fortsette på fisket kontaktet han Fiskeridirektoratet nord som signaliserte at han etter lovverket ikke ville få tillatelse til å drifte leiefartøyet. Begrunnelsen var at han hadde stått for kort tid på blad B og båten hadde ikke vært lenge nok i fiske. Regelverket krever at mann og båt må ha vært i fiske i 2 år. Dette regelverket knytter seg nok til at en skal unngå misbruk, og i den hensikt kan det virke rimelig. Det er allikevel er hårdt slag for en ung mann som ønsker å være fisker, som har brukt oppspart kapital og lånt midler og virkelig satset på yrket. Det er en samstemt enighet langs kysten at vi ønsker rekruttering til fiskeryrket, og at vi må ta vare på hver eneste ungdom som ønsker å bli fisker. For rekruttering av unge fiskere og for å hjelpe en ung mann som er urimelig hårdt rammet, håper jeg at det fins en mulighet for å dispensere fra regelverket slik at David Ingilæ kan få drive sitt leiefartøy fram til han får erstattet sin egen båt.

Svar:

Det er trist å høre om fiskefartøy som blir ødelagt i brann, og jeg har forståelse for at situasjonen kan være vanskelig for fartøyeier. Som fiskeri- og sjømatminister vil jeg likevel være forsiktig med å uttale meg om den konkrete saken, fordi en eventuell søknad om leiefartøytillatelse skal behandles av Fiskeridirektoratets regionkontor som er underordnet Nærings- og fiskeridepartementet.

Jeg kan imidlertid kommentere regelverket for bruk av leiefartøy i åpen gruppe, siden representanten Olsen problematiserer dette i det skriftlige spørsmålet.

Det klare utgangspunktet i fiskeriregelverket er at bare fartøyeier skal kunne drive fiske med et fartøy, for egen regning og risiko. Det er videre et klart utgangspunkt at kvote tildeles ett bestemt fartøy og bare kan fiskes med dette fartøyet. Dette skal blant annet bidra til å hindre såkalt skjult omsettelighet av kvoter, eller kvoteleie. Regelverket om bruk av leiefartøy har derfor alltid vært ganske restriktivt. Tradisjonelt har man bare åpnet for bruk

av leiefartøy i lukkede fiskerier, og ikke i åpne fiskerier. Dette har sammenheng med at mulighetene for omgåelse er mye større i åpen gruppe, hvor det ikke er begrensninger på hvor mange aktører som kan delta.

Det var først med denne regjeringen at det i det hele tatt ble åpnet for en begrenset adgang til bruk av leiefartøy i åpen gruppe. Fra og med 2017 ble det åpnet for bruk av leiefartøy i åpen gruppe dersom det aktuelle driftsgrunnlaget også omfatter fiske i lukket gruppe. Fra og med 2018 ble adgangen utvidet til også å gjelde driftsgrunnlag som bare omfatter fiske i åpen gruppe. Det ble satt flere strenge vilkår for tildeling av leiefartøytillatelse i åpen gruppe, blant annet er det en absolutt forutsetning at det havarerte/forliste fartøyet eller utskiftingsfartøyet har deltatt i åpen gruppe i det aktuelle fisket i minst to av de tre foregående årene.

Begge disse endringene innebar en oppmykning av regelverket om bruk av leiefartøy, og de ble vedtatt etter at det var gjennomført konsekvensvurderinger og alminnelig høring, og hvor man forsøkte å balansere de ulike motstridende hensynene. En ytterligere oppmykning har ikke vært aktuell, fordi det i for stor grad vil legge til rette for omgåelse av regelverket.

Jeg konstaterer at representanten Olsen nå likevel ønsker at vi skal endre disse bestemmelsene, uten noen form for konsekvensutredning eller høring.

Jeg har også merket meg at Riksrevisjonen i sin undersøkelse av kvotesystemet har vært skeptisk til utviklingen mot mer bruk av leiefartøy. Riksrevisjonen har anbefalt at jeg vurderer tiltak for å hindre at økende andeler av kvoten mangler tilkobling til et fartøy, og jeg har ved flere anledninger gitt uttrykk for at jeg vil vurdere alle Riksrevisjonens anbefalinger.

Det er på denne bakgrunn ikke aktuelt for meg nå å sette i gang en egen prosess for å åpne for mer bruk av leiefartøy i åpen gruppe, særlig ikke uten konsekvensutredning og høring, hvilket ville måtte gjøres dersom det skulle komme denne personen til nytte i år.

Det ville for øvrig ikke være sikkert at vedkommende ved bruk av leiefartøy ville klare å nå neste trinn i kvotestigen for kongekrabbekvoter, som ville være kr 200 000:

Førstehåndsverdi (kr) fra annet fiskeri i 2019	Kvotefaktor	Fartøyskvote (tonn)
25 000–49 999	0,25	0,543
50 000–199 999	0,50	1,085
200 000 ≤	1,00	2,170

Slik jeg har forstått saken, er det det å nå opp til neste trinn i kvotestigen som er hovedsaken for vedkommende. Her kan det være en mulighet, for å fange opp uheldige tilfeller som dette, at vi tar inn en egen dispensasjonsbestemmelse fra inntektskravet i forskriften om regulering av kongekrabbe, hvor vi allerede har en hjemmel for dispensasjon, som følger:

"Fiskeridirektoratet region Nord kan dispensere fra kravet til omsetning dersom eier av fartøyet på grunn av sykdom har vært forhindret fra å delta i fiske i 2019. Det må fremlegges dokumentasjon på sykemelding og fangstinntekter fra annet fiskeri i 2016, 2017 og 2018. Kvoten kan da baseres på et gjennomsnitt av fartøyeiers sluttseidelførte omsetning av annen fisk enn kongekrabbe med fartøyet i disse årene. I slike tilfeller skal det gjelde tilsvarende vilkår som nevnt i annet ledd for hvilken omsetning som kan legges til grunn."

Vi vil derfor raskt utrede og sende på høring et forslag til en slik bestemmelse, som eventuelt vil kunne vedtas i løpet av vinteren og i så fall få virkning for kongekrabbevotene i 2021. En slik innfallsvinkel vil etter min oppfatning kunne innebære en bedre løsning på den problemstillingen som den aktuelle saken har reist.

Jeg deler ellers representantens ønske om å legge til rette for rekruttering til fiskeryrket. Jeg er derfor tilfreds med at regjeringen i kvotemeldingen har foreslått en rekke tiltak for å bedre rekrutteringen til fiskeryrket, og at Stortinget har gitt sin tilslutning. Vi arbeider nå med å følge opp dette.

SPØRSMÅL NR. 484

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 24. november 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Kjenner statsråden til bakgrunnen for endringen som gjør at supportere ikke lenger får benytte pyroteknikk på norske stadioner, selv med det omfattende sikkerhets-, søknads- og godkjenningsregime som var på plass inntil i fjor, og er det fortsatt noen åpning for at supportere kan benytte seg av pyroteknikk på norske fotballstadioner innenfor visse rammer?

BEGRUNNELSE:

Norske fotballsupportere er lidenskapelige støttespillere til sine respektive klubber, og skaper både idrettsglede, samhold og underholdning på tribuner over hele landet.

Frem til i fjor har også pyroteknikk blitt brukt på for å øke idrettsgleden og skape gode opplevelser på norske stadioner, innenfor ansvarlige og trygge rammer, gjennom bruk av et standard søknadsskjema (tilgjengelig på NFF sine nettsider) som omfatter sikkerhetstiltak og flere andre forhold, og hvor både politiet, anleggseier, brann- & redningsetaten, arrangørklubb og klubbansvarlig har måttet gi sin skriftlige godkjenning.

Gjennom en oppfattet endring i fjor, omtalt av DSB den 5. november 2019, virker det som at dette ikke lenger er lov. Det virker som at det nå kun åpnes for å leie inn profesjonelle scenepyroteknikere, som innebærer en stor kostnad i titusenklassen, mens denne type underholdning og idrettsglede tidligere er blitt gjort av supportere og klubbene på en trygg og organisert måte med svært strenge sikkerhetsprotokoller og omfattende godkjenningsregime, som nevnt ovenfor. Det har også vært stort fokus på å unngå farlige situasjoner og luke ut personer med uheldige intensjoner.

Endringen har derfor skapt stor irritasjon og frustrasjon i flere supportermiljøer, som gjerne ønsker den tidligere muligheten, med et omfattende sikkerhets- og

godkjenningsregime, tilbake. Jeg velger å ta opp denne problemstillingen på bakgrunn av henvendelser fra enkelte slike ildsjeler.

Svar:

Temaet som representanten Gulati spør om faller i utgangspunktet utenfor mitt ansvarsområde.

Det er Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), underlagt Justis- og beredskapsdepartementet, som utformer regelverket for bruk av pyrotekniske artikler i Norge. På DSB sin internettside (dsb.no) ligger gjeldende forskrift og nærmere informasjon om godkjent bruk av pyroteknikk på fotballstadioner.

Her står det bl.a. at bruk av pyrotekniske artikler blant publikum på tribunen ikke er tillatt. Pyrotekniske artikler, definert som fyrverkeri, kan imidlertid tillates brukt av profesjonelle aktører med kompetansebevis. Det går videre fram at det er brannvesenet som har myndighet til å gi tillatelse til bruk av pyroteknikk i hvert enkelt tilfelle, og at det må foreligge en aksept fra stadioneier/arrangør før en slik eventuell tillatelse kan gis.

For øvrig viser jeg til at det er løpende dialog mellom Norges Fotballforbund og supporterklubbene om bruk av pyroteknikk.

SPØRSMÅL NR. 485**Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 26. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Når vil ny styringsramme for E39 Voldatunnelen være klar slik at prosjektet får kommet videre med bompengesøkna?

BEGRUNNELSE:

Følgende står i gjeldende nasjonal transportplan E39 Volda-Furene, jfr. NTP 2018-2029 side 291:

«Prosjektet E39 Volda – Furene i Møre og Romsdal omfatter omlegging av E39 utenom Volda sentrum, i hovedsak i tunnel. Prioriteringen er betinget av at det blir tilslutning til et opplegg for delvis bompengefinansiert utbygging av prosjektet.»

Tunnelsikkerhetsforskriftene stiller krav til etablering av nødutganger for tunneler med lengde 0,5 – 10 km med ÅDT > 8 000 og for tunneler med lengde > 10 km med ÅDT > 4 000. Kravet inntreffer på det tidspunkt ÅDT overstiger de gjengitte verdiene. For toløps tunneler etableres nødutganger med gangbare tverrforbindelser mellom tunneløpene med innbyrdes avstand på 250 meter. For ettløps tunneler kan nødutganger etableres med utganger direkte til det fri, utganger til rømningstunnel eller ved bygging av ekstra tunneløp med gangbare tverrforbindelser mellom tunneløpene. Valg av løsning og når det ev. skal etableres, skal godkjennes av Vegdirektoratet for riksveg.

Volda kommunestyre vedtok enstemmig reguleringsplanen for E39 Voldatunnelen i mai 2018. På det tidspunkt ble det kjent at trafikkberegningene viste at ÅDT vil bli mer enn 8000, og dermed slår kravet om rømningstunnel inn.

Ved fremleggelsen av NTP 2018-2029 var dette kravet ikke kjent og styringsrammen på 900 mill. var basert på kommunedelplan med ett tunneløp for den 3,5 km. lange Voldatunnelen.

Det er ganske innlysende at man ikke klarer å innfri kravet om 2 separate løp for anslaget som ligger inne i NTP 2018-2029, selv om løp nr. 2 i første omgang kan bygges med tverrprofil T5,5.

Å utvide løp nr. 2 når trafikken overstiger ÅDT 12 000 vil være så kostbart at det nok vil være mest fornuftig å bygge 2 fullverdige løp nå.

Svar:

E39 Volda-Furene er med i gjeldende NTP 2018-2029 og foreslått med 600 mill. kroner fra stat og 300 mill. 2017-kroner fra annen finansiering, dvs. bompenger. Prosjek-

tets styringsmål er 900 mill. kroner. Planlagt oppstart var i siste seksårsperiode 2024-2029.

Reguleringsplanen for prosjektet ble godkjent i mai 2018. Kostnadsoverslaget var da på 1815 mill. 2017-kroner for toløpstunnel og 1143 mill. 2017-kroner for ettløpstunnel. I kostnadsoverslaget for ettløpstunnel er det medtatt kostnader for tilrettelegging for ev. tunneløp nr. 2 inkludert sprengning av fremtidig tunneløp under sykehuset i Volda. Det er ikke medtatt kostnader for en ferdig bygd rømningstunnel.

Det er gjort flere beregninger av trafikk med forskjellige forutsetninger. Trafikkfordeling mellom ny og gammel vei er et usikkerhetsmoment i beregningene. Beregnet trafikk i tunnel med bompenger er under 8 000 kjøretøy pr. døgn vel 20 år frem i tid. Beregninger med gratis vei viser at trafikken i ny tunnel vil kunne passere ÅDT-grensen på 8000 kjøretøy om relativt få år.

Ut fra behovet for veikapasitet er det i utgangspunktet nok med ett tunneløp selv om forventet dimensjonerende trafikkmengde er noe over 8 000 kjøretøy per døgn (ÅDT) 20 år etter veiåpning. Kravet om nødutganger, som i dette tilfellet må bygges som en rømningstunnel, slår imidlertid inn først når trafikken i tunnelen når 8000 ÅDT. Med bompenger kan dette være et stykke fram i tid.

Statens vegvesen arbeider nå med kostnadsreducerende tiltak og konkluderer med at det er nødvendig med en reguleringsendring i Volda for å kunne redusere kostnaden. Statens vegvesen vurderer også behov for tilrettelegging av nødutganger/rømning utfra trafikkprognoser.

Departementet vil få saken om ev. høyere styringsmål for prosjektet til behandling før ev. omregulering kan legges ut på offentlig ettersyn. En slik prosess, med endring av styringsmål og omregulering, vil tidligst kunne være ferdig i 2022.

Jeg vil avslutningsvis minne om at regjeringen vil legge fram en ny Nasjonal transportplan våren 2021. Videre framdrift for prosjektet E39 Volda - Furene må sees i lys av endelige prioriteringer i ny Nasjonal transportplan.

SPØRSMÅL NR. 486**Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 25. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Røros lufthavn fikk fra 1. april ny leverandør på flyruten. Regulariteten har etter det sunket dramatisk.

Hvilke krav til regularitet er stilt i anbudet, og hva kan Samferdselsdepartementet gjøre for å få et stabilt flytilbud?

BEGRUNNELSE:

Koronasituasjonen har gjort at luftfarten er i dyp krise, samtidig er lokalt næringsliv og innbyggerne i distriktet avhengig av et stabilt og forutsigbart flytilbud. Utfordringene ved mangel på regularitet ved Røros lufthavn skyldes ikke koronasituasjonen, men kan se ut til å ha sammenheng med skifte av leverandør og flytype. Det er kansellerte avganger eller at flyet ikke klarer å lande, men flyr videre til Ørland lufthavn. Dette er uholdbart for de reisende.

Svar:

Samferdselsdepartementet har gjennomgått flyselskaperens innrapporterte regularitetsstatistikk for flyruten

Røros – Oslo for første halvdel av driftsårene i 2018, 2019 og 2020. Tallene viser at det ikke har vært et større fall i regulariteten på flyruten. Regulariteten er 93 pst. i 2020 mot et snitt på 96 pst. i foregående perioder. Det er særlig oppstartsmånedene april og mai som drar ned snittet for 2020. Samferdselsdepartementet stiller i sine avtaler krav til en regularitet på 98,5 pst. korrigert for avvik som ikke er selvforskyldt. Ved selvforskyldt regularitet lavere enn 98,5 pst. blir selskapene trukket tilsvarende i sin kompensasjon.

Det har vært 41 kanselleringer i første driftshalvår 2020, mot et snitt på 25 i foregående perioder. 23 av kanselleringene i 2020 skyldes imidlertid at det ikke har vært passasjerer. Dette passasjerbortfallet skyldes i hovedsak virusutbruddet og tilhørende smitteverntiltak.

Videre er departementet kjent med at det har vært utfordringer knyttet til sammenkobling med Ørland-ruten, og tilfeller av morgentåke på Røros i august og september. Operatøren besluttet å oppheve sammenkoblingen fra midten av november.

Samferdselsdepartementet følger opp operatøren på Røros-ruten og på de øvrige kjøpsrutene, for å sikre at operatørene leverer i tråd med kontraktskravene.

SPØRSMÅL NR. 487**Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland****Besvart 25. november 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Er det i dag tillatt å bedrive hotellvirksomhet i norske havner fra skip, og på denne måten å kunne omgå norske lover, herunder bl.a. kravet til norske lønns- og arbeidsvilkår?

BEGRUNNELSE:

I slutten av august leide Hurtigruten det NIS-registrerte fartøyet Fridtjof Nansen ut som hotellskip i Hellesylt i forbindelse med en filminnspilling. Et stort antall personer fra tredjeland ble brukt som arbeidstakere på skipet.

Tredjelandsborgere på NIS-skip, og skip med bekvemmelighetsflagg, har lønns- og arbeidsvilkår som ligger langt under det som ellers er vanlig i Norge.

Norsk Sjømannsforbund og Fellesforbundet anmeldte Hurtigruten for brudd på utlendingsloven for bruken av personer fra tredjeland. Det var ikke var søkt om oppholdstillatelse. Politiet valgte av såkalte «allmennpreventive hensyn» å henlegge saken, men har i media kommunisert at denne virksomheten var brudd på norsk lov. Forbundene har påklaget denne henleggelsen til statsadvokaten.

Hurtigruten har i norske medier tolket denne henleggelsen som en bekreftelse på at deres virksomhet var i tråd med dagens lovgivning. Resultatet er dessverre uklarhet knyttet til rettstilstanden på gjeldende område.

En konsekvens dersom det er uklarhet er at flere redere med skip av ulike flagg kan tenkes å operere med hotellvirksomhet i norske havner fra skip. En virksomhet som vil stå i direkte konkurranse med næringsvirksomhet på land. Dette vil potensielt kunne undergrave det norske arbeidsmarkedet, i tillegg til å undergrave seriøse næringsdrivende langs hele kysten.

Svar:

I utgangspunktet er det ingenting som forbyr skip å drive hotellvirksomhet i norske havner. Herunder har utenlandske skip markedsadgang og anledning til å drive næringsvirksomhet i Norge. Jeg har imidlertid vært tydelig på at NIS-registrerte skip ikke tillates å drive hotellvirksomhet i norsk havn, pga. fartsområdebegrensningene.

Avgjørende for hvilke arbeidsmiljøregler som gjelder, er om det å drive hotellvirksomhet fra skip anses som maritim virksomhet eller landbasert virksomhet. Denne grensen trekkes opp ved at arbeidsmiljøloven § 1-2 (2)

unntar "sjøfart" fra loven, og på den måten ikke gjelder for maritim virksomhet.

For skip som driver permanent hotellvirksomhet i havn, og for eksempel slik at gjester kan sjekke inn og ut som på et vanlig hotell, er det nokså klart at skipet er gitt en ny anvendelse som ikke lenger er å anse som sjøfart. Følgelig vil her arbeidsmiljølovens regler gjelde, og de alminnelige reglene om oppholdstillatelse.

Derimot vil skip som kun i kortere perioder ligger i havn med passasjerer, eller som ligger i havn i forbindelse med cruiseseilas, være naturlig å anse som sjøfart. For slike tilfeller gjelder det maritime regelverket. Det betyr at arbeidstakere på NOR-registrerte skip vil være underlagt skipsarbeidsloven, og norske lønns- og arbeidsvilkår, mens arbeidstakere på utenlandske skip vil være underlagt flaggstatens regler. For arbeidstakere på utenlandske skip vil det kun kreves oppholdstillatelse dersom skipet har regulær virksomhet mellom norske havner.

Det partssammensatte maritime utvalget som ble nedsatt i august, etter anmodning fra Stortinget, skal blant annet vurdere om det bør innføres et krav om norske lønns- og arbeidsvilkår på utenlandske skip som driver virksomhet i norske farvann.

SPØRSMÅL NR. 488

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 25. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva gjør regjeringen for å sikre at Husbankens investeringstilskudd til omsorgsboliger og sykehjem benyttes i samsvar med nasjonale politiske målsetninger, lovverket og våre internasjonale forpliktelser?

BEGRUNNELSE:

I et leserinnlegg i Trønderavisa den 3. november i år, skriver en far om sønnen sin som har en utviklingshemning og ble tvangsflyttet fra bofellesskapet hvor han hadde bodd i mange år. Kommunen vedtok å flytte ham til et omsorgssenter med 64 beboere. Husleieloven gir leietakere rettsikkerhet og skiller ikke mellom diagnoser, men mennesker med utviklingshemning tvangsflyttes uten at husleielovens bestemmelser følges. I følge Norsk Forbund for Utviklingshemmede (NFU) er det langt i fra uvanlig at

verket lovverket, politiske målsetninger eller internasjonale forpliktelser følges.

Forholdene er ikke bedre når det gjelder barn. I Fredrikstad planlegges f.eks. å omgjøre en tidligere institusjon til en stor avlastningsbolig. Likestillings- og diskrimineringsombudet har protestert mot planene, tilsynelatende uten effekt. I Statens helsetilsyns veileder for nasjonalt tilsyn med barneboliger og avlastningsboliger for barn, kan en f.eks. lese:

«Formålet er videre å bidra til gode oppvekstvilkår med mulighet for å bevare integriteten og utvikle selvstendighet. I retningslinjene heter det videre blant annet at "boligene bør være mest mulig lik et vanlig hjem, med nødvendig tilpasning til barna som skal være der". Boligene bør ligge gunstig til for skole, fritidsaktiviteter og lekeareal. Boligene bør være eneboliger, rekkehus eller leiligheter i den vanlige boligmassen med tilknyttede utearealer. Det bør ikke etableres boliger hvor flere enn fire barn bor, og det bør ikke være avlastningsplasser der barn bor fast. De som bor sammen bør i størst mulig utstrækning passe sammen i alder, interesser og behov.»

Det finnes mange barne- og avlastningsboliger både for 10, 20 og 30 barn som bryter samtlige av føringene. I flere tilfeller må den vare treåringen bo sammen med den utagerende 17 åringen og en må iverksette skjeringsstiltak. En bør stille spørsmål med både det etiske og lovmessige grunnlaget for å gi barn med store funksjonsnedsettelse slike oppvekstmiljø. Det er vanskelig å se at forholdene er til barnets beste. FNs funksjonshemmedekomite, vil nok også hevde at det er i strid med funksjonshemmedekonvensjonen (CRPD) når statlige midler benyttes til segregering og institusjonalisering.

Situasjonen er ikke ny. Forskerne Hege Lundebjerg og Jan Tøssebro dokumenterte tendensen allerede i 2002. Siden den gang har regjering og Storting gjentatte ganger fastslått at målsetningene for i politikken overfor mennesker med utviklingshemming ligger fast. I rundt 20 år, har utviklingen gått i motsatt retning av målsetningene på feltet. Utviklingen i feil retning har vært stimulert av mange milliarder kroner i statlige tilskudd og gunstige finansieringsordninger. Mange vil nok mene at Staten har et overordnet ansvar både for rettsikkerheten og boligpolitikken. Det er uansett tvilsomt praksis når statlige midler benyttes i prosjekter som er i strid med statlige målsetninger, lovverket og våre internasjonale forpliktelser.

Svar:

Jeg må innledningsvis understreke at jeg er svært opptatt av at alle som trenger det får forsvarlige og gode bo- og tjenestetilbud. I regjeringens nasjonale strategi for bolig sosialt arbeid Bolig for velferd (2014–2020), står det at flest mulig skal bo i eget hjem og motta tjenester der. Dersom det er behov for bistand fra kommunen til å skaffe bolig, er det et mål at alle skal kunne bo i ordinære bomiljøer og ha like muligheter til å leve selvstendige og aktive liv. Strategien viser til at boliger som bygges med statlige tilskudd ikke skal ha institusjonslignende preg og at antall boenheter ikke skal være for stort. Boenhetene bør plasseres i ordinære bomiljøer, noe som er et viktig premiss for inkludering og deltakelse i samfunnet. Det er et kommunalt ansvar å sørge for forsvarlige og gode helse- og omsorgstjenester til personer som har behov for dette. I tillegg til å ha det overordnede ansvaret for at de kommunale tjenestene ytes i tråd med lov, har kommunen også finansieringsansvaret for tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven. Når det gjelder finansiering av bygninger og boliger kan kommunen finansiere dette selv eller for eksempel søke om investeringstilskudd til heldøgns omsorgsplasser fra Husbanken.

Flere av vurderingsmomentene representanten viser til er blant annet innarbeidet i føringene for investeringstilskuddet. Regelverket for investeringstilskuddet er utformet med sikte på å harmonisere med nasjonale politiske målsetninger, internasjonale forpliktelser og

berørte lovverk. Både i retningslinjen og veiledere fremmer normalisering og integrering som grunnleggende prinsipper for utforming og lokalisering av omsorgsbygg. I Husbankens veileder for lokalisering og utforming av omsorgsbygg fremgår det at FN-konvensjonen og barnekonvensjonen om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne skal ligge til grunn for vurderinger og løsninger som velges. I samme veileder følger også klare anbefalinger om at det etableres små bogrupper, og hvordan private rom, fellesareal og uteområder bør utformes. Husbanken oppfordrer kommunene til tidlig dialog om hvordan de overordnede føringene ivaretas i de konkrete prosjektene. Som en del av forvaltningen av tilskuddet er det utviklet et dialogverktøy. I dialogverktøyet må kommunen fylle inn opplysninger som samlet gir et grunnlag for å vurdere om prinsipper om normalisering og integrering blir ivaretatt i prosjektet. Blant momentene kommunen må utdype i søknadsprosessen, er om kommunen har et differensiert botilbud til målgruppen og legger til rette for valgmuligheter og brukermedvirkning.

Helse- og omsorgsdepartementet følger utviklingen i investeringstilskuddet nøye og har jevnlig møter med Husbanken som del av styringsdialogen.

SPØRSMÅL NR. 489**Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 26. november 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Hva foretar utenriksministeren seg for å kritisere den svært alvorlige menneskerettighetssituasjonen i Saudi-Arabia i forbindelse med G20-toppmøtet, og vil Norge kreve umiddelbar og betingelsesløs løslatelse av den nobelprismominerte kvinneaktivisten Loujain al-Hathloul som står i fare for å dø etter fire ukers sultestreik – i tillegg til andre fengslede menneskerettighetsforkjempere?

BEGRUNNELSE:

21.-22. november er Saudi-Arabia vertskap for årets G20-toppmøte. Mens verdens ledere samles virtuelt rundt landets samtalebord, der blant annet «Women's empowerment» står på dagsorden, blir et stort antall menneskerettighetsaktivister forfulgt og fengslet i landet.

Blant dem som sitter fengslet, er den modige kvinneaktivisten Loujain al-Hathloul. I snart fire uker har al-Hathloul sultestreiket, etter å ha blitt utsatt for tortur, seksuell trakassering og isolasjon. Hun har nå sittet fengslet i to og et halvt år uten dom. al-Hathloul blir regnet som en av landets viktigste kvinnesaksforkjempere, og er flere ganger nominert til Nobels fredspris for sitt arbeid. Nå er hennes liv i alvorlig fare, melder Amnesty International.

Eksempelet med behandlingen og overgrepene mot al-Hathloul kaster en dyster skygge over det forestående G20-møtet. Den føyer seg inn i et bredere mønster bestående av omfattende menneskerettighetsbrudd i landet. Dette gjelder spesielt den skamløse utnyttningen og undertrykkningen av migrantarbeidere, forfølgelsen av menneskerettighetsaktivister, regimekritiske røster og kvinnesaksbevegelsen, den omfattende diskrimineringen av saudiske kvinner og den omfattende bruken av både tortur og dødsstraff i landet.

Før verdens ledere nå samles til et toppmøte med saudiske myndigheter som vertskap, forventer jeg at Norge bruker alle tilgjengelige kanaler direkte mot saudiske myndigheter og overfor likesinnede G20-ledere for å kreve umiddelbare og betingelsesløse løslatelser av fengslede aktivister, og er svært tydelig i sin kritikk av den svært alvorlige menneskerettighetssituasjonen i landet.

Svar:

Norge er svært bekymret for menneskerettighetssituasjonen i Saudi-Arabia. Jeg har tatt dette opp med Saudi-Ara-

bia en rekke ganger, inkludert under min reise til Riyadh i februar i år.

Vi er også bekymret for Loujain al-Hathloul situasjon, bl. a. opplysningene om at hun skal ha blitt utsatt for tortur. Utenriksdepartementet har kalt inn den saudiske chargée d'affaires i Oslo for å ta opp al-Hathloul og andre fengslede kvinneaktivisters situasjon. Vår ambassade i Riyadh har også nylig rettet en formell henvendelse til saudiske myndigheter i Riyadh for å ta opp vår uro overfor situasjonen for Loujain al-Hathloul og de andre fengslede kvinnene. Norge har tatt opp sakene til de fengslede menneskerettighetsforsvarerne og andre konkrete saksforhold jevnlig med saudiske myndigheter i Riyadh og med den saudiske ambassaden i Oslo. Vi har også oppfordret til at de må løslates gjennom flere fellesinnlegg om Saudi-Arabia i FNs menneskerettighetsråd, det siste i september.

Den norske ambassaden har de siste årene søkt om å få være tilstede og har møtt opp ved rettslokalene under rettshøring mot MR-forsvarere, inkludert kvinneaktivistene. Ambassaden slipper ikke inn i selve rettslokalene, slik situasjonen er i dag, men vi får vist overfor myndighetene, rettsapparatet og de pårørende at Norge følger sakene. Ambassaden gjorde det samme da saken til al-Hathloul var i retten den 25. november.

I tillegg til kontakt med Saudi-Arabias myndigheter, har Utenriksdepartementet regelmessig kontakt og dialog med nærstående land og organisasjoner om menneskerettighetssituasjonen i Saudi-Arabia, inkludert hvordan situasjonen til de fengslede kvinneaktivistene best bør følges opp. Denne dialogen har det siste året også inkludert flere sentrale G20-land som naturlig nok har flere kontaktpunkter til Saudi-Arabia på høyere nivå enn det Norge har – ikke minst under det saudiske G20-formannskapet som nå går mot slutten.

Utenriksdepartementet har også regelmessig dialog med representanter for sivilsamfunnet, menneskerettighetsorganisasjoner og andre aktører særlig om de sivile og politiske rettighetene i Saudi-Arabia. Når det gjelder bl.a. kvinners rett og muligheter til arbeid, utdanning, å ha de samme yrker som menn, økt mobilitet og annen samfunnsdeltakelse, ser vi heldigvis en viss endring i positiv retning.

Under den siste UPR-høringen av Saudi-Arabia i FNs menneskerettighetsråd i november 2018 ga Norge anbefalinger som fokuserte på vilkårene for menneskerettighetsforsvarere, særlig kvinnelige menneskerettighetsforsvarere, journalister, landets terrorlovgivning, diskrim-

inering mot kvinner, samt dødsstraff. Vi har sett tegn til utvikling i riktig retning når det gjelder dødsstraff og mindreårige, men det gjenstår å se hvordan denne reformen gjennomføres i praksis.

Handlingsrommet for vårt menneskerettighetsarbeid overfor Saudi-Arabia er ikke stort, men vi bruker de kanalene, anledningene og mulighetene vi har.

Jeg viser ellers til mine skriftlige svar på spørsmål nr. 998 (2019-2020) fra representanten Øvstegård (SV) den 25.02.2020, nr. 443 (2018-2019) fra representanten

Øvstegård (SV) den 30.11.2018, nr. 211 (2018-2019) fra representanten Eide (SV) den 30.10.2018, nr. 2101 (2017-2018) fra representanten Kaski den 31.08.2018, nr. 1665 (2018-2019) fra representanten Øvstegård den 01.06.2018, nr. 157 (2017-2018) fra representanten Raja (V) den 07.11.2017 og nr. 156 (2017-2018) fra representanten Lysbakken (SV) den 07.11.2017, samt Stortingets innstilling 212 S (2018-2019) til Dokument 8:42 S (2018-2019) fra representantene Lysbakken (SV), Kaski (SV) og Eide (SV).

SPØRSMÅL NR. 490

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 24. november 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Som følge av meldinger om at mange lærere opplever å ikke å ha et forsvarlig smittevern i egen arbeidssituasjon, økt arbeidspress og kompleksitet grunnet pandemien, og at lokale variasjoner i praksis og føringer på bruk av munnbind er store, ønsker jeg å spørre statsråden hva føringene for skoler og lærere er for bruk av smittevernuttstyr, risikotillegg, osv., og om statsråden ser behovet for nasjonale føringer for hvordan lærere skal ivaretas slik at de kan føle seg trygge i yrkesutøvelsen?

BEGRUNNELSE:

Jeg er blitt kontaktet av lærere som viser til frustrasjon blant overarbeidede lærerkollegager i den krevende koronasituasjonen. Blant kollegaer meldes det om bekymring for å ta med smitte hjem, og at det kjøpes munnbind for egen regning for å tørre å gjennomføre undervisning.

Andre steder blir det fortalt at munnbind ikke kan benyttes i undervisning, noe som jeg også ser har vært tema på flere lærerforumer på Facebook. Det nevnes også at mengden inspeksjon i enkelte kommuner er mangedoblet for den enkelte lærer, uten at dette merarbeidet kompenseres. Det meldes også om økende sykefravær, vanskeligheter med å finne nok vikarer grunnet oppfattet helse- og risikorisiko.

Mange lærere opplever å ikke å ha et forsvarlig smittevern i egen arbeidssituasjon, manglende risikotillegg eller kunnskap om smitte til å endre dette selv, samtidig som arbeidspresset har økt betraktelig med planlegging av hjemme- og skoleundervisningen parallelt, ekstra inspeksjon og andre nye oppgaver med tanke på smittevern.

Svar:

Jeg er, som stortingsrepresentant Himanshu Gulati, opptatt av at ansatte i skolen har en trygg arbeidshverdag. Folkehelseinstituttet har i samarbeid med Utdanningsdirektoratet og Helsedirektoratet utarbeidet smittevernveiledere for skolen med tanke på å holde skoler åpne på en smittevernforsvarlig måte, også ved økt smitte. Det skal være trygt å være på skolen både for elever og ansatte. Smittevernveiledere gjør det mulig å tilpasse tiltakene til smittesituasjonen, ved hjelp av nivåinndeling i en trafik-klysmo- delli. Smittevernveilederne har anbefalinger om smitteverntiltak tilpasset de ulike smittenivåene, og inkluderer tiltak for enkelte fag som for eksempel musikk og kroppsøving.

Både i departementet og i utdanningsdirektoratet jobber vi tett med helsemyndighetene om rådene som gis i veilederne, både om de faktiske tiltakene, men også hvordan disse kommuniseres ut.

Jeg forstår at dette er en krevende situasjon for mange ansatte i skolen, og at noen nå føler seg utrygge, men det er ikke mindre trygt å jobbe i skolen enn i andre yrker hvor folk møtes.

Folkehelseinstituttet har undersøkt om yrkesgrupper som har hyppig kontakt med kunder, elever, brukere eller pasienter har økt risiko for covid-19. Blant lærere var det ikke flere covid-19-tilfeller enn i andre yrkesgrupper. Jeg har også fått de samme signalene om at det en del steder er stort arbeidspress og slitasje for lærere. Jeg har tatt initiativ til å se hvordan lærerstudenter kan bidra som vikarer mer enn de gjør i dag og vil blant annet ha nærmere dialog med partene om det.

Helt uavhengig av dette er det viktig at vi alle følger de gjeldene rådene. Skoleeier må sørge for at det legges til rette for tiltakene i smittevernveilederne kan følges.

Smittevernveilederne for skole inneholder konkrete råd inkludert munnbind.

Det er foreløpig ikke anbefalt generell bruk av munnbind for elever eller ansatte på skolen.

Munnbind anbefales i situasjoner der det ikke er mulig å overholde en meters avstand og det ikke vil være mulig å gjøre smittesporing i etterkant fordi man ikke har oversikt over kontakter, som for eksempel på offentlig transport, i butikker, osv. i områder der det er mer smitte. I grunnskolen er det innført faste grupper/ kohorter, som erstatning for anbefalingen om å holde en meters avstand. Elever i videregående skoler skal ha faste plasser i hvert klasserom, og oppfordres til å holde avstand i alle andre sammenhenger. Ansatte i skolen anbefales å overholde 1-metersavstand til hverandre. Det å identifisere nærkontakter og sette disse i karantene er et målrettet og

effektivt tiltak for å begrense smittespredning i skoler. Det er for øvrig ikke forbudt å bruke munnbind i skolen for å unngå smitte, men dette bør vurderes opp mot trivsel og læringsutbytte til elevene.

I kommuner som legger til rette for at ansatte skal ha hjemmekontor på grunn av høye smittetall, kan hjemmekontor for lærere når de ikke underviser være et fornuftig smitteverntiltak når dette er praktisk mulig. Konkret gjennomføring bør eventuelt drøftes lokalt og mellom partene i arbeidslivet.

Hvordan skolehverdagen er for ansatte og elever ved moderat og høyt smittetrykk, vil variere i forhold til for eksempel plassforhold. Noen skoler har stor plass, andre mindre, noen har et nærmiljø som kan brukes enten som uteskole eller har andre lokaler. Her må skoleledere og skoleeiere gjøre vurderinger – gjerne i dialog med helsemyndighetene hvis de er i tvil. I tillegg kan det være fornuftig å diskutere med de tillitsvalgte/ansatte hvordan smitteverngjennomføring bør gjøres.

SPØRSMÅL NR. 491

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 26. november 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Oslos barn og unge må ha gode muligheter til å drive idrett i byen. Dessverre foreslår nå Toppidrettssenteret å bygge ned skøyte- og bandybanen ved Sognsvann for å finne plass til mer kontorer og et stort hotell. Dette er en av Oslos 6 bandybaner, og disse banene er fullpakket med treninger og kamper hver dag i tillegg til et svært aktivt fritidsbruk i helgene. Tomten er NIH sin eiendom.

Vil statsråden gå inn og stanse planene om å bygge ned skøyte- og bandybanen?

BEGRUNNELSE:

Omtrent alle idrettslagene i Nordre Aker, Vestre Aker, Ulern, Frogner og antakelig Sagene og Grünerløkka, samt velforeningene og flere er nå mot Toppidrettssenterets nyeste plan om å bygge ned skøyte- og bandybanen ved Sognsvann for å finne plass til mer kontorer og et stort hotell. Banen brukes av 1 000 organiserte og kanskje 10 000 uorganiserte idrettsutøverne. Disse var ikke engang nevnt i behovsanalysen som ble laget av toppidrettssenteret.

Svar:

Det korte svaret på representant Kaskis spørsmål er nei. Jeg har ingen myndighet til å stanse et slikt planarbeid. Som representanten selv er inne på er det Norges idrettshøgskole (NIH) som eier den aktuelle tomten. Videre er det Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) som eier prosjektet, som har som mål å bygge et nytt toppidrettssenter på området. For øvrig er det Oslo kommune som er plan- og reguleringsmyndighet. Kulturdepartementet har verken noe ønske om, eller myndighet til å gripe inn i en slik planprosess.

Jeg er for øvrig kjent med dette prosjektet. Kulturdepartementet har gitt 3 mill. kroner i tilskudd fra spillemidlene til idrettsformål til å delfinansiere en mulighetsstudie for et nytt toppidrettssenter. Regjeringen har ikke tatt stilling til om den vil foreslå statlig tilskudd til en eventuell realisering av prosjektet.

Jeg er ellers enig med representant Kaski i at det er viktig at Oslos barn og unge, i likhet med barn og unge i landet for øvrig, har tilgang til arealer og anlegg for å drive idrett og fysisk aktivitet. Dette er noe vi i Kulturdepartementet er svært opptatt av, og vi gir årlig om lag 1 500 mill.

kroner fra spillemidlene til idrettsformål til å finansiere bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet i kommunene. Det er den enkelte kommune, i dette tilfellet Oslo, som har ansvar for å sette av areal til idrettsanlegg.

Det aktuelle arealet i denne saken er eid av NIH. NIHs samfunnsoppdrag er utdanning og forskning, og deres anlegg er tilpasset dette formålet. Slik jeg har forstått planene vil dagens isflate bli erstattet med en ny, men

mindre isflate. Det er derfor ikke riktig at isflaten forsvinner helt, slik Kaski gir inntrykk av. NIH bekrefter i brev av 2. november 2020, sendt til bl.a. lokale idrettslag, NIF, bandyforbundet, Oslo kommune, Kulturdepartementet og Stortinget, inkludert representanten Kaski, at den nye isflaten er tilstrekkelig for NIHs formål, og at den fortsatt vil kunne brukes til trening og seriespill i bandy for aldersgruppene som ikke bruker full banestørrelse.

SPØRSMÅL NR. 492

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Petter Eide

Besvart 23. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

I NRK Brennpunkt settes det nå søkelys på at Jehovas vitner har egne domsutvalg hvor de dømmer sine egne. Sanksjonene kan ødelegge folks liv, som livsvarig utestengelse fra menighet og egen familie.

Hvordan ser justisministeren på at Jehovas Vitner har et parallelt internt rettssystem med egne straffereaksjoner, som kan dømme personer på områder som er ellers er lov i Norge; på hvilken måte mener justisministeren at EMK art 8, om Retten til familieliv og privatliv, forplikter staten Norge til å stoppe denne praksisen?

BEGRUNNELSE:

Det er nå blitt ytterligere oppmerksomhet om Jehovas Vitners interne rettssystem, hvor egne domsutvalg blant annet har anledning til å dømme personer til utestengelse fra menighet, fellesskap og også nær familie. Blant annet settes det fokus på hvordan unge mennesker dømmes for brudd på intern seksualmoral. All sex, kyssing, berøring også videre er forbudt hvis man ikke er gift. Dette bryter med viktige prinsipper om at rettstaten skal sikre at alle i Norge skal være rammet inn av det samme lovverket, og de samme sanksjonene. Problemet er at Jehovas vitner forbyr og straffer det som ellers er lovlig i Norge.

Norge er også tilknyttet den Europeiske menneskerettighetskonvensjon som i artikkel 8 slår fast retten til familieliv og privatliv. Noen av Jehovas Vitners sanksjoner bidrar til å begrense denne rettigheten. Det er derfor viktig å få avklart om Norges forpliktelser overfor EMK forplikter staten Norge til å gripe inn å stoppe Jehovas Vitners praksis.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at det er bekymringsfullt dersom saker om alvorlige straffbare handlinger ikke blir anmeldt og behandlet av det offentlige rettssystemet. Norsk lov gjelder for alle borgere. Det er uheldig dersom tros- og livssynssamfunn påberoper seg retten til å håndtere straffbare handlinger utenfor gjeldende regelverk. En selvdømmeordning kan i verste fall få alvorlige konsekvenser for de berørte, og virke negativt for allmennhetens forventning om at straffbare handlinger blir forfulgt i samsvar med loven. Jeg er opptatt av de grunnleggende rettssikkerhetsgarantiene som ligger til grunn for behandlingen av norske straffesaker, til vern for både tiltalte og fornærmede.

Mellom private parter er det på mange områder adgang til å avtale hvordan konflikter skal løses. På strafferettens område er det annerledes. Etterforskning og irettføring av straffbare handlinger er og bør være en oppgave for politiet, påtalemyndigheten og domstolene. Det er ikke adgang til å bestemme med rettslig bindende virkning at straffbare handlinger ikke skal anmeldes til politiet. Å holde tilbake opplysninger om straffbare forhold kan være meget kritikkverdig og gjøre stor skade for de personene det gjelder. Etter omstendighetene vil desuten personer som får kunnskap om alvorlige straffbare handlinger ha plikt til å avverge handlingene eller følgene av dem, jf. straffeloven § 196.

Ellers vil jeg påpeke at en ordning hvor en organisasjon knytter negative sanksjoner til handlinger som ellers er lovlige i Norge, ikke i seg selv er ulovlig. Selv om en strafferettsterminologi benyttes, er dette etter hva jeg forstår grunnleggende sett basert på frivillighet, og even-

tuelle sanksjoner kan ikke håndheves som alminnelig idømt straff. Norske lover og Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) vil, på samme måte som ellers i samfunnet, sette rammene for hva som er tillatt.

Hovedformålet med EMK artikkel 8 er å verne borgerne mot vilkårlige inngrep i blant annet privatlivet fra myndighetenes side. Etter omstendighetene vil EMK artikkel 8 også kunne medføre at myndighetene har en

plikt til å beskytte enkeltpersoner mot handlinger utført av private. Denne plikten til beskyttelse kan for eksempel oppfylles ved at enkelte handlinger er straffbare etter norsk lov eller at de er i strid med annen lovgivning. På bakgrunn av den informasjonen som foreligger, er det ikke grunnlag for å si at lovverket vårt ikke gir en beskyttelse som i tilstrekkelig grad oppfyller statens forpliktelser etter EMK artikkel 8.

SPØRSMÅL NR. 493

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 26. november 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Dersom aksjerabatten i formuesskatten settes til 100 pst. (det samme som at formuesskatt på «arbeidende kapital» fjernes), hva er provenyeffekten av dette og hvor mye vil innbetalt skatt reduseres i året i kroner for de 1 000 rikeste i Norge, den desilen med høyest formue i Norge, for den persentilen med høyest formue i Norge, og for den promilleandelen med høyest formue i Norge, laveste 80 prosent, og hva vil medianreduksjonen i innbetalt skatt være innad i de respektive gruppene?

BEGRUNNELSE:

Høyres landsmøte har vedtatt å fjerne hele formuesskatten. I programutkastet til Høyre for den kommende stortingsperioden:

«Fjerne formuesskatten på arbeidende kapital, og på sikt fjerne hele formuesskatten.»

Svar:

Regjeringspartiene ble i regjeringsplattformen, Granavolden, enige om å fortsette nedtrapping i formuesskatten for arbeidende kapital. I praksis vil det innebære å øke rabatten for aksjer, driftsmidler mv. I forslaget til statsbudsjett for 2021 er rabatten foreslått økt fra 35 til 45 pst.

Det anslås at en økning i rabatten for aksjer, driftsmidler mv. i formuesskatten til 100 pst. vil redusere provenyet med 7 230 mill. kroner sammenlignet med regjeringens forslag for 2021.

I beregningene av virkninger for ulike formuesgrupper er skattyterne rangert etter beregnet nettoformue, det vil si summen av brutto formuesverdier uten formelle

verdsettelsesrabatter fratrukket gjeld. De 1 000 rikeste av befolkningen med høyest beregnet nettoformue anslås å få redusert skatten med om lag 2,6 mrd. kroner samlet. Skattereduksjonen for medianen i denne gruppen er 1 425 000 kroner.

Tidelen av befolkningen med høyest beregnet nettoformue anslås å få redusert skatten med om lag 7 mrd. kroner samlet. Skattereduksjonen for medianen i denne gruppen er 100 kroner.

Hundredelen av befolkningen med høyest beregnet nettoformue anslås å få redusert skatten med om lag 6 mrd. kroner samlet. Skattereduksjonen for medianen i denne gruppen er 45 100 kroner.

Tusendelen av befolkningen med høyest beregnet nettoformue anslås å få redusert skatten med om lag 4 mrd. kroner samlet. Skattereduksjonen for medianen i denne gruppen er 431 400 kroner.

De 80 pst. av befolkningen med laveste beregnet nettoformue anslås å få redusert skatten med om lag 100 mill. kroner. Endring i skatt for medianen i denne gruppen er 0 (avrundet).

Provenyberegningene er basert på Statistisk sentralbyrås skattemodell LOTTE-Skatt. Datagrunnlaget for modellen er et utvalg fra Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk for husholdninger for 2018. Denne statistikken gir informasjon om sammensetningen av inntekt og formue for hele befolkningen. Datagrunnlaget er fremskrevet til 2021. Beregningene kan være usikre blant annet fordi datagrunnlaget ikke omfatter alle skattyterne og er sjablongmessig fremskrevet. Modellen tar heller ikke hensyn til mulige endringer i atferden som følge av endringer i skatereguleringene.

SPØRSMÅL NR. 494**Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Nils T. Bjørke****Besvart 27. november 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Talet på registrerte sysselsette i statleg forvaltning på Voss har minka med 94 i åra 2013-2019. Nabokommunane Ulvik, Vaksdal, Vik og Aurland har til saman mista 76 sysselsette i statlig forvaltning i perioden. Til samanlikning er talet i Bergen auka med 3 165.

Kva er forklaringa på denne endringa; kva for arbeidsplassar er det som har vorte borte i Voss og i nabokommunane, og kva for arbeidsplassar har vorte styrka i Bergen?

GRUNNGJEVING:

I budsjettarbeidet denne hausten har Senterpartiet sin finansfraksjon spurt kor mange kommunar som har færre arbeidsplassar i dag enn i 2013 og kor mange statlege arbeidsplassar desse kommunane har tappt til saman. Spørsmålet er lagt fram for Kommunal- og moderniseringsepartementet. Departementet har laga ei oversikt basert på SSB sin registerbaserte sysselsetjingsstatistikk for å visa sysselsette etter arbeidssted i institusjonell sektor «Statleg forvaltning». Oversikta syner at talet på registrerte sysselsette i statleg forvaltning på Voss i fjerde kvartal 2013 var 691. I fjerde kvartal 2019 var talet 601. Nedgang i sysselsetjing innafor statleg forvaltning treng ikkje bety tap av arbeidsplassar i ein kommune. Det kan bety at ei verksemd ikkje lenger er ein del av statleg forvaltning.

Oversikta syner at talet på registrerte sysselsette i statleg forvaltning har endra seg slik for Voss og nabokommunane samanlikna med Bergen:

Bergen + 3 165
 Aurland - 8
 Vik - 11
 Granvin -4 (Granvin er slådd saman med Voss)
 Ulvik - 20
 Vaksdal - 37

Statistikken er på eit høgare nivå enn enkeltverksemder, og kan difor ikkje gje eit svar på i kva statlege verksemder det har vorte fleire eller færre sysselsette, i Voss og nabokommunar eller i Bergen, mellom 2013 og 2019. Statistikken mogleggjer ei fordeling av dei sysselsette etter sju av SSB sine næringsgrupperingar, og departementet har sett nærare på næringsklassifiseringa til verksemder med relevant sektorkode i einingsregisteret, og vurderer at dei òg kan nyttast på dei aktuelle næringane, jf. tabell

Voss - 90

Svar:

Statleg sysselsetjing er høgare i nær alle fylke samanlikna med 2013. Samstundes er det rett at noen kommunar har færre statleg sysselsette i dag, mens andre har mange fleire. I denne perioden har vi gjennomført naudsynte reformer innan politi, UH-sektor, helsesektoren mm. Mange tidlegare skranketenester er no digitaliserte, reiseavstandar er mindre viktige, og brukarane treng ikkje lengre å møte fysisk på eit kontor. Døme på dette er Lånekassa og Skatteetaten, og hos Statens Vegvesen.

Distriktsnæringsutvalet, som nyleg leverte si utgreiing, konkluderer med at satsingar på infrastruktur, skattelette og generelle verkemiddel mot føretak, har gjeve gode resultat. Samstundes peikar dei òg på at ein effektiv distriktspolitikk må ha ein breidde av tiltak som gjer det attraktivt å flytte til, eller bli verande, i distrikta. Her er kombinasjonen statleg og privat sysselsetjing eit døme på korleis vi nettopp kan medverke til meir varierte arbeidsmarknader.

Departementet tok utgangspunkt i den registerbaserte sysselsetjingsstatistikken frå SSB for å svare på spørsmålet frå finansfraksjonen til Senterpartiet. Kategorien Statleg forvaltning dekkjer statlege einingar som forvaltar eit politisk og administrativt ansvar, mellom anna iverksette og handheve reguleringar, produsere tenester for konsum gratis eller til reduserte prisar, og å fordele inntekt og formue. I tillegg til departement og direktorat og anna offentleg administrasjon, omfattar desse tala òg helseføretak og sjukehus. Enkelte statsføretak, og kulturinstitusjonar som museum og teater, enkelte aksjeselskap som Nye Veier AS, fjellstyre osv. er òg inkludert. Totalt var det i 2019 om lag 300 000 sysselsette innanfor institusjonell sektor Statleg forvaltning.

SSB næring	Næring omfattar
Helse- og sosialtenester	Sjukehus og sjukehusstenester
Jordbruk, skogbruk og fiske	Jordbruk, skogbruk og fiske

Off.adm., forsvar, sosialforsikring	Offentleg administrasjon, politi, retts- og fengselsvesen, administrasjon av trygdeordningar
Personleg tenesteyting	Arkiv, bibliotek, museum, musikk, scenekunst, Kyrkja
Sekundærnæringer	Enkelte statsføretak (for eksempel BaneNor mv.)
Undervising	Universitet og høgskular, statleg VGS mm.
Varehandel, hotell og rest., samferdsle, finanstjenester., forretningsmessige tenester, eigedom	Fjellstyre, forskingsinstitutt, eigedomsforvaltning mm.

Ei oversikt over kva type statleg sysselsetjing det har blitt meir og mindre av i desse kommunane, er lagt ved dette brevet. Det meste av nedgangen i statleg sysselsetjing i dei fleste av Voss sine nabokommunar har skjedd innanfor næringskategorien offentlig administrasjon mm., mens den største nedgangen i Voss har vore innanfor kategoriene helse- og sosialtenester og sekundærnæringer. Endringa innanfor sekundærnæringer heng sannsynlegvis saman med omgjeringa av Jernbaneverket til statsføretaket Bane NOR. Deler av verksemda til Bane NOR har vore utskild i dotteraksjeselskap som ikkje vert rekna som del av statleg sektor når ein fører statistikk over sysselsette slik som omtalt i spørsmålet. Slike forhold kan gjere det krevjande å tolke denne typen statistikk, særleg når det gjeld endringar mellom år. Bergen har fleire sysselsette i alle kategoriar, men særleg i kategoriene helse- og sosialtenester, undervising og offentlig administrasjon mm.

Mykje av veksten i statleg sysselsetjing dei siste åra har kome nettopp i eksisterande institusjonar innanfor helsesektoren og universitets- og høgskulesektoren. Dette syner at utviklinga i eksisterande statlege verksemder er vel så viktig som etablering av nye verksemder. Frå 2008 til 2013 kom veksten i statleg sysselsetjing særleg i verksemder innan offentlig administrasjon mm. Sidan 2013 har veksten i større grad vore knytt til sjukehus, universitet og høgskular.

Retningslinjer for lokalisering av statlege arbeidsplassar og statleg tenesteproduksjon, som vart justerte i no-

vember 2019, inneheld vurderings- og prosedyrekrav for mellom anna strukturendringar. Utgreiingar om strukturendringar skal innehalda ei vurdering av mogleg utflytting frå Oslo og sentrale kommunar i Oslo-området. Som eit minimum skal det gjerast ei vurdering av om deler av verksemda og løysing av oppgåver som ligg i Oslo og sentrale kommunar i Oslo-området, kan flyttast ut. Utgreiingar og avgjerder om strukturendringar skal ta omsyn til utviklinga i talet på statlege arbeidsplassar i kommunar og arbeidsmarknadsregionar som endringane vedkjem, for å redusere samla, negative verknader for lokale og regionale arbeidsmarknader.

Det finst òg andre typar statistikk over talet på statlege arbeidsplassar. SSB publiserer statistikk over Ansatte i staten, som syner årsgjennomsnitt av talet på arbeidsforhold i statlege verksemder. Her er talet på sysselsette i underkant av 170 000 (den aller største skilnaden mellom dei to talgrunnlaga er helseføretaka og sjukehusa). Dette er den statistikken som DFØ (tidlegare Difi) brukar i sine rapportar om Utvikling i antall arbeidsforhold i stats- og sentralforvaltningen. Denne statistikken dekkjer likevel berre perioden 2016–2019, og kan difor ikkje nyttast for å svare på spørsmål om utvikling lenger bak i tid.

Vedlegg 1 Oversikt over sysselsatte innanfor sektor Statlig forvaltning i aktuelle kommuner, fordelt på næringskategorier. 2013 og 2019, samt endringstall.

Kommune/Næringsgruppe	Antall sysselsatte (Statlig forvaltning) 2013	Antall sysselsatte (Statlig forvaltning) 2019	Endring
Aurland	22	14	-8
Off.adm., forsvar, sosialforsikring	9	4	-5
Personlig tjenesteyting	3	-	-3
Varehandel, hotell og restaurant, samferdsel, finanstjen., forretningsmessig tjen., eiendom	10	10	-
Bergen	24 045	27 210	3 165
Helse- og sosialtjenester	9 893	11 692	1 799
Off.adm., forsvar, sosialforsikring	7 015	7 432	417
Personlig tjenesteyting	641	761	120
Sekundærnæringer	59	124	65

Undervisning	5 317	5 899	582
Varehandel, hotell og restaurant, samferdsel, finansstjen., forretningsmessig tjen., eiendom	1 120	1 302	182
Granvin	4	-	-4
Off.adm., forsvar, sosialforsikring	4	-	-4
Ulvik	31	11	-20
Off.adm., forsvar, sosialforsikring	10	5	-5
Sekundærnæringer	21	6	-15
Vaksdal	60	23	-37
Off.adm., forsvar, sosialforsikring	50	23	-27
Sekundærnæringer	7	-	-7
Personlig tjenesteyting	3	-	-3
Vik	65	54	-11
Helse- og sosialtjenester	5	-	-5
Off.adm., forsvar, sosialforsikring	57	51	-6
Personlig tjenesteyting	3	3	-
Voss	691	601	-90
Helse- og sosialtjenester	440	397	-43
Off.adm., forsvar, sosialforsikring	161	156	-5
Personlig tjenesteyting	6	7	1
Sekundærnæringer	60	14	-46
Varehandel, hotell og restaurant, samferdsel, finansstjen., forretningsmessig tjen., eiendom	24	27	3

SPØRSMÅL NR. 495

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Hadia Tajik

Besvart 25. november 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Kva vert provenyeffekten dersom den kommunal formuesskatten vert 0,2 pst i heile landet, og korleis ser finansministeren for seg å dekke opp for tapte skatteinntektar til fellesskapet som vert forårsaka av Bø kommune i Vesterålen?

GRUNNGJEVING:

Bø i Vesterålen har redusert kommunen sin formuesskattesats frå 0,7 pst til 0,2 pst. Skatteendringa påverker ikkje lønsemnda ved investeringar, kun lønsemnda ved å bu i kommunen. Ei openbar ulempe er at kommunane som då vert fråflytta taper pengar. På sikt kan denne kost-

naden verte større ved at fleire, og i ytterste konsekvens alle, kommunar melder seg på konkurransen om å køyre formuesskatten til botnen. Det vil i så fall ikkje føre til så mykje anna enn mindre skatt til fellesskapet, og dermed mindre velferd.

Svar:

Stortinget fastset kvart år maksimumssatsar for skatt til kommunane av formuen. Med forslaget for 2021 er formuesskattesatsen 0,85 pst., som er fordelt med 0,7 pst. til kommunane og 0,15 pst. til staten. Kommunane fastset kvart år skattesatsar innanfor dei intervalla som stortingsvedtaket gir. Formuesskatten har vore ei kommunal inntekt sidan 1882. Det er i skrivande stund berre Bø kom-

mune som har vedtatt å nytte seg av å redusera den maksimale skattesatsen, frå 0,7 til 0,2 pst. frå 2021. Bø kommune nyttar med det den moglegheita reglane gir til å redusere skatt på norsk eigarskap lokalt.

Ein lågare skattesats i ein kommune vil også få konsekvensar for inntektsutjamninga og fordelinga av skatteinntekter mellom kommunar. Som varsla i Kommuneproposisjonen for 2021 arbeider Kommunal- og moderniseringsdepartementet no med å fastsetje dette rammeverket.

Representanten Tajik spør kva provenyeffekten vert dersom den kommunale formuesskattesatsen vert redusert til 0,2 pst. i heile landa. Departementet anslår det samla provenytapet for kommunane til om lag 8 670 mill. kroner. Eg føreset at kommunar som set ned formuesskattesatsen, har vurdert det slik at dei kan bere det økonomiske tapet. Om det er staten eller kommunane som til slutt ber kostnaden av redusert formuesskatt, vil avhenge av om ein motverkar inntektstapet med ein tilsvarende auke i rammetilskotet eller ikkje.

SPØRSMÅL NR. 496

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Hadia Tajik

Besvart 25. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden vurdere å utvide makstaket for gjenbruksasfalt i ny asfalt?

GRUNNGJEVING:

Statens vegvesen sin tabell i håndbok N200, tillet maks 40 prosent gjenbruksasfalt. I samtlige av våre naboland er det opna for meir gjenbruk av asfalt. I Sverige t.d. kan ein bruke så mykje gjenbruksasfalt ein ynkjer, så lenge sluttkvaliteten vert dokumentert. Forsking over fleire år viser at gjenbruksasfalt held høg kvalitet. Meir bruk av gjenbruksasfalt vil òg styrke arbeidet med reduserte klimautslepp, og gje eit betre grunnlag for å utvikle ein sirkulærøkonomi knytta til å leggje asfalt.

Svar:

Noreg har høge kvalitetskrav til vegbyggingsmaterialar grunna tøffe klima- og trafikkpåkjenningar. Dette gjeld særleg vegdekket, der piggdekkslitasjen tradisjonelt har vore den kritiske nedbrytingsfaktoren. Desse krava til kvalitet er avspegla i vegnormalar og retningslinjer

Hovudregelen er at når ein asfaltert veg blir frest i regi av Statens vegvesen, får entreprenøren tilgang på fresemassen som sin eigedom. På høgtrafikkerte vegar, der fresemassen har ekstra høg materialkvalitet og dermed høg verdi, legg ein i kontraktane til rette for at materialane kan nyttast i produksjon av høgverdig asfalt, gjerne til bruk på same vegstrekning. Dette er både rasjonelt og miljøvennleg.

Av mengdene som vart brukt om att i 2017, gjekk 30 pst. til varm asfaltproduksjon, medan 69 pst. gjekk til såkalla ubunden bruk. Ubunden bruk inneber at materialane blir nytta i forsterkningslag, anleggsvegar, dekke på lågtrafikkerte vegar, til forkiling, oppretting m.m., utan tilsetting av nytt bindemiddel. Det er ikkje tilfeldig at denne måten å bruke materialane på har vorte så populær, då frest og/eller knust asfalt har svært mange gode praktiske og funksjonelle eigenskapar som gjer den godt eigna på eit veganlegg. Med dette sparar ein tilsvarende mengder nye materialar.

Statens vegvesen har satt som mål å auke bruken av returasfalt i produksjonen av asfalt til dekke, slik at høgkvalitet steinmateriale og det gamle bindemiddelet blir nytta på ein meir optimal måte. Men det er eit problem at ikkje alle godkjente asfalmottak har areal og plass til å separere returasfalten i lagerhaugar ut frå opphav og kvalitet. Dermed vil ein mange stader ha lagerhaugar med asfalt med ulikt opphav og varierende kvalitet. Dette set grenser for kor mykje av slike materialar som kan inngå i asfalt til høgtrafikkerte vegar.

Der det ligg til rette for at ulike kvalitetar kan handterast kvar for seg, spesielt at fresemassar frå høgtrafikkerte vegar kan lagrast separat utan at andre materialar forringar kvaliteten, freistar Statens vegvesen å styre desse materialane inn i produksjonen av tilsvarende høgkvalitets asfalt, eksempelvis såkalla skjelettasfalt som er den mest slitesterke asfalttypen vi har.

Eg meiner vi gjer mykje for å legge til rette for meir miljøvennleg asfaltproduksjon i samferdselssektoren. Samstundes forventar eg at alle aktørar i sektoren bidreg til forbetring, der det er moglegheit for det.

SPØRSMÅL NR. 497**Innlevert 19. november 2020 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 26. november 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Mener regjeringa at EUs bokføringssystem for LULUCF synleggjør det reelle karbonopptaket fra norske arealer på en god måte, hva vil regjeringa gjøre for å hindre et netto utslipp på 12 mill. tonn CO₂-ekv. i LULUCF-sektoren i 2030 og hva vil en ytterligere innstramming i klimamålet for ikke kvotepliktig sektor tilsvarende 12 mill. tonn CO₂-ekv. mot 2030 koste?

BEGRUNNELSE:

Norges har forpliktet seg til en klimaavtale med EU. Avtalen innebærer at Norge deltar i EUs klimaregelverk for 2030 på like vilkår som medlemslandene i EU. Dette gjelder både innenfor kvotepliktig sektor, ikke-kvotepliktig sektor og arealsektoren (LULUCF). Dersom et medlemsland bokføres med et netto utslipp i arealsektoren må dette som hovedregel dekkjes av ytterligere utslippskutt i ikke-kvotepliktig sektor. Norges arealsektor står i dag for et netto karbonopptak tilsvarende ca. 23,7 mill. tonn CO₂-ekv., tilsvarende nesten halvparten av de norske klimagassutslippene. EUs regler for bokføring av karbonopptak og utslipp i arealsektoren baseres imidlertid på i stor grad på en referansebane satt ut fra hvert enkelt lands tidligere forvaltning og avvirkningsnivå. Det har derfor vært knyttet stor usikkerhet til om arealsektoren i Norge vil bokføres med et netto opptak eller et netto utslipp i henhold til EUs regelverk. I regjeringas forslag til statsbudsjett for 2021 heter det imidlertid at: Førrelse og usikre beregningar syner at Noreg kan komme ut med eit utslepp på 12 millionar tonn CO₂ frå skog- og arealsektoren for perioden 2021–2030. Utslipet i Norges ikke-kvotepliktige sektor var i 2019 tilsvarende 24,7 mill. tonn CO₂-ekv. Blir framskrivningen i regjeringas statsbudsjett blir en realitet vil utslippene i ikke-kvotepliktig sektor måtte reduseres med 12 mill. tonn. Dette vil komme i tillegg til Norges innmeldte forpliktelse i Parisavtalen om utslippsreduksjon på 50–55 prosent mot 2030.

Svar:

Skog og andre grønne areal er svært viktige i klimasamanheng både globalt og nasjonalt. Bruk av landområda er ei kjelde til klimagassutslipp, men dei står også for eit betydeleg opptak av CO₂. Den norske skogen har eit stort opptak. Det er blant anna eit resultat av at det blei planta mykje skog i Noreg i etterkrigstida, og at denne skogen no er i sin mest vekstkraftige fase. Det fulle opptaket i norsk

skog er synleg i Noregs klimagassrekneskap, slik det blir rapportert til FN under Klimakonvensjonen.

EUs klimarammeverk for 2030 inneheld regler for korleis opptak og utslepp i skog- og arealbrukssektoren skal bli rekna opp mot forpliktinga som er satt for sektoren. Forpliktinga er at utslepp frå sektoren ikkje skal vere større enn opptaket (den såkalla “netto null-forpliktinga”). Reknereglane skil seg frå klimagassrekneskapen på nokre viktige punkt. For forvalta skog blir opptaket halde opp mot ein framoverskuande referansebane som tar utgangspunkt i skogforvaltningspraksisen i perioden 2000–2009. Blir opptaket lågare enn i referansebanen, blir differansen bokført som eit utslepp. Blir opptaket høgare enn i referansebanen, blir differansen bokført som eit opptak. Noreg sendte inn ein oppdatert referansebane for forvalta skog til EFTAs overvåkingsorgan (ESA) den 9. november 2020, og denne skal etter planen bli vurdert av ESA i løpet av 2020.

Avskoging er hovudårsaka til at Noreg ligg an til å få et utslepp frå skog- og arealbrukssektoren. Framskrivningane visar eit utslepp på 24 mill. tonn CO₂-ekv. frå avskoging i perioden 2021–2030. Det aller meste av desse utsleppa kjem frå utbygging. Karbonrike areal som myr og skog blir brukt til å bygge ut vegar, bustader, fritidsbustader, næringsbygg og mykje anna. Om vi lykkast med å redusere desse utsleppa, vil det bidra positivt til netto null-forpliktinga. Å redusere slik nedbygging er vinn-vinn for klima, naturmangfaldet og skogbruket.

Regjeringa vil om kort tid legge fram ei melding for Stortinget om korleis vi vil nå klimamåla for 2030. Planen vil ta for seg dei tre pilarene i EUs klimarammeverk. Vi visar korleis regjeringa vil kutte utsleppa med 45 prosent frå ikkje-kvotepliktig sektor, og dei økonomiske og administrative konsekvensane av dette vil bli gjort greie for. Skog- og arealsektoren er også ein viktig del av meldinga. Om eit land skulle få utslepp i skog- og arealbrukssektoren, opnar regelverket for ulike typar fleksible mekanismar. Det kan vere gjennom å gjere meir i ikkje-kvotepliktig sektor, eller ved å kjøpe utsleppseiningar frå andre lands ikkje-kvotepliktig sektor og/eller skog- og arealbrukssektor. Det er knyttet uvisse til utsleppsgapet for sektoren, og det er for tidleg å berekne kostnadene ved eit eventuelt netto utslepp no. Forpliktingsperioden startar i 2021, og difor er pris på utsleppseiningar enno ikkje kjend. I Stortingsmeldinga vil eg gjere reie for eit oppdatert utsleppsgap for skog- og arealbrukssektoren, og leggje fram ein plan for auka opptak og redusere utsleppa frå sektoren i Noreg.

SPØRSMÅL NR. 498**Innlevert 19. november 2020 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 24. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

I spørretimen 18. november sa statsråden vedrørende undertegnedes spørsmål rundt effektivitet knyttet til at dommere må reise rundt i de foreslåtte rettskretsene: «Det er ikke slik at dommerne må reise rundt».

Avkrefter dermed statsråden det som står i proposisjonen, og skal Stortinget informeres om disse endringene på en mer egnet måte enn i spørretimen?

BEGRUNNELSE:

I Prop. 11 L (2020-2021) står s. 105 det:

«Den foreslåtte ordningen forutsetter at alle dommerne som utgangspunkt må behandle saker på alle steder i rettskretsen, særlig av hensyn til spesialisering. Dommerne må derfor påregne noe økt reisevirksomhet innenfor de nye rettskretsene».

Svar:

Jeg formulerte meg upresist i den gjengitte uttalelsen i spørretimen, men som jeg var rask til å tilføye vil dommere kunne tilkalles fra de andre rettsstedene i rettskretsen etter behov. Det vil være særlig aktuelt når det gjelder

sakstyper som bør behandles av dommere som har en spesialisering, slik som barnesakene. Det vil altså være slik at det er dommerne som vil måtte reise mellom rettsstedene når hensynet til effektivitet eller kompetanse tilsier det, ikke partene. Dersom partene selv anser det som hensiktsmessig, for eksempel på grunn av saksbehandlingstiden på det lokale rettsstedet, vil de imidlertid kunne velge å reise til et annet rettssted i rettskretsen, og få saken behandlet der.

Også med dagens domstolstruktur er det mulig å tilkalle dommere fra andre tingretter. Denne ordningen krever imidlertid involvering fra lederne i begge domstolene, og samtykke fra den aktuelle dommeren. Ordningen er dermed lite fleksibel, særlig når utveksling av ressurser haster, for eksempel ved sykdom. Det er dessuten begrenset i hvilken grad særlig de minste domstolene kan avgi ressurser uten at det går på bekostning av deres eget tilbud. Adgangen til å tilkalle dommere brukes lite i dag, noe som i seg selv indikerer at den ikke er egnet til å gi den nødvendige fleksibiliteten. Når dommere ved de ulike rettsstedene i rettskretsen jobber i samme organisasjon, slik det vil være i den nye strukturen, vil man kunne utveksle ressurser langt mer sømløst mellom de forskjellige rettsstedene enn man kan i dag.

SPØRSMÅL NR. 499**Innlevert 19. november 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 26. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Statsråden uttalte i den ordinære spørretimen 18/11 «ingen skal flyttes, ingen mister jobben» i forbindelse med domstolsreformen. Det samme budskapet gjentas av en rekke stortingsrepresentanter fra Høyre over hele landet.

Vil da stillinger som blir ledige grunnet utløpende konstitusjoner og at noen slutter av andre grunner bli erstatta?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Justis- og beredskapsdepartementet var det per 12. oktober 41 konstituerte sorenskrivere, dommere, jordskifterettsledere og jordskifterettsdommere. I tillegg er alle dommerfullmektigene per definisjon midlertidig ansatte i 2-3 år. F.eks. er samtlige av de fire dømmende årsverk i Øst-Finnmark tingrett midlertidig ansatt da det er to konstitusjoner og to dommerfullmektiger. I tingrettene Brønnøy, Hardanger, Nord-Gudbrandsdal, Nord-Østerdal og Valdres er samtlige dømmende årsverk

henholdsvis underlagt felles ledelse med sorenskriver steds plassert ved en annen tingrett, konstituert eller dommerfullmektig.

De siste årene har avgåtte sorenskrivere ikke blitt erstatta ny stedlig sorenskriver i Hammerfest, Ofoten, Lofoten, Brønnøy, Fosen, Sunnhordland, Halden og Nedre-Romerike. I januar går sorenskriveren i Vesterålen av med pensjon og hans stilling er ikke utlyst. Hallingdal tingrett har nylig fått beskjed fra Domstolsadministrasjonen om at de mister en saksbehandlerstilling når en av deres ansatte går av med pensjon i mars 2021. Dersom lovnadene fra justisministeren og regjeringspartia om at ingen stillinger skal gå tapt i reforma skal ha hold i seg, må også utløpende konstitusjoner og stillinger der noen slutter av ulike årsaker bli utlyst på nytt slik at antallet stillinger på hvert sted blir opprettholdt. Dette må gjelde for både domstolene og de nye rettsstedene – altså på alle domstoler som blir gjort om til rettssteder underordna en ny, sammenslått domstol.

Svar:

Stillinger som blir ledige grunnet utløpende konstitusjoner eller at noen slutter av andre grunner vil bli erstattet på samme grunnlag som i dag. Det er saksinngangen som er styrende for bemanningsbehovet, og konstituerte dom-

mere brukes i utgangspunktet ved midlertidige behov over et kort tidsrom.

Ifølge Riksrevisjonen har mindre tingretter i snitt betydelig færre innkomne saker per årsverk, flere årsverk enn beregnet behov og en høyere andel dommerfullmektiger enn større tingretter. I følge Riksrevisjonens effektivitetsanalyse kunne seks tingretter ha behandlet mer enn 50 prosent flere saker i perioden 2014–2018, gitt ressursene hver enkelt tingrett har tilgjengelig. Hallingdal tingrett, som det blant annet vises til i begrunnelsen for dette spørsmålet, er blant disse.

Et sentralt hensyn bak regjeringens forslag er nettopp å utnytte dette effektiviseringspotensialet, i tråd med Riksrevisjonens anbefalinger, og samtidig bevare viktige kompetansearbeidsplasser i distriktene. Regjeringen har derfor foreslått en hovedregel om lokal behandling av sakene. Det vil også sikre brukerne den samme nærheten som i dag. Samtidig innebærer forslaget at saker kan overføres fra et rettssted med høy saksinngang og liten kapasitet, til et annet rettssted i samme rettskrets med lav saksinngang og ledig kapasitet, forutsatt at partene samtykker til det. Regjeringen legger dermed til rette for økt aktivitet ved rettssteder som i dag har for få saker sett hen til bemanning. Ved å sikre arbeidsoppgaver, sikrer vi også arbeidsplasser.

SPØRSMÅL NR. 500

Innlevert 19. november 2020 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Stemmer det at det ikke er gjort endringer vedrørende dagsturer til Sverige for tilsyn/vedlikehold av egen hytte og barn sin mulighet til å opprettholde samvær med begge foreldrene sine der den ene foreldrene bor i Sverige, og hva vil i så fall ministeren gjøre for å sørge for at de som til enhver tid vokter våre grenseoverganger er oppdatert på gjeldene regelverk?

BEGRUNNELSE:

I det siste har jeg blitt kontaktet av folk som har vært på dagstur i Sverige for å gjennomføre nødvendig tilsyn og/eller vedlikehold av sine eiendommer. Ved retur og kontroll på grensa har noe fått beskjed at det ikke lenger er anledning til å ha slike dagsturer til hytta, noen får besk-

jed om at det er kun den som står registrert som eier av eiendommen som får reise, mens andre igjen kommer fint over grensa uten noe problem.

Det har også vært hendelser hvor foreldre har blitt nektet å krysse grensa, da de skulle hente barn til samvær.

Det er flere grupper på fb. hvor det også pågår heftig diskusjon vedrørende slike hendelser og de fleste påpeker at det ikke har vært noen endringer på akkurat dette området og at det fortsatt er mulig å ta dagsturer for å gjennomføre nødvendig tilsyn/vedlikehold, om man ikke stopper underveis men kjører rett til eiendommen.

I påsken åpnet Helseministeren opp for at barn av skilte foreldre kunne få krysse grensa for å opprettholde samvær med begge foreldre, selv om den ene bor i Sverige. Dette ble selvfølgelig meget godt mottatt for de familier det gjelder og var avgjørende viktig for å sørge for at barn

skal få mulighet til å fortsatt ha jevnlig kontakt med begge foreldrene sine.

Etter det jeg kjenner til skal det heller ikke være gjort endringer når det gjelder disse reglene, slik at barn fortsatt har mulighet til opprettholde samvær med begge foreldrene sine.

Svar:

Det er riktig at det ikke er gjort innstramninger mht. til unntaket i covid-19-forskriften § 6b bokstav b. Personer som ankommer Norge etter å ha utført strengt nødvendig vedlikehold og tilsyn for å avverge store materielle skader på fast eiendom, båt, campingvogn og lignende i områder i Sverige eller Finland med karanteneplikt, uten å bruke offentlig transport, uten å overnatte der og uten å

ha nærkontakt med andre enn dem de bor sammen med, er unntatt fra innreisekarantene.

Det er heller ikke gjort innstramninger mht. til unntaket i covid-19-forskriften § 6d bokstav a. Personer som krysser Norges grenser i forbindelse med gjennomføring av avtalt eller fastsatt samvær mellom foreldre og barn eller delt bosted for barn etter barnelova og barnevernloven, er unntatt fra innreisekarantene.

Begge disse bestemmelsene handler om unntak fra innreisekarantene i Norge, og har følgelig i utgangspunktet ikke noe med tillatelse til innreise i Norge å gjøre. Det er imidlertid naturlig at reisende som har lovlig innreise til Norge blir informert om regelverket for innreisekarantene ved grensepassering.

SPØRSMÅL NR. 501

Innlevert 19. november 2020 av stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg

Besvart 26. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hvorvidt det medfører riktighet at etterlyste via Interpol, ikke vil bli pågrepet av norsk politi innenlands, fordi politiets registre ikke samsvarer med registrene ved grenseovergangene, og hva vil statsråden eventuelt gjøre for å påse at informasjon i disse registrene samsvarer?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har blitt gjort kjent at kriminelle som er etterlyste via Interpol, ikke vil bli pågrepet av norsk politi ved en rutinemessig kontroll innenlands, fordi politiets registre ikke samsvarer med registrene ved norske grenseoverganger. Dette vil medføre at kriminelle som er etterlyste via Interpol, vil kunne bevege seg fritt i det norske samfunnet og unngå å bli pågrepet av politiet, til tross for at de er internasjonalt etterlyste, helt frem til de eventuelt skal krysse en grense.

Svar:

Departementet har fått opplyst fra Politidirektoratet at en person etterlyst internasjonalt via INTERPOL vil bli pågrepet av norsk politi dersom personen blir stoppet og sjekket av politiet i Norge.

Det er ingen forskjell i tilgangene norsk politi har til en INTERPOL-etterlysning, enten det gjelder grensekontroll/grensepassering eller innenlands kontroll av en person som blir stoppet/sjekket av politiet.

Både systemene som brukes for grensekontroll og utlendingskontroll på territoriet og systemet som brukes av patruljene innenlands søker mot INTERPOLs database over etterlyste personer. Det gjøres også automatisk søk mot INTERPOLs registre ved direkte søk i det nasjonale etterlysningsregisteret.

Norge er et av landene i Europa som automatisk søker i INTERPOLs database over etterlyste personer både ved grensekontroll og ved kontroll på territoriet.

SPØRSMÅL NR. 502**Innlevert 19. november 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 25. november 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Miljødirektoratet har nå gitt sin faglige tilrådning til KLD basert på VKM-rapporten datert 2 juni 2020 og anbefalingen fra Polarinstituttet datert 30 august 2019 om importen av isbjørnskinn til Norge.

Når kan statsråden komme med tiltak og lovendringer som kan sikre at Norge overholder sine forpliktelser i henhold til CITES-avtalen og hvorfor er ikke Polarinstituttet sin anbefaling om umiddelbar stans i handel med isbjørnskinn ut fra et føre-var-prinsipp fulgt opp?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til et tidligere skriftlig spørsmål til statsråden der han svarer 18.6.20 om denne saken, og til to spørsmål til tidligere statsråd Elvestuen innsendt 8.7.2020 om denne saken.

Basert på rapportene fra VKM og Polarinstituttet bør det være tydelig for Departementet at 1) import av isbjørnskinn fra flere områder i Canada ikke er basert på bærekraftig forvaltning, og 2) Norge har svært liten kontroll av importen / eksporten av isbjørnskinn, noe som muliggjør uregulert og illegal handel. Polarinstituttet har

derfor anbefalt at Norge innfører umiddelbar stans i handel med isbjørnskinn ut fra et føre-var-prinsipp.

Svar:

Det er så langt eg kan sjå ikkje noko som tyder på at vi bryt med Noregs ansvar etter CITES-konvensjonen. Fordi eg er oppteken av ei internasjonal berekraftig forvaltning av isbjørn, meiner eg likevel det er grunnlag for å vurdere om det er behov for å innføre strengare tiltak knytt til import og handel med isbjørnprodukt. Som representanten viser til, har Vitenskapskomiteen for mat og miljø (VKM) gjort ei risikovurdering av internasjonal handel med isbjørn og isbjørnprodukt. Nyleg har Miljødirektoratet utarbeidd ei fagleg tilråding til departementet på bakgrunn av VKM sin rapport.

Eg vil no gå grundig gjennom VKM sin rapport og Miljødirektoratets tilråding. På den bakgrunn vil eg vurdere om det er behov for nye tiltak for å regulere import og handel av isbjørnprodukt, og i så fall korleis eit slikt tiltak best kan gjennomførast. Eg vil ta ei endeleg avgjerd så snart det lèt seg gjere, men det er for tidleg å melde eit konkret tidspunkt for dette no.

SPØRSMÅL NR. 503**Innlevert 19. november 2020 av stortingsrepresentant Martin Henriksen****Besvart 27. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for nåværende status for utbedringer for landing av nye SAR Queen-helikopter ved de åtte dedikerte sykehusene som skulle være en del av anskaffelsesprosjektet?

BEGRUNNELSE:

Den 11. november meldte NRK at SAR Queen kun kan lande trygt ved seks av landets akuttisyrkehus.

Justisministeren svarte i Stortingets spørretime 18.11.20 at det er for tidlig å si hvor mange sykehus det

blir behov for å gjøre tilpasninger ved. I prosessen med nye redningshelikopter ble det bestemt at åtte dedikerte sykehus skulle være en del av anskaffelsesprosjektet. Stavanger Aftenblad hadde i januar 2019 en oversikt over status over opprinnelig plan samt status for utbedringer for disse sykehusene.

Svar:

De nye redningshelikoptrene er et vesentlig løft for landets redningstjeneste og luftambulanseskapasitet, og de vil bidra til raskere og bedre pasienttransport under nærm-

est alle slags værforhold. Når innfasingsarbeidet er gjennomført, vil beredskapen være vesentlig forbedret.

Dagens Sea King redningshelikoptre lander ved de fleste av landets akuttsykehus, men det er kun et mindre antall som har landingsplasser tilpasset redningshelikoptre. I mange tilfeller benyttes parkeringsplasser, idrettsbaner eller flyplasser i nærheten.

SAR Queen har høyere vekt og gir mer rotorvind enn Sea King-helikoptrene. Stortinget vedtok ved behandlingen av Prop. 146 S (2010-2011) Anskaffelse av nye redningshelikoptre mv. i perioden 2013-2020, jf. Innst. 82 S (2011-2012), at Justis- og beredskapsdepartementet kan gjennomføre infrastrukturtiltak, herunder tilpasning av landingsmulighetene ved sykehus som benyttes av dagens redningshelikoptre. Det var altså den forrige regjeringen som informerte Stortinget om behovet og som ba om støtte til å gjennomføre tiltakene. Saken er senere fulgt opp i andre dokumenter under denne regjeringen.

Vurdering av behov og løsninger for landingsplassene pågår. Målet er at de nye helikoptrene skal kunne lande ved de sykehusene som Sea King gjør i dag, eventuelt andre steder etter avtale med helseforetakene, i tråd med innfasingsplanen.

NAWSARH-prosjektet, som ivaretar arbeidet med anskaffelsen av de nye redningshelikoptrene på vegne

av Justis- og beredskapsdepartementet, har ansvaret for å vurdere tilpasning av landingsmulighetene ved følgende sykehus: Oslo universitetssykehus Rikshospitalet, Oslo universitetssykehus Ullevål, Helse Stavanger - Stavanger universitetssjukehus, St. Olavs hospital - Universitetssykehuset i Trondheim, St. Olavs hospital - Orkdal sjukehus, Sørlandet sykehus Arendal, Helgelandssykehuset Mosjøen og Sykehuset Namsos. Helikopterdekket ved Universitetssykehuset Nord-Norge HF (Tromsø) ble på et tidlig stadium vurdert å kunne benyttes av SAR Queen med mindre tilpasninger for rotorvind. Nye vurderinger, basert på nylig gjennomførte testflygninger ved andre sykehus, tilsier at dette ikke er tilfelle og vurdering av tilpasninger pågår i prosjektet.

Prosjektet har videre opplyst om at alternative løsninger fremfor bygningsmessige tilpasninger er avtalt for sykehusene i Orkdal, Arendal og Mosjøen. Det er lagt opp til at SAR Queen ved behov kan lande på flyplasser i nærheten av disse. For sykehuset i Stavanger benyttes Sola Lufthavn inntil nytt sykehus står ferdig i 2023. Arbeidet med å finne løsninger for begge sykehusene i Oslo i tillegg til sykehuset i Tromsø og Namsos pågår. Ved St. Olavs hospital i Trondheim er det utført en risiko- og sårbarhetsanalyse som nå må behandles.

SPØRSMÅL NR. 504

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 27. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Har regjeringen vurdert smitterisiko ved kabotasjekjøring i Norge under pandemien, og vil regjeringen vurdere midlertidig stans i kabotasjetransport som tiltak for å hindre økning av covid-19 smitte i Norge?

BEGRUNNELSE:

Jeg har mottatt bekymringer om smitterisikoen ved at utenlandske sjåfører fra røde land under pandemien fortsatt får lov til å kjøre kabotasjeturer innad Norge i en uke.

Svar:

Transport er en samfunnskritisk funksjon. Under pandemien har det vært viktig å opprettholde forsyningslinjene – både i landet og på tvers av landegrensene. Godstrans-

porten skal sikre vareflyten til hele Norge, og kabotasjeoppdrag er en del av dette. Restriksjoner kan gi uheldige konsekvenser for norske forbrukere og næringsliv.

For å sikre samfunns viktig godstransport er personer som utfører ervervsmessig gods- og persontransport mot vederlag, eller er på vei til eller fra slikt oppdrag, unntatt fra innreiserestriksjoner, jf. forskrift 29. juni 2020 nr. 1423 om innreiserestriksjoner av hensyn til folkehelsen § 3 bokstav d. De er også unntatt fra kravet om negativ test for SARS-Co-V-2 ved innreise til Norge, jf. § 4a andre ledd bokstav l. I henhold til forskrift 27. mars 2020 om smitteverntiltak mv. ved covidutbruddet (covid-19-forskriften) § 6b siste ledd er yrkessjåfører av langtransport og togpersonell som ankommer Norge fra områder med karanteneplikt unntatt fra innreisekarantene ved kryssing av Norges grense i arbeidstiden. På fritiden gjelder innreisekarantene.

Samferdselsdepartementet er oppmerksom på avveiningen mellom å sikre samfunnskritisk transport og mulig importsmitte. Som et avbøtende tiltak har Statens vegvesen 11. november gitt et midlertidig unntak fra kjøre- og hviletidsreglene forordning 561/2006 artikkel 8.8 jf. art. 14.2, slik at også normal ukehvil kan avholdes i kjøretøyet i den perioden sjåføren er underlagt innreisekarantene i fritiden. Yrkessjåfører i langtransport anses dermed for å ha egnet oppholdssted for gjennomføring av karantene dersom de har oppholdssted med enerom i kjøretøyet og dette er egnet for overnatting. Dispensasjon

nen er gitt for en periode på 30 dager, fram til 11. desember 2020.

Samferdselsdepartementet har god dialog med Helse- og omsorgsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet om regelverket for karantene, testing og innreiserestriksjoner, og har løpende kontakt med vegtransportnæringen for å diskutere utfordringer som oppstår som følge av endringer i reglene. Regjeringen følger utviklingen av pandemien tett, og vurderer fortløpende behovet for nye tiltak i lys av smittespredningen.

SPØRSMÅL NR. 505

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 26. november 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

I Granavolden-plattformen stadfester Regjeringen et sterkt ønske om å verne natur- og biologisk mangfold. Samtidig ser vi en rekke steder at kommuner vedtar utbyggingsplaner, uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag som sikrer at sårbare naturinteresser blir ivaretatt på en god nok måte.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at kommunale utbyggingsplaner gjennomgår en tilstrekkelig konsekvensutredning, og at sårbare naturinteresser ikke ødelegges?

BEGRUNNELSE:

Alt for ofte får vi rapporter, via media, natur- og miljøorganisasjoner og bekymrede enkeltpersoner om svært mangelfull konsekvensutredning i kommunene i forbindelse med store utbyggingsprosjekter.

I Hallingdølen har vi den siste uken kunne lese om Hemsedal kommunes planer om å bygge ut et hyttefelt som ligger over 1000 meter over havet, og som inneholder svært sårbare naturområder. Det fremstår som kommunen er i ferd med å fatte endelig vedtak, uten at det er foretatt nødvendig kunnskapsinnhenting om hva prosjektet faktisk vil medføre av naturødeleggelser og påvirkning av det biologiske mangfoldet i området. Dette er ett av flere eksempler som skaper stor bekymring.

Regjeringen har uttalte ambisjoner om å styrke naturmangfoldsarbeidet i Norge, og om å sikre at sårbare naturinteresser ikke går tapt eller bygges ned. Det virker dessverre som det er langt mellom liv og lære, når kom-

muner går videre med useriøse prosjekter som ikke er kvalitetssikret tilstrekkelig når det gjelder samme tema.

Svar:

Norge har store naturverdier som skal tas hensyn til i arealplanleggingen. FNs bærekraftsmål setter blant annet delmål om å bevare økosystemene i fjellområdene, inkludert det biologiske mangfoldet. Regjeringen har i dokumentet Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging 2019-2023, bedt kommunene om å legge bærekraftsmålene til grunn for samfunns- og arealplanleggingen. I de nasjonale forventningene gir vi også tydelige føringer om at planer og beslutninger skal bygge på et godt og oppdatert kunnskapsgrunnlag.

For alle planer som behandles etter plan- og bygningssloven, er det krav om planbeskrivelse som blant annet beskriver planens virkninger. For planer som kan få vesentlige konsekvenser for miljøet, er det krav om særskilt konsekvensutredning som skal behandles etter bestemmelsene i forskrift om konsekvensutredninger. Formålet med egne bestemmelser om konsekvensutredning, er å sikre at hensynet til miljø og samfunn blir tatt i betraktning når det skal tas stilling til om, og på hvilke vilkår, en plan skal gjennomføres.

I spørsmålet fra stortingsrepresentanten Bastholm er det vist til en sak i Hemsedal kommune som omhandler et utbyggingsprosjekt for hytter i et sårbart naturområde. Det som går fram av saken, er blant annet at det aktuelle området allerede er avklart til utbygging, og at det er konsekvensutredet i kommuneplanens arealdel. Dette er en

sak som er til behandling i kommunen, og jeg kan derfor bare uttale meg på generelt grunnlag.

Det er dokumentert et stort potensial for å forbedre kvaliteten på konsekvensutredninger av klima- og miljøtemaer i kommuneplanene. Dette var konklusjonen i en rapport som Miljødirektoratet fikk utarbeidet i 2019. Rapporten pekte på "utarbeidelse av oppdatert og forbedret veiledning knyttet til regelverket om konsekvensutredning", som det viktigste tiltaket for å forbedre kvaliteten på kommunale arealplaner. Gode konsekvensutredninger basert på oppdatert kunnskap er et viktig grunnlag for bedre planer som ivaretar hensynet til naturmangfold. Arbeidet departementet gjør for å følge opp dette, får betydning for framtidige kommuneplaner. For områdene som allerede er inne i kommuneplanene som utbyggingssområder, er det de supplerende utredningene som gjøres i arbeidet med reguleringsplan som skal avklare om tiltakene faktisk kan gjennomføres. Her er det krav både i plan- og bygningsloven med tilhørende forskrifter, og i naturmangfoldloven, som kommer til anvendelse for å ta vare på natur- og biologisk mangfold.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet arbeider på flere områder for å styrke veiledningen om planlegging og kunnskapsgrunnlag. Departementet publiserte i februar 2020 en ny "Veileder om konsekvensutredning for planer etter plan- og bygningsloven". Der gjennomgås regelverket og kravet til utredninger for de ulike typer planer etter plan- og bygningsloven. Departementet

arbeider nå med å ferdigstille ny kommuneplanveileder. I denne gis tydelige forventninger til kommunenes arbeid med å innhente kunnskapsgrunnlag, og til høring og medvirkning i hele kommuneplanprosessen. En ny veileder om planlegging av hytteområder er også under utarbeidelse, og behovet for statlige planretningslinjer for fjellområdene vurderes.

Klima- og miljødepartementet jobber samtidig med å kartlegge, tilgjengeliggjøre og klassifisere data om verdifull natur. Innen utgangen av 2020 har det blitt kartlagt natur på et større areal enn alt bebygd areal i Norge. Naturtyper som enten er truet, nær truet eller har en viktig oppgave i økosystemet i områder med stort utbyggingspress, er prioritert. Dette arbeidet er målrettet for å sikre at verdifull natur ikke bygges ned eller tapes. Alt dette er en del av den store satsingen på økologisk grunnkart for Norge. Det innebærer også å sammenstille og gjøre informasjon om naturtyper tilgjengelig på en lett måte for arealforvaltningen, tidlig i en arealplanprosess, nettopp for å forhindre mangelfullt kunnskapsgrunnlag til arealplanene.

Som et underliggende direktorat til Klima- og miljødepartementet, har Miljødirektoratet mye av veiledningsansvaret knyttet til konsekvensutredning og kunnskapsgrunnlag. Miljødirektoratet utarbeider nå ny metodikk for utredninger av klima- og miljøtemaer i konsekvensutredninger. Dette vil bli presentert om kort tid. Miljødirektoratet arbeider også løpende med å forbedre sin veiledning om konsekvensutredninger.

SPØRSMÅL NR. 506

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Masud Gharakhani

Besvart 26. november 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Er det ikke på tide at næringsministeren lytter til gjentatte advarsler fra alpinbransjen og tar et politisk ansvar for å hjelpe et reiseliv som blør?

BEGRUNNELSE:

Jeg bruker mye tid på reise i fylket og møte lokale ildsjeler. Vi vet at turistnæringen har store utfordringer som følge av pandemien. Det er ingen tvil om at koronakrisen gjør det tøft og uforutsigbart. Her mener jeg Stortinget har et stort ansvar.

Jeg representerer et fylke med mangfold av alpinanlegg og et reiseliv som virkelig blør. Vi snakker om aktører

som virkelig satser på arbeidsplasser og verdiskapning. Den klare tilbakemeldingen er at regjeringens krisepakker ikke er treffsikker. Det er kun delt ut peanøtter. Dette har jeg tatt opp en rekke ganger med statsråden.

I Drammen Tidende 19.11.2020 viser en oversikt at svært få av kronene fra regjeringens tiltakspakke når ut til skibakkene våre. Løsningen var så dårlig at man ikke tok seg bryet å søke i Drammen.

«– Vi så det ble så dårlig at vi ikke tok oss bryet med å søke i Drammen, og i Kongsberg går halvparten bort til papirarbeid, sier Erik Graaberg ved Skimore Drammen og Kongsberg.»

Det ser ut som det handler om å gi avslag på søknader, i stedet for at tiltakene skal være en utstrakt hånd til

det reiselivet som trenger hjelp. Når vi har så mekaniske skjemaer som ikke klarer å se hvordan virkeligheten er for dem som rettmessige har krav på støtte, da skjønner jeg at alpinbransjen sier at de er ført bak lyset. Nå må Statsråden rydde opp, det har ikke manglet på advarsler.

Svar:

Jeg er svært opptatt av alpinbransjen og reiselivsnæringen for øvrig, og har hatt god dialog med både Alpinanleggenes landsforening og øvrige aktører i reiselivsnæringen. Regjeringen har det siste året iverksatt en rekke støtteordninger for næringslivet generelt, i tillegg til flere ordninger for reiselivsnæringen spesielt. Alpinbransjen har hatt tilgang til generelle ordninger, som f. eks. kompensasjonsordningen for næringslivet og omstillingsordningen for reiselivsnæringen, og har kunnet dra nytte av øvrige tiltak som endringer i permitteringsregelverket og redusert sats på merverdiavgift. Regjeringen har i tillegg opprettet en omstillingsordning for reiselivsnæringen i Innovasjon Norge, for reiselivsbedrifter med omsetningsfall sommeren og høsten 2020. Da Norge stengte ned 12. mars 2020, var det rundt seks uker igjen av alpinesesongen 2019/2020. Alpinbransjen har derfor hittil, av naturlige årsaker, ikke kunne benytte seg av støtteordningene i samme grad som bedriftene som holdt åpent i sommer og høst.

I tillegg til de generelle ordningene ble det opprettet en egen tilskuddsordning for lovpålagt vedlikehold i alpinanlegg og fornøylesparker. Bakgrunnen for ordningen var at den generelle kompensasjonsordningen ikke kompenserte for vedlikeholdskostnader, som normalt sett ikke regnes som faste, uunngåelige kostnader. Ettersom alpinanlegg, og andre bedrifter med driftstillatelse etter tivoli- eller taubaneloven, har lovpålagte vedlikeholdskostnader, ble det likevel besluttet å gi kompensasjon

for lovpålagte vedlikeholdskostnader for denne gruppen, på linje med andre faste, uunngåelige kostnader.

Kompensasjonsordningen for lovpålagte vedlikeholdskostnader var et supplement til den generelle kompensasjonsordningen, og støtten ble beregnet på samme måte som for øvrige kostnader. Støtte ble gitt etter sesongmodellen, dvs. at det ble gitt kompensasjon for en andel av de årlige vedlikeholdskostnadene, som tilsvarer den andelen av årsinntekten som søkerne mistet som følge av nedstengingen. I ettertid har det vist seg at lovpålagte vedlikeholdskostnader var lavere enn først antatt, samt at søkerne hadde mistet en mindre del av sesongomsetningen enn det som var lagt til grunn for ordningen. Utbetalingene har derfor blitt lave.

Alpinnæringen står nå foran en ny sesong, og jeg vil følge nøye med på hvordan sesongen utvikler seg. Jeg hadde et møte med Alpinanleggenes landsforening i starten av november, og har avtalt et nytt møte tidlig i desember for en statusoppdatering når sesongen er i gang. Alpinnæringen vil kunne søke kompensasjon for faste kostnader gjennom den nye kompensasjonsordningen for næringslivet, dersom de får omsetningsfall på mer enn 30 prosent. Ordningen gir støtte til inntil 85 prosent av de faste, uunngåelige kostnadene i november og desember, og 80 prosent av kostnadene i januar og februar 2021. Jeg har forståelse for at det er knyttet stor usikkerhet til årets sesong, både med tanke på antall tilreisende turister fra inn- og utland, og med tanke på hvordan smitteverniltakene for øvrig vil påvirke inntjeningsmulighetene.

Jeg er kjent med at næringen har lagt ned et godt stykke arbeid i en smittevernveileder for bransjen, noe som legger et godt grunnlag for å ta imot gjester når etterspørselen tar seg opp igjen.

SPØRSMÅL NR. 507

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 27. november 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Vurderer statsråden å redusere skoleåret for å gi elever og lærere fri tidligere før jul og hvordan skal i så fall SFO-ansatte og SFO ivaretas for å gjennomføre dette tiltaket på en forsvarlig måte?

BEGRUNNELSE:

Venstre i Stavanger og Sandnes har tatt til orde for at elever og lærere skal få skolefri fra 18. desember. Det er nok mange som unner både elever, lærere og andre yrkesgrupper en god og avslappende juleferie etter et krevende skoleår. Dette vil samtidig medføre mye merarbeid for

SFO-ansatte de siste arbeidsdagene før jul. Kommuner er forpliktet til å levere opplæring 190 dager hvert år, og signalene til nå har vært at undervisning skal prioriteres gjennomført til tross for en krevende smittesituasjon mange steder.

Svar:

Jeg har mottatt mange innspill på at skolene burde stenges eller eventuelt gå over til digital hjemmeopplæring noen dager før jul. Jeg forstår godt at mange ønsker å begrense smittefaren fram til jul slik at vi kan tilbringe juleferien slik som vi ønsker og er vant til. Vi har alle fortjent en skikkelig god juleferie nå.

Åpne skoler og SFO er viktig for at barn og unge skal kunne lære, leke, være sammen med andre og utvikle seg. Skoler og SFO er også et sted hvor barn og unge blir sett og hørt. I mange tilfeller er de andre hjelpetjenestene helt avhengig av at skolen og SFO melder fra om bekymring for et barn. Åpne skoler er særlig viktig for barn og unge med behov for sammensatte tjenester eller som på andre

måter er sårbare. Vi har gjennom smittevernveilederne og trafikklysmodellen gode råd for å håndtere smittevern på skolen også ved høyt smittetrykk.

Når det gjelder spørsmålet om å ta skolefri fra 18. desember, ønsker jeg ikke nå å komme med nasjonale føringer. Jeg er imidlertid oppmerksom på utspill fra blant andre Venstre i Stavanger og Sandnes og andre steder i landet, og forslaget om noe tidligere juleferie lar seg håndtere innenfor det lokale handlingsrommet. Hvis en kommune ønsker å legge om på tidligere lagte planer for at skolene skal kunne ta noe tidligere juleferie, kan de gjøre det så lenge de holder seg innenfor rammene i lov og forskrift. Kommunene må da sørge for at alle elevene samlet får den opplæringen de har krav på. Kommunen bør dessuten sørge for et godt tilbud til sårbare barn og unge og til barn av foreldre med kritiske samfunnsfunksjoner, for eksempel gjennom SFO. Det er opp til kommunen å organisere tilbudet og ivareta både barna og de ansatte på SFO.

SPØRSMÅL NR. 508

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Trond Giske

Besvart 26. november 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Vil regjeringen gjøre nye vurderinger av plassering av kommuner i ulike soner for arbeidsgiveravgiften når sentraliseringen gjør at arbeidsplasser forsvinner og næringsutviklingen er svak?

BEGRUNNELSE:

Differensiert arbeidsgiveravgift er et sentralt distriktpolitisk virkemiddel. I Trøndelag er derfor en del distriktskommuner plassert i arbeidsgiveravgiftsone 3 eller 4. Dette gjelder for eksempel fjellkommunene Oppdal, Rennebu, Holtålen, Røros, Tydal, Snåsa og Lierne. Meråker er derimot ikke plassert i denne kategorien, men i kategori 2. Samtidig har Meråker opplevd bortfall av arbeidsplasser, og et sentraliseringspress. Det er derfor viktig å vurdere om plasseringen i soner for arbeidsgiveravgift er tilpasset den faktiske situasjonen for de ulempene som følger av å være en distriktskommune med transportavstander og andre ulemper for næringsutvikling. Er dette

noe distrikts- og digitaliseringsministeren fra Trøndelag vil følge opp.

Svar:

Regjeringen er helt enig i at ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift er et av de viktigste distriktpolitiske virkemidlene. I forbindelse med notifikasjonen av den kommende ordningen, som trer i kraft fra og med 2022, vil hver enkelt kommunes behov for å bli inkludert i ordningen, bli vurdert. Dette gjelder også hvilken avgiftssone den enkelte kommune bør plasseres i. Det er også andre kriterier enn den enkelte kommune sitt behov som spiller inn når det gjelder vurderingen av enkeltkommuner. For det første skal vilkårene etter regelverket for regionalstøtte være innfridd. For det andre legger regjeringen stor vekt på stabilitet i ordningen, og at vi så langt mulig forsøker å unngå store sprang i avgiftsnivåene. Jeg kan bekrefte at også Meråkers avgiftssats vil bli vurdert.

SPØRSMÅL NR. 509**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune****Besvart 26. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Er brannmannskap på norske flyplasser godt nok utrustet, trent og øvd til slokking av brann i luftfartøy og evakuering av passasjerer i luftfartøy der det har vært røykutvikling og brann?

Svar:

Luftfartstilsynet opplyser at det felleseuropeiske regelverket som er tatt inn i EØS-avtalen og norsk rett skal sikre at brann- og redningsmannskapene på norske lufthavner er godt nok utrustet, trent og øvd til slokking av brann i luftfartøy og evakuering av passasjerer i luftfartøy der det har vært røykutvikling eller brann. Siden dette regelverket ble implementert i Norge i 2015 har det vært felleseuropeiske krav til brann og redning for alle lufthavner som er sertifisert etter dette regelverket, og Luftfartstilsynet har sertifisert lufthavnene med bakgrunn i at de oppfyller disse kravene.

Primær oppgaven til brann- og redningstjenesten på lufthavnene er å redde liv om det skulle oppstå en ulykke eller hendelse med et luftfartøy på eller i umiddelbar nærhet til lufthavnen. Dette oppnås ved at brann- og red-

ningstjenesten er på plass innenfor en definert responstid for å skape og vedlikeholde fluktruter for ombordværende og initierer redning av personell som ikke er i stand til å ta seg ut av luftfartøyet ved egen hjelp. For å yte best mulig innsats er det i regelverket stilt krav til kompetanse og trening for personellet, til utstyr, utformingskrav osv.

Gjennom tilsyn og dialog med lufthavnene følger Luftfartstilsynet opp at norske lufthavner driftes i tråd med regelverket. Dette gjelder også krav til kompetanse, trening og utstyr for brann og redning. Dersom det avdekkes avvik, vil lufthavnene få pålegg om å korrigere disse, slik at de til enhver tid tilfredsstillter kravene i regelverket.

Luftfartstilsynet har meddelt meg at det har ikke vært avdekket alvorlige avvik innen brann og redning i 2020.

Med "alvorlig avvik" menes avvik mot krav, der avviket truer flysikkerheten. I tilfeller med alvorlige avvik vil det være nødvendig raskt å gjennomføre tiltak, og Luftfartstilsynet vil vurdere behov for begrensninger i tillatelsen inntil tilstrekkelige tiltak er gjennomført.

De mindre alvorlige avvikene som er avdekket har lufthavnene korrigert, eller er i prosess med å korrigere iht. avtalt tidsfrist, for at drift og beredskap skal være i henhold til regelverkskravene.

SPØRSMÅL NR. 510**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen****Besvart 1. desember 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva er tapet for norsk økonomi av et prosentpoengs reduksjon i andelen av folk i arbeidsfør alder som er i arbeid, som et konkret beløp målt i 2020 kroner?

BEGRUNNELSE:

Andelen av folk som har arbeid i Norge, er for lav og vært fallende i senere tid. Dette gir store samlede kostnader. Jeg viser til tidligere skriftlig spørsmål om de samtlende økonomiske tapene med følgeeffekter for hvert prosentpoeng reduksjon i andelen av folk i arbeidsfør alder som er i ar-

beid. (Dokument nr. 15:2336.) Ber om dette svaret oppgis som et konkret kronebeløp i 2020-kroner.

Svar:

Jeg viser til svar på tilsvarende spørsmål fra representanten 27. august i år som viste utslag i inndekningsbehovet av at sysselsettingen reduseres frem mot 2060 sammenliknet med basisforløpet i Perspektivmeldingen 2017. Regjeringen vil tidlig i 2021 legge frem en ny perspektivmelding.

Et mer presist svar på spørsmålet vil avhenge av hva som er årsaken til fallet i sysselsettingen, for eksempel om

det kommer av svakere etterspørsel etter varer og tjenester i bestemte næringer, som kan være tilfellet under covid-19-pandemien, eller om det skulle være andre endringer som fører til at lønnstakere trekker seg ut av arbeidsmarkedet, for eksempel ved økt satsing på utdanning. Tapet for norsk økonomi vil være størst dersom fallet inntreffer i næringer med høyest arbeidsproduktivitet, og dette ikke

motvirkes ved at arbeidskraft flyttes over fra mindre produktiv virksomhet. Følgelig ville det økonomiske tapet for norsk økonomi av et tapt timeverk i akvakultur-næringen eller i oljeindustrien i 2019 vært vesentlig større enn et tapt timeverk i bransjer som bygg, hotellvirksomhet eller landbruk.

SPØRSMÅL NR. 511

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 25. november 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Hvordan har minister Ingebrigtsen tenkt seg at nordnorske sjarker – som fratas 21 518 tonn skal komme seg til området vest av Irland for å hente «byttefisken» som EU skal innvilge Norge?

BEGRUNNELSE:

EU-andelen for torsk i norsk økonomisk sone i Barentshavet ligger på 4,14 prosent av totalkvoten. I år utgjorde denne torsken 21 518 tonn, til ein verdi på omlag 850 millioner kroner. Dette gir 50 ekstra tonn til 430 sjarker u/ 11 meter.

Storbritannia har hatt nesten halvparten av denne EU-kvoten, og mye av det EU har byttet bort til Norge, fiskes i britiske farvatn. Men på tross av at britane nå forlater EU, skal Norge forære EU like mye torsk i Barentshavet som tidligere, sier fiskeriminister Odd Emil Ingebrigtsen til Dag og Tid (20 november 2020): «Noreg er framleis folkerettsleg forplikta til å tilby EU 4,14 % av totalkvota for torsk. Dette vert ikkje endra, sjølv om overgangsperioden for Storbritannia går ut ved årsskiftet», fremholder Ingebrigtsen.

Svar:

Store områder som tidligere var åpent hav, ble underlagt nasjonal jurisdiksjon da Norge og andre land opprettet 200 mils-soner. Den norske havfiskeflåten hadde forut for dette et utstrakt fiske i det som da ble andre lands soner. Spesielt gjaldt dette EU-farvann og farvannene rundt Island, Færøyene og Grønland. Motsatt var det mange utenlandske fartøy som tradisjonelt hadde fisket i det som ble norsk sone. Den norske strategien var å ivareta disse interessene ved å søke å inngå avtaler med de kyststater det

gjaldt. I Ot.prp. nr.4 (1976-1977) om lov om Norges økonomiske sone, uttalte regjeringen at regjeringen ville «fortsatt beskytte de norske interesser som er knyttet til fisket ved andre lands kyster, ved å søke inngått avtaler med de kyststater det gjelder.» Det ble derfor inngått rammeavtaler med ulike land om fiskerisamarbeid, for å ivareta fiskernes interesser.

På denne bakgrunn gjennomfører Norge hvert år forhandlinger med andre land om forvaltning av fellesbestander og gjensidig bytte av kvoter.

Det er riktig som representanten skriver at Norge tilbyr EU 4,14 % av den totalkvoten av torsk som Norge og Russland fastsetter i fellesskap. Dette tilbudet er en folkerettslig forpliktelse for Norge, nedfelt i bindende avtaler. De fiskemulighetene EU tilbys, kompenseres med kvotetildelinger fra EU til Norge, innenfor rammen av de årlige kvoteavtalene.

Siden 2009 har EU ikke vært i stand til å utnytte hele dette tilbudet, da de ikke har hatt reelle kvoter til å «betale» med for et slikt kvotebytte. Norge har siden 2009 derfor holdt tilbake betydelige mengder torsk som er blitt gjort tilgjengelig for norske fartøy. I 2020 har EU en kvote på 21 518 tonn, men tilbudet basert på 4,14 % av totalkvoten var 29 947 tonn.

De kvotene Norge får i bytte fra EU, er blåkveite, kveite, lange, brosme, kolmule, øyepål, uer mm. Dette er kvoter som fiskes av de fartøygruppene som tradisjonelt har drevet disse fiskeriene i fjerne farvann, i stor grad havfiskeflåten, basert på den historiske begrunnelsen ovenfor.

Den folkerettslige forpliktelsen overfor EU vil bestå, selv om Storbritannia går ut av EU. Det gjenstår nå imidlertid å se hvor mye av dette tilbudet EU vil kunne ta mot, når Storbritannia går ut av EUs felles fiskeripolitikk etter overgangsperiodens utløp. Det er således ikke riktig at Norge skal «forære EU like mye torsk i Barentshavet som

tidligere”. Omfanget av kvotebyttet skal, nå som tidligere, være gjenstand for forhandlinger.

SPØRSMÅL NR. 512

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Trond Giske

Besvart 27. november 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hvordan har kulturministeren fulgt opp arbeidet for å se på mulighetene for at sjakk kan få en rettmessig støtte i størrelse med forbund innenfor idretten av samme størrelse, gjennom tippemidler eller på annen måte?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med diskusjonen om og motstanden mot kommersielle utenlandske spillerselskapers sponning av norsk sjakk, ble det understreket at det var viktig at sjakken fikk en rettmessig andel av det norske spilloverskuddet.

Barnekonkurransereguleringene har hittil gjort det vanskelig for norsk sjakk å tilslutte seg den organiserte norske idrettsbevegelsen, og det er vanskelig å se for seg at sjakken kan endre sine regler så mye at det er tilpasset de konkurransereglene som gjelder norsk idrett.

Det må derfor jobbes for å sikre sjakken inntekter på andre måter. Dette er delvis gjort gjennom bevilgninger over ulike poster i statsbudsjettet. Likevel får sjakken mindre enn for eksempel idrettsforbund av samme størrelse.

Det er forholdsvis små midler som skal til for å gi sjakken en rettmessig støtte. Det er derfor viktig at departementet og statsråden engasjerer seg for å finne en løsning i denne saken.

Svar:

Utgangspunktet for bruken av spillemidlene til idrettsformål er at disse skal stimulere til økt deltakelse i idrett og fysisk aktivitet. Dette skjer gjennom å yte tilskudd til bygging av anlegg for idrett og fysisk aktivitet, og til frivillige organisasjoner som fremmer idrett og fysisk aktivitet, først og fremst Norges idrettsforbund. Dette regner jeg med at representanten Giske allerede er godt kjent med siden det fremgår av gjeldende idrettsmelding - Meld. St. 26 (2011-2012) Den norske idrettsmodellen, en melding som ble fremmet av en regjering Giske selv satt i. I meldingen framgår det videre at statlig grunntilskudd

til aktivitetsformål på idrettsområdet skal gå til frivillige, medlemsbaserte organisasjoner som har idrett og fysisk aktivitet som sitt primære formål.

Regjeringen er positiv til sjakk som aktivitet og anerkjenner dens betydning for mange mennesker. Norges Sjakkforbund har derfor fått tilsagn om tilskudd over statsbudsjettet til et treårig prosjekt kalt “sjakk og samfunn”, med forbehold om Stortingets årlige budsjettvedtak. Sjakkforbundets ungdomsorganisasjon mottar i tillegg offentlige tilskudd fra andre ordninger, blant annet gjennom Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner (LNU) og Bufdir.

SPØRSMÅL NR. 513**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 27. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

“Politikerne har aldri lagt ned Nord-Gudbrandsdal jordskifterett, og på papiret eksisterer den i beste velgående. I realiteten har det ikke vært noen ansatte i Vågå siden 2013. Kontorlokalene er også fjernet fra dette tidspunktet. Dette er fra samme tidspunkt som det ble innført felles ledelse med Vestoppland og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett på Lillehammer. De to jordskiftedommerstillingene som var i Vågå, er heller ikke erstattet.” skriver jordskiftedommer Brandsar i GD 13.11.

Vil dette skje domstolene som nå blir rettssteder?

BEGRUNNELSE:

Viser til Prop. 11 L (2020-2021) om domstolstruktur.

Svar:

Ingen av dagens bemannede rettssteder vil miste bemanningen i den nye strukturen, og eventuelle fremtidige nedleggelse av rettssteder skal forelegges Stortinget.

Det har over lengre tid vært store utfordringer knyttet til rekruttering av jordskifterettsledere og jordskiftedommere flere steder i landet. Dette gjelder blant annet Nord-Gudbrandsdal jordskifterett, som før 2011 hadde to dømmende årsverk, inkludert jordskifterettsleder. Siden 2011 har Domstoladministrasjonen lyst ut stillingen som jordskifterettsleder til Nord-Gudbrandsdal jordskifter-

ett ved tre anledninger, uten å lykkes. Etter at den andre dommeren gikk av med pensjon i 2012, ble administrasjonen av Nord-Gudbrandsdal jordskifterett overført til Vestoppland- og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett i 2013.

Etter dette er jordskiftedommere ved Vestoppland og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett blitt utnevnt eller konstituert i begge jordskiftesokn, altså både Vestoppland og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett og Nord-Gudbrandsdal jordskifterett. Siden 2011 har saksinngangen til Nord-Gudbrandsdal jordskifterett variert betydelig, fra fire til 25 saker i året. Situasjonen ved Nord-Gudbrandsdal jordskifterett er unik i domstolenes moderne historie, og skyldes altså ytre omstendigheter.

En utvidelse av rettskretsene vil gi større fagmiljøer med muligheter for moderat spesialisering og kompetanseutvikling, som igjen antas å virke positivt inn på rekrutteringen. Den foreslåtte regelen om lokal behandling vil sikre fortsatt drift ved hvert enkelt rettssted i den nye strukturen. Det er videre forutsatt i proposisjonen at domstollederen skal ha tilstedeværelse på alle rettsstedene i rettskretsen, og at rettsstedene skal bemannes både med dommerressurser og saksbehandlerressurser. Samtidig innebærer forslaget at saker kan overføres fra et rettssted med høy saksinngang og liten kapasitet, til et annet rettssted i samme rettskrets med lav saksinngang og ledig kapasitet, forutsatt at partene samtykker til det. Regjeringen legger dermed til rette for økt aktivitet ved rettssteder som i dag har lav saksinngang.

SPØRSMÅL NR. 514**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 26. november 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Både Utdanningsforbundet, Lektorlaget og Tekna har reagert på at blant annet blir lagt opp til heldigital eksamen i matematikk for våren 2021, at det faglige grunnlaget for å gjøre endringen er tynt, og at partene ikke er godt nok involvert. Herunder beslutningen om å avskaffe to-delt

eksamensordning og å innføre et prinsipp om at elevene skal ha alle hjelpemidler tilgjengelig under hele prøva.

Hvilket grunnlag har statsråden for å gjøre endringer i eksamensordningene våren 2021, særlig i fagene matematikk og engelsk for vg1?

Svar:

Det er læreplanene i fagene som skal styre opplæringen – og dermed også innholdet i eksamen. Innføringen av læreplanverket for Kunnskapsløftet 2020 stiller derfor nye krav til eksamen som vi må ivareta i utformingen av eksamensoppgaver. Både læreplanene, eksamensordningene og endringer i vurderingsforskriften har vært på høring. I tillegg har en eksamensgruppe oppnevnt av KD levert anbefalinger om behov for forbedringer i eksamen. I denne gruppen inngikk både forskere og representanter for organisasjonene.

De nye eksamenene skal gjennomføres i et nytt digitalt gjennomføringssystem som blant annet imøtekommer lovkravene om universell utforming. Gjennomføringssystemet legger til rette for en videreutvikling av eksisterende eksamensformer og en utvikling av nye, men forutsetter en heldigital gjennomføring. Arbeidet gjøres trinnvis og etter utprøving etter hvert som elevene skal avlegge eksamen etter de nye læreplanene. En viktig del av justeringene av eksamen i det nye systemet er at elevene skal kunne vurderes i tråd med det nye kompetansebegrepet og de nye læreplanene.

Våren 2021 skal nærmere 10 000 elever på Vg1 gjennomføre eksamen i matematikk og engelsk etter nye læreplaner. Fordi eksamen skal gjennomføres i det nye gjennomføringssystemet skal eksamensoppgavene i disse fagene også løses digitalt. I den nye læreplanen for matematikk legges det for eksempel vekt på at elevene skal bli gode problemløser og oppdage sammenhenger i, og mellom fagets kunnskapsområder og til andre fags kunnskapsområder. Oppgavetyperne for den fornyede ek-

samen i matematikk bør derfor legges til rette for at elevene kan få vise og argumentere for hvordan de løser ulike matematiske problemstillinger

For å styrke den faglige kvaliteten på sentralt gitt skriftlig eksamen samarbeider Utdanningsdirektoratet nå med sterke fagmiljøer som bl.a. Skrivesenteret ved NTNU, Lesesenteret ved Universitetet i Stavanger, engelskforskere ved Universitetet i Bergen og Matematikksenteret ved NTNU om å utvikle og prøve ut oppgavetyper til eksamen. Enhet for kvantitative utdanningsanalyser (EKVA) ved Universitetet i Oslo bidrar også som kvalitetssikrer. I arbeidet med å lage justerte eksamensoppgaver har Utdanningsdirektoratet offentliggjort eksempler på oppgaver som kan inngå i eksamener i matematikk og engelsk våren 2021. Dette er gjort for å få tilbakemeldinger og slik kunne gjøre ytterligere forbedringer. I tillegg vil oppgaver også prøves ut med elever denne høsten. Det vil også lages støttmateriell til lærere med veiledning om oppgavene og hvordan de vurderes.

Jeg kan forsikre representanten Strand om at vi er opptatt av å involvere organisasjoner og fagmiljøer på en god måte. Derfor legges det også vekt på utprøvinger og tilbakemeldinger i videre utvikling av eksamen og sluttvurderinger. Videre har Utdanningsdirektoratet opprettet en egen referansegruppe for dette arbeidet. Gruppen hadde sitt første møte 28. oktober 2020 og både Norsk lektorlag, Utdanningsforbundet og andre organisasjoner deltar i denne. Utprøvingene og diskusjonene det legges til rette for rundt utformingen av eksamensoppgaver tilpasset det nye læreplanverket, vil etter min mening bidra til at vi sammen vil nå intensjonen med fagfornyelsen.

SPØRSMÅL NR. 515

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kan man forvente at en nasjonal plan for rehabilitering av personer som har gjennomgått COVID-19 vil være på plass ved nyttår, og mener helseministeren at man da vil klare å gi et tilbud om opptrening til alle de som har behov for det, etter at de har vært koronasyke?

BEGRUNNELSE:

NRK hadde 15. november en større reportasje om personer som har behov for rehabilitering etter korona. I saken vises det til at i en fersk studie av 265 personer som har vært innlagt på sykehus, fikk bare 15% en eller annen form for rehabilitering etter sykehusoppholdet. Fagfolk uttaler at det er et skrikende behov for en nasjonal plan for rehabilitering på dette området.

I forbindelse med Trontaledebatten i oktober fremmet Arbeiderpartiet følgende forslag i Stortinget, som ble vedtatt:

«Stortinget ber regjeringen snarest få på plass en nasjonal plan for rehabilitering av personer som har gjennomgått COVID-19, og har behov for opptrening.»

I saken til NRK fremkommer det også at Helsedirektoratet har satt ned et utvalg med frist til nyttår for å komme med faglige råd om hvordan de med behov for rehabilitering etter korona skal følges opp.

Svar:

Regjeringen følger opp Stortingets vedtak om å få på plass en nasjonal plan for rehabilitering av personer som har gjennomgått covid-19-sykdom, og som har behov for opptrening. Helsedirektoratet vil få i oppdrag å utarbeide en nasjonal plan for rehabiliteringstilbudet til covid-19-pasienter, med deltakelse fra de regionale helseforetakene, kommunene og fagmiljøene innen rehabilitering. Kunnskap fra Folkehelseinstituttets arbeid med et nasjonalt kunnskapsprogram for covid-19 skal tas med i arbeidet. Fristen for oppdraget er ikke endelig fastsatt.

Når det gjelder rehabilitering etter covid-19-sykdom, er tilbakemeldingen fra Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet at det foreløpig finnes lite kunnskap om dette, og at det er viktig å følge med på nye studier etter hvert som de kommer. For pasienter som har gjennomgått et alvorlig forløp kan man til dels bruke kunnskap om rehabilitering av intensivpasienter generelt, men for pasienter som har gjennomgått mild eller moderat covid-19-sykdom finnes ingen kunnskapsoversikt. Sykehusinnleggelser som følge av koronavirus blir registrert i Norsk intensiv- og pandemiregister, og resultater fra

dette registeret vil gi viktig kunnskap som kan brukes til pasientbehandling og -oppfølging.

Det er riktig at Helsedirektoratet har igangsatt et arbeid med å utarbeide nasjonale faglige råd for rehabilitering av pasienter som har gjennomgått covid-19-sykdom. De faglige rådene skal rette seg både mot pasienter med et alvorlig forløp, og pasienter med mild eller moderat covid-19-sykdom og som ikke nødvendigvis har vært innlagt på sykehus i forbindelse med sykdommen. Helse Sør-Øst RHF utarbeidet et pasientforløp for rehabilitering av pasienter innlagt med covid-19-sykdom i spesialisthelsetjenesten i juni i år. De nasjonale faglige rådene skal bygge videre på dette arbeidet, og vil også se på behov for rehabilitering og oppfølging i kommunen og hos fastlegen. Det er planlagt at de faglige rådene blir ferdigstilt medio desember 2020. På grunn av begrenset kunnskap om rehabilitering og senvirkninger etter covid-19-sykdom er det planlagt at de faglige rådene gjennomgås og revideres systematisk og regelmessig etter hvert som kunnskapsgrunlaget blir sterkere, i første omgang etter seks måneder.

Arbeidet med de nasjonale faglige rådene må ses i sammenheng med en nasjonal plan for rehabilitering etter covid-19-sykdom. Med bakgrunn i korona-pandemien har regjeringen styrket budsjettene til sykehus, kommuner og forskning. Det er sykehus og kommuner som har ansvar for å sørge for gode rehabiliteringstilbud for sine pasienter, inkludert pasienter som har hatt covid-19-sykdom. De nasjonale faglige rådene skal hjelpe helsepersonell til å ta gode beslutninger og bidra til å redusere uønsket variasjon i behandlingstilbudet for denne pasientgruppen.

Jeg viser for øvrig til tidligere svar på spørsmål om rehabilitering etter covid-19 (dokument nr. 15:2216 (2019-2020) og dokument nr. 15:2269 (2019-2020)), og om rehabilitering generelt (dokument nr. 15:2449 (2019-2020)).

SPØRSMÅL NR. 516

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 26. november 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Sverige og Danmark er i ferd med å gjennomføre sterke incentivordninger for å stimulere til økt produksjon og omsetning av biogass. Begge disse landene opererer med vesentlig større anslag for potensial for biogassproduksjon enn hva Norge har gjort frem til nå.

Kan statsråden redegjøre for hvilke faktorer som gjør at potensialet for biogass er langt mindre i Norge enn hva det er i våre naboland?

BEGRUNNELSE:

Teknisk Ukeblad omtalte tidligere i år nye vurderinger fra Danmark, hvor følgende fremkommer hva gjelder potensial for biogass:

«Nye beregninger fra SDU kan tyde på at biogass kan bidra med opptil 26,1 TWh energi i Danmark i 2040, altså syv ganger så mye som i dag.» Dette tilsvarer samme energiforbruk som hele dansk industri, eller dansk luftfart i 2019. I Sverige opereres det med anslag i samme størrelsesorden, mens i Norge baserer myndighetene seg på rapporter som konkluderer med at anslaget er 2,5 TWh i 2030.

Det fremstår for undertegnede som åpenbart at anslagene i våre naboland, sammenlignet med Norge, ikke kan basere seg på samme kriterier. Videre vil det være klokt, slik undertegnede ser det, å forsikre oss om at kvaliteten i våre anslag er korrekte, slik at politikktutforming i fremtiden baserer seg på oppdatert kunnskap og fakta.

På denne bakgrunn bes det derfor om Statsrådets vurdering av hvilke faktorer som gjør at potensialet for biogass i Norge er betydelig mindre enn hva det er i våre naboland, og eventuelt hva Statsråden vil gjøre for å kvalitetssikre anslagene for biogass i Norge.

Svar:

Biogass er smart avfallshandsaming, ei god løsning for å redusere utslepp frå transportsektoren, og for å utnytte ressursar på ein sirkulær måte. Den norske marknaden for biogass veks, det blir fleire biogasskøyretøy på vegane, og interessa for biogass til skip aukar. Produksjonen aukar også, med ei god blanding av private og offentleg eigde biogassanlegg som heile tida effektiviserer drifta og finn nye substrat.

Noreg er eit langstrakt land. Vi har ikkje like mange innbyggjarar som nabolanda våre. Vi har ein annleis geografi, med lange transportavstandar, og vi har eit mindre og meir desentralisert landbruk. Samtidig har vi store og moderne biogassanlegg, med låge utslepp og effektiv drift, og all norsk biogassproduksjon er i dag basert på avfall som har få eller ingen alternative bruksområde. Unntaket er husdyrgjødsel, eit av få råstoff som har ein klimagevinst ved produksjon.

I 2019 hadde Sverige 280 biogassanlegg som produserte 2,1 TWh biogass. 64 prosent av biogassen blei oppgradert til drivstoffkvalitet, som gav 1,3 TWh. Danmark har i 2020 186 biogassanlegg som dei vurderer skal produsere 3-5 TWh biogass, og halvparten blir oppgraderte til drivstoffkvalitet. Noreg hadde i 2018 36 biogassanlegg som rapporterte ein produksjon på 0,5 TWh, der 40 prosent blei oppgradert, altså 0,2 TWh. Tala er ikkje direkte samanliknbare.

Den svenske biogassutgreiinga SOU 2019:63 Mer Biogas! tilrår eit produksjonsmål på 10 TWh i 2030, der 7 TWh skal kome frå anaerob utrotning (behandling av biologisk avfall i biogassanlegg) og 3 TWh kome frå "andre

kjelder". Målet er altså litt over ei tredobling av dagens produksjon. Sverige importerer omtrent like mykje biogass som dei produserer.

Det danske Klimarådets rapport Kendte veje og nye spor til 70 procents reduksjon – Retning og tiltag for de næste ti års indsats i Danmark baserer seg på eit potensial på 13,3 TWh, og bruker 2/3 av dette i utrekningane sine, altså i underkant av 9 TWh. Det er ei 2-3-dobling av dagens produksjon. Danmark har mange små og eldre biogassanlegg, og eit av dei tre tiltaka rapporten ser på er derfor å hindre lekkasjar av biogass frå produksjon.

I Miljødirektoratets rapport M-1652 | 2020 Virkemidler for økt bruk og produksjon av biogass bruker dei eit realistisk potensial for produksjon av biogass frå anaerob utrotning på 2,5 TWh i 2030. Det er nesten ei 5-dobling frå dagens produksjon, ein større relativ auke enn nabolanda våre.

Resultat av potensialstudium er sensitive for kva premisser som blir lagde til grunn. Særleg viktig er kva råstoff som blir inkludert, energipotensiala deira, og kor stor del som kan brukast til biogassproduksjon kontra andre høve. Miljødirektoratet framhevar at det skisserte potensialet for 2030 er ambisiøst, men samstundes realistisk oppnåeleg. Samtidig meiner dei at potensialet kan vere større, særleg på lengre sikt, og dersom ny teknologi og nye råstoff blir tekne i bruk.

Avfallsmengdene, spesielt matavfall, skal kuttast gjennom heile verdikjeda. Det er rom for å auke produksjon av biogass basert på andre råstoff, særleg husdyrgjødsel, og sjølv om dette er eit råstoff som er relativt mindre energitett enn mange alternativ, og difor mindre lønsam, er det eit av få råstoff som har ein klimagevinst ved sjølve produksjonen.

Mange av våre naboland nyttar energiplanter som mais, korn, gras og betar i biogassproduksjon. Danmark har ein regel om at det berre er lov å bruke 25 % energiplanter for å kunne få stønad, men ikkje alle land prøver å avgrense bruk av energiplanter til biogass. Vi har mykje mindre produktiv jord tilgjengeleg, og må bruke den til å dyrke mat til oss og dyra våre.

For å summere: Eg er einig med representant Hallelund om at det er viktig at politikktutforminga lenar seg på gode og kvalitetssikra kjelder. Miljødirektoratet er ei slik kjelde. Vi har i Norge høve for å auke produksjonen av biogass. Den veks jamt og trutt, men det skal skje på ein måte som er berekraftig. I løpet av kort tid vil regjeringa leggje fram planen vår for korleis vi skal nå utsleppsmåla våre i 2030. Biogass er ein del av den planen.

SPØRSMÅL NR. 517**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 25. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Norge har inngått en avtale med EU om tilgang på vaksiner mot koronaviruset, når disse blir godkjent og tilgjengelige.

Hvilke andre tiltak gjør regjeringen for å sikre raskest mulig tilgang for befolkningen til disse vaksinene, herunder eventuelle bidrag til økt global produksjon, og vil andre aktører enn staten kunne ta inn koronavaksiner, slik vi for eksempel har sett at apotekene har gjort med influensavaksiner?

Svar:

Tett samarbeid med EU er Norges hovedstrategi for å sikre tilstrekkelig tilgang til vaksiner for den norske befolkningen når og hvis en effektiv vaksine blir tilgjengelig. EU har så langt inngått avtaler med fem ulike vaksineprodusenter, og forhandler fortsatt med flere andre. Norge vil bli omfattet av disse avtalene ved videresalgsavtaler med Sverige.

Vaksineutvikling har høy risiko. Initiativ for tidlig tilgang til vaksine må derfor ha en portefølje som er bred nok til at det er rimelig sannsynlig at minst én av kandidatene vil lykkes, og dermed kunne bli tilgjengelig for befolkningen. Samtidig er det nødvendig å gjøre tidlige investeringer for oppskalering av produksjon for å sikre raskere tilgang til et tilstrekkelig stort antall doser av de

vaksinene som eventuelt vil vise seg å være sikre og effektive. På bakgrunn av dette forhandler EU, ved kommisjonen og en gruppe medlemsland, med en rekke leverandører om tidlig produksjon og leveranse av vaksiner til Europa. Disse avtalene innebærer en betydelig forhåndsinvestering for å skalere opp produksjonskapasitet parallelt med at vaksinekandidatene prøves ut i kliniske studier.

Pandemien er et globalt problem. Løsningen må derfor også være global. For å bidra til å sikre global tilgang til og effektiv distribusjon av vaksiner også til utviklingsland, har Norge engasjert seg i flere internasjonale initiativer. Norge er sammen med Sør-Afrika medleder for et nytt globalt fasiliteringsråd for koalisjonen Access to Covid-19 Tools-Accelerator (ACT-A) og dens vaksinepilar COVAX. Norge har investert nær fire milliarder kroner i vaksinealliansen CEPI. Det norske bidraget til Gavi for 2021-2025 vil være på over 10 milliarder kr.

Den globale tilgangen til vaksiner mot covid-19 vil trolig forbli begrenset i lang tid, selv med oppskaleringen av produksjonskapasitet som nå pågår. Det er derfor grunn til å anta at produsentenes produksjonsvolum av vaksinedoser i overskuelig framtid vil være bundet opp i avtaler med enkeltland og multilaterale innkjøpssamarbeid. Dette vil gjøre det krevende for private aktører som apotekene å få tilgang til vaksiner gjennom ordinære markedsmekanismer.

SPØRSMÅL NR. 518**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 27. november 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hva vet regjeringen om rollen til eksterne konsulenter, deriblant konsultentselskapet McKinsey, i Equinors beslutningsprosesser i forbindelse med investeringene i USA som ledet til store tap for det norske fellesskapet, har dette vært tema i styringsdialogen mellom regjeringen og Equinor i perioden da investeringene ble besluttet, og

hvordan kan regjeringen bidra til at Stortinget og offentligheten får mest mulig innsyn i disse beslutningsprosessene, herunder eksterne konsulenter rolle?

BEGRUNNELSE:

I mai ble det kjent at Equinor, tidligere Statoil, har tapt over 200 milliarder kroner på investeringer i USA. Dette

kan være den mest kostbare industriskandalen i norsk historie. Siden tapet belastes fellesskapet, har offentligheten krav på innsyn i hvordan det kunne oppstå, og hvordan det kunne ha vært unngått.

Børsnoteringen og den påfølgende delprivatiseringen av selskapet begrunnes i St.prp. nr. 36 (2000-2001) Eierskap i Statoil og fremtidig forvaltning av SDØE med at flere eiere ville styrke eierstyringen. Det motsatte har midlertid skjedd. Med én stor, passiv eier, og mange mindre eiere, er eierstyringen betraktelig svekket.

Rapporten fra revisjonsfirmaet PwC, Equinor in the USA, påpeker at selskapet kjøpte seg inn i tvilsomme prospekter, på gale tidspunkt og til høye priser. I ly av statlig passivitet har selskapet brukt overskuddet fra norsk sokkel til å finansiere internasjonal vekst i utlandet, deriblant oppkjøpet i USA.

I den aktuelle perioden har det vært stor bruk av eksterne konsulenter i Equinor. Rapporten fra PwC nevner at det store oppkjøpet i USA ble presset gjennom av konsernledelsen mot interne forbehold. Spørsmålet er om eksterne konsulenter kan ha hatt en betydning for at eventuelle innvendinger mot den store USA-satsingen ble ignorert.

Konsulentselskapet McKinsey skal ha vært blant selskapene som ble mye brukt av Equinor i den aktuelle perioden. Det er i offentlighetens interesse å få på det rene hvilke råd og innspill konsulentselskapene har levert til Equinors ledelse og styre i forbindelse med oppkjøpet i USA og i hvilken grad McKinsey og andre konsulentselskaper har vært med på å legge premissene for Equinors beslutninger om investeringer i utlandet generelt og USA spesielt.

Svar:

I tråd med eierskapsmeldingene legger Olje- og energidepartementet (OED) til grunn selskapslovgivningens rolle- og ansvarfordeling i sin utøvelse av eierskapet, samt allment anerkjente prinsipper for eierstyring. Det er styret og den daglige ledelsens ansvar å ta forretningsmessige beslutninger. Videre utøves statens eierskap i tråd med selskapsrettens prinsipper om likebehandling av aksjeeiere.

Det betyr at staten som eier ikke har krav på mer informasjon enn andre aksjeeiere. OED har ikke tilgang til Equinors informasjonsunderlag i forbindelse med investeringsbeslutninger, verken på investeringstidspunktet eller i ettertid.

SPØRSMÅL NR. 519

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos

Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Mener statsråden at det er full åpenhet i helsevesenet og trygghet for ansatte som sier ifra når de mener noe kanskje ikke er faglig godt nok?

BEGRUNNELSE:

En fagsjef ved Helgelandssykehuset er bedt om å si opp sin stilling av administrerende direktør. Begrunnelsen var at fagsjefen hadde sendt en e-post til Helsetilsynet som administrerende direktør tydeligvis ikke likte. Fagsjefen har fått bekreftelse fra Helsetilsynet om at informasjonen de har fått gjennom e-posten er vesentlig for undersøkelsene de allerede har satt i gang ved sykehuset i Sandnessjøen. Fagsjefen mener det er synd at man ikke har klart å se at fokuset har vært på pasientene, og at en intern kontroll som er lovmessig pålagt, blir en ekstern mediasak.

Spørsmålsstiller er klar over at en sak kan ha flere sider enn det som kommer frem i media, men er likevel bekymret for hvilke signaler dette sender til andre ansatte i helsevesenet som mener de burde si fra om forhold som ikke er i tråd med de standarder og kvaliteter som vi ønsker oss.

Spørsmålsstiller ønsker derfor svar på om denne saken, hvor en fagsjef har blitt bedt om å gå fra sin stilling på bakgrunn av at hun har sendt en bekymring til Helsetilsynet, er i tråd med regjeringens arbeid for et tryggere og åpnere helsevesen.

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at siden den aktuelle saken som det vises til i begrunnelsen for spørsmålet er en pågående personalsak, vil det ikke være aktuelt for meg å kommentere denne. Samtidig vil jeg peke på, som

representanten Kjønaas Kjos også skriver i begrunnelsen for sitt spørsmål, at en sak ofte har flere sider enn det som kommer frem i media.

På generelt grunnlag vil jeg kommentere at åpenhet, læring og forbedringsarbeid står helt sentralt i norsk helsetjeneste. Dette for å sikre befolkningen gode, trygge og forsvarlige helsetjenester. Arbeidstakere har rett til å varsle om kritikkverdige forhold, og etter helselovgivningen har helsepersonell også en plikt til varsle. Etter helsepersonelloven § 17 skal helsepersonell “av eget tiltak gi tilsynsmyndighetene informasjon om forhold som kan medføre fare for pasienters eller brukeres sikkerhet. Det skal ikke gis informasjon om taushetsbelagte opplysninger.”

Av forarbeidene til bestemmelsen (Ot. prp. nr. 13 (1998-99) Om lov om helsepersonell mv (helsepersonelloven)) fremgår at det er tilstrekkelig at forholdet representerer en fare. Det er med andre ord ikke krav om at skade må å ha inntrådt for at opplysningsplikten skal inntre. Om det foreligger slik plikt til å gi opplysninger må vurderes konkret, og av forarbeidene fremgår at begrepet “fare for pasienters sikkerhet” skal tolkes strengt. Dette innebærer at “forholdet må være av en slik art at det er påregnelig/sannsynlig at pasienters helsetilstand kan forverres eller at pasienter påføres skade, smitte o.l.” Med begrepet “forhold” menes etter forarbeidene “tiltak, rutiner, teknisk utstyr, svikt og mangler i organiseringen av tjenesten, herunder manglende helsepersonell.” Det fremgår videre at det også kan være “enkeltpersoner som på bakgrunn av manglende personlige eller faglige kvalifikasjoner representerer en alvorlig fare for pasientens sikkerhet, for eksempel på bakgrunn av psykiske lidelser, rusmiddelmissbruk, manglende oppdatering av faglige kvalifikasjoner eller vilje til å innrette seg etter egne kvalifikasjoner.”

Helsepersonell kan alternativt ta opp risikoforhold internt via tjenestevei. Det er imidlertid ikke et krav at helsepersonellet har gått tjenestevei for at saken skal kunne følges opp av tilsynsmyndighetene.

Retten til å varsle om kritikkverdige forhold i virksomheten følger for øvrig også av arbeidsmiljøloven § 2 A-1. Av loven § 2 A-2 fremgår at arbeidstaker kan varsle til arbeidsgiver eller offentlig tilsynsmyndighet. For annet personell enn helsepersonell vil det være denne bestemmelsen som regulerer retten til å varsle. Arbeidsmiljøloven § 2 A-4 gir varsleren beskyttelse mot gjengjeldelse fra arbeidsgiver.

For ordens skyld vises det også til varslingsplikten etter spesialisthelsetjenesteloven § 3-3 a. Virksomheter som er omfattet av spesialisthelsetjenesteloven,

“skal straks varsle Statens helsetilsyn og Statens undersøkelseskommissjon for helse- og omsorgstjenesten om dødsfall eller svært alvorlig skade på pasient eller bruker som følge av tjenesteytelsen eller ved at en pasient eller bruker skader en annen, jf. helsetilsynsloven § 6 og lov 16. juni 2017 nr. 56 om Statens undersøkelseskommissjon for helse- og omsorgstje-

nesten § 7. Varslingsplikten gjelder dersom utfallet er uventet ut fra påregnelig risiko.”

Virksomheten har plikt til å arbeide systematisk med kvalitetsforbedring og pasientsikkerhet. Plikten er utdypet i forskrift om ledelse og kvalitetsforbedring, som blant annet legger til grunn at det er et ledelsesansvar å sikre at virksomheten har oversikt over områder med risiko for svikt, planlegge hvordan risiko kan minimaliseres og gjennomgå avvik og uønskede hendelser slik at liknende forhold kan forebygges.

Som nevnt innledningsvis kan jeg ikke kommentere en pågående personalsak ved et helseforetak. På generelt grunnlag vil jeg imidlertid vise til at en varsling etter arbeidsmiljøloven må være forsvarlig, og at det generelt vil stilles strengere krav til fremgangsmåte og arbeidstakers lojalitetsplikt når arbeidstaker er en leder.

Helse Nord RHF opplyser i en kort kommentar i anledning spørsmålet at pasientsikkerhet holdes høyt i Helgelandssykehuset. Åpenhet, tilsyn og et internt kvalitetsprosjekt for å gjennomgå pasientforløpene for pasienter som ble operert for tykktarmskreft i Helgelandssykehuset i årene 2016-2019, er viktige elementer i et pasientsikkerhets-perspektiv. Helgelandssykehuset legger ikke begrensninger på ansattes rett til å gi Helsetilsynet opplysninger etter helsetilsynsloven § 7, noe ingen ansatte må være i tvil om.

SPØRSMÅL NR. 520**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 2. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Hva er årsaken til at forhandlingene med EU om geografiske indikatorer ikke er tatt opp igjen?

BEGRUNNELSE:

EU har i tidligere møter i EØS-rådet tatt opp at forhandlingene mellom Norge og EU om geografiske indikatorer har stoppet opp. I arbeidsdokumentet knyttet til den nye handelsrapporten viser Kommisjonen til at forhandlingene, som startet opp i 2013, ble suspendert av Norge i 2016.

I EUs rådskonklusjoner fra desember 2018, ber EUs Norge om å «resume the negotiations on the protection of geographical indications, which is an important element of international trade in agricultural products and foodstuffs».

I fellesarbeidsgruppen om bearbejdede landbruksprodukter oppfordret Kommisjonen Norge i november 2019 å vurdere å ta opp igjen forhandlingene. Den norske delegasjonen skal ifølge Kommisjonen ha forklart at den ville konsultere med relevante myndigheter om muligheten for å gjenoppta forhandlingene.

Svar:

EUs regelverk for geografiske betegnelser (GI) på vin og alkoholsterke drikker er tatt inn i EØS-avtalen med enkelte tilpasninger, og betegnelsene «Norsk vodka» og «Norsk akevitt» er beskyttet gjennom dette regelverket. EUs regelverk for geografiske betegnelser for næringsmidler er ikke en del av EØS-avtalen, men Norge har en egen nasjonal ordning for vern av slike betegnelser for næringsmidler. Per i dag er 29 norske og tre italienske betegnelser beskyttet gjennom denne nasjonale ordningen.

EUs politikk når det gjelder geografiske betegnelser er basert på EUs felles landbruks- og regionalpolitikk, men temaet er omstridt internasjonalt. Norge har i ulike internasjonale fora, blant annet i WTO og WIPO, inn tatt en mellomposisjon mellom land som er opptatt av sterkt vern for geografiske betegnelser, blant annet EU og Sveits, og land som er motstandere av særordninger for slike betegnelser, blant annet USA, Australia og land i Sør-Amerika. Fra norsk side ønsker vi i utgangspunktet fleksible løsninger for brukere av varemerkesystemet, og vi mener det kan oppnås tilstrekkelig vern for geografiske betegnelser gjennom varemerkesystemet og markedsføringsrettens regler om villedende bruk. I tillegg er den

norske nasjonale ordningen for næringsmidler åpen for registrering av utenlandske betegnelser.

Etter initiativ fra EU innledet Norge likevel forhandlinger i 2013 med EU om en avtale om gjensidig godkjenning av geografiske betegnelser for næringsmidler. På det tidspunktet gjaldt forhandlingene 1174 EU-betegnelser og 21 norske betegnelser.

På det siste forhandlingsmøtet med EU i april 2016 ble det fastslått at Norge og EU ikke var enige på vesentlige punkter, og at det ikke var noen hensikt å fortsette forhandlingene. Et vanskelig punkt var forholdet til varemerkeretten. EUs regelverk for geografiske betegnelser på næringsmiddelområdet har bestemmelser som avviker fra varemerkerettens generelle prinsipp om tidsprioritet («først i tid, best i rett»).

I etterkant har EU gjentatte ganger ytret ønske om å gjenoppta forhandlingene med Norge. Forholdene som ledet til forhandlingsbrudd i 2016 er imidlertid ikke endret. Norge har derfor ikke funnet det hensiktsmessig å gjenoppta disse forhandlingene.

SPØRSMÅL NR. 521**Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 3. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Kan statsråden gi sin vurdering av disse påstandene og avklare om de medfører riktighet, og mener statsråden det ligger noe i denne saken som vil begrense Norges evne til selv å regulere arbeidslivspolitikken gjennom lov og trepartssamarbeid?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har lagt fram Proposisjon 141 LS (2019-2020) det foreslås å samtykke til EØS-komiteen sitt vedtak om å innlemme forordning (EU) nr. 2016/589 om et europeisk nettverk for arbeidsformidling (EURES) og syv tilknytte rettsakter i EØS-avtalen.

I forbindelse med arbeids- og sosialkomitéens behandling av saken har vi blitt gjort kjent med påstander om at en innlemming av EURES-forordningen innebærer en sidestilling av offentlig og privat arbeidsformidling som vil gjøre det enklere for bemanningsbransjen å få en større del av markedet for arbeidsformidling. Det er også fremmet påstander om at forordningen vil snevre inn rommet for nasjonal arbeidslivspolitikk, og være til hinder for eventuelle krav om styrking av offentlig arbeidsformidling i fremtiden.

Proposisjonen fra regjeringen inneholder ingen analyse av de samfunnsøkonomiske konsekvensene forslaget kan få knyttet til spørsmålene over og mulige endringer i sammensetning av den norske arbeidsstyrken, for eksempel når det gjelder lønnsdannning og trygdeutgifter.

Svar:

I Prop. 141 LS (2019–2020) legger regjeringen frem forslag til endring i lov om fri rørsle av arbeidstakarar innanfor EØS-området (EØS-arbeidstakerlova) av 14. desember 2012 nr. 81, ved inkorporasjon av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/589 av 13. april 2016 om et europeisk nettverk for arbeidsformidling (EURES), tilgang til mobilitetstjenester for arbeidstakere og ytterligere integrasjon av arbeidsmarkedene.

Forslaget er en videreføring av gjeldende regelverk om arbeidsformidling innenfor EØS-området. EURES er primært et samarbeidsorgan og forordningen medfører ingen vesentlige endringer i norsk regelverk, kun mindre tilpasninger av lov og forskrift. Hovedmålet til EURES er å bidra til å øke arbeidsmobiliteten over landegrensene innenfor eksisterende EØS-regelverk om fri bevegelighet av arbeidstakere. Siden etableringen i 1994 har EURES

vært et samarbeidsnettverk mellom EU-kommisjonen og offentlige arbeidsformidlinger innenfor EU/EØS-området og Sveits. EURES er ment å bidra til å øke arbeidsmobiliteten over landegrensene på et rettferdig grunnlag og løse flaskehalsproblemer innenfor det europeiske økonomiske området. Norge har deltatt i EURES-samarbeidet siden 1994, og vår deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten (NAV).

Arbeidsmarkedspolitikken skal primært innrettes mot å få inkludert flere av dem som er registrert hos NAV i arbeidslivet. Sekundært kan virksomhetene rekruttere personell fra EØS-området når de trenger særskilt kompetanse som ikke er tilgjengelig i Norge. EURES er primært et samarbeid mellom offentlige arbeidsformidlingsetater innenfor EØS, og samarbeidet omfatter rekrutterings- og formidlingstjenester for arbeidsgivere og arbeidssøkere i hele EØS-området.

Den nye EURES-forordningen (2016/589) og tilhørende gjennomføringsbeslutninger gjenspeiler et behov for mer samordnet innsats av rekrutteringstjenester, formidlingstjenester, rådgivning og informasjon i et europeisk arbeidsmarked i endring. Forordningen videreutvikler og forsterker etablerte ordninger på arbeidsmobilitetsområdet. Det legges til rette for at flere arbeidsformidlere kan bli en del av EURES-samarbeidet. Artikkel 11 i forordningen omtaler godkjenning av aktørene som kan bli EURES-partnere, herunder også private arbeidsformidlinger og bemanningsbyråer eller ideelle organisasjoner.

Det foreslås at private arbeidsformidlinger kun kan bli en del av nettverket dersom de er godkjent gjennom nasjonale godkjenningsordninger. På denne måten legges det til rette for at offentlige arbeidsformidlere, slik som NAV i Norge, fortsatt vil være en sentral del av EURES i fremtiden. Det vil være mulig å ha oversikt over hvilke aktører som leverer EURES-tjenester i de ulike landene som er med i samarbeidet. Det skjer etter fastlagte regler for deling av informasjon. EURES-portalen sikrer dermed transparens på dette området. De nasjonale godkjenningsordninger, som etableres av de offentlige arbeidsmarkedsmyndighetene, skal blant annet sikre kontroll på hvilke aktører som blir med i samarbeidet. Videre er det mulig for hvert enkelt land å etablere nasjonale tilleggskriterier.

Når det gjelder bemanningsbyråene spesielt, så har de allerede i dag et samarbeid med Arbeids- og velferdsetaten om den nasjonale gjennomføringen av arbeidsmarkedspolitikken, blant annet knyttet til arbeidsplassen.

no, formidling, som arrangører av arbeidsmarkedsaktører mv. Ved søknad om å bli EURES-medlem er det beskrevet et sett med krav om å ha funksjoner særlig knyttet til formidling og rekruttering. Slike funksjoner er i kjernen av bemanningsbyråenes virksomhet. Bemanningsbyråene opererer lovlig i Norge og har dermed, ut ifra de reglene som er fastlagt i forordningen, et legitimt grunnlag for å søke om å bli medlem i EURES. Forordningen legger opp til et mangfold av leverandører, herunder bemanningsbyråer.

I Prop. 141 LS (2019–2020) gjøres det rede for økonomiske og administrative konsekvenser knyttet til forordningen, hvor det er lagt opp til at finansiering vil skje innenfor Arbeids- og velferdsetatens ordinære budsjettammer. De nevnte konsekvensene har et moderat omfang.

Antall personer som har kommet for å arbeide i Norge via EURES-samarbeidet er få. I 2019 ankom drøyt 700 personer og så langt i 2020 har om lag 300 personer kommet

fra et annet land i EURES-samarbeidet (EØS og Sveits) for å jobbe i Norge.

Forordningen vil innebære kostnader knyttet til videreutvikling av EURES, men på sikt vil økt bruk av digitalisering og automatisering gjøre det europeiske arbeidsmarkedet mindre byråkratisk og mer effektivt. Samtidig vil endringene gjøre det enklere for arbeidsgivere å hente inn kompetanse fra EØS-området som ikke er tilgjengelig i Norge. Ansettelse av slik kompetanse skal følge de rammene vi har for ansettelser i Norge. Videre vil det bli enklere for arbeidssøkere i Norge å finne aktuelle jobber i EØS-området.

Jeg er opptatt av å sikre et velfungerende arbeidsmarked, der det blant annet legges til rette for en god dynamikk mellom offentlige og private arbeidsformidlere. Den nye EURES-forordningen åpner for flere arbeidsformidlere innenfor en nasjonal godkjenningssystem, samtidig som offentlig arbeidsformidling i regi av Arbeids- og velferdsetaten (NAV) videreutvikles.

SPØRSMÅL NR. 522

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 1. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Kva vil utanriksministeren gjere for å støtte innsatsen til FNs generalsekretær for å stanse kampane og få partane til forhandlingsbordet, og vil Noreg, som enno ikkje har teke sete i Sikkerheitsrådet, ta initiativ ovanfor Storbritannia eller EU for å få dei til å ta saka opp til drøfting i FNs sikkerheitsråd?

GRUNNGJEVING:

I følgje mange kjelder har fredsprisvinnar Abiy sett i verk borgarkrig i Tigray-provinsen i Etiopia. Eritrea er alt involvert i krigen og konflikta har ført til at etiopiske styrkar har trekt seg ut av Somalia, der dei kjempa mot al-Shabaab, med dei konsekvensane det måtte få for motstanden mot islamistane der. Mykje tyder på at krigen vil halde fram med ufattelege lidningar og kan føre til at naboland kjem i krig. 100 000 eritreiske flyktningar er i flyktningeleirar i Tigray og er trua av svolt. UNHCR har vanskar med å kontakte sine medarbeidarar og det er mangel på utstyr og mat i leirane. No skal innhaustinga i den nordlege delen av Etiopia starte. Men den kan bli totalt øydelagd, med dei store negative konsekvensane det

kan få for tilgangen på mat i regionen. Frå fleire hald har det kome krav om at borgarkrigen i Tigray må takast opp i FN sitt sikkerheitsråd.

Svar:

Eg er djupt uroa over eskaleringa av situasjonen i Tigray i Etiopia. Befolkninga påførast store lidningar, og det er store flyktningstraumar over grensene til nabolanda. Eg har oppmoda partane til å leggje ned våpna og innleie dialog, samt oppmoda partane til å opne kommunikasjons- og transportlinjane. Eg har uttrykt klare forventningar om respekt for humanitærretten og til å verne sivile, og at humanitære aktørar må ha trygg humanitær tilgang utan hinder.

Regjeringa beslutta 24. november å bidra med ytterlegare 27 millionar kroner i humanitær innsats. Støtta vil gå til akutt hjelp til befolkninga i Tigray og til flyktningane som har kryssa grensa til Sudan. Hjelpa vil mellom anna gå via Høgkommissæren for flyktningar (UNHCR) og andre humanitære aktørar som alt no gjer eit stort arbeid med å mobilisere hjelpetiltak langs grensa. Det er og beslutta støtte til etablering av overnattings- og kontorfasilitetar

for hjelpearbeidarar i Sudan, fordi desse i dag arbeider under svært krevjande høve.

Noreg er observatør i Tryggingrådet fram til vi trer inn som medlem 1. januar neste år og følger sakene på dagsorden nøye. I eit møte mellom dei noverande og innkomande valde medlemmane i rådet og FNs generalsekretær 23. november uttrykte Noregs FN-ambassadør vår sterke uro for den humanitære situasjonen i Etiopia og signaliserte støtte til å løfte situasjonen inn i Tryggingrådet. 24. november var det hastedebatt om Etiopia i Tryggingrådet.

Noreg støttar også ulike regionale initiativ i regi av høvesvis Den afrikanske union (AU) og Intergovernmental Authority on Development (IGAD). Sør-Afrikas president Ramaphosa, noverande AU-formann, har nyleg oppnemnd tre spesialutsendingar (dei tidlegare presi-

dentane Chissano, Johnson-Sirleaf og Motlanthe) som vil freiste å innleie dialog med partane i konflikten. Tidligere president i Nigeria, Olesugun Obasanja vitja Addis Abeba i same ærend, med bistand frå mellom anna den norske diplomaten Jens-Petter Kjemprud. Noreg oppmodar begge sider om å ta i mot dei tre utsendingane, stoppe krigshandlingane, og finne ei fredelig løysning på situasjonen.

IGAD har gjennom sin formann, statsminister Hamdok i Sudan, ved fleire høve prøvd å overtale statsminister Abiy til å gå i dialog med tigrayane sitt parti TPLF. So langt har innsatsen ikkje lukkast. Noreg har lenge vore ein støttespelar for IGAD, både politisk og økonomisk, og vi vil oppmode IGAD om å oppretthalde dialogen med statsminister Abiy og fremje nye initiativ.

SPØRSMÅL NR. 523

Innlevert 21. november 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 27. november 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hva er status for dette arbeidet, når kan Stortinget forvente at forslag til løysning foreligger, og om det ikke lar seg gjøre med en løysning gjennom GIEK, vil statsråden da vurdere å gi oppdraget til Innovasjon Norge?

BEGRUNNELSE:

I enigheten med FrP om krisepakken for næringslivet 16. november forpliktet regjeringen seg til å komme tilbake med vurderinger av forslag til tiltak, for eksempel gjennom en ordning i regi av GIEK, for å bidra til at garantimarkedet for pakkereisearrangørene fungerer i 2021. I følge regelverket om reisegaranti skal reisearrangørene stille garanti allerede i desember for å kunne arbeide lovlig. Det haster derfor veldig å få på plass en ordning. Reise- og turistgarantifondet har advart mot en bølge av konkurser om dette ikke kommer på plass. I brev av 20. november ber LO, Norges Rederiforbund, NHO, Virke og Norsk Reiseliv om at staten bidrar til å stille garanti til Reise- og turistgarantifondet.

Svar:

I forslaget til budsjettforlik mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet på Stortinget er det enighet om at

regjeringen så snart som mulig skal komme tilbake med vurderinger av forslag til tiltak, for eksempel gjennom en ordning i regi av GIEK, for å bidra til at garantimarkedet for pakkereisearrangørene fungerer i 2021.

Arbeidet med å utrede ulike forslag er i gang i departementet, og forslag til løysning vil bli lagt frem for Stortinget uten ugrunnet opphold.

Regjeringen er opptatt av å finne gode løysninger for næringsaktørene og forbrukerne, samtidig som vi mener det fortsatt er viktig å vise aktsomhet rundt bruk av fellesskapets midler. Arbeidet vil ikke begrenses til kun å vurdere enkeltaktørers mulige rolle i løysningen. Departementet vil i henhold til kravene i utredningsinstruksen se på hvilke tiltak som er relevante å vurdere, og vi vil gi Stortinget et godt beslutningsgrunnlag innen rimelig tid.

SPØRSMÅL NR. 524**Innlevert 21. november 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal****Besvart 25. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hva er bakgrunnen for at regjeringen ikke har prioritert Narvikterminalen i statsbudsjettet for 2021, og hvilke andre muligheter ser ministeren til å få startet det viktige arbeidet på terminalen så raskt som mulig?

BEGRUNNELSE:

Ofofbanen er Nord-Norges grønne korridor. Hver uke går 16 elektrifiserte godstog fulle av fersk fisk fra Narvik, gjennom Sverige til Oslo og Alnabru eller til Malmø der fisken eksporteres videre til hele verden. Omtrent 1/3 av all fersk fisk fra landsdelen tar denne veien til markedet. Et tog tilsvarer omtrent 24 vogntog og det betyr at Narvikterminalen og Ofofbanen erstatter i underkant av 400 vogntog mellom nord og sør hver uke. Fisketransporten involverer vogntog til Narvik fra merder og fiskemottak i Lofoten, Vesterålen, Salten og Sør-Troms. Når transporten bare går internt i landsdelen har vogntoget som regel både en norsk eier og sjåfør. Det er ikke tilfellet når fisken må ta hele veien til markedet på hjul.

Fangst av villfisk og produksjonen i havbruk har økt, og transportørene ønsker å øke mengden fisk på Ofofbanen. Etter kontakt med transportørene har jeg fått opplyst at det er søkt om å kjøre ytterligere 6 ukentlige tog som har fått avslag fordi det ikke er plass til flere tog på Narvikterminalen.

Det har lenge vært kjent at terminalen har et behov for utvidelse, men den nødvendige bevilgningen på 150 millioner framgår ikke av regjeringens forslag til budsjett for 2021. Dette gir 144 flere vogntog mellom Nord-Norge og Oslo/Malmø hver eneste uke. Utvidelsen er opplyst å ta 2 år, og med økningen i eksport fra de tre nordnorske fylkene skulle den ha skjedd for lenge siden. Stortinget har lenge bedt om prioritet for tiltak som kan flytte godt fra vei til bane og sjø, forsømmelsen av å utvide Narvikterminalen tvinger gods tilsvarende 144 vogntog hver uke over på vei i to år. Dette gir store økte CO2 utslipp og økt transport med utenlandske vogntog på norske veier.

Svar:

Regjeringen foreslår å bevilge 32,1 mrd. kroner til jernbaneforvaltning i 2021. Dette er i nominelle kroner mer enn en dobling av bevilgningen fra 2013. Det er likevel ikke mulig å prioritere alle gode og nødvendige tiltak innenfor denne bevilgningen. Det er behov for å sette i gang med tiltak som gir økt kapasitet og effektivitet på Narvik terminal. Kostnadene er anslått til totalt 300 mill. kroner. Oppstart av arbeidet på Narvik terminal må også ses i sammenheng med tiltak som er planlagt for Narvik stasjon.

Regjeringen foreslår i statsbudsjettet for 2021 å bevilge om lag 350 mill. kroner til tiltak som skal gi mer gods på bane. Dette omfatter bl.a. kryssingsspor på Monsrud, sporforlengelse i Mo i Rana og tiltak på Fauske terminal.

SPØRSMÅL NR. 525**Innlevert 21. november 2020 av stortingsrepresentant Åsnaug Sem-Jacobsen****Besvart 1. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvorfor kan utenlandsstudenter avvikle ti dagers karantene hjemme sammen med nær familie mens barn som jobber i et av våre naboland ikke kan avvikle karantene dager alene i foreldrenes hus?

BEGRUNNELSE:

Som ombud for innbyggerne i Telemark har jeg fått en henvendelse som konkret angår en familie på Notodden, men som nok også gjelder andre her i landet. De forstår ikke hvorfor det ville vært greit å ha sønnen/datteren sitt hjemme i karantene sammen med både dem og søsken

om sønnen/datteren kom hjem som utenlandsstudent fra et naboland. Men at samme sønn/datter ikke får den muligheten om det arbeider og ikke studerer i det samme nabolandet. I dette tilfellet skal ikke engang noen være i foreldrenes hjem sammen med sønnen/datteren under karantenetiden.

Svar:

Jeg vil først presisere at alle som kommer til Norge fra et land med forhøyet smitterisiko, skal i innreisekarantene i 10 dager. Også utenlandsstudenter som i utgangspunktet er unntatt fra pliktig opphold på karantenehotell, må kunne dokumentere at karantenetiden skal skje på et egnet sted hvor studenten kan unngå nærkontakt med voksne personer som vedkommende ikke bor sammen med til vanlig. De vanlige karantenereglene må altså følges.

Et vesentlig hensyn bak ordningen med karantenehotell er å sikre at reisende i størst mulig grad har et egnet

oppholdssted for å unngå nærkontakt med andre under karantenetiden, og at dette enkelt lar seg dokumentere ved ankomst. Dette er bakgrunnen for at reisende med registrert bosted i Norge i utgangspunktet ikke trenger å tilbringe karantenetiden på karantenehotell.

Utenlandsstudenter, som før studiene var bosatt i Norge, vil ofte fortsatt være folkeregistrert i Norge i studietiden fordi de kun anses for å ha midlertidig opphold i utlandet. Særregler i en nordisk overenskomst om folkeregistrering medfører imidlertid at mange studenter i Norden må registrere seg som bosatte i studielandet for å kunne avlegge eksamen. Det ses bort fra disse særreglene ved anvendelse av unntaket for bosatte i covid-19-forskriften, slik at også studenter i nordiske land kun anses å ha midlertidig opphold i utlandet og da fremdeles anses bosatt i Norge. De er dermed unntatt fra plikten til å oppholde seg på karantenehotell.

SPØRSMÅL NR. 526

Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 30. november 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

NRK har i flere reportasjer avslørt svært mangelfull eller fullstendig manglende beregning av klimagassutslipp ved utbygging. Spesielt har det vært fokusert på bygging av motorveier og vindkraftanlegg over myr.

Hva vil statsråden gjøre for å få mer nøyaktige beregninger av klimagassutslipp knytta til inngrep hvor myr bygges ned?

Svar:

Myr er store karbonlager som er bygd opp gjennom tusenvis av år. Nye beregningar tilseier at norske myrer kan lagre karbon tilsvarende minst 5000 millionar tonn CO₂-ekvivalentar, like mykje som norske utslipp på nivå lik i dag i 100 år. I tillegg er myr viktig for naturmangfald, særleg fuglar og insekt.

Ved utbygging blir heile eller delar av myra drenert og gravne ut. Det store karbonlageret blir da ei stor kjelde til utslepp. Utsleppa per arealeining blir langt større enn ved utbygging på andre typar areal.

Difor er regjeringa oppteken av å ta vare på myr. I år vedtok regjeringa forbod mot å dyrke opp myr. Det er viktig å redusere nedbygging av myr så langt mogleg, og vi må heller ikkje gløyme at det er viktig å redusere nedbygginga av skog. Det er nedbygging av skog som står bak det aller meste av utsleppet frå arealbruksendringar i Noreg, men utsleppa per nedbygd dekar er størst ved nedbygging av myr og torvmark.

Noko av det viktigaste vi kan gjere er å gi god rettleiing til kommunane, som har hovudrolla i arealplanlegginga. Kommunane har plikt til å ta omsyn til klima i arealplanlegginga, og dei skal legge vekt på å redusere utslepp frå nedbygging av karbonrike areal. I Regjeringas nasjonale forventningar til planlegging i kommunane og fylkeskommunane står det: "Beslutningar om lokalisering, byggemåte og utforming av bebyggelse, infrastruktur og tjenester, kan påvirke utslipp og energiforbruk i lang tid framover. Derfor må vi alt nå ta hensyn til målet om et lavutslippssamfunn i 2050. Omdisponering av skog og myr til andre formål bidrar til klimagassutslipp og negative konsekvenser for naturmangfold og økosystemtjenester." Miljødirektoratet har laga eit reiskap for beregning som gjer kommunane i stand til å berekne klimaeffekt av plan-

lagde arealbruksendringar. Miljødirektoratet vil arbeide med å utvikle kunnskapen, rettleiinga og berekningsverktøya vidare.

Utslepp frå arealbeslag – anten det er myr, skog eller jordbruksareal – skal vere ein del av avgjerdsgrunnlaget for samferdselsprosjekt. Vegvesenet har ei god handbok om konsekvensanalysar (handbok V712) med ein metode for å berekne og prissette utslepp frå arealbeslag. Utsleppsfaktoren for utbygging på myr er 202 tonn CO₂ per dekar, som er fleire gonger større enn for andre arealtypar. Metoden i handboka er relativt ny, og så langt har den ikkje vore konsekvent praktisert. Samferdselsdepartementet og Klima- og miljødepartementet vil arbeide for å utvikle praksis her.

På same måte må utslepp frå arealbeslag vere ein del av avgjerdsgrunnlaget når det blir gitt konsesjon til nye energianlegg, anten det er vindkraft, vasskraft eller anna.

Mengda utslepp frå nedbygging av myr er avhengig av mange faktorar. Ein viktig faktor er kor djup myra er. Dei berekningsmetodane vi har i dag er basert på gjennomsnittsfaktorar. Det finst ikkje i dag lett tilgjengelege data om kor djupe myrane rundt om i landet er. Eg vil sjå nærmare på korleis vi eventuelt kan skaffe oss betre kunnskap, metodar og praksis for å berekne utslepp frå nedbygging av myr. Målet må vere å ha metodar som både er enkle i bruk og som gir tilfredsstillande grad av presisjon.

SPØRSMÅL NR. 527

Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 30. november 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvilke utredninger har blitt foretatt av jernbanemyndighetene om muligheten for å etablere en sporforbindelse mellom eksisterende østfoldbane og det nye dobbeltsporet nord for Ski stasjon, på strekningen mellom Ski og Vevelstad, hvilke konklusjon(er) har denne/disse utredning(en)e gitt og hvordan har denne/disse blitt fulgt opp i ettertid?

BEGRUNNELSE:

I svar på skriftlig spørsmål fra daværende stortingsrepresentant Line Henriette Holten (KrF), svarte daværende samferdselsminister Liv Signe Navarsete 06.06.2007 at:

«Jernbaneverket er nå i ferd med å revurdere foreliggende traséplan for nytt dobbeltspor Oslo-Ski (...) Jernbaneverket vil i denne sammenheng se på om det valgte konseptet er fleksibelt og framtidsrettet nok både i forhold til stasjonstillknytninger og når det gjelder samspill og sporforbindelser mellom eksisterende jernbanetrasé og det nye dobbeltsporet som planlegges mellom Oslo og Ski. Jeg har fått opplyst at Jernbaneverket i denne forbindelse også vil se på muligheten for og hva det koster å etablere en sporforbindelse mellom eksisterende østfoldbane og det nye dobbeltsporet nord for Ski stasjon, på strekningen mellom Ski og Vevelstad. En slik sporsammenkobling er ikke tatt med i foreliggende planløsning.

Jeg synes det er riktig at Jernbaneverket ser på muligheten for en sporsammenkobling mellom eksisterende trasé på Østfoldbanen og det nye dobbeltsporet som planlegges mel-

lom Oslo og Ski. Om det er aktuelt å foreta en slik sammenkobling, kan en først ta stilling til når Jernbaneverket har foretatt nærmere markedsundersøkelser og om det er behov for økt togtrafikk til og fra Østfoldbanen, østre linje, utover friggitt kapasitet på eksisterende jernbanetrasé, sammenholdt med hva det koster å bygge et slikt sammenkoblingsspor.»

Svar:

En kapasitetssterk sporforbindelse mellom Østfoldbanen og det nye dobbeltsporet mellom Oslo og Ski (Follobanen) har vært vurdert siden den opprinnelige løsningen for det nye dobbeltsporet fra slutten av 1990-tallet måtte revurderes. Dette blant annet som følge av at man forlot løsningen med flere knutepunktstasjoner på den nye dobbeltsporstrekningen.

Som grunnlag for utarbeidelse av en hovedplan for Follobanen, ble det i en tidlig fase av dette arbeidet vurdert å bygge en slik sporforbindelse nord for Ski stasjon. Vurderingen viste at denne løsningen ville gitt en betydelig kostnadsøkning for Follobaneprojektet, men det var i hovedsak kapasitetsmessige forhold som var årsaken til at daværende Jernbaneverket anbefalte en annen løsning for å tilrettelegge for at tog fra Østre linje også skulle kunne kjøre Follobanen mellom Oslo S og Ski stasjon. En slik forbindelse mellom Østfoldbanen og Follobanen nord for Ski stasjon ville bidratt til en sterk reduksjon av kapasiteten på Ski stasjon etter åpning av Follobanen, og gitt begrensinger for fremtidig økning av trafikktilbu-

det, både for persontrafikk og godstrafikk over Ski stasjon. I hovedplanen, datert 17.06.2011, ble det derfor anbefalt å bygge en kapasitetssterk avgreining for Østre linje fra Vestre linje syd for Ski stasjon. Dette inngikk ikke som en del av Follobaneprosjektet.

Hovedplanen for Follobanen ble lagt til grunn for etterfølgende konsekvensutredning (KU) og regulering av strekningen.

Som følge av at en kapasitetssterk avgreining for Østre linje ikke er en del av Follobaneprosjektet, ba Samferdselsdepartementet i brev av 18. februar 2014 om at Jernbaneverket igangsatte arbeid med en konseptvalgutredning – KVVU – for forbindelsen til Østre linje mot Oslo. Videre ba Stortinget regjeringen om en tilleggsutredning i brev av 17. juni 2014. Til sammen utgjorde disse mandatet for konseptvalgutredningen.

Det ble vurdert i alt ni konsepter, deriblant også et konsept med en tilkopling nord for Ski stasjon. De ni konseptene var gjenstand for en omfattende silingsprosess, der forhold som konsekvenser for fremdrift for Follobaneprosjektet, kapasitet, robusthet, naturmangfold, støy, kulturminner/-miljøer, økonomi og tekniske forhold ble vektlagt. Etter siling ble fire konsepter videreført. Av disse kom planskilt tilkopling sør for Ski samlet best ut.

Konklusjonen ble styrket av samfunnsøkonomiske beregninger gjort i rutemodellarbeidet. Konseptet ble derfor anbefalt videreført. En kvalitetssikringsrapport – KS1 – av 5. oktober 2016 konkluderte på samme måte.

Regjeringen har lagt anbefalingen fra nevnte KVVU og KS1 til grunn for videre planlegging, jf. oppdragsbrev av 7. april 2017 fra Samferdselsdepartementet.

Sammen med framleggelsen av planprogram for Østre linjes avgreining og Ski hensetting til offentlig ettersyn i september 2019, utarbeidet Bane NOR en rapport der det utenom oppsummering av resultatene fra konseptvalgutredningens siling ble gjennomført en ny vurdering av alternativer for Østre linje avgreining som ikke var foreslått videreført, slik som en avgreining nord for Ski. Løsning med avgreining nord for Ski ble også her anbefalt ikke videreført.

Follobanen og Ski stasjon er under bygging etter vedtatte planer. I Jernbanedirektoratets handlingsprogram er Østre linjes avgreining sør for Ski planlagt tatt i bruk i 2025. Avgreiningen er sentral for å øke kapasiteten på Ski stasjon, og vil muliggjøre tilbudsforbedringer i togtilbudet i hele Sørkorridoren på Østfoldbanens Vestre og Østre linje.

SPØRSMÅL NR. 528

Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Er fylkesmann Knut Storberget sine drøftinger med sine svenske kolleger, der de ser på muligheter for å mildne utslagene av grensestengningen, del av en nasjonal strategi som inkluderer andre norske grensefylker og hvilke konkrete forslag drøftes for å mildne de utslagene grensestengningen gir for personer med familie og nær slekt på tvers av grensen, eksempelvis i forbindelse med julehøytiden?

BEGRUNNELSE:

I et intervju med NRK 18. november i år, i forkant av et møte i grensekomiteen med sine kolleger i Dalarna og Värmland, understreket fylkesmannen i Innlandet, Knut Storberget, at bekymringen hans ikke er knyttet til at folk ikke får kjøpe billig bacon, cola og snus. Storberget uttalte at:

«Det som virkelig plager mye av folkene i de grensenære områdene er jo at kontakten blir brutt. Og jeg tror nå det bygger seg opp en bekymring særlig til julehøytid osv., slik at vi ønsker jo i diskusjonene i dag – både sammen med Landshövdingen i Dalarna og Värmland å ta opp diskusjonen om man kan se på muligheter for å mildne de utslagene dette faktisk gir.»

Svar:

Jeg deler Fylkesmann Storbergets bekymring om at smitteverntiltakene som er iverksatt for å håndtere covid-19-pandemien, kan utfordre de mellommenneskelige kontaktene og samarbeidet i grenseområdene mot både Sverige og Finland. Temaet drøftes derfor også jevnlig i dialogen jeg og andre statsråder har med våre nordiske kolleger.

Vi har ikke en nasjonal strategi der vi vurderer konkrete forslag for å mildne tiltakenes konsekvenser for personer med familie i grenseområdene i forbindelse

med julehøytiden. Innreisekarantene og andre innreisestriksjoner er svært viktige tiltak i vår håndtering av covid-19-pandemien. Samtidig har vi gjennom hele pandemiperioden sett behov for til en viss grad å kunne lette samarbeidet over grensene mot Sverige og Finland. Blant annet på denne bakgrunn gir covid-19-forskriften noen unntak fra innreisestriksjonene som er innført.

I tillegg er gitt noen unntak fra innreisekarantene for reiser med visse formål til områder i Sverige eller Finland med karanteneplikt. Dette blant annet for å kunne lette samarbeidet over grensene mot Sverige og Finland. Unntak gjelder for eksempel at en på nærmere angitt vilkår kan gjennomføre strengt nødvendig vedlikehold og tilsyn for å avverge store materielle skader på fast eiendom, båt, campingvogn og lignende, og unntak for visse arbeids- og oppdragstakere og elever på videregående skole og studenter som dagpendler mellom Norge og Sverige eller Norge og Finland. Det er også unntak for avtalt eller fastsatt samvær mellom foreldre og barn eller delt bosted for barn etter barnelova og barnevernloven.

Fra 15. juni ble det åpnet for reiser i Norden med krav om innreisekarantene for regioner med høy smittespredning. Hver annen uke vurderes det om regioner kan fritas fra karantenekravet, og ukentlig vurderes det om regioner har fått en forverret smittesituasjon som dermed vil medføre krav om innreisekarantene. Det har fra ulike

hold vært påpekt at det kan være ulikheter i smittesituasjonen innad i en region, og det er blitt stilt spørsmål om vurderingene kunne vært gjort på kommunenivå i stedet for på regionnivå. Min vurdering er at det vil bli svært krevende å gjennomføre en ukentlig vurdering av alle kommuner i våre nordiske naboland.

En slik tilnærming for de nordiske landene vil også bli svært krevende å kommunisere ut, etterleve og kontrollere ved grensen. Det kan også være utfordrende å holde orden på hvilke kommuner den reisende har vært innoversom vedkommende kjører langs en av hovedveiene. I tillegg vil et enkelt lokalt utbrudd i en liten kommune kunne ha stor innvirkning på tallene for kommunen, og det anses derfor som nødvendig at vurderingen baseres på befolkningsgrupper av en viss størrelse for å sikre robusthet i tallgrunnlaget. På denne bakgrunn har regjeringen holdt fast ved at Folkehelseinstituttet skal legge regionale tall til grunn for de nordiske land når de legger fram sine ukentlige vurderinger.

Jeg har forståelse for ønsket om å kunne opprettholde god kontakt over grensen mot våre naboland. Målet for regjeringen er å slå ned og holde pandemien nede. Vi ønsker alle å lykkes med å få dette til og ser frem til at pandemien på sikt er under kontroll slik at kontakten over grensen kan gjenopptas og ikke være avhengig av smittetallene for covid-19.

SPØRSMÅL NR. 529

Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 1. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Ansvarlige overleger uttrykker et ønske om en grensekontroll som er slik at man kan spørre folk hvor de skal jobbe og hva skal de skal jobbe med slik at de kan ha kontakt med vedkommende og arbeidsplassen for å se hvordan det er innrettet i forhold til smittevern. Det kommer gjerne flere i samme bil som har kjørt fra land i Europa og passere grensen på et tidspunkt det ikke finnes noen der.

Ser ministeren noen mulighet for å unngå denne smitterisikoen?

BEGRUNNELSE:

Sak om koronaviruset i Avis Nordland 22.11.2020. Dette er smittevernlegens store bekymring: – Viruset kan komme til dekket bord.

<https://www.a.no/dette-er-smittevernlegens-store-bekymring-viruset-kan-komme-til-dekket-bord/s/5-4-1325524>

Svar:

For å begrense importsmitte til Norge er det iverksatt kraftfulle tiltak på grensen. Det stilles krav om dokumentasjon på negativ covid-19-test og det er vedtatt omfattende bestemmelser om innreisekarantene. I forbindelse med innreisekontrollen kontrollerer politiet om den rei-

sende har en attest på negativ covid-19 test som ikke er eldre enn 72 timer samt at det foreligger tilstrekkelig dokumentasjon på hvor innreisekarantene skal gjennomføres. For utenlandske arbeidere betyr dette at de enten skal i egnet karantenestед stilt til rådighet av arbeidsgiver eller på karantenehotell. De tiltak som er iverksatt på grensene har gitt ønsket virkning ved at antallet grensepasseringer er gått betydelig ned.

Kommunene får nå, i forbindelse med nysalderingen av 2020-budsjettet, ekstra penger for å trappe opp kontrollen med at smittevernreglene blir fulgt. Pengene skal

dekke utgifter til økt tilsyn fra og med november. Arbeidstilsynet vil prioritere å kontrollere om arbeidsgiverne ivaretar arbeidstakernes smittevern i bransjer og yrkesgrupper der smitte er en særlig risikofaktor.

Når det gjelder politiets utøvelse av grensekontrollen, er denne kunnskapsbasert og basert på risikoanalyse. Politiet har tilstedeværelse på grenseovergangene med størst trafikk og hvor det er høy risiko for importsmitte. Politiet får bistand fra Heimevernet til å gjennomføre grensekontrollen. Samarbeidet med Toll er også et viktig bidrag til grensekontrollen.

SPØRSMÅL NR. 530

Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 1. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

4.9.2019 kom det tydelige signaler fra samferdselsministeren om at han ønsket å åpne tømmerbilvegnettet for modulvogntog. Dette vil gi økt klimagevinst og senke antall vogntog på vegnettet, samt redusere transportkostnader for små og mellomstore bedrifter.

Hva er grunnen til at det enda ikke kommet noen avklaringer for næringslivet på dette, og når åpnes tømmerbilnettet for modulvogntog?

BEGRUNNELSE:

Vegdirektoratet har hatt på høyring forslag om å tillate 24 meter lange vogntog (lastebil med slepvogn på inntil 60 tonn) på modulvegnettet. I forlenginga av dette har direktoratet no fått i oppdrag å setje i gong eit arbeid for å gje desse vogntoga, og modulvogntog 1 og 2, tilgang til tømmervegnettet. Endringa vil bli gjennomført primært ved å skjerpe sporingskrava til modulvogntog 1 og 2, slik at dei får same sporingskrav som tømmervogntog. På den måten blir naudsynte krav til framkomme tatt vare på.

Fleire næringslivsaktørar har etterspurt ei slik løysing, som vil gje auka effektivitet og konkurransevne. Endringa vil bidra til færre vogntog på vegane ved at ein kan frakte større lass over lengre strekningar per transport. Det vil gje auka miljøgevinst og betre trafikktryggleik på norske vegar.

Svar:

Å tillate større og tyngre kjøretøy på veinettet vil, som representanten påpeker, gi muligheter for mer kostnadseffektiv vegtransport for næringslivet og vil kunne redusere antall tunge kjøretøy på vegnettet, med positive trafiksikkerhets- og miljøeffekter. Det er derfor lagt ned et betydelig arbeid de siste årene med å gjennomgå riks- og fylkesvegnettet for å kartlegge strekninger som kan åpnes for henholdsvis modul- og tømmervogntog. En avgjørende forutsetning for å åpne for større og tyngre transporter er likevel at vegen er egnet, dvs. at veginfrastrukturen er tilrettelagt, med hensyn til tåleevne/slitasje, trafiksikkerhet og fremkommelighet.

Et forslag om å tillate modulvogntog på veger som er tillatt for 24 m tømmervogntog, ble sendt på høring 11. mars, med høringsfrist 15. mai 2020.

Statens vegvesen har mottatt et stort antall til dels motstridende høringsvar, noe som har ført til at arbeidet med å konkludere høringen har tatt lengre tid enn forventet. Næringslivsaktørene har vært tydelig på at det er ønskelig å åpne en størst mulig del av veinettet for modulvogntog. Samtidig har en rekke fylkeskommuner og kommuner bl.a. pekt på at det er veieier som får kostnader til økt vedlikehold med en åpning som foreslått. Videre har representanter for tømmernæringen delvis uttrykt bekymring for at en mulighet for å åpne veinettet for mer permanent ferdsel for denne typen modulvogntog kan bety at strekninger som i dag er åpne for kjøring for tømmertransport, kan bli stengt.

Politisk ledelse i Samferdselsdepartementet har hatt møter både med aktører fra næringslivet og med representanter fra fylkeskommunene om denne saken, for å søke å få bedre innsikt i utfordringene og bidra til en hensiktsmessig løsning.

På bakgrunn av høringsinnspillene og etter dialog med de ulike interessentene i saken, legger Statens vegvesen nå opp til en forskriftsendring som åpner for bruk av modulvogntog på tømmerveinettet. Det vil likevel være opp til fylkeskommunene og kommunene som veieiere, selv å avgjøre hvilke fylkes- og kommunale veier som i dag tillates for 24 m tømmervogntog, som også skal tillates for modulvogntog.

Statens vegvesen har signalisert at et mindre antall av fylkesveiene som i dag er åpnet for tømmervogntog, vil bli åpnet for modulvogntog nå før jul, men de forventer at fylkeskommunene vil benytte perioden frem til neste fastsettelse av veilister i april 2021 til å gjøre en mer omfattende vurdering av hvilke fylkesveier som kan åpnes. Når det gjelder riksveier, arbeider Statens vegvesen nå med å avklare om alle riksveier som er tillatt for 24 m tømmervogntog også kan åpnes for modulvogntog, eller om det også her kan være aktuelt å gi begrensninger enkelte steder.

SPØRSMÅL NR. 531

Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 30. november 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Når vil fiskeriministeren ta en avgjørelse om AOS får utviklingstillatelse?

BEGRUNNELSE:

Astafjord Ocean Salmon (AOS), eid av Kleiva Fiskefarm og Gratanglaks har i samarbeid med offshore-teknologiskapet Bemlotek drevet fram en ny oppdrettsplattform basert på norsk teknologi som er utviklet for olje-installasjoner i åpent hav. Prosjektet heter «ØyMerd».

De har utviklet en løsning som treffer på en rekke av FNs bærekraftsmål. ØyMerd vil produsere sunn mat på en ansvarlig, bærekraftig og innovativ måte. God fiskehelse og trygg driftoperasjon er andre nøkkelord for dette fremtidsrettede konseptet som er utviklet av norsk offshore-næring med verdens fremste ekspertise på konstruksjoner i krevende farvann. ØyMerd vil i sin helhet bli produsert i Norge og gi hundrevis av nye arbeidsplasser.

Dette er en Offshore-merd som er utformet som en stor betongplattform. Av dette stikker åtte meter under vannlinjen. Den er ment å løse kjente problemer knyttet til produksjon i konvensjonelle merder, som lakselus, rømning og bunn-forurensing.

Astafjord Ocean Salmon leverte en omfattende søknad om utviklingstillatelse 14. november 2017. De fikk avslag fra Fiskeridirektoratet 9. november 2018, og leverte klage 5. desember 2018. Direktoratet opprettholdt avslaget. Saken ligger nå hos Nærings- og fiskerideparte-

mentet. Fiskeriministeren utalte i juni 2020 at avgjørelsen rundt ankesaken ville komme om kort tid.

Svar:

Nærings- og fiskeridepartementet har for øyeblikket mange klager på avslag på søknader på tillatelser til akvakultur til særlige formål for laks, ørret og regnbueørret til behandling. Sakene er kompliserte og krever omfattende saksbehandling. Behandlingen av klagen er imidlertid høyt prioritert i departementet.

Saksbehandlingen av klagen til Astafjord Ocean Salmon er nå i slutfasen, og vi tar sikte på å slutføre behandlingen av klagen inneværende uke.

SPØRSMÅL NR. 532**Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 3. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hva skyldes disse forsinkelsene, hvilke konsekvenser vil forsinkelsene få økonomisk, hvilke konsekvenser vil komme som følge av utsatt oppstart, og vil forsinkelsene få konsekvenser for planlagt riving av det gamle anlegget?

BEGRUNNELSE:

Forslag til statsbudsjett 2021: Kap. 595 Statens kartverk, Post 30 Geodesiobservatoriet
Departementet skriver:

«På grunn av en del forsinkelser hos leverandøren tar det tid å få på plass laseravstandsmåler for satellitter (SLR). Dette gjør at det kan ta to år lengre enn planlagt å ha et komplett nytt observatorium i drift.»

Svar:

Forsinkelsene skyldes at leveransen av instrumentet for lasermåling av satellitter ligger etter opprinnelig skissert

plan. Leverandøren av dette instrumentet er den amerikanske romfartsorganisasjonen NASA. Laserinstrumentet produseres som del av en serie for tilsvarende anlegg som USA selv skal bygge og bruke. Av tekniske og økonomiske årsaker er det forsinkelser i det amerikanske programmet, og dermed har også leveransen av det norske instrumentet blitt forsinket. Kartverket er i løpende dialog med NASA om dette. Det finnes i begrenset grad et kommersielt marked for produksjon av slikt utstyr. I utgangspunktet har ikke forsinkelsene medført betydelige økonomiske konsekvenser, og prosjektet som helhet ligger innenfor styringsrammen.

Det nye anlegget i Ny-Ålesund består hovedsakelig av to såkalte VLBI-antennor (Very Long Baseline Interferometri) og det forsinkede laserinstrumentet, mens det gamle besto av kun en VLBI-antenne. VLBI-antennene er allerede satt i drift, og går nå en periode i felles drift med det gamle anlegget for å sikre overføring av data. Riving av det gamle anlegget avhenger ikke av laserinstrumentet.

SPØRSMÅL NR. 533**Innlevert 16. november 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 30. november 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Er dette en overslagsbevilgning, altså får kommunene dekket ev. kostnader utover anslaget på 4 mill. kroner?

BEGRUNNELSE:

Programkategori 07.30: Vi viser til den ordningen der private barnehager kan søke om å få dekket dokumenterte pensjonsutgifter som overstiger pensjonspåslaget, nå foreslått satt til 11 prosent.

Kunnskapsdepartementet anslår at kommunenes kostnader til administrasjon av søknadsordningen vil øke med om lag 4 mill. kr som følge av at flere barnehager vil ha krav på å få dekket pensjonsutgiftene etter søknad. Dis-

se kostnadene inngår i beregningene som ligger til grunn for det foreslåtte uttrekket fra kommunerammen.

Det er uklart om kommunene, eller enkeltkommuner, kan få store ekstrautgifter.

Svar:

I forslaget til statsbudsjettet for 2021 foreslår regjeringen å nedjustere pensjonspåslaget til private barnehager fra 13 pst. til 11 pst. av lønnsutgiftene i kommunale barnehager. Bakgrunnen for forslaget er at 94 prosent av de private barnehager har fått mer i tilskudd til å dekke pensjonsutgifter enn de har hatt i faktiske utgifter til pensjon. Barnehager som har høyere pensjonsutgifter enn de får dekket gjennom påslaget vil fortsatt kunne søke kommunen om

å få dekket kostnadene utover påslaget på 11 prosent. Regjeringen foreslår å utvide ordningen til å gjelde barnehager med pensjonsavtaler inngått frem til 1. januar 2019. Til nå har dette kun vært mulig for barnehager med pensjonsavtaler inngått før 2015.

Kunnskapsdepartementet har beregnet at nedjusteringen av pensjonspåslaget, inkludert en overgangsordning på to år for enkeltstående barnehager, vil gi en nettoinnsparring for kommunesektoren på 215,8 mill. kroner i 2021. I beregningen inngår administrative kostnader som følge av at flere barnehager har rett til å få dekket pensjonskostnadene gjennom søknadsordningen. Departementet har beregnet økningen i administrative kostnader til om lag 4 mill. kr.

I budsjettforslaget for 2021 foreslår regjeringen at nettoinnsparringen for kommunesektoren som følger av en nedjustering i pensjonspåslaget trekkes fra kommunenes rammetilskudd etter ordinær fordelingsnøkkel. Det er ikke foreslått at det opprettes en egen ordning for å dekke eventuelle merutgifter til søknadsordningen utover det som ligger inne i det foreslåtte uttrekket.

Rammefinansiering gjennom kommunerammen er hovedprinsippet for finansiering av kommunesektoren, og jeg mener at det ikke er tungtveiende hensyn som tilsier

at vi bør fravike hovedprinsippet i dette tilfellet. En overslagsbevilgning gir hjemmel til å overskride en bevilgning gitt av Stortinget, men stikkordet kan kun tilføyes ved bevilgninger der utgiftsbehovet følger av regelverk fastsatt av Stortinget, jf. bevilgningsreglementet. En egen overslagsbevilgning til administrative kostnader knyttet til akkurat denne administrative oppgaven vil være i strid med hvordan vi ellers finansierer oppgaver som legges til kommunene. Det vil dessuten medføre at det påløper ytterligere administrative kostnader for både stat og kommune. Videre vil ikke en overslagsbevilgning gi kommunene insentiver til å effektivisere søknadsbehandlingen. Det er en viss usikkerhet knyttet departementets anslag over de administrative utgiftene, og trolig vil det være noe variasjon mellom kommuner. Likevel tilsier ikke departementets tallgrunnlag at de administrative merkostnadene vil være særlig skjevt fordelt. Innretningen av inntektssystemet innebærer at den enkelte kommune vil kunne oppleve at det ikke er fullt samsvar mellom kompensasjonen for en gitt oppgave isolert sett, og utgiftsøkningen som følger av oppgaven. Andre kommuner vil imidlertid oppleve at kompensasjonen er større enn merutgiftene. Dette vil jevne seg ut når man ser ulike endringer i rammetilskuddet i sammenheng over tid.

SPØRSMÅL NR. 534

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 30. november 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Petroleumstilsynet kom 17/11/20 med tilsynsrapporten fra sitt tilsyn på Equinors anlegg på Melkøya 21-24 september 2020. Ptil. konkluderer blant annet med at feil som er påpekt tidligere og som Equinor har sagt skulle utbedres, ikke er utbedret. Dette er et alvorlig brudd på det tillitsbaserte forholdet mellom petroleumsmyndighetene og Equinor.

Hva vil statsråden gjøre for å sørge for at Equinor følger de pålegg om sikkerhetsutbedringer de får, og ser statsråden at det er behov for å gjøre noe med det tillitsbaserte systemet?

BEGRUNNELSE:

I tilsynsrapporten fra Ptil. 17. november 2020 står det blant annet:

“Tilsynet avdekket at Equinor manglet en systematisk tilnærming til bruk og utførelse av avviksbehandling. Dette omfatter både avvik avdekket av Ptil tidligere og forhold Equinor selv har identifisert. Vi registrerte blant annet at flere forhold som tidligere var påpekt av Ptil, og som Equinor har meldt tilbake at skulle utbedres, ikke var korrigert eller fulgt opp i henhold til svaret. Inntrykket var at selskapet ikke i tilstrekkelig grad behandler eller kompensere for identifiserte svekkelser/avvik i påvente av permanent utbedring.

Tilsynsaktiviteten i 2017 registrerte at selskapet hadde utfordringer med kapasitet for personell som er kvalifisert for å utøve vedlikeholdsoppgaver på elektriske anlegg. Selskapet hadde i etterkant av tilsynet i 2017 iverksatt tiltak for å forbedre disse utfordringene. Imidlertid registrerte vi nå at anlegget hadde tilsvarende utfordringer for teknisk støtteavdeling («ingeniøravdeling») innenfor elektro- og instrumentdisiplinene.”

Svar:

Det er Equinors styre og daglige ledelse som er ansvarlig for å følge opp enkeltvedtak, pålegg, mv. fra tilsyns og forvaltningsmyndigheter. Dette gjelder også for avvik og pålegg selskapet mottar fra Petroleumstilsynet. Jeg forventer at Equinor er ledende i sitt arbeid med ansvarlig virksomhet, herunder håndterer risikoen selskapets virksomhet påfører mennesker samfunn og miljø, slik det fremkommer av Meld. St. 8 (2019-2020) (eierskapsmeldingen).

Som jeg opplyste om i mitt svar av 14. oktober 2020 til representant Haltbrekken, uttrykte jeg i møte 8. oktober 2020 overfor styreleder og konsernsjef i Equinor at jeg forventer at selskapet følger opp pålegg det får fra myndighetsorganer. Jeg vil også i kommende eiermøte med styreleder og konsernsjef i Equinor ta opp selskapets arbeid med sikkerhet.

Det er Arbeids- og sosialdepartementet (ASD) som har regelverk- og tilsynsansvar for helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten. Petroleumstilsynet er underlagt og rapporterer til ASD. Jeg har derfor innhentet svar fra arbeids- og sosialministeren på del to av representantens spørsmål, om det er behov for å gjøre noe med det tillitsbaserte systemet:

“Dagens sikkerhetsregulering- og tilsynsregime bygger på og støtter opp om at det er virksomhetene som er ansvarlig for sikkerheten. Myndighetenes oppfølging kommer i tillegg til og ikke til erstatning for virksomhetenes egen oppfølging.

Dette regimet har vært til behandling flere ganger de senere årene og sist ifm behandlingen av Meld. St. nr. 12 (2017-2018) om HMS i petroleumsvirksomheten. Det var bred enighet i Stortinget om at regimet i stort fungerer godt og bidrar til riktig ansvars plassering i næringen, og bør videreføres. Riksrevisjonens rapport om Petroleumstilsynet oppfølging av HMS i petroleumsvirksomheten, viser også til at Petroleumstilsynet følger i hovedsak opp hendelser og bekymringsmeldinger på en god måte. I Innst. 411 S (2018-2019) bemerker Kontroll- og konstitusjonskomiteens blant annet at det er mange eksempler på at Petroleumstilsynets tilsyn har god effekt og at de merker seg at det er stor enighet om å fortsette den tillitsbaserte tilsynsmodellen. Komiteen er også enig i Riksrevisjonens påpekninger om at Petroleumstilsynet må bli tydeligere i sin oppfølging og at de må følge tettere opp at pålegg etterleves og avvik rettes opp.

I meldingen og i Riksrevisjonens rapport er det også pekt på behovet for en sterkt og tydelig tilsynsmyndighet. Tydelige og presise reaksjoner til de virksomheter som ikke etterlever regelverkskrav bidrar til at aktørene tar sitt ansvar, bidrar til etterlevelse av regelverket og bidrar til å opprettholde balansen i det tillitsbaserte systemet.

I vår styring av Petroleumstilsynet er det lagt vekt på at etaten skal utvikle sin tilsynsstrategi. Det er i særskilte og i de årlige tildelingsbrevene gitt klare føringer om at tilsynet må ta i bruk sine virkemidler på en aktiv og tydelig måte, at de skal følge opp at avvik og pålegg etterleves og at de skal benytte reaksjonsmidler som bidrar til å sikre at selskapene tar sitt ansvar. Disse oppgavene drøftes også i den løpende styringsdialogen og i tillegg avholdes også særskilte møter med Petroleumstilsynet om hvordan de følger opp disse føringene.”

SPØRSMÅL NR. 535

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Norge og verden står midt i en pandemi, en sykdom som rammer lungene og mange vil rammes av langtidsvirkningen. I denne situasjonen velger Helse Sør Øst å leggen ned lungesykehuset Granheim og samlokalisere behandlingen på Lillehammer, noe som innebærer en reduksjon av antall senger til døgnrehabilitering fra 25 til 10 senger. Det er ikke lagt inn økning på kommunenes rehabilitering for å veie opp reduksjonen.

Hva er det i dagens sykdomsbilde som tilsier behov for færre lungerehabiliteringsplasser i spesialisthelsetjenesten?

Svar:

Jeg viser til mitt svar til stortingsrepresentant Karin Andersen på skriftlig spørsmål 2. november. I svaret viste jeg blant annet til informasjon fra Helse Sør-Øst RHF.

Ifølge Helse Sør-Øst vil flytting av spesialisert lungerehabilitering inn i akutt sykehus bidra til tettere samarbeid og mer sømløs overgang mellom akuttbehandling og rehabilitering, samt sikre god og rask tilgjengelighet for tilsyn og behandling ved eventuelle sykdomsforverring.

Ikke alle pasienter har behov for døgnbehandling. Målsettingen er å gi et differensiert døgn-, dag- og poliklinisk rehabiliteringstilbud som på best mulig måte

møter pasientenes behov for mestring av egen hverdag og samtidig kunne leve best mulig med sin lungesykdom.

Helse Sør-Øst har med bakgrunn i representanten Andersens spørsmål gitt ytterligere informasjon om sine planer for spesialisert lungerehabilitering i Sykehuset Innlandet HF.

Helse Sør-Øst viser til økt oppmerksomhet på utredning av pasientene og et intensivt behandlingstilbud i oppstartsfasen, økt tilbud om polikliniske rehabiliteringsprogrammer, etablert ambulant tjeneste der det anses hensiktsmessig og styrking av veiledningstilbudet til kommunene.

Når det gjelder representanten Andersens henvisning til den pågående pandemien sier Helse Sør-Øst at Sykehuset Innlandet, i likhet med andre helseforetak, har utviklet et rehabiliteringstilbud til covid-19-pasienter. Tilbudet ble iverksatt i mai 2020. Rehabiliteringstilbudet gis av et tverrfaglig rehabiliteringsteam som består av lungelege,

lungesykepleier, lungefysioterapeut, sosionom og psykiatrisk sykepleier. Ved avdelingen som har ansvar for tilbudet er det også tilgang til ergoterapeut, ernæringsfysiolog, nevropsykolog, logoped og spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering.

Helse Sør-Øst viser også til at en relativt stor andel av de som har gjennomgått alvorlig covid-19-sykdom vil ha behov for inneliggende spesialisert rehabilitering og tett oppfølging i etterkant. Disse pasientene vil fortsatt bli prioritert i Sykehuset Innlandets tilbud om spesialisert lungerehabilitering, uavhengig av lokalisasjon og antall senger.

Jeg legger til grunn at Helse Sør-Øst RHF i sine vurderinger i denne saken ivaretar sitt sørge-for-ansvar for pasienter med lungesykdom, og at de nye tiltakene bidrar til et fremtidsrettet og kvalitativt godt tjenestetilbud til pasientgruppen ved Sykehuset Innlandet.

SPØRSMÅL NR. 536

Innlevert 18. november 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 30. november 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Det er et uttalt mål at flest mulig skal jobbe og at en skal gjøre det en kan for at de som i dag er uføretrygdet, men som kan og vil tilbake i arbeid, skal få mulighet til det. Det er i midlertidig liten hjelp å få fra NAV. En person med uføretrygd og en tung livshistorie, har startet utdanningsløp som gestaltterapeut og gjennomført 1,5 år, men har ikke råd til å fortsette.

Er det ingen åpning i dagens regelverk for å gi støtte til slik utdanning, og hvis ikke, vil statsråden ta initiativ til å endre reglene?

BEGRUNNELSE:

Personer som har hatt vanskelige liv med dårlig helse, har også dårlig råd og gjerne gjeld og ingen mulighet til selv å ta opp studielån for å finansiere utdanning. For noen er den utdanningen de ønsker kostbar. Ikke engang studenter som har klart å gjennomføre deler av studiet ved eksempelvis hjelp fra venner, gis mulighet til å få økonomisk bistand til å gjennomføre studiet. Skal en lykkes med at flere kan komme tilbake i arbeid hvis situasjonene bedrer seg, må NAV kunne gi støtte og mulighet til å gjennom-

føre kompetanseheving som gir mulighet for å komme i arbeid, helt eller delvis.

Svar:

Alle som henvender seg til NAV og ønsker bistand for å komme helt eller delvis i arbeid, har rett til å få vurdert sitt bistandsbehov etter NAV-lovens § 14a. Brukere som er innvilget uføretrygd, kan som alle andre av NAVs brukere vurderes for bruk av arbeidsmarkedstiltak for å komme i arbeid. Personer som er innvilget uføretrygd har imidlertid allerede fått sin arbeidsevne vurdert til varig nedsatt. For at det skal være hensiktsmessig med en ny behovs- og arbeidsevnevurdering må det derfor ha skjedd endringer som vil kunne gi en annen vurdering av hvilket bistandsbehov den uføretrygde har, sammenlignet med vurderingene ved innvilgelsen av trygden.

Arbeids- og velferdsetaten har et bredt spekter med tiltak og tjenester til arbeidssøkere, herunder bruk av utdanning som arbeidsmarkedstiltak. Vurderingen av om utdanning kan benyttes gjøres med bakgrunn i regelverket for arbeidsmarkedstiltakene. Her er det understreket at tiltaksbruken skal både være nødvendig og hensiktsmessig for at brukeren kan komme i arbeid. I vurderingen

inngår det om målet om arbeid er forenelig med den enkeltes helsetilstand, arbeidsevne, utdanningsønsker mv.

Målgruppen for opplæringstiltaket er personer med behov for kvalifisering. Opplæring i form av arbeidsmarkedsopplæring (AMO), fag- og yrkesopplæring på videregående skoles nivå, og høyere yrkesfaglig utdanning kan gis til personer over 19 år som på grunn av mangelfulle formelle kvalifikasjoner eller svake grunnleggende ferdigheter har vanskeligheter med å komme inn på arbeidsmarkedet. Opplæring i form av høyere utdanning kan gis til personer over 22 år som på grunn av nedsatt arbeidsevne hindres i å skaffe seg eller beholde inntektsgivende arbeid.

Dersom en uføretrygdet får godkjent utdanning eller opplæring som arbeidsmarkedstiltak, kan NAV dekke

utgifter til skolepenger. Det gjelder uavhengig av hvilken livsoppholdsytelse man mottar.

Høyere utdanning som innvilges av NAV, skal være akkreditert av NOKUT. I tillegg til de generelle kravene om kvalitetssikring av utdanningen, må NAV i hvert enkelt tilfelle også gjøre en individuell vurdering av hvilke arbeidsmuligheter som foreligger gitt bl.a. valg av utdanning. I denne vurderingen vil kilde til livsopphold ikke tillegges betydning.

Jeg kan derfor ikke se på bakgrunn av representantens spørsmål at det foreligger behov for å gjøre endringer i regelverket for bruk av utdanning som arbeidsmarkedstiltak.

SPØRSMÅL NR. 537

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Når aktar regjeringa følge opp stortingsvedtaket om ein gjennomgang av pasientreiseordninga, vil statsråden gripe inn ovanfor helseforetaka for å sikre ei verdig og forsvarleg pasientreiseordning på Voss og i Bergen slik at eldre, sjuke og folk med særskilte behov skal kunne føle seg trygge og ivaretatt på ein verdig og god måte når dei har behov for transport til behandling, og kan statsråden forklare kvifor Christiania Taxi for lengda kontrakt på Voss når klagen er så mange?

BEGRUNNELSE:

01.02.2020 overtok Christiania Taxi pasientkøyringa på Voss. Det er svært stor misnøye med pasientreiseordninga etter dette og det er fram til august komen inn 108 skriftlege klager på tilbodet. Det handlar om lang ventetid og dårleg service, uerfarne sjåførar med liten lokalkunnskap, dårlege bilar og uheldige hendingar. Folk vegrar seg for å nytte pasientreiser og det kjem meldingar om at pasientar i staden brukar TT- kortet, ordnar med køyring av kjente eller i familien eller lar vere å reise til behandling. I Bergen overtok Norgestaxi og Christiania Taxi over pasientkøyringa i 2017. Då gjekk også klagen i været, frå 50 klager året før til 230 klager året etter. Dei fleste klagen også her handlar om lang venting og dårleg service.

Svar:

Vi har fått en tilbakemelding fra Helse Bergen HF for å få klargjort status i denne saken, og de utfordringer helseforetaket har med å tilrettelegge for pasienttransport til og fra behandling.

Det er riktig at det var en økning i det totale antallet klager til Helse Bergen HF fra 2016 til 2017, fra henholdsvis 51 til 236 klager.

Det er mange involvert i en pasientreise og feil kan oppstå flere steder. Det kan være feil/forhold hos både transportøren, pasienten, rekvirenten og hos pasientreisekontoret, eller det kan oppstå tekniske problemer. Dette påvirker også leveransen, og dermed klagetallene. Helse Bergen kjenner godt til at leveransen innen pasientreiser på Voss er svingende, og understreker at 2020 er et ekstraordinært år grunnet koronapandemien, noe som påvirker pasienttransportene i Voss slik det også gjør ellers i landet.

På Voss er det ulikt innhold i klagen. Hyppigst er klager relatert til manglende presisjon på tid og på sjåførenes kompetanse. Noen sjåfører får klager på grunn av uansvarlig kjøring og manglende imøtekommenhet for de behov enkelte pasienter har. Innledningsvis i avtaleperioden var det også meldt hendelser med manglende kjennskap til Voss og behandlerstedene. Dette har nå avtatt vesentlig. En del av klagen har vært relatert til lang

ventetid. En stor endring mellom dagens avtale og den forrige avtalen helseforetaket hadde med Voss Taxi, var at responstiden ble utvidet i ny avtale, og doblet i perioder. Dette var fordi drosjenæringen selv ga innspill på at de ønsket lengre responstid. Klagene Helse Bergen HF mottar på tid er derfor ikke nødvendigvis brudd på avtalen.

Det er store variasjoner i oppdragsmengden på Voss. Helse Bergen HF tok i anskaffelsen utgangspunkt i en normalsituasjon da det ble satt krav til kapasiteten på bilparken som skulle være på Voss. Store variasjoner i oppdragsmengde, kombinert med pandemi gjør situasjonen mer krevende og ustabil nå.

Under pandemien forholder Helse Bergen HF seg til gjeldende smittevern hensyn, noe som setter store begrensninger for blant annet samkjøring. Tidligere kunne man samkjøre mange pasienter, men nå går de fleste biler kun med én passasjer. Ventetidene blir under pandemien

tidvis lengre siden oppdragsmengden krever flere biler samtidig. Venting før og etter behandling må påregnes. Helseforetaket prioriterer turer inn til behandling, slik at pasientene rekker timene sine. Helse Bergen HF følger imidlertid transportleveransene nøye, og sjekker ut både tidsavvik og avvik på servicenivå. De ønsker en god leveranse fra alle sine transportører og følger leverandørene tett opp. Helse Vest RHF og Helse Bergen HF søker å gi pasientene et godt transporttilbud tilpasset deres behov. Dette har som nevnt vært mer krevende i en tid med koronapandemi, og har gitt utfordringer med hensyn til nye anbud, men her vil innsatsen fortsette.

Avslutningsvis vil jeg informere om at vi vil komme tilbake til vår oppfølging av anmodningsvedtakene fra 2018 om pasientreiser når vi har fått gjennomgått rapportene fra Helsedirektoratet og de regionale helseforetakene. Rapportene har som kjent vært noe forsinket.

SPØRSMÅL NR. 538

Innlevert 20. november 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 1. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden se på muligheten for å tillate busser i rute å kunne foreta forbikjøring på strekninger hvor det er forbud mot dette?

BEGRUNNELSE:

Enkelte strekninger, og gjerne spesielt i stigninger, med to kjørefelt eller muligheter for forbikjøring er det ofte forbud for forbikjøring for kjøretøy med totalvekt over 7,5 tonn. Dette begrunnet ut ifra flyt i trafikken og trafikksikkerhet. Det negative i saken er at busser i rutetrafikk som havner bak saktegående kjøretøy må kjøre flere kilometer bak denne og havner fort i en situasjon hvor det ikke lenger er mulig å følge oppsatt rutetid med de uheldige konsekvenser som det medfører.

Svar:

For enkelte motorvogngrupper er det fastsatt særskilte fartsgrenser. Buss er en slik motorvogngruppe, som er delt inn i tre kategorier, bybusser (buss klasse I), regionbusser (buss klasse II) og langdistansebusser (buss klasse III). Det er ulike hastighetsgrenser for disse bussklassene, med

maksimal hastighet på henholdsvis 70 km/t, 80 km/t og 100 km/t.

De ulike bussklassene må oppfylle ulike tekniske krav for å kunne godkjennes. En bybuss trenger ikke å oppfylle de samme krav til sikkerhet som en langdistansebuss. I tillegg er det tillatt med stående passasjerer på bybusser og regionbusser. Disse ulikhetene ligger bak de forskjellige makshastighetene for bussene.

I nasjonal transportplan 2018-2029 har regjeringen forpliktet seg til en nullvisjon. Nullvisjonen innebærer at det ikke skal forekomme ulykker med drepte eller hardt skadde i transportsystemet. Det er godt kjent at lavere fart fører til færre og mindre alvorlige ulykker.

Hensett til bussers tekniske egenskaper, risikoen ved forbikjøring og regjeringens nullvisjon, er det ikke ønskelig å åpne for at busser kan foreta forbikjøring i høyere fart enn det som er fastsatt som maksimal hastighet for vedkommende bussklasse.

For ordens skyld vil jeg nevne at skilt 335, som forbyr forbikjøring for lastebil med tillatt totalvekt over 3 500 kg, ikke gjelder for buss.

SPØRSMÅL NR. 539**Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at finansiering av flere viktige COVID-19 studier ikke stopper opp og ta grep som styrker finansiering av viktig forskning på pandemien?

BEGRUNNELSE:

Flere igangsatte studier er ikke sikret tilstrekkelig finansiering til å være bærekraftige. Undertegnede er gjort kjent med at dette gjelder blant annet disse konkrete studiene på Covid 19 i regi av OUS:

1. Jan Cato Holter, lege og forsker

Studie: Norwegian SARS-CoV-2 study (Virological, clinical and immunological characterization of inpatients during the COVID-19 (C19) outbreak: A prospective cohort study

Studie på 10 norske sykehus som sikrer forskningssprøver fra covid-19 pasienter i samarbeid med en lang rekke andre studier. Svært lite finansiering selv etter nærmere et år gjør at det ikke er kapasitet til å samle inn vitale prøver nå.

2. Arne Søråas, lege og forsker

Studie: Koronastudien.no («Risiko for å bli smittet av koronavirus i Norge»)

Studie som har samlet over en halv million spørreskjemaer fra 150 000 nordmenn gjennom pandemien. Dette unike materialet kan gi viktige svar på hvordan viruset sprer seg i Norge, hvem som får sykdommen og hvordan det går med dem som har vært syke. På grunn av ressursmangel bearbeides dette materialet alt for langsomt og resultater som kunne blitt brukt i bekjempelsen av pandemien er ikke tilgjengelige selv etter mange måneder.

3. Lise Sofie Haug Nissen-Meyer, lege og forsker

Studie: Norplasma Pleie, en randomisert kontrollert behandlingsstudie av covid-19 i beboere på sykehjem/helseinstitusjoner utenfor sykehus.

Studie som skal undersøke om plasma fra personer som har hatt covid-19 kan bidra til å gjøre overlevelsen av covid-19 i sykehjem bedre. 1 000 poser plasma er allerede klare for studien og den har alle nødvendige godkjenninger for å begynne, men ingen midler. Samtidig ser vi at covid-19 igjen kommer inn på sykehjem i Norge.

Svar:

Jeg er enig med representanten i at det er et behov for kunnskap om det pågående virusutbruddet, og jeg er kjent med at det pågår mye forskning både nasjonalt

og internasjonalt. Det er laget en nasjonal oversikt over planlagte og påbegynte studier i spesialisthelsetjenesten på covid-19, i regi av den nasjonale infrastrukturen for kliniske studier NorCRIN. Oversikten viser totalt 110 studier (per 20.11.20). De tre omtalte studiene er inkludert i oversikten, og har alle mottatt finansiering.

Helse- og omsorgsdepartementet øremerker midler til forskning hvert år gjennom Norges forskningsråd og gjennom de fire regionale helseforetakene, dette gjorde vi sist i 2020 og vi har også foreslått dette i vårt budsjettforslag for 2021. Disse midlene konkurransesettes slik at det er de forskningsprosjektene med høyest kvalitet og vurdert nytte som finansieres. Dette er viktig for at forskningsprosjektet kan gjennomføres og implementeres i tjenesten.

For å møte det store kunnskapsbehovet på grunn av covid-19 har Forskningsrådet hatt to helserelaterte utlysninger om covid-19 i 2020. Den første utlysningen var på vel 130 mill. kroner og kom i stand gjennom en avtale med de regionale helseforetakene, Trond Mohn Stiftelse og Kreftforeningen. Det er 30 prosjekter som fikk finansiering gjennom denne utlysningen. Jeg forstår at de prosjektene representanten viser til er blant disse. Forskningsmidlene skal blant annet bidra til at norske miljøer vil kunne delta i det internasjonale samarbeidet som er knyttet til å evaluere nye behandlinger. På den måten vil vi få dybdeinnsikt i hvordan vi som samfunn responderer på epidemien. Den andre utlysningen gjaldt privat-offentlig samarbeid og var på vel 55 mill. kroner.

I tillegg har Norge også en aktiv rolle i den store WHO initierte Solidarity-studien. Norske miljøer deltar i studien, og avtroppende direktør John-Arne Røttingen ved Norges forskningsrådet har en viktig rolle knyttet til å koordinere de aktuelle studiene.

Gjennom øremerkingen av midler til forskning gjennom Norges forskningsråd og de regionale helseforetakene legger regjeringen til rette for helseforskning, herunder også forskning i tilknytning til Covid-19. Som statsråd verken kan jeg prioritere eller direktefinansiere spesifikke forskningsprosjekt.

SPØRSMÅL NR. 540**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 30. november 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Vil regjeringen fremme forslag om en særskilt støtteordning til nyoppstartede reiselivsbedrifter som er åpenbart levedyktige, men som mangler historiske tall for drift – og derfor er ekskludert fra å få ta del i de krisetiltak som staten har kommet med i forbindelse med koronaepidemien?

BEGRUNNELSE:

Øyna Kulturlandskapshotell er et nyåpnet hotell i Inderøy kommune i Trøndelag, bygd av lokale investorer/eiere og åpnet i 2020. «Koronamånedene» i 2020 har gitt et stort tilbakeslag for reiselivsnæringa, og dette merkes også for denne hotellbedriften. Etter fem svært gode måneder med høyt belegg (snitt på 80 %), er hotellet nå i november og desember nede på et belegg mellom 20 og 30 %. Øyna Kulturlandskapshotell har nå permittert 12 av 15 ansatte. Prospektene framover er også mørke. Etter nyttår er belegget nede på 2 % frem til april.

Hotellet har fordi det er nystartet ikke historiske tall å vise til som grunnlag for en søknad. Derfor får hotellet heller ikke støtte fra staten i den krevende situasjonen som nå pågår.

Dette framstår som svært urimelig for en bedrift som har hatt store oppstartskostnader og som har vært i virksomhet i for kort tid til å bygge opp noen egenkapital av betydning.

Svar:

Regjeringen har gjort mye for å støtte opp under næringslivets evne til å håndtere den krevende situasjonen landet vårt nå er i. Blant annet er det gjort grep for å avhjelpe den krevende likviditetssituasjonen i næringslivet, med støtteordninger, låneordninger samt reduserte skatter og avgifter. En rekke regelendringer skal også gjøre hverdagen enklere for bedriftene. I tillegg er arbeidstakere sikret inntektskompensasjon. Mange av regjeringens tiltak gjelder fremdeles og letter situasjonen for mange. Regjeringen har også gjort endringer som gir bankene stor handlefrihet til å gi lån.

Flere unge virksomheter har under krisen jobbet med å bygge langsiktig kompetanse og satset på forskning og innovasjon. I begynnelsen av november hadde 1330 virksomheter fått støtte fra Innovasjon Norge, 216 hadde fått innvilget støtte til prosjekter gjennom Skattefunn og 180 hadde fått innvilget støtte til prosjekter i Forskningsrådet. Til sammen har disse virksomhetene fått innvilget over 1

mrd. kroner i lån og over 1,6 mrd. kroner i tilskudd. Prosjektene som har fått støtte, fordeler seg over hele landet og i en rekke ulike næringer. Unge virksomheter i reiselivsnæringen har fått godkjent søknader for til sammen 41 mill. kroner i tilskudd og 13 mill. kroner i lån hos Forskningsrådet, Skattefunn og Innovasjon Norge.

Regjeringen har i høst arbeidet med en ny kompensasjonsordning. Den nye ordningen bygger på den forrige ordningen. I utviklingen har vi tatt med oss lærdommene og erfaringene fra den forrige ordningen. Nå arbeider vi med å få på plass en robust og digitalisert løsning. Som følge av erfaringene fra den forrige ordningen behandles oppstartsselskaper mer på linje med andre bedrifter i den nye ordningen. De som ikke hadde omsetning i 2019, kan søke basert på omsetningen fra januar og februar i 2020. Virksomheter etablert etter 1. mars er imidlertid ikke inkludert i ordningen. Regjeringen har også foreslått at oppstartsselskaper skal få mulighet til å søke støtte under runde II av Omstillingsordningen (støtte til bedriftsutvikling i reiselivsnæringen), jf. omtale i Prop. 142 S.

SPØRSMÅL NR. 541**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken****Besvart 2. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å styrke kapasiteten til å analysere koronatester i Innlandet, slik at dette ikke forsinker kommunenes arbeid med testing, isolering, smittesporing og karantene (TISK)?

BEGRUNNELSE:

Helsedirektoratet satt et mål om at inntil fem prosent av befolkningen i en kommune må kunne testes i løpet av én uke, hvis vi får en ny stor smittebølge i Norge. I Nord-Fron opplevde de et stort smitteutbrudd fordi det lokale asylmottaket nylig fikk overført en eller flere beboere med korona fra andre mottak. Kommunen satte opp en mobil teststasjon på mottaket torsdag kveld og alle til stede på mottaket ble testet.

De aller fleste prøvesvarene kom lørdag og søndag, men mandag morgen venter kommunen fortsatt på noen prøver. For at kommunene skal kunne gjøre sitt arbeid med testing, isolering, smittesporing og karantene (TISK), er man avhengig av at sykehusene også har kapasitet til å analysere prøvene.

Svar:

Kommunene gjør, og har over det siste halvåret gjort, en formidabel innsats i bekjempelsen av koronaviruset. Deres arbeid med og oppfølging av TISK-strategien (teste-isolere-smittesporing i karantene) er helt avgjørende for å håndtere pandemien over tid. For å få dette til er det veldig viktig at prøvesvar foreligger hurtig fra laboratoriene.

Nylig var det kapasitetsproblemer ved Sykehuset Innlandet som innebar lengre svartider enn ønsket på koronaanalyser. Dette skyldtes at sykehuset fikk et brått økende antall prøver inn til laboratoriet. Lavere bemanning på grunn av helg og en teknisk feil på hovedinstrumentet søndag 22. november førte til at Sykehuset Innlandet oversteg to døgnsvartid på noen av prøvene fra Nord-Fron.

Helsedirektoratet følger tett med på svartidene for koronaanalyser i hele landet og avbøtende tiltak vurderes fortløpende dersom utviklingen noe sted går i feil retning.

SPØRSMÅL NR. 542**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland****Besvart 30. november 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Vil næringsministeren se på muligheten for at eksempelvis GIEK/Eksportkreditt kan bidra med egenkapital for å realisere prosjekter og aktivitet ved norske verft?

BEGRUNNELSE:

Verftsindustrien er i en dyp krise som følge av koronapandemien. Menon har estimert at sysselsettingen ved norske verft kan være redusert med i størrelsesorden 55 % i 2022. Krisen er forsterket av flere år med begrenset aktivitet, blant annet som følge av oljeprisfallet i 2014, som har medført at mange verft har måttet tære på egenkapital

over tid. Verftene trenger gode finansieringsordninger og tilstrekkelig egenkapital for å kunne realisere nye prosjekter som kan bidra til å opprettholde sysselsettingen.

Svar:

Maritim næring går nå gjennom krevende tider, og flere bedrifter har blitt hardt rammet av koronapandemien. Regjeringen har iverksatt en rekke tiltak for å hindre unødvendige konkurser, øke aktiviteten i norsk næringsliv og holde sysselsettingen oppe. Virkemidlene er tilgjengelige for den maritime næringen og flere bedrifter har benyttet seg av de ulike ordningene. Det er i tillegg bevilget over

1,4 mrd. kroner i tiltak direkte rettet mot maritim næring. Det inkluderer 744 mill. kroner til en verftspakke for perioden 2020-2024.

Verftene kan finansiere byggeprosjekter gjennom egenkapital, lån eller forskuddsbetalinger fra kunden. GIEK tilbyr garantier for byggelån til verft på like vilkår som bank. I tillegg tilbyr Ekspportkreditt Norge og GIEK hhv. lån og garantier til redere som bygger fartøyer ved verft i Norge gjennom både eksportfinansieringsordningene og gjennom skipsfinansieringstilbudet. For eksportfinansieringsordningene er det krav i internasjonale avtaler om minst 20 % nedbetalingsandel for kjøp av skip. Under de nasjonale ordningene må GIEK gi garantier på samme vilkår som bankene. Det er lite sannsynlig at bankene er villig til å stille lavere krav til nedbetalingsandel gitt dagens situasjon i næringen. Det er imidlertid ingen krav

eller begrensninger for hvordan verftet eller reder skaffer seg midler til nedbetalingsandel (egenkapitalandel) i finansieringsordningene i GIEK og Ekspportkreditt.

EU har åpnet for økte støttemuligheter gjennom de midlertidige statsstøttereigningslinjene i forbindelse med virusutbruddet. Regjeringen har prioritert generelle virkemidler åpne for alle næringer. Regjeringen har opprettet en kompensasjonsordning for bedrifter med vesentlig omsetningsfall, etablert en midlertidig lånegarantiordning for små og mellomstore bedrifter og større foretak og det arbeides nå med å opprette en kompensasjonsordning for utgifter til innreisekarantene ved bruk av utenlandsk arbeidskraft. Det eksisterer tilskuddsordninger for skip i dag både i Enova og Innovasjon Norge.

Nærings- og fiskeridepartementet følger utviklingen i maritim næring tett, og vurderer tiltak fortløpende.

SPØRSMÅL NR. 543

Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 30. november 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Stiller Storbritannia krav om å bruke negativ listing og en såkalt skralleklausul i forhandlingene om frihandelsavtalen med Norge/EFTA, og hva er regjeringens posisjon på dette?

Svar:

Såkalte negative lister og skralleklausuler er ikke nytt for Norge. Allerede i TISA-forhandlingene, som startet våren 2013, ble det lagt opp til en avtale om handel med tjenester med negative lister og skralleklausul. TISA-forhandlingene inkluderte 50 WTO-medlemmer og er formelt ikke avsluttet.

EFTA har også utredet ny avtalemotmodell med negative lister og skrallebestemmelse. Dette ble gjort fordi stadig flere land, inkludert EU, bruker negative lister og skrallebestemmelser i sine nye frihandelsavtaler. Vi ønsket en grundig gjennomgang av hvordan vi best ivaretar våre behov i en slik avtalemotmodell. Avtalemotmodellen ble presentert på EFTAs ministermøte i november 2017. EFTA har så langt ikke benyttet modellen i forhandlinger.

Regjeringen er opptatt av at vi skal være forberedt på at forhandlingsmotparter bruker andre avtalemotmodeller enn de modellene vi tradisjonelt legger til grunn. De-

partementene har hatt en grundig gjennomgang, både i forbindelse med TISA og andre prosesser, av hvordan vi kan ivareta behovet for regulatorisk handlingsrom i handelsavtaler som har skralleklausul og negative lister. Utarbeidelsen av reservasjonslister gjør vi i nært samarbeid med alle berørte departementer og bygger på de reservasjoner vi vanligvis tar i frihandelsavtaler.

Jeg kan ikke, i samsvar med etablert praksis, gå konkret inn på hva Storbritannia har foreslått i forhandlingene med Norge.

SPØRSMÅL NR. 544**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Masud Gharahkhani****Besvart 26. november 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvilke rutiner og tiltak er iverksatt for å hindre videre smitteutbrudd på asylmottak, og vil statsråden vurdere midlertidig stopp i overføring mellom mottak som et slikt tiltak?

BEGRUNNELSE:

De siste dagene har vi sett et større smitteutbrudd med covid-19 på et asylmottak i Nord-Fron kommune. I følge kommunen har smitten trolig kommet via overføring av asylsøkere fra et annet asylmottak. Det er grunn til bekymring for at flytting mellom mottak, inkludert flytting på tvers av kommunegrenser, bidrar til økt smittefare. Det rapporteres også om vanskeligheter med å overholde smittevernstiltakene på mottak for beboere som bor tett oppå hverandre.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har delegert ansvaret for etablering, drift og nedleggelse av asylmottak til Utleingsdirektoratet (UDI).

UDI har med grunnlag i dialog og føringer fra Helse- og folkehelseinstituttet gjennomført tiltak for å hindre smitteutbrudd i mottak. Føringer og råd fra

lokale smittevernmyndigheter og tett lokalt samarbeid mellom operatører av mottak, UDIs regionkontorer og kommunelegene er grunnlaget for de konkrete tiltakene på hvert mottak.

UDI jobber for at flyttinger mellom mottak begrenses til det som er nødvendig. I tilfeller det er nødvendig å flytte skal dette gjennomføres på en måte som ivaretar nasjonale og lokale smittevernføringer. UDI har etablert et logistikktteam som planlegger flyttinger og påser at disse gjennomføres i samsvar med smittevernreglene. UDI tilrettelegger også for sosial distansering i mottakene gjennom blant annet redusert beboertetthet. Videre skal alle mottakene ha en kontinuitetsplan som omfatter tiltak for å ivareta eventuell karantene av beboere, samt løsninger for isolasjon av de som er smittet.

Som følge av smittespredningen i enkelte mottak har UDI midlertidig stoppet flyttinger mellom ordinære mottak i én uke. Dette er gjort for å tilrettelegge for at UDI kan gjennomgå sine rutiner for flyttinger, og ha dialog med Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet for å vurdere om tiltak skal forsterkes.

Man kan aldri sikre helt at det ikke kommer smitte i mottak, men UDI har satt inn tiltak for å hindre at det skjer, og tiltak som skal minimere konsekvensene dersom det blir smitte i mottakene. Jeg har derfor tiltro til at UDI håndterer denne situasjonen på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 545**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 30. november 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hva vil ministeren gjøre for at de som trenger hjelpemidler som må bli installert får muligheter til selve installeringen?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til regelverk i NAV om regelverket for montering av hjelpemidler som ble endret i 2014.

Endringen har fått uheldige konsekvenser for noen brukere, særlig for brukere som trenger installasjon av en slik karakter at det må bygningsmessige endringer til for å få hjelpemiddel installert.

Når det gjelder bygningsmessige endringer som inn- og utveksling i vegger, tak, forsterkninger for heis/løfteplattform, innlegging av strøm, utvidelse av dører etc., må dette dekkes av brukeren selv.

Dette har resultert i at rullestolbruker måtte flytte hjem til sine foreldre, siden personen ikke har penger til å koste en slik installasjon selv.

Jeg har et eksempel på en person som har flyttet til egen leilighet, men kan ikke flytte inn i leiligheten siden personen mangler penger til å få installert heisen. Kommunen i dette eksempelet har på sin side svart med at de har levert lovpålagt tjeneste, og de viser til at brukeren har takket nei. Brukeren måtte takke nei, siden brukeren ikke hadde ressurser til å installere heisen.

Dette resulterer at de som virkelig har behov for hjelpemidler som heis ikke får dette.

Jeg håper at ministeren kan se på regelverket og om det har slått ut uheldig for brukere som trenger å installere hjelpemidler.

Svar:

Jeg ønsker å presisere at verken Arbeids- og velferdsetaten eller folketrygden har et samlet ansvar for tiltak for tilrettelegging av boliger. Både den enkelte kommune og Husbanken har ansvar for tiltak for boligtilpasning, som i noen grad overlapper med ansvarsområdet etter folketrygdloven.

Retten til stønad for å kompensere for utgifter til bedring av arbeidsevnen og funksjonsevnen er hjemlet i folketrygdloven kapittel 10. Dette omfatter individuelle hjelpemidler og tilrettelegging mv. I en del tilfeller vil det være behov for omfattende grunnarbeid for å kunne montere hjelpemiddelet, som f.eks. montering av heis. Jeg gjør oppmerksom på at denne type utgifter ikke dekkes over folketrygden. Dersom utgiftene ikke faller inn under stønadsordningene til Husbanken, må brukeren dekke disse selv.

I noen av disse tilfellene kan det være mer hensiktsmessig å utbedre og tilpasse boligen framfor å låne ut og installere midlertidige hjelpemidler som trappeheis, løfteplattform og rampe fra folketrygden. Arbeids- og

velferdsetaten kan da, i stedet for å låne ut disse hjelpemidlene, utbetale et tilskudd til varig utbedring og tilrettelegging av boligen, som tilsvarer kostnadene for det aktuelle hjelpemiddelet.

Kommunene har i dag et overordnet ansvar for å fremskaffe tilrettelagt bolig, og å gi råd om tilrettelegging av boligen. Kommunene kan også gi tilskudd til tilpasning av boligen.

Jeg er kjent med at tilpasning av boligen kan være en krevende prosess for brukeren og hjelpeapparatet der man må manøvrere mellom ulike stønadsordninger som er hjemlet i ulike regelverk og forholde seg til og koordinere stønadsordningene som de ulike sektorene forvalter. Jeg ser at det kan være behov for å vurdere om dagens regelverk eller retningslinjer stiller urimelige krav til egeninnsats for brukere som er i en krevende situasjon og å identifisere hindre for å få til hensiktsmessig boligtilpasning.

Det har ved flere anledninger vært foreslått å samle samtlige tiltak for fysisk tilrettelegging av bolig i én og samme instans. Dette ble senest gjort i Hervik-utvalgets rapport En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling – for økt deltakelse og mestring, som ble levert 6. februar 2017.

I Prop. 1 S (2017-2018) for Arbeids- og sosialdepartementet ble utvalgets forslag omtalt. Det ble bl.a. vist til at det burde arbeides videre med sikte på å vurdere ev. ansvarsendringer for enkle og høyfrekvente hjelpemidler, tilrettelegging av bolig og velferdsteknologi. Under behandlingen av Prop. 1 S (2017-2018) fattet Stortinget følgende romertallsvedtak (vedtak nr. 318, 15. desember 2017):

“Stortinget ber regjeringen skrinlegge planene om å overføre ansvaret for hjelpemidler fra stat til kommune.”

Som følge av Stortingets vedtak ble videre utredning stanset, jf. Prop. 1 S (2018-2019). Videre oppfølging av tiltak knyttet til boligtilpasning vurderes nå i lys av dette.

SPØRSMÅL NR. 546

Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 7. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden sikre at NIPT og tidlig ultralyd bygges ut i offentlig regi over hele landet, og vil han sikre at alle private

og offentlige aktører registrerer forsterdiagnostiske variabler i et register som er åpent tilgjengelig for behandlende offentlige aktører, og for å sikre nasjonal evaluering, slik Helsedirektoratets utredning beskriver?

Svar:

Regjeringen skal følge opp Stortingets anmodningsvedtak i Innst. 296 L (2019-2020), og vil legge dette fram for Stortinget på egnet måte.

Regjeringspartiene og Fremskrittspartiet vil i budsjettinnstillingen støtte følgende verbalvedtak:

“Stortinget ber regjeringen innen 1.april få på plass en godkjenningssordning for private aktører som vil tilby NIPT, i tråd med føringene fra Stortingets flertall i Innst. 296 L (2019-2020)”.

Dette vil bli fulgt opp når Stortinget har fattet sitt vedtak.

Virksomheter som er godkjent etter bioteknologiloven plikter å gi skriftlig rapportering til departementet (delegert til Helsedirektoratet) om sin virksomhet. Dette vil også gjelde private og offentlige aktører som godkjennes for NIPT.

Regjeringspartiene og Fremskrittspartiet vil i budsjettinnstillingen også støtte følgende verbalvedtak:

“Stortinget ber regjeringen komme tilbake i revidert nasjonalbudsjett med forslag om at gravide kan tilbys NIPT-test også i offentlig regi i løpet av 2021, i tråd med føringene fra Stortingets flertall i Innst. 296 L (2019-2020)”.

Ifølge Helsedirektoratets utredning vil tidlig ultralyd til alle gravide i første trimester kreve omfattende kompetansehevende tiltak. Tidlig ultralyd til alle gravide gjennom den offentlige svangerskapsomsorgen vil derfor først være mulig å iverksette fra 2022. Jeg vil gi de regionale helseforetakene i oppdrag å starte opplæring og kompetansehevende tiltak slik at tilbudet kan være på plass i 2022.

I forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2021 vil regjeringen komme tilbake til nødvendige bevilgninger for å iverksette tidlig ultralyd og NIPT.

SPØRSMÅL NR. 547

Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 1. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Fylkeskommunene er nå i prosess med å skille utsteder- virksomheten ut fra bompengeselskapene, i henhold til vedtak i Meld. St. 25 (2014-2015) og Prop. 1 S Tillegg 2 (2015-2016).

Hvilke krav stilles til kjøpere av utstedervirksomheten, og er statsråden trygg på at personvernmessige hensyn er godt nok ivaretatt når utstedervirksomheten skal skilles ut?

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at det er bompengeselskapene som gjennom den overordnede bompengeavtalen som de har inngått med Samferdselsdepartementet, er pålagt å avhende sin utstedervirksomhet. En måte å gjøre dette på er å selge denne delen av virksomheten til andre. Ev. overskudd fra salget skal komme bilistene til gode gjennom raskere nedbetaling av lån.

Utstedervirksomhet tilknyttet AutoPASS Samvirke må være godkjent etter utstederforskriften. I tråd med utstederforskriften har Statens vegvesen fastsatt nærmere vilkår. En søker er ansvarlig for å fremlegge dokumentasjon på å oppfylle krav til godt omdømme, tilfredsstillende

økonomisk evne og tilfredsstillende kompetanse. På bakgrunn av dokumentasjonen fremlagt av søker vil Statens vegvesen vurdere hvorvidt disse kravene er oppfylt. Søker skal også fremlegge dokumentasjon på at teknisk utstyr og komponenter samsvarer med de angitte spesifikasjonene i AutoPASS Samvirke.

Når søker oppfylder kravene nevnt over, vil det tekniske utstyret testes for egnet bruk i AutoPASS Samvirke. Dette innebærer blant annet test av kommunikasjon mellom partenes IT-systemer, og mellom søkerens elektroniske brikker og operatørens vegkantutstyr, samt en såkalt ‘ende-til-ende’ testing. Når det gjelder personvern hensyn vil dette følge personopplysningslovens bestemmelser. Hver aktør har et selvstendig ansvar for overholdelse av lovens bestemmelser. Utveksling av personopplysninger mellom utsteder og operatører i AutoPASS Samvirke er regulert i en egen avtale som partene er pliktig til å inngå. Vilklårene for å kunne bli godkjent som utsteder i AutoPASS Samvirke er gjort kjent på nettstedet autopass.no.

SPØRSMÅL NR. 548**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 1. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hva det i praksis innebærer at Østfold Internasjonale Teater AS nå er flyttet til Kap. 320 post 75 i Statsbudsjettet for 2021?

BEGRUNNELSE:

I Statsbudsjettet for 2021 er Østfold Internasjonale Teater (ØIT) bevilget totalt kr 9.870.000. Dette er en økning på kr 1.150.000, og et positivt signal fra staten da det har vært et mål for Viken fylkeskommune og Fredrikstad kommune å øke den statlige andelen slik at den kommer opp på nivåer til andre regionteatre.

Tilskuddet til ØIT ligger imidlertid fortsatt langt bak disse. Økningen for 2021 består av kr 200.000 i prisregulering (2,3 %), 150.000 i korona midler og 800.000 i økt støtte til utvidelse av turnéområdet for kunst i offentlig rom (fra område Østfold til område Viken).

ØIT har de senere årene fått sin bevilgning fra kap. 323 post 78. I dialogen med departementet har Fredrikstad Kommune og fylkeskommunen samt teatret selv argumentert for at ØIT som et regionalt teater burde ligge under Post 71 - Region /landsdelsinstitusjoner, som et skritt på veien mot økt statlig bevilgning.

I budsjettet for 2021 er budsjettpostene endret: Post 70 -Nasjonale institusjoner, Post 71 - Region /landsdelsinstitusjoner og post 73 Region og distriktsopera er slått sammen til en ny Post 70 - Musikk og scenekunstinstitusjoner. ØIT er ikke lagt til denne posten.

I årets budsjett har regjeringen foreslått å avvikle de faste fordelingsnøkklene. ØIT mener allikevel det er for teateret med en plassering på post 70, da dette sender et viktig signal om teatrets kvalitet og betydning.

Det er knyttet usikkerhet til hva byttet av budsjettpost signaliserer og innebærer i praksis.

ØIT uttrykker bekymring for en betydelig svekking av institusjonens forutsigbarhet ved plassering under kapittel 320 post 75.

Svar:

Overføring av ansvaret for tilskuddsforvaltningen ble varslet i Kulturmeldingen, jf. Meld. St. 8 (2018–2019) Kulturens kraft. Kulturpolitikk for framtida og Innst. 258 S (2018–2019).

Kulturdepartementets forslag til statsbudsjett for 2021 er en oppfølging av dette.

Formålet med overføring av tiltak som er beskrevet i Kulturdepartementets budsjettforslag for 2021, herunder flytting av Østfold Internasjonale Teater AS til kap. 320 post 75, er å sikre størst mulig grad av likebehandling mellom tilskuddsmottakere og å utnytte de ressursene den administrative forvaltningen besitter bedre for å kunne utarbeide et godt beslutningsgrunnlag for de politiske beslutningene.

Tilskuddet til blant andre Østfold Internasjonale Teater AS skal forvaltes i den administrative linjen i Norsk kulturråd. Dette gir mulighet til å se institusjoner samt infrastruktur for det frie kunst- og kulturfeltet i sammenheng med det frie kunst- og kulturfeltets prosjektmidler i Kulturfondet. Dette vil være en styrke for kunst- og kulturlivet framover.

Endringene innebærer ikke en utvidelse av Norsk kulturråds mandat og forutsigbarheten i tilskuddsnivået for Østfold Internasjonale Teater vil være den samme som tidligere. Departementet har instruksjonsmyndighet overfor administrasjonen i Norsk kulturråd og det er fortsatt regjeringen som skal foreslå tilskuddsnivået for Østfold Internasjonale Teater AS overfor Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 549**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Nina Sandberg****Besvart 1. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hvordan skal kommunene klare å planlegge, når staten og dens representanter gir seg selv så god tid?

BEGRUNNELSE:

Norske kommuner legger i disse dager sine fireårige økonomiplaner og årsbudsjett for 2021. Årsbudsjettet skal vedtas med økonomisk balanse, og bygge på realistiske forventninger om utviklingen i inntekter og utgifter.

Kommunenes økonomistyring, det arbeidet som gjøres for å få oversikt over, planlegge og kontrollere ressursbruken i kommunen, avhenger av godt samspill med staten. Ikke minst er forutsigbarhet rundt inntekter fra staten svært viktig for kommunene.

Koronapandemien medfører økonomiske kostnader for kommunenes økonomi på mange områder.

Regjeringen har gjentatte ganger forsikret om at kommunene skal kompenseres for koronautgiftene.

10. november presenterte regjeringen nye økonomiske tiltak, blant annet mer penger til kommunene for «å forebygge redusert tjenestetilbud til sårbare grupper, i barnehage, i skole eller i eldreomsorg». På regjeringen, no samme dato ble det kunngjort at Fylkesmennene får ekstra skjønnsmidler til fordeling til merutgifter/mindreinntekter korona for 2020.

Nesodden kommune er, på grunn av stor usikkerhet rundt statlig kompensasjon, en av mange kommuner som har vanskeligheter for å saldere kvartalsrapporter og planlegge framover i tid. Grunnlaget for lokalt tjenestetilbud til barn, eldre og sårbare grupper er uvisst.

Fylkesmannen i Oslo og Viken har signalisert at de jobber med en fordeling av skjønnsmidler, og vil bruke november måned på det. Dette betyr at kommunene i regionen ikke vet hva de får av eventuelle midler før november er ute, det vil si svært tett opp til fristene for å få vedtatt et budsjett for kommunen før året 2020 er omme. Dette gjør planlegging og budsjettering krevende for kommunene.

Svar:

Regjeringen har fra første dag vært helt tydelige på at vi skal stille opp for kommunene. Kommunesektoren har hittil i 2020 fått mer enn 20 milliarder kroner i ekstra overføringer og økonomiske tiltak. Av dette er 17,7 milliarder begrunnet i koronapandemien. Basert på anslag som er utarbeidet av arbeidsgruppen som skal kartleg-

ge økonomiske konsekvenser av covid-19- situasjonen for kommunesektoren, har ekstrabevilgningene samlet sett kompensert sektoren for økte utgifter og reduserte inntekter som følge av pandemien i 2020. Regjeringen har gjort det mulig for kommunene å satse på gode barnehager, kunnskap i skolen og kvalitet i helse- og omsorgstjenestene.

Regjeringen har foreslått ekstra overføringer til kommunene i flere omganger. Dette har blitt gjort ut fra hvordan regjeringen løpende har vurdert situasjonen, og nettopp for å sikre at midlene kommer når behovet er der. Delrapporten fra arbeidsgruppen var et viktig grunnlag for tilleggsproposisjonen til statsbudsjettet for 2021, som regjeringen la frem 10. november 2020, og forslaget til nysalderingen av 2020-budsjettet, som regjeringen la frem 20. november 2020. Delrapporten fra arbeidsgruppen ble lagt fram 16. oktober 2020.

I kjølvannet av virusutbruddet var det viktigste å få midlene raskt ut. Samtidig er det store forskjeller mellom kommunene. Etter hvert som både vi og kommunene har fått mer oversikt over de økonomiske konsekvensene, retter vi, i samarbeid med fylkesmannsembetene, en større del av innsatsen mot de kommunene som har hatt de største ekstrautgiftene. Dette er naturlig nok et arbeid som tar noe mer tid enn om vi hadde fordelt midlene gjennom et rent innbyggertilskudd, men det er samtidig en metode som gjør at midlene treffer mer presist.

Planlegging og budsjettering vil nødvendigvis være noe mer krevende under en pandemi. Dette gjelder både for staten og kommunene. Vi har sett at smittesituasjonen kan endre seg fort, og vi vet ikke hvor lenge vi må leve med ekstraordinære tiltak for å begrense smitte. Utbruddet av koronaviruset vil i betydelig grad påvirke kommunenes og fylkeskommunenes inntekter og utgifter, men regjeringen vil også fremover stille opp for kommunene, slik vi har gjort gjennom flere runder frem til nå.

SPØRSMÅL NR. 550**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 1. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Hvordan vurderer statsråden situasjonen, slik det fremkommer i VGs reportasje om unges bruk av sterkere og farligere rusmidler under pandemien, og hvilke grep vil statsråden ta for å motvirke utenforskap og ensomhet barn og unge opplever under pandemien og på grunn av smitteverntiltakene?

BEGRUNNELSE:

VGs reportasje (23.11. 20) om bruken av farlige rusmidler blant ungdom bekymrer meg dypt. Skoleflinke og oppegående ungdommer ned i 13-14 års alderen har begynt å teste ut farlige rusmidler som kokain, amfetamin, MDMA, og LSD. Koronasituasjonen og smitteverntiltakene som er iverksatt har resultert i at antall bekymringssmeldinger har sunket kraftig. En annen alvorlig konsekvens av koronasituasjonen er at mange barn og unge kjenner på ensomhet, kjedsomhet, og utenforskap. Under slike omstendigheter kan veien til farlige og helseskadelige «fristelser» bli kortere.

Svar:

Jeg vil takke for et viktig spørsmål. Det er helt klart at denne pandemien har rammet landet vårt hardt og det er mange som opplever den tiden vi er inne i som svært vanskelig. Det er viktig å ikke glemme ungdommene. Mange ungdommer opplever nok at de mister viktige deler av ungdomstiden sin, som ikke kan tas igjen. Selv om noen ungdommer melder at de opplever mindre stress under pandemien, er det mange som savner å møte venner og å være sosiale, slik som før pandemien. Skolearbeidet og mer digital undervisning er mer krevende for de fleste. Mye tyder på at flere sliter med ensomhet og også psykiske plager. Pågangen til hjelpetelefonene har vært stabilt høy under pandemien.

Som barne- og familieminister har jeg helt siden mars vært opptatt av at barn og unge skal ta minst mulig av kostnaden for en pandemi som krever mye av oss. Det at pandemien gir dette utfallet for unge i Molde og andre byer, er bekymringsfullt.

For å få kunnskap om konsekvenser av smitteverntiltakene og pandemien for barn og unge, nedsatte jeg i april i år en koordineringsgruppe på direktoratsnivå som ser på tjenestene til barn og unge. Gruppen har fram til nå levert ni rapporter. Den viktigste anbefalingen fra gruppen etter nedstengningen av landet i mars, er at tjenestene til barn

og unge så langt som mulig og forsvarlig ut fra smittehensyn, må holdes åpne. De fleste skolene har god oversikt over sårbare elever og de har rutiner for å følge opp disse elevene. Når skolen stenger eller reduserer tiden elevene er fysisk til stede på skolen, klarer vi ikke på samme måte som tidligere å fange opp sårbare barn og unge. VG synliggjør akkurat dette i sin reportasje.

På bakgrunn av kunnskap fra rapportene har regjeringen flere ganger understreket viktigheten av at både statlige og kommunale tjenester strekker seg langt for å opprettholde tilbudene til barn og unge, selv om smittespredningen igjen har økt. Dette er viktig for at barn og ikke minst ungdom som trenger hjelp fra barnevernet, blir oppdaget. Forrige uke hadde statsministeren, helseministeren og jeg et digitalt møte om barn og unges psykiske helse for å få mer kunnskap om hvordan situasjonen vi har nå, treffer ungdom. Der ble det understreket viktigheten av å opprettholde tjenestene, fritidstilbud og holde sosiale arenaer åpne. Regjeringen har vært tydelig på at ved behov for midlertid stengning av tjenester på grunn av smitteutbrudd, må virksomhetene gjøre en risikouvurdering av konsekvenser for sårbare barn og unge, og iverksette kompenserende tiltak.

Vi har alle, hele tiden et ansvar for å melde fra om barn og unge som vi opplever ikke har det bra. Nå er dette viktigere enn noen gang. Artikkelen i VG viser at det i Molde spesielt var mødre som har vært gode til å fange opp og melde fra om en utvikling som er svært urovekkende. Jeg vil berømme disse mødrene. Jeg vil også berømme godt politiarbeid, for å finne fram til kjernen av denne økningen i bruk av rusmidler blant svært unge.

Spørsmålsstilleren viser til at det har vært en nedgang i bekymringsmeldinger. Dette var tilfellet i den første fasen av pandemien. Utover våren så vi at tallet på bekymringsmeldinger stabiliserte seg på normalt nivå. Det er ikke unaturlig at det er lokale svingninger i bekymringsmeldinger, men foreløpig har vi ikke fått indikasjoner på at dette har endret seg vesentlig etter sommeren.

Det legges ned en betydelig innsats i kommune-Norge for å ivareta barn og unge under pandemien. Vi må sammen gjøre det vi kan for å holde barnehager, skoler og tjenestene åpne så langt det er mulig og forsvarlig, selv i møte med økende smitte. I en hverdag som er helt snudd på hodet, er det svært viktig at barn og unge har et så normalt liv som mulig og at det finnes trygge voksne som er tilgjengelige også gjennom fysiske møter. Regjeringen har lovet å kompensere kommunenes koronautgifter. Det står vi ved.

I tillegg til å kompensere for kommunenes koronautgifter har vi fremmet flere tiltakspakker til sårbare barn og unge. I disse er det flere tiltak som retter seg mot ungdom, blant annet økte bevilgninger til hjelpetelefoner, økt bevilgning til LOS-ordningen for å hindre frafall i

videregående opplæring, økt bevilgning til nasjonal tilskuddsordning for å inkludere barn og unge og midler til tiltak for å ivareta studenter som nå sliter med psykiske helseutfordringer og ensomhet.

SPØRSMÅL NR. 551

Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 1. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sikre at Lillehammer Olympiske Anlegg (LOA) ikke går konkurs?

BEGRUNNELSE:

Anlegget på Lillehammer gjennomfører mange arrangementer gjennom et år. Flere av disse gir inntekter som sikrer at det også kan gjennomføres idrettsarrangementer slik anleggene opprinnelige er bygget for. På grunn av smittesituasjonen har det ikke vært mulig å gjennomføre.

Kulturministeren har selv besøkt anlegget i høst og oppfordret LOA til å søke de ordinære krisepakkene. De får verken ta del i de pakkene som sorterer under statsrådets ansvarsområde eller de som er tilgjengelig for næringslivet på grunn av organisasjonsformen, som ble fastsatt som en betingelse for tilskuddene fra staten da anleggene ble etablert før OL i 1994.

Svar:

Lillehammer bob- og akebane, som er en del av Lillehammer Olympiapark, mottar et årlig driftstilskudd over Kulturdepartementets budsjett. I 2020 mottar Lillehammer bob- og akebane 2,5 millioner kroner, og regjeringen har foreslått en bevilgning på 2,6 millioner kroner i 2021. Olympiaparken er heleid av Lillehammer kommune. Regjeringen har stilt opp med flere økonomiske tiltak for å hjelpe kommunene gjennom koronakrisen. Så langt har sektoren fått 17,7 milliarder kroner i ekstra overføringer. I forbindelse med koronatiltak fase 3 mottok kommunesektoren et tilskudd på 2,5 milliarder kroner til vedlikehold, rehabilitering og oppgradering av kommunal infrastruktur. Regjeringen har i Prop. 1 for 2021 fremmet forslag om vekst i kommunesektorens frie inntekter på 2 milliarder kroner. I tilleggnummeret til statsbudsjettet for 2021 foreslår regjeringen å bevilge 6,2 milliarder kroner mer til

kommunene i 2021, hvorav 1,5 milliarder kroner skal fordeles som skjønnsmidler.

Det er enighet mellom staten og KS om at kompensasjonen fra staten samsvarer godt med kommunesektorens merutgifter og mindreinntekter som følge av korona. Samtidig vet vi at mye er usikkert og at noen kommuner har hatt høyere utgifter enn andre. Derfor har regjeringen målrettet innsatsen mot kommunene med de største utfordringene gjennom fordeling av skjønnsmidler. Kompensasjonsordningen for frivillighets- og idrettssektoren er avgrenset til organisasjoner som driver frivillig virksomhet og som er registrert i Frivillighetsregisteret. I tillegg til foreninger og ideelle organisasjoner omfatter dette også en rekke stiftelser og aksjeselskap, men offentlig eide virksomheter og vanlig næringsvirksomhet holdes utenfor denne ordningen.

Det er vanskelig å si nøyaktig hvor store konsekvenser koronakrisen får for kommunene. Regjeringen har derfor etablert en arbeidsgruppe sammen med KS, som skal kartlegge de økonomiske konsekvensene av koronakrisen. Arbeidsgruppen skal jobbe frem til august 2021.

Kommunene bør også ha dialog med fylkesmannen om sine økonomiske utfordringer.

SPØRSMÅL NR. 552**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 30. november 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til å se på Mattilsynets regelverk slik at det blir mulig for dem som bor rett ved et eldre-senter som tilbyr varmmat, å hente slik mat og ta med seg hjem – eller hente for andre som også bor rett ved?

BEGRUNNELSE:

Trygdeleilighetene på Rømskog ligger få meter unna Eldresentret på stedet. Trygdeleilighetene og Eldresentret er nabobygg.

Det har i lang tid vært slik at de eldre som bor i leilighetene rett ved kan kjøpe middag fra Eldresentret, hvis de ønsker å spise hjemme. På samme måten har de kunnet ta med seg middag til de de bor sammen med.

Nå forteller Indre Akershus Blad at det er slutt på praksisen. Avisens skriver 23.11.20 at Aurskog-Høland kommune begrunner dette med at «Mattilsynet har krav til hvordan maten tilberedes og transporteres. Ifølge Mattilsynets krav skal maten holde en viss (høy) temperatur når brukeren mottar den. Tilbyder har ansvar for transporten, og vi har ikke et tilrettelagt transportopplegg fra kjøkkenet på Rømskog som kan sikre den foreskrevne temperaturen.»

Indre Akershus Blad melder at praktiske konsekvensen av dette er som følger for et eldre par som bor i trygdebolig på Rømskog. Kona forteller til lokalavisa:

«Her om dagen var ikke mannen min helt i form til å bli med opp på eldre-sentret for å spise middag. Jeg gikk dit som vanlig, men da jeg spurte om å få ta med middag tilbake til ham, fikk jeg nei. Dermed fikk han ingen middag den dagen. Det ble til at jeg smurte noen brødkiver til ham til kvelds. Jeg har hørt om flere eldre her som ikke får brakt middagen ned til seg hvis de ikke orker å spise oppe på hjemmet en dag. Dette synes vi er rart. Trygdeleilighetene vi bor i ligger jo få meter unna. [...] Men altså; hvis ikke vi kommer opp dit og spiser, så kommer det ingen mat ned til oss. Og vi skjønner ikke grunnen.»

Hvis regelverket er rett forstått av Aurskog-Høland kommune, og regelverket ikke på noen måte åpner for fornuftig fleksibilitet for de gamle på Rømskog, framstår hele saken dypt urimelig.

Svar:

Det er ingen bestemmelser i gjeldende regelverk om næringsmiddelhygiene som er til hinder for en slik praksis som omtales i spørsmålet. Etter at sluttforbrukeren har overtatt matvarene, er det ingen krav i lovgivningen som regulerer hvordan han eller hun disponerer matvarene.

Når det gjelder varmebehandling og varmhoding av mat og eventuell transport og servering av varm mat fra næringsmiddelvirksomheter, fastsetter næringsmiddelhygieneforskriften § 13 særskilte krav til varmebehandling og varmhoding:

“Næringsmidler som omsettes varme, skal gis en varmebehandling som er tilstrekkelig for å hindre mikrobiell vekst, og deretter holdes ved 60 °C eller høyere.

Med sikte på levering til sluttforbruker kan temperaturen ved transport og servering være lavere enn 60 °C, dersom dette ikke innebærer noen helse- og sikkerhetsrisiko.”

Den siste delen av bestemmelsen vil være aktuell dersom næringsmiddelvirksomheten selv, som en del av sine egne aktiviteter, transporterer eller serverer varm mat til sluttforbrukeren. Ut fra matvarens sammensetning, eventuell emballasje, transport- eller serveringsutstyr som benyttes og tidsrommet hvor temperaturen vil være lavere enn 60 °C, skal den ansvarlige for næringsmiddelvirksomheten foreta en vurdering for å sikre at matvaren er helsemessig trygg når den leveres eller serveres til sluttforbrukeren.

Gode måltider er en av hverdagens viktigste begivenheter for mange eldre, og mat fra eldre-sentre betyr mye for mange. Jeg håper informasjonen gitt ovenfor er oppklarende om gjeldende regelverk.

SPØRSMÅL NR. 553**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 30. november 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Meiner statsråden at folkehøgskulane har strenge nok krav til HMS og rutinar for å sikre eit forsvarleg læringssmiljø?

GRUNNGJEVING:

I brev til kunnskapsministeren av 9. januar i år, stiller foreldra til Jan Arne Kløvjan Ringstad fleire spørsmål om krav til folkehøgskulane sine sikkerhetsrutinar overfor elevane. Sonen deira opplevde å bli varig ufør etter ei hoppulykke på folkehøgskule i 2015. Dei har enno ikkje motatt svar på brevet.

Fleire folkehøgskular har linjer som enten baserer seg på, eller har element av, ekstremспорт og liknande utfordrande aktivitetar som elevane ikkje vil vere vande med frå dagleglivet. Desse aktivitetane kan ha stort skadepotensial, og det er vanleg med obligatorisk deltaking.

Spørsmålet er dermed om dagens reglar i folkehøgskoleloven § 5a andre ledd og forskrift om miljøretta helsevern § 7 er tilstrekkeleg til å sikre at undervisninga skjer under forsvarlege forhold der risikoen for at elevane skal bli påført skade blir redusert så langt som mogleg.

Svar:

Folkehøgskolelova § 5a om læringsmiljø trådde i kraft 1. januar 2005. Her blir folkehøgskolane pålagt eit ansvar for at læringsmiljøet i skolen skal vere fullt forsvarleg ut frå ei samla vurdering av omsynet til elevane si helse, sikkerheit og velferd. Det heiter vidare i lovføresegna at skolen – “så

langt det er mulig og rimelig” – skal sørge for “at virksomheten er planlagt slik at skader og ulykker forebygges”. Etter tredje ledd i same lovføresegn har Arbeidstilsynet tilsyn med at desse krava blir overhalde av folkehøgskolane.

Eg synest det er veldig trist å høyre om den ulykka som hende i 2015, og kva for tragiske følgjer den har fått for den som blei ramma. Ulykka har i ettertid blitt grundig vurdert og mellom anna vore innom tre ulike rettsinstansar. Den blei avvist til handsaming i Høgsterett, men endeleg avgjort i lagmannsretten. I dommen frå lagmannsretten blei det konkludert med at ulykka måtte reknast som eit hendeleg uhell. Skolen blei ikkje halden ansvarleg for ulykka.

Eg merker meg at ulykka hende på ei linje på folkehøgskolen som inneheld element av ekstremспорт og liknande utfordrande aktivitetar. Dette er aktivitetar som kan ha eit stort skadepotensial. Det blir sagt i spørsmålet at dette fører elevane opp i situasjonar som dei ikkje er vande med frå dagleglivet. Eg må likevel understreke at det er frivillig å gå på folkehøgskole og der velje ei linje som har element av risiko ved seg. Etter mitt syn er det ikkje mogleg ved hjelp av regelverk fullt ut å verja seg mot ulykker som – dessverre – av og til kan få tragiske utfall. Skulle ein verja seg hundre prosent mot dette, måtte ein heilt forby linjer som har element av slik risiko i seg. Dette er nett linjer som er attraktive for ein del elevar som søker seg til folkehøgskolar.

Det er slik eg ser det, ikkje noko som viser at regelverket for å førebyggje ulykker ved folkehøgskolar er mangelfullt.

SPØRSMÅL NR. 554**Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 30. november 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Når kan Stortinget forvente å få seg førelagt regjeringa sitt forslag til yrkesskadereform, kva nye element vil denne innehalde, og vil ein samtidig føreslå konkrete forslag for

betre yrkesskade- og ulykkesforsikringsordningar for skuleelevar, folkehøgskuleelevar og studentar?

GRUNNGJEVING:

Arbeidet med ny lov om arbeidsskedeforsikring har pågått lenge. Det første utvalet blei sett ned av Stoltenberg I-regjeringa i 2001. Sidan då har det vore fleire utgreiingar og omfattande høyringsrunder. Stoltenberg II-regjeringa fremja forslag til lov om arbeidsskedeforsikring i Prop. 193 L (2012-2013).

Proposisjonen utgjorde første del av ei større planlagt reform av yrkesskadeområdet, der samanslåing av særreglane om yrkesskader i folketrygdlova og yrkesskedeforsikringa utgjorde første skritt. Dette skulle sikre retten til full erstatning gjennom éi ordning.

Proposisjonen vart trekt tilbake av Solberg-regjeringa, jf. Meld. St. 6 (2013-2014). Saka har vore etterlyst frå Arbeidarpartiet ei rekkje gongar.

I Prop. 193 L (2012-2013) varslar departementet at det vil foreta ein gjennomgang av yrkesskade- og ulykkesforsikringsordningane for skuleelevar og studentar, og kome tilbake til Stortinget med eit konkret forslag. Dette arbeidet ser ut til å ha blitt skrinlagt etter regjeringsskiftet i 2013.

Svar:

Det er to ordningar som til saman sikrar arbeidstakarar rett til full erstatning ved yrkesskadar og yrkessjukdomar: Særreglane til folketrygdlova ved yrkesskadar og yrkessjukdomar som er administrert av Arbeids- og velferdsetaten og ei lovpålagd yrkesskedeforsikring som er administrert av forsikringsselskapet til arbeidsgivaren. Arbeidstakarar og arbeidsgivarar må dermed holde seg til to ulike sett med lovreglar og administrative system. Skuleelevar og studentar er i dag omfatta av yrkesskadeordninga i folketrygda. I tillegg pliktar kommunar og fylkeskommunar å sørje for ulykkesforsikring for elevane etter lovreglar i utdanningslova og friskolelova. Kunnskapsdepartementet har ansvar for denne ordninga. Skuleelevar og studentar er ikkje omfatta av yrkesskedeforsikringa.

Som ei oppfølging av NOU 2004: 3 Arbeidsskedeforsikring, har departementet arbeidt med eit forslag om å slå saman dei to ordningane lovmessig og organisatorisk. Dette skulle sikre retten til full erstatning gjennom éi ordning. I Prop. 193 L (2012–2013) la regjeringa Stoltenberg II fram forslag til ei ny lov om arbeidsskedeforsikring. Forslaget hadde nokre lovreglar om rett til erstatning, og ei skisse til vidare arbeid og ein omtale av korleis området er tenkt organisert.

Proposisjonen blei fremja i statsråd 20. september 2013 og formelt lagt fram for det nye Stortinget. I Meld. St. 6 (2013–2014) blei Stortinget varsla om at regjeringa Solberg trakk proposisjonen frå behandling i Stortinget.

Reformarbeidet blei seinare omtalt i Prop. 1 S (2015–2016) s. 137–138, der det blant anna heiter:

“Regjeringen har merket seg det omfattende arbeidet som over år er nedlagt i denne saken uten at man har kommet frem til en omforent framtidig løsning, og at dagens yrkesskadeordninger, tross visse svakheter, fungerer etter hensikten og formålet med ordningene.”

I Representantforslag 53 S (2018–2019) om forbettringar i regelverket for yrkesskadeerstatning, frå Hadia Tajik, Jonas Gahr Støre, Leif Audun Sande, Lise Christoffersen og Arild Grande, heiter det i punkt 6:

“Stortinget ber regjeringen snarest fremme sak til Stortinget med forslag til en ny samlet lov om arbeidsskade.”

I samband med handsaminga av representantforslaget i Arbeids- og sosialkomiteen, uttalte fleirtalet mellom anna jf. Innst. S 186 (2018–2019):

“Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at det ikke har lyktes partene i arbeidslivet å komme til enighet om en ordning som kan avløse gjeldende system for yrkesskedeforsikring, til tross for omfattende og grundig arbeid over lang tid.

Flertallet viser til at det har vært arbeidet med en yrkesskadereform i over femten år. Et offentlig utvalg har lagt frem forslag til en grunnleggende omlegging av gjeldende system, i tillegg til at departementet gjennom årene har utredet mulige alternativer. Til tross for bred enighet om at dagens ordninger inneholder flere svakheter, har det ikke lyktes partene å komme frem til enighet om virkemidlene som eventuelt kunne løst disse. Flertallet viser videre til at denne uenigheten kom tydelig frem i høringen 31. januar 2019 i denne saken, og at ingen av høringsdeltakerne ga noen omforent støtte til de konkrete forslagene i saken. Samtlige deltakere på høringen hadde også egne forslag til justeringer eller alternative forslagstekster.”

Komiteen trefte 5. mars 2019 vedtak med innstilling om at representantforslaget ikkje blei vedteke, og Stortinget trefte vedtak 26. mars 2019 i samsvar med innstillinga.

I om lag 15 år er det arbeidt med ei yrkesskadereform. Eit offentleg utval har lagt fram forslag til ei grunnleggjande omlegging av gjeldande yrkesskadeordning. I tillegg har departementet gjennom åra vurdert mogelege alternativ, og saka har vore på brei høyring i tre omgangar.

Videre konstaterer eg at det til tross for eit svært omfattande og grundig arbeid, ikkje har lukast partane i arbeidslivet å kome til semje om ei løysing som kan avløse gjeldande system på ein god og formålstenleg måte.

Eg har merkt meg det omfattande arbeidet i denne saka, utan at ein har funne fram til ei framtidig løysing partane i arbeidslivet kan godta, og at dagens yrkesskadeordning, som ikkje er feilfri, fungerer etter meininga med den. Når eg meiner at yrkesskadeordninga fungerer etter meininga, er det med bakgrunn i at dei som har ein yrkesskade får full erstatning innanfor rammene av den ordninga vi har i dag. Eg meiner òg at yrkesskadeordninga for skuleelevar og studentar fungerer etter meininga. Eg viser samstundes til at partane i arbeidslivet, som ordninga er til for, ikkje har teke noko initiativ overfor departementet

for å få starta opp igjen arbeidet med å samle gjeldande regelverk i ei ny lov.

SPØRSMÅL NR. 555

Innlevert 24. november 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 1. desember 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor mye må eiendomsskatten øke for å a) utgjøre en like stor andel av økonomien som gjennomsnittet i OECD og b) utgjøre en like stor andel av økonomien som gjennomsnittet i OECD gitt at formuesskatten i Norge fjernes?

BEGRUNNELSE:

I svar på skriftlig spørsmål nummer 1060 fra AP går det fram at kapitalbeskatningen i land i OECD utgjør 5,7 pst av økonomien. Dette er høyere enn Norges andel på 3,4 pst, noe som hovedsakelig skyldes høy skatt på eiendom i OECD-land. Høyre vil fjerne formuesskatten og argumenterer med at utenlandske eiere ikke betaler den, men ser da bort fra at utenlandske eiere betaler andre former for skatt på kapital, slik som eiendomsskatt. Dersom en slik logikk skal følges til punkt og prikke må det øvrige skattesystemet i Norge tilpasses utlandet, slik at utenlandske eiere og norske betaler like mye eiendomsskatt.

Svar:

Regjeringen vil legge til rette for privat eierskap og investeringer i norsk næringsvirksomhet og arbeidsplasser. Norske og utenlandske eiere beskattes forskjellig avhengig av det enkelte lands innretning av skattesystemet når det gjelder eiendom, formue, utbytte, selskapsoverskudd, gevinster mv. I motsetning til de fleste land, har Norge formuesskatt, og lavere formuesskatt vil redusere den samlede skattebelastningen for norske eiere.

OECD oppgir at eiendomsskatt i Norge utgjorde 1,2 pst. av samlet proveny i 2018 (16,0 mrd. kroner). Dette inkluderer arealavgiften på kontinentalsokkelen, som utgjorde 1,8 mrd. kroner. I OECD-landene utgjorde provenyet fra eiendomsskatt i 2018 om lag 3,1 pst. av samlet proveny til det enkelte medlemslandet, i gjennomsnitt. Den norske eiendomsskatten må dermed økes med om lag 1,9 pst. av samlet proveny (om lag 26 mrd. kroner) for å komme på nivå med OECD-gjennomsnittet i 2018.

OECDs statistikk som viser «taxes on property», omfatter i hovedsak formuesskatt, eiendomsskatt, dokumentavgift og andre kapitaltransaksjonsavgifter, arveavgift og skatt på gaver. Dette er skatter på kapitalbeholdning, og omfatter ikke skatt på kapitalinntekt, f.eks. utbytte. De oppgitte tallene i begrunnelsen for spørsmålet tar utgangspunkt i OECDs definisjon av «taxes on property».

Departementet tolker spørsmål b) dit hen at representanten ønsker å få et anslag på hvor mye den norske eiendomsskatten må øke for at samlet «skatt på kapital», definert som «taxes on property», i Norge skal komme på samme nivå som gjennomsnittet for OECD-landene, gitt at formuesskatten fjernes. Samlet «skatt på kapital» i Norge utgjorde i henhold til OECDs definisjonen om lag 3,3 pst. av samlet proveny i 2018. Av dette utgjorde proveny fra formuesskatten om lag 1,5 prosentenheter. I OECD-landene utgjorde i 2018 samlet «skatt på kapital» om lag 5,5 pst. av samlet proveny til det enkelte medlemslandet, i gjennomsnitt. Hvis formuesskatten i Norge fjernes, må eiendomsskatten dermed økes med 3,7 pst. av samlet proveny (om lag 51 mrd. kroner) for at samlet «skatt på kapital» i Norge skal komme om lag på nivå med OECD-gjennomsnittet i 2018.

SPØRSMÅL NR. 556**Innlevert 24. november 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 1. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Er statsråden enig med Kystverket sitt forslag om å sentralisere oljevernberedskapen?

GRUNNGJEVING:

NRK Vestland har 23. november ei sak der dei formidler at Kystverket sentraliserer beredskapskontoret for oljevern fra Bergen, Ålesund og Kabelvåg til Horten. Dette svekker sjølv sagt det lokale beredskapsarbeidet og miljøet for beredskap.

Det skulle vera unødvendig å minne om betydningen kysten har og ein treng ikkje gå mange dager tilbake før ein opplevde nestenulykke igjen på kysten. Å ha ein lokal beredskap er viktig og det framstår som ikkje bra for kysten at nøkkelpersonell blir flytta til Horten.

Å ha fagfolk fra Kystverket i regionen blir trekt fram av Brannvesenet i Bergen som viktig.

Kystverket sitt forslag til sentralisering framstår som dårlig for kysten. Derfor er det viktig å finne ut om statsråden er enig i dette og om saka blir løfta politisk eller ikkje.

Svar:

Det er viktig for regjeringa å syte for ein god statleg beredskap mot akutt forureining i heile landet.

Kystverket varetek den statlege beredskapen mot akutt forureining og skal sikre beredskap mot større tilfelle av akutt forureining som ikkje er dekkja av kommunal eller privat beredskap. Den enkelte kommune varetek den lokale beredskapen og alle landets kommunar deltek i interkommunale utval mot akutt forureining (IUA). Desse utvala skal støtte og hjelpe kommunane i handtering av hendingar med akutt forureining som overstig den enkelte kommunes kapasitet og beredskap. Ei av Kystverkets viktigaste oppgåver som forureiningsmyndigheit er å syte for at privat, kommunal og statleg beredskap samordnast i eit nasjonalt beredskapssystem. Samordning mellom stat, IUA og kommune styrast av Kystverket i Horten.

Det er særskilt viktig å sjå til at Kystverket er ein kostnadseffektiv etat med robuste fagmiljø - også på området for beredskap. Kystverket går frå å vere inndelt i regionar, til å bli funksjonsorganisert frå 1. januar 2021. Eg meiner det vil vere positivt og effektivt at relaterte fagfelt plasserast inn under same verksemdsområde. Kystverket er ein relativt liten organisasjon, og etablering av fleire einingar

og nivå vil dermed vere meir kostnadsdrivande enn for større organisasjonar.

Som ein del av arbeidet med å skape robuste fagmiljø på beredskapsområdet vil 6 beredskapsstillingar flyttast til Horten; 2 frå Bergen, 2 frå Ålesund og 2 frå Kabelvåg. Personell i desse stillingane har oppgåver knytt til kursverksemd, øvingar og vedlikehald av beredskapsmateriell. Desse oppgåvene vil vidareførast av dei same tilsette, sjølv om dei nå får arbeidsstad i Horten. Det er viktig å presisere at flyttinga ikkje vil påverke Kystverkets beredskapsvaktlag eller 1. linjeberedskap ved akutte forureiningshendingar. Slik vil vi vere like godt rusta som nå dersom det skjer skipsulykker eller nesten-ulykker langs kysten.

Eg støttar Kystverkets vurdering av at ei samling i Horten vil gjere det enklare å følge opp beredskapsarbeidet og leggje til rette for klarere styringslinjer. I dialogen eg har hatt med Kystverket om omorganiseringa har vi ein felles forståing av at geografisk flytting av stillingar skal gjennomførast over tid og med smidigheit. Eg legg til grunn at det også gjeld dei aktuelle beredskapsstillingane.

Eg vil framheve verdien av at beredskapsressursar er lokalisert lokalt. Dette vil framleis bli ivaretatt i ny organisering. Det blir ikkje endringar i lokalitetane til Kystverkets depot med beredskapsutstyr. Vidare vil dei interkommunale utvala mot akutt forureining fortsett gjere ein svært viktig jobb lokalt og i nær og god dialog med Kystverkets beredskapsavdeling i Horten.

SPØRSMÅL NR. 557**Innlevert 24. november 2020 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 2. desember 2020 av utviklingsminister Dag-Inge Ulstein****Spørsmål:**

Hvor mye av norsk helsebistand har gått til, eller er planlagt brukt til, å bekjempe psykiske lidelser i 2019, i 2020 (foreløpige tall) og i 2021 (plantall)?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen la i november 2019 fram en egen utviklingsstrategi for bekjemping av ikke-smittsomme sykdommer. Ikke-smittsomme sykdommer som hjerte- og karsykdommer, kreft, luftveissykdommer, diabetes og psykiske lidelser står for 70 prosent av dødsfallene i verden. På verdensbasis er psykiske lidelser den vanligste dødsårsaker for mennesker under 44 år. Utviklingsministeren uttalte i en egen tale 29. oktober at «psykiske lidelser må bli en del av utviklingsagendaen». I budsjettforslaget for 2021 er det imidlertid uklart hvilke bevilgninger som er satt av til dette formålet og hvordan utviklingen har vært de siste årene.

Svar:

I november 2019 ble Norge det første landet i verden som la fram en egen strategi for bekjempelse av ikke-smittsomme sykdommer i utviklingspolitikken. Med dette tok vi Norges lederskap innen global helse ytterligere et skritt videre.

Psykisk helse er en sentral del av dette. Covid-19-pandemien har gjort arbeidet med både psykiske helseutfordringer og andre ikke-smittsomme sykdommer, som luftveisplager, enda viktigere. I tillegg til det normative arbeidet og innsatsen for å få andre aktører med på laget, har regjeringen satt av 1,2 milliarder kroner for perioden 2020-2024 til et bistandsprogram for bekjempelse av ikke-smittsomme sykdommer. Psykisk helse er et av de prioriterte områdene.

Innsatsen innen psykisk helse fordeles gjennom to hovedkanaler: multilateralt gjennom Verdens helseorganisasjon (WHO) og bilateralt gjennom de frivillige organisasjonene som lenge har vært våre fremste støttespillere i utviklingspolitikken. I tillegg bevilges betydelige midler til psykisk helse i form av Norges humanitære støtte.

Støtten som går gjennom sivilsamfunnet omfatter både langsiktige utviklingsprogrammer og humanitær innsats. Et av våre utdanningsprogrammer i humanitære kriser, Education Cannot Wait, har aktiviteter som vektlegger psykisk helse. Skolegang er avgjørende for barn og

unge som er berørt eller traumatisert av en krise. Skolen bidrar til mental støtte og en opplevelse av håp, normalitet, stabilitet og trygghet. I arbeidet vårt med psykisk helse, har vi også innledet et konstruktivt samarbeid med Oslo Met, Senter for krisepsykologi og Nettverket for global mental helse.

Norad er i gang med å vurdere hvordan man kan få best mulig tallmessig oversikt over innsatsen på feltet. Bistandsstatistikken har egne sektorkoder, hvor avtaler med psykisk helse som hovedformål skal registreres under kategorien ikke-smittsomme sykdommer. Siden mye av arbeidet med psykisk helse gjøres under andre sektorkoder, vil ikke alt fanges opp i denne oversikten. Derfor er det i utgangspunktet en betydelig underrapportering av midler som går til aktiviteter for psykisk helse som er integrert i andre tiltak.

Dette gjelder særlig helseprogramstøtten gjennom det sivile samfunnet og midlene som går

til psykisk helsehjelp som andel av den humanitære støtten, en form for støtte som antas å ha økt under pandemien. Eksempler på dette er Røde Kors-bevegelsens innsats for kvinner og barn som utsettes for vold, og Plans arbeid med å skaffe elever i Sahel-området fjernundervisning.

Multilateralt ble det i 2019 bevilget 12 millioner kroner til ikke-smittsomme sykdommer gjennom WHO. Det ble bevilget 197 millioner kroner til Education Cannot Wait. Totalt siden oppstarten av fondet er nesten 3,5 millioner barn og unge nådd med utdanningstiltak. 102.000 barn og vel 17.000 utdanningspersonale mottok psykososial støtte og opplæring i 2019. Education Cannot Wait støttet prosjekter som har henvist 17.257 barn videre for beskyttelse og helsetilbud innen psykisk helse.

Når det gjelder sivilsamfunnet, er psykisk helse målrettet eller integrert i løpende avtaler med blant andre Digni, Atlas-alliansen, Norges Røde Kors, Kirkens Nødhjelp, Forut, KFUK/KFUM, Redd Barna og Plan Norge. Flere av organisasjonene jobber med å fremme psykisk helse innenfor bestemte tematiske områder som kjønnsbasert vold og tilknyttet bestemte målgrupper som personer med funksjonsnedsettelse.

Innsatsen for styrking av rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne i Afrika sør for Sahara styrkes med nye nærmere 700 millioner kroner over perioden 2019-2022, og mange av prosjektene omfatter psykisk helse. Dette gjelder blant annet prosjekter i regi av Humanity and Inclusion (tidligere Handicap International) og Atlas-alliansen og deres partnere innenfor konsortiet

Together for Inclusion, som har psykisk helse som et tverrgående tema.

Noen av organisasjonene er bedt om å bruke indikatorer for psykisk helse og integrere dette i målformuleringer der det er relevant, slik at rapporteringen vil styrkes på dette området.

I 2020 er det øremerket 140 millioner kroner til den multilaterale innsatsen mot ikke-smittsomme sykdommer. 20 millioner kroner vil gå direkte til WHO's spesialinitiativ for psykisk helse. For Education Cannot Wait planlegges i utgangspunktet en tildeling på 140 millioner kroner.

Noe av den humanitære pandemiresponsen på 131,5 millioner kroner er også gått til psykisk helse, både gjennom den globale humanitære planen GHRP og rammeavtalen med Den internasjonale Røde Kors-komiteen (ICRC).

Helseprogrammer der psykisk helse er en integrert komponent, og som støttes gjennom frivillige organisasjoner, er anslått til 120,8 millioner kroner i 2020. Proqrambudsjettene er ikke brutt ned på de enkelte tematiske områdene for helse, og det er derfor ikke mulig å

anslå eksakte tall for andelen av dette som går til tiltak innen psykisk helse.

For 2021 er den øremerkede støtten gjennom WHO til psykisk helse planlagt på samme nivå som i 2020. Det er en intensjon om å øke tildelingen gjennom sivilt samfunn til psykisk helse, mens 120 millioner kroner planlegges bevilget til Education Cannot Wait. I tillegg kommer midlene til psykisk helseinnsats gjennom den humanitære innsatsen.

Pandemibekjempelsen har tvunget oss til å gjøre tøffe budsjettmessige prioriteringer, og mange langsiktige utviklingsprosjekter er utsatt på grunn av smittesituasjonen i våre samarbeidsland. Men pandemien har gjort innsatsen for psykisk helse enda viktigere. Derfor gir vi den fortsatt høy prioritet.

Den betydelige satsingen på 1,2 milliarder kroner på ikke-smittsomme sykdommer de kommende fire årene, vil ha et hovedfokus på risikofaktorer som alkohol, tobakk, luftforurensing og usunn mat, og på å bygge opp helsetjenester som forebygger og tar mental helse og hele den ikke-smittsomme sykdomsproblematikken på alvor.

SPØRSMÅL NR. 558

Innlevert 24. november 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 3. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan og hva har regjeringen beregnet de psykiske omkostningene hos befolkningen til å være ved nedstengningene og restriksjonene i forbindelse med COVID-19?

Svar:

Covid-19 er en stor belastning for mange i befolkningen vår – både fysisk og psykisk. Mange av tiltakene vi har vært nødt til å iverksette har ført til mer ensomhet og dårligere livskvalitet. I media kan vi lese om personer som uavhengig av alder og sivil status opplever ensomhet og utrygghet. Hverdagen er utfordrende for de fleste. De psykiske utfordringene kan være store.

Heldigvis publiseres det nå stadig flere studier som tar for seg psykisk helse, ensomhet og livskvalitet. Ved Folkehelseinstituttet ble det gjennomført en undersøkelse i to fylker i juni som i hovedsak ikke viste mer ensomhet eller mer psykiske plager. Nå skal de gjenta undersøkelsen i

de samme to fylkene, og også ytterligere to fylker – inkludert Oslo for perioden 18. november til 3. desember. Undersøkelsen fokuserer på livskvalitet, psykisk helse, og atferd/forholdsregler for å unngå smitte.

Det er nettopp mer kunnskap vi trenger for å få et bedre bilde av hvordan nedstenging og restriksjoner påvirker befolkningens psykiske helse. Vi trenger mer kunnskap om både smitteverneeffekten og om negative konsekvenser av tiltakene, og balansen mellom dem. Nasjonalt kunnskapsprogram for covid-19 skal særlig skaffe kunnskap om viruset, om epidemien, effekt og etterlevelse av tiltakene, men også om hvilke konsekvenser tiltakene har. Både Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet jobber systematisk med å få bedre oversikt over negative konsekvenser at tiltak, og legge det til grunn ved anbefaling av tiltak.

Smitteverntiltakenes omfang må stå i forhold til trusselen, både i styrke og omfang. Tiltakene skal være tilstrekkelige, men ikke mer begrensende overfor befolkningen eller virksomheter eller mer langvarige enn

nødvendig. Dette er en krevende balansegang, og det er vanskelig å treffe presist. Derfor er det viktig å få mer kunnskap om hvordan tiltakene treffer både befolkningen generelt, men kanskje særlig sårbare grupper som funksjonshemmede, mennesker med psykiske lidelser, rusmisbrukere, eldre, barn og ungdom.

Vi kan ikke bare vente til vi får mer kunnskap. Derfor har Helse- og omsorgsdepartementet gitt Helsedirektora-

et og Folkehelseinstituttet i oppdrag å utarbeide gode råd og anbefalinger til hele befolkningen om hvordan man best ivaretar egen psykisk helse og livskvalitet i denne tiden. De har også fått i oppdrag å utarbeide en kommunikasjons- og informasjonsstrategi som retter seg både mot hele befolkningen og mot sårbare grupper. Dette vil kunne bidra til å minimere framtidige negative konsekvenser som følge av smittevernstiltakene.

SPØRSMÅL NR. 559

Innlevert 24. november 2020 av stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl

Besvart 2. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Mener statsråden det er forsvarlig å legge opp til å «ha et hardt og jevnt snø- og isdekke med maksimum to-tre cm løs snø» gjennom vinteren langs riksveg 3 i Østerdalen, eller vil samferdselsministeren instruere statens vegvesen i å reklassifisere Riksveg 3 fra Rena til Ulsberg til vinterdriftsklasse B så fort som mulig?

BEGRUNNELSE:

Riksveg 3 gjennom Østerdalen er korteste veg mellom Oslo og Trondheim og den foretrukne strekningen for tungtransport mellom de to byene. Strekningen er også så godt som aldri stengt grunnet værforhold, og tjener derfor som omkjøringsveg for E6 over Dovrefjell flere ganger hver vinter. Trafikktelling har vist at det daglig kjører mellom 350 og 400 vogntog på strekningen mellom Rena og Ulsberg, og i de periodene hvor E6 over Dovrefjell er stengt, øker dette tallet betydelig.

Fram til 1. september 2020 var strekningen mellom Rena og Ulsberg på riksveg 3 derfor kategorisert som vinterdriftsklasse B. Det innebærer at det som hovedregel skal være bar vei også gjennom vinteren. I fjor kom det derimot varsel om at vegen skulle nedklassifiseres og i dag er den klassifisert som vinterdriftsklasse C. Det betyr at den kommende vinteren vil strekningen på rv. 3 gå fra å ha hovedsakelig bar vei til at man aksepterer «et hardt og jevnt snø- og isdekke med maksimum to-tre cm løs snø» i kalde perioder. En slik endring samsvarer dårlig med opplevelsen både norsk lastebilforbund, ambulansepersonell og vanlig personilsjåfører har av vegstrekningen som utrygg på vinterstid.

Riksveg 3 gjennom Østerdalen er tungt trafikkert av vogntog med dårlige dekk og utenlandske sjåfører.

Sjåfører som ofte mangler den nødvendige erfaringen med vinterføre før de gir seg i kast med den ulykkesutsatte strekningen. Leder for norsk lastebileierforbund Innlandet, Arild Olsbakk, har ved flere anledninger uttalt at de nye standardene utgjør en risiko for økt antall ulykker i Østerdalen. Det er bekymringsverdig at SVV velger å ikke høre på de som har utført brøytingen på vegen og isteden ser for seg å spare penger på å redusere standarden og øke risikoen for ulykker på en så tungt trafikkert vei.

Så langt har årets høst vært mild, men i forrige uke kom det første snøfallet i Nord-Østerdal. Allerede i løpet av den første dagen med skikkelig vinterføre etter omklassifiseringen var det en frontkollisjon mellom et vogntog og en personbil på riksveg 3 ved Alvdal. Hver vinter omkommer det personer på strekningen, og lokalbefolkningen frykter nå at årets vinter kan bli enda verre enn vanlig.

Svar:

Godt vintervedlikehold er et viktig tiltak for å bedre trafikksikkerhet samt hindre ulykker. Driftsklasse C er den vanligste driftsklassen for riksvegnettet. E6 gjennom Gudbrandsdalen har blant annet denne driftsklassen.

Statens vegvesen har denne høsten endret driftsklasse for rv. 3 fra B til C. Statens vegvesen har informert meg om at denne beslutningen ikke reduserer trafikksikkerheten på denne vegen. Kravene til framkommelighet og trafikksikkerhet er den samme for begge klassene. Minimumskravet for friksjon, dvs. hvor glatt veien kan være er den samme for begge driftsklassene. Ved å gå over til driftsklasse C vil vegen altså ikke bli glattere, men det vil bli noe flere dager med snødekt vinterveg på rv. 3.

Dersom veibanen blir glattere enn minimumskravet, så bruker Vegvesenet i hovedsak enten salt eller grus for å

oppnå friksjonskravet og sikre godt veigrep. Av hensyn til miljøet er det krav om å redusere bruken av salt på vegnettet. Statens vegvesen har i denne forbindelse informert meg om at den endrede driftsklasse for rv. 3 er gjort for å redusere bruken av salt i perioder med temperatur under minus 6 grader. Er det kaldere, og det er behov for å bedre friksjonen, vil grus bli benyttet.

Ved å endre driftsklasse endres også maksimal syklus-tid, dvs. tiden mellom hver gang det må gjennomføres tiltak som f.eks. brøyting eller strøing. Kravet for brøyting for driftsklasse C er en halvtime lenger enn for driftsklasse B (endres fra 2 til 2,5 time). For strøing er kravet en time lenger (endres fra 2 til 3 timer). Statens vegvesen har vurdert at en slik endring av syklus-tid ikke vil ha en merkbar effekt for brukerne.

Statens vegvesen har informert meg om at de er godt kjent med at det har vært utfordringer med føreforhold-

ene på rv. 3 i starten av vinteren. Det er en ny driftsentreprenør som drifter riksvegnettet i dette området. Driftsentreprenøren har hatt noen problemer i oppstartsfasen, men dette er ikke uvanlig i en oppstartsfasen. Statens vegvesen har informert meg om at det ikke er noe som tyder på at det er valgt driftsklasse som er årsaken til utfordringene som har vært og Statens vegvesen vil fortsette å ha en tett oppfølging med driftsentreprenøren. Når det kommer til frontkollisjonen som representanten viser til i sin begrunnelse, så har Statens vegvesen informert meg om at det ikke er kjent om ulykken kan relateres til kjøreforholdene på det aktuelle tidspunktet. Dersom det skulle vise seg at valgt driftsklasse ikke er hensiktsmessig, så vil Statens vegvesen vurdere å endre bruksklasse eller syklus-tid.

SPØRSMÅL NR. 560

Innlevert 24. november 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 2. desember 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Stortinget har bevilget 200 millioner til å kompensere næringsliv som rammes av lokale smittevernrestriksjoner. Regjeringen har meldt at behovet for denne ordningen har "falt bort" fordi en generell kompensasjonsordning er planlagt fra etter nyttår.

I lys av den siste tidens utvikling i f.eks. serveringsbransjen, mener statsråden fremdeles at behovet for ordningen har falt bort, eller kan vi forvente at de bevilgede midlene snarest lyses ut og gjøres tilgjengelig for bedrifter i krise?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har i behandlingen av prop. 142 bevilget 200 mill. kroner til en lokal kompensasjonsordning for næringslivet i kommuner som opplever økt smitte lokalt med påfølgende lokale smitteverntiltak. Situasjonen er nå svært alvorlig for bl.a. serveringsbransjen i Oslo, hvor de fleste bedriftene har stengt ned. Ifølge E24 er det nå 152 serveringsbedrifter i Oslo som har gått til permitteringer eller masseoppsigelser etter at nye og strengere smittevernregler ble annonsert tidligere denne måneden.

Regjeringen har i spørsmål nr. 410 til statsbudsjettet varslet at ordningen skal fjernes fordi "behovet har falt

bort" fordi det er foreslått en generell kompensasjonsordning i statsbudsjettet for 2021. Samtidig blir situasjonen nå vanskeligere dag for dag for mange bedrifter i de hardest rammede områdene. Selv om den foreslåtte generelle kompensasjonsordningen kompenserer kostnader tilbake til september, er kompensasjonen er for liten og kommer dessuten altfor sent for mange.

Ved å yte lokal kompensasjon som et tillegg til den nasjonale ordningen, kunne bedriftene som er aller hardest rammet kan få ekstra støtte og dessuten ville det kunne skje raskere, siden midlene allerede er bevilget over 2020-budsjettet.

Svar:

Bakgrunnen for den tidligere foreslåtte lokale kompensasjonsordningen var at enkelte kommuner i løpet av høsten kunne oppleve særskilt høy smitteoppblomstring, og at det dermed ville være behov for å innføre omfattende smitteverntiltak på kommunalt nivå. Det var ventet å få negative konsekvenser for lokalt næringsliv, som på daværende tidspunkt ikke var planlagt kompensert for dette på annen måte, gjennom andre støtteordninger.

Med utviklingen i antall smittetilfeller utover høsten, ble det behov for omfattende nasjonale tiltak. Regjerin-

gen besluttet derfor at den generelle kompensasjonsordningen skulle utvides til å omfatte alle bedrifter, ikke bare reiselivsbedrifter slik det var opprinnelig tenkt, og gjelde fra 1. september. Denne ordningen skiller ikke på om omsetningsfallet skyldes nasjonale eller lokale smitteverntiltak, og dekker derfor også bedrifter som kunne vært omfattet av en lokal ordning. Kompensasjon til bedrifter med stort omsetningsfall vil derfor håndteres direkte gjennom en nasjonal ordning i regi av Brønnøysundregistrene, fremfor gjennom kommunene.

Det kan virke som om Oscarsborgoperaen nå straffes både fordi de solgte mye billetter i 2019 og fordi de mottar en lav andel offentlig støtte. Samtidig leverer de operaopplevelser og vil rammes like hardt av smittevernstiltakene som de øvrige distriktsoperaene, men uten å motta kompensasjon for dette. Dette virker som en svært urimelig forskjellsbehandling av sammenlignbare aktører som kan få store konsekvenser for en av våre viktigste kulturaktører i regionen.

SPØRSMÅL NR. 561

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag

Besvart 30. november 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å få til en harmonisering av støtteordningene slik at OscarsborgOperaen får lik behandling som de andre distriktsoperaene?

BEGRUNNELSE:

OscarsborgOperaen har befestet seg som den største enkeltstående scenekunstaktøren i Follo. Siden 2010 har de mottatt driftstilskudd via kap. 322, post 73. De er organisert som en ideell stiftelse som bruker få av sine midler til administrasjon og flest til produksjon. Grunnet værforhold opplever de store variasjoner i sesongene og har derfor sårbar økonomi og ingen stor økonomisk buffer å lene seg på. De er derfor helt avhengige av den forutsigbarheten driftstilskuddet gir.

I forslaget til statsbudsjettet for 2021 har KUD foreslått å øke bevilgningen til distriktsoperaene ettersom smittevernbegrensningene naturlig vil påvirke sesongen. Regjeringen foreslår derimot kun å kompensere de institusjoner som får mer enn 60 pst. av sine inntekter fra offentlig tilskudd, der økningen er fordelt forholdsmessig ut fra hva institusjonene hadde av billettinntekter og inntekter i 2019.

Oscarsborgoperaen er den distriktsoperaen som i dag mottar laveste andel offentlig støtte. I 2019 hadde de stor suksess med sin AIDA-produksjon, som solgte hele 11.530 billetter. Grunnet høye billettinntekter i 2019 og lav andel offentlig støtte utgjør den offentlige andelen av deres inntekter mindre enn 60 %. Dermed får de ikke ta del i den økningen som foreslås i statsbudsjett 2021.

I Prop. 127 S (2019–2020) ble OscarsborgOperaen oppfordret til å søke om kompensasjon for bortfall av billettinntekter i 2020 fra kompensasjonsordningen for avlyste arrangement, som forvaltes av Kulturrådet. De har søkt og fått avslag på søknaden.

Det kan virke som om Oscarsborgoperaen nå straffes både fordi de solgte mye billetter i 2019 og fordi de mottar en lav andel offentlig støtte. Samtidig leverer de operaopplevelser og vil rammes like hardt av smittevernstiltakene som de øvrige distriktsoperaene, men uten å motta kompensasjon for dette. Dette virker som en svært urimelig forskjellsbehandling av sammenlignbare aktører som kan få store konsekvenser for en av våre viktigste kulturaktører i regionen.

Svar:

Det framgår av Prop. 127 S (2019–2020) at OscarsborgOperaen kan søke kompensasjon for bortfall av billettinntekter under den generelle arrangementsordningen som gjelder for kultursektoren. På bakgrunn av dialog med ESA har Kulturdepartementet imidlertid kommet til at aktører registrert i Frivillighetsregisteret ikke kan velge å søke kompensasjonsordningen for kultursektoren, da de allerede er ivaretatt av kompensasjonsordningen for frivillighet og idrett. I Prop. 51 S (2020–2021) om endringer i statsbudsjettet 2020 under Kulturdepartementet opplyste jeg derfor Stortinget om at aktører som er registrert i Frivillighetsregisteret henvises til kompensasjonsordningen for frivillighet og idrett.

OscarsborgOperaen søkte på bakgrunn av Prop. 127 S (2019–2020) ordningen for kultursektoren, men har fått avslag fra Kulturrådet på søknaden fordi de var registrert i Frivillighetsregisteret. OscarsborgOperaen har klaget på avslaget, og Kulturrådet har oversendt klagesaken til Kulturdepartementet. Saken skal behandles av klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer. Jeg kan ikke uttale meg om den konkrete saken mens klagen er under behandling.

På generelt grunnlag vil jeg vise til at aktører som er registrert i Frivillighetsregisteret, slik som OscarsborgOperaen, er velkomne til å søke ordningene til Lotteri- og

stiftelsestilsynet for arrangementer som skulle ha funnet

sted i perioden 1. mai – 31. august 2020. Søknadsfristen er 15. januar.

SPØRSMÅL NR. 562

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 2. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

På bakgrunn av tilbakemeldingene som ventes i løpet av kort tid fra Bane Nor, når kan det forventes en konkret plan for finansiering og fremdrift for å åpne for godstrafikk på Østre linje?

BEGRUNNELSE:

Industribedrifter i Østfold har gitt tydelig uttrykk for at det bør åpnes opp for å kjøre godstog på Østre linje i Østfold. Dette for å redusere kostnader, og sikre fleksibilitet i transportløsningene i perioder der vestre linje er stengt.

Ved behandling av Dokument 8:122 S (2018–2019) (Innst. 357 S for 2018–2019) stilte en samlet transportkomite seg bak følgende merknad:

«Komiteen mener at det trengs flere tiltak for å flytte mer gods fra vei til bane. Komiteen viser til at bl.a. Borregaard i Sarpsborg og Norske Skog Saugbrugsforeningen i Halden peker på Østfoldbanens østre linje som viktig for å redusere transportkostnadene, og som et viktig supplement til Østfoldbanens vestre linje.»

Den 4. november uttalte statsråden følgende i Stortinget:

«På den bakgrunn bad Jernbanedirektoratet i fjor haust Bane NOR om å greie ut Østfoldbanen si austre linje for avgrensede godstrafikk. Utgreiinga, som blei ferdig i juni i år, er delt inn i tre trinn, basert på aktuelle infrastrukturtiltak: trinn 1: strengt nødvendige tiltak, trinn 2: ytterlegare tilrettelegging, trinn 3: ordinær godstrafikk.

Utgreiinga omfattar ikkje ei utarbeiding av eit kostnadsoverslag, og derfor er det ikkje drøfta eller tatt stilling til finansiering, framdrift og overordna prioriteringar mot andre prosjekt og tiltak. Bane NOR jobbar no vidare med desse spørsmåla, med tanke på å gi Jernbanedirektoratet ei tilbakemelding i slutten av november. Direktoratet vil da forhåpentlegvis veta meir om kva som skal til for å få godstrafikk på austre linje på kort sikt.»

Svar:

Det har ikke blitt kjørt rutegående godstrafikk på Østre linje siden tidlig på 2000-tallet. Banen ble senere trafikert av godstog i perioder hvor Vestre linje var stengt, frem til ombyggingen til det nye signalanlegget ERTMS ble igangsatt i 2014. Det har ikke vært godstrafikk på Østre linje etter at banen ble erfaringsstrekning for ERTMS i 2015. Alle gods- og persontog som skal trafikkere Østre linje må ha ombordutrusting for ERTMS.

Jernbanedirektoratet og Bane NOR har i lengre tid hatt møter og dialog med treforedlingsindustrien i det tidligere Østfold-fylke om utfordringene de har med jernbanetransport til Sarpsborg og Halden i lange perioder – spesielt i sommermånedene. Som Stortingsrepresentanten nevner i sitt spørsmål, ba Jernbanedirektoratet på denne bakgrunn Bane NOR i fjor høst om å utrede Østfoldbanens Østre linje for begrenset godstrafikk. I utredningen fra juni i år pekes det på tiltak i tre trinn, hvorav det første trinnet omfatter strengt nødvendige tiltak for å kunne kjøre godstog i avvik på kort sikt. Dette omfatter i all hovedsak tiltak innenfor drift, fornyelse og vedlikehold, hvorav Bane NOR allerede har pågående prosesser for enkelte av tiltakene. I tillegg må togene ha ombordutrustning for ERTMS, noe godstogoperatørene har planer for.

Med utgangspunkt i de strengt nødvendige tiltak som er identifisert for å kunne kjøre godstog i avvikssituasjoner, må det utarbeides en risikoanalyse i tilknytning til drift og styring av godstrafikk på strekningen. Dette skyldes bl.a. at det ikke er kjørt godstog på Østre linje etter at den ble utstyrt med ERTMS. Bane NOR jobber nå med denne risikoanalysen, som forventes ferdigstilt og oversendt Statens jernbanetilsyn våren 2021.

Som følge av økt persontrafikk på Vestre linje vil det på lengre sikt være nødvendig med framføring av godstrafikk i rute over Østre linje, i første omgang deler av døgnet. Dette krever økt kapasitet, først mellom Ski og Mysen i form av nye eller forlengede kryssingsspor, og at kontaktledningsanlegget fornyes. Etablering av Østre lin-

jes avgrensning mellom Ski og Kråkstad er også en forutsetning for rutemessig godstrafikk over Østre linje.

Dersom det skal legges til rette for rutemessig godstrafikk på Østre linje, må Jernbanedirektoratet først in-

ngå formelle avtaler med Bane NOR om videre utredning og planlegging av dette.

SPØRSMÅL NR. 563

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 2. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil statsråden gjøre en ny vurdering av kompensasjonsordningen for arrangører og underleverandører i kultursektoren, og sørge for at lovpålagte ordensvaktjenester større konserter og festivaler er avhengige av som underleverandører, også kan omfattes av kompensasjonsordningen?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen ved kulturministeren lanserte i sommer en kompensasjonsordning for arrangører og underleverandører i kultursektoren, slik at disse skulle få en rimelig dekning av økonomisk tap og merutgifter som følge av utsettelse, hel eller delvis avlysning av arrangementer i kultursektoren. Med ordningen er målsetningen av sektoren skal være i stand til å gi et godt tilbud når restriksjonene ved forsamling kan lettes.

En vesentlig forutsetning for å kunne avvikle større kulturarrangementer som konserter og festivaler, er et lovpålagt sikkerhetsopplegg og vakthold om arrangementet. Sann sett er dette å regne som en like sentral underleverandør for arrangørene som dem som leverer lys og lyd. Likevel er vaktelskaper ikke omfattet kompensasjonsordningen for arrangører og underleverandører i kultursektoren.

Begrunnelsen Kulturdepartementets administrasjon har oppgitt i møte med bransjeforeningen for sikkerhet og beredskap i NHO Service og Handel er at kriteriet for å søke om støtte er at en må ha et kulturpolitisk formål. I dette tilfellet gir en slik begrensning ingen mening, da arrangementene som skal gis støtte aldri vil kunne gå av stabelen uten at godkjente vektere utfører det lovpålagte vaktholdet. Dersom slike selskaper skal kunne tilby den spesialiserte kompetansen bransjen har bygget opp over år for å ivareta sikkerhet rundt arrangementer, må en sørge for at disse også får støtte under kompensasjonsord-

ning for arrangører og underleverandører i kultursektoren.

Svar:

Kompensasjonsordningen for kultursektoren har siden den ble etablert vært rettet mot arrangører som i hovedsak formidler eller gjør kunst og kultur tilgjengelig for allmennheten. Fra og med mai er ordningen utvidet til å gjelde underleverandører, men avgrenset til aktører innenfor lys, lyd, bilde og rigg, artister, management, booking og filmdistributører som leverer tjenester eller innhold til et kulturarrangement, og aktører som leier ut lokaler der det skal gjennomføres et kulturarrangement. Avgrensningen av ordningen er begrunnet med at disse aktørene i stor grad har sin virksomhet i kultursektoren, som er svært hardt rammet av Covid-19-pandemien.

Ordensvaktjenester er viktige for kultursektoren, men har ikke i hovedsak sin virksomhet innenfor kultur.

Jeg viser til at det også er etablert en stimuleringsordning for kultursektoren, som har som formål å bidra til at kulturarrangementer blir gjennomført og at hele verdikjeden stimuleres. Ordningen innebærer at arrangører som mottar støtte skal honorere sine underleverandører, herunder leverandører av vakt- og sikkerhetstjenester. Ordningen gjelder i første omgang fra og med oktober til og med desember 2020, men er i Kulturdepartementets budsjettproposisjon for 2021 foreslått videreført i første halvår 2021.

Jeg viser videre til at regjeringen i november la frem forslag til nye støtteordninger som skal motvirke de økonomiske konsekvensene av koronapandemien på næringslivet. Et av de viktigste forslagene er den nye kompensasjonsordningen for bedrifter med stort omsetningsfall, som tilbyr å dekke en andel av de berørte bedriftenes faste utgifter. Denne ordningen gjelder for de aller fleste bransjer, inkludert underleverandører til kultursektoren. Ordningen gjelder fra september og ut februar 2021. Målet er

å bidra til at flere ellers lønnsomme bedrifter klarer seg

gjennom denne vanskelige perioden, og at flere arbeidsplasser opprettholdes, både i og utenfor kultursektoren.

SPØRSMÅL NR. 564

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 2. desember 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Fra Stortingets talerstol sier statsråd Odd Emil Ingebrigtsen at Riksrevisjonen «ikke har avdekket noe lovbrudd i fiskeriforvaltningen.»

Kan jeg be om at statsråden påviser hvor det i rapporten står at Riksrevisjonen; 1) har hatt til formål å avdekke lovbrudd og, 2) at forvaltningen ikke har gjort seg skyldig i lovbrudd?

BEGRUNNELSE:

Plenumsdebatten om Riksrevisjonens undersøkelse av kvotesystemet i kyst- og havfisket, Dokument 3:6 (2019–2020), Stortinget torsdag 19. november 2020.

Svar:

Riksrevisjonen har gjennomført en undersøkelse av kvotesystemet i perioden 2004–2018. Undersøkelsen tar utgangspunkt blant annet i havressursloven med tilhørende

forskrifter og deltakerloven med tilhørende forskrifter, jf. rapportens kap. 1.2, og foretar deretter en grundig gjennomgang av utviklingen i kvotesystemet i undersøkelsesperioden og omtaler en lang rekke ulike vedtak. Dersom forvaltningen skulle ha begått relevante lovbrudd i perioden, er det rimelig å anta at Riksrevisjonen ville kunne ha avdekket dette i sin undersøkelse, og jeg legger til grunn at de i tilfelle hadde informert om lovbruddet. Jeg har derfor gitt uttrykk for at jeg er glad for at Riksrevisjonen ikke har avdekket noen lovbrudd i fiskeriforvaltningen.

Min uttalelse må ses i sammenheng med den debatten som har foregått rundt Riksrevisjonens undersøkelse, og hvor man etter min mening kan få inntrykk av at noe ulovlig skulle ha skjedd. Jeg tenker også på den relativt harde ordbruken fra opposisjonen, til tross for at flere av opposisjonspartiene har hatt regjeringsmakten i mesteparten av undersøkelsesperioden.

Jeg er ikke kjent med at Riksrevisjonen har formulert seg slik som representanten Adelsten Iversen spør om.

SPØRSMÅL NR. 565

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 1. desember 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor mye må selskapsskatten øke i prosentpoeng for å dekke opp for provenytapet ved fjerning av formuesskatten og hvordan vil det slå ut på norsk næringslivs konkurransekraft og grad av overskuddsflytting fra multinasjonale selskap?

BEGRUNNELSE:

I debatten om Bø i Vesterålens nedjusterte kommunale del av formuesskatten har motstandere av formuesskatten foreslått å øke selskapsskatten. Selskaper med morselskaper i utlandet kan flytte overskudd til lavskatteland som Irland eller Cayman Island, mens selskap som ute-

lukkende har sin virksomhet i Norge ikke har den samme muligheten til å unngå skatteregningen.

Svar:

Dersom formuesskatten avvikles vil det gi et påløpt provenytap i 2021 for staten og kommunal sektor på om lag 14,8 mrd. kroner, sammenlignet med regjeringens forslag til skatteopplegg for 2021. Det anslås videre at påløpt proveny fra selskapsskatten vil øke med om lag 14,8 mrd. kroner påløpt i 2021 dersom skattesatsen på alminnelig inntekt økes fra 22 til 26 pst. for selskap. Det er forutsatt at skattenivået holdes uendret for petroleum- og kraftproduksjon og for personer. Finansskatt på overskudd utgjør differansen mellom skatt på alminnelig inntekt beregnet med skattesatsen for finansskattepliktige skattytere, og skatt på alminnelig inntekt beregnet med ordinær sats. Det er forutsatt at dagens differanse på 3 prosentenheter opprettholdes, slik at finansskattepliktige selskap betaler skatt på alminnelig inntekt på 29 pst.

Som en del av den brede enigheten på Stortinget om skattereform, har selskapsskatten etter forslag fra regjeringen blitt redusert til 23 pst. i 2018. En ble også enige om å vurdere ytterligere reduksjoner i lys av utviklingen internasjonalt og spesielt i våre naboland. Satsen ble re-

duisert ytterligere til 22 pst. i 2019 etter forslag fra regjeringen. Med dette har Norge en selskapsskattesats som er litt under gjennomsnittet for OECD-landene og noe høyere enn gjennomsnittet for våre nordiske naboland.

Skattesatsen på 28 pst. i 2013 var vesentlig høyere enn i de nærmeste landene rundt oss, og høyere enn gjennomsnittet i OECD. Høyere skattesats i Norge gjorde det mindre attraktivt for utenlandske selskap å investere i Norge, og mer aktuelt for norske selskap å flytte produksjonen til andre land.

En lavere selskapsskattesats gjør det også mindre lønnsomt for multinasjonale konsern å drive skattetilpasning ved å flytte overskudd fra Norge til land med lavere skattenivå. Størrelsen på de positive virkningene av å redusere selskapsskatten er usikre, men det er gjort en rekke forsøk på å tallfeste effektene gjennom empiriske studier og modellberegninger, se Skatteutvalget (NOU 2014: 13) pkt. 13.4 og Meld. St. 4 (2015–2016) pkt. 14.3.1.

Å øke selskapsskattesatsen vil gi de samme virkningene med motsatt fortegn, med reduserte investeringer, økt overskuddsflytting og sterkere favorisering av gjeld fremfor egenkapital. Derfor har regjeringen prioritert å redusere selskapsskatten betydelig siden 2013, og vi vil videreføre selskapsskattesatsen på 22 prosent.

SPØRSMÅL NR. 566

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 4. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan kan det ha seg, ni måneder etter en nedstenging av Norge, at vi enda ikke har fått på plass enkle digitale løsninger for melding av smitte og smittesporing?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten har avdekket at myndighetene ikke aner hvor tre av fire som ble smittet i uke 46, fikk smitten fra. Årsaken er dårlige datasystemer og tungvinte, manuelle rutiner. Det fører til at nasjonale helsemyndigheter og regjeringen mangler viktige data når de skal ta beslutninger som berører oss alle. I hovedstaden er antallet tilfeller med ukjent smittested bare 18 prosent, viser Oslos ukereport for samme periode.

Svar:

Jeg er, som representanten, opptatt av at det kommer på plass gode løsninger slik at informasjon om smitte deles mer effektivt og som gjør smitteoppsporingen enklere. Vi har ikke stått stille de siste ni månedene.

Da pandemien traff oss manglet vi en nasjonal laboratoriedatabase, lokale smittesporingsløsninger i kommunene, innsynsløsning for befolkningen og helsepersonell i prøvesvar, og statistikkjeneste for kommunelegene knyttet til smitteutbredelse i egen kommune. Nå er situasjonen helt annerledes.

Nesten alle kommuner har nå tatt i bruk digitale verktøy for smittesporing. Digitale smittesporingsverktøy gjør det lettere å få oversikt over lokale utbrudd og gjør smitteoppsporingsarbeidet til kommunene sikrere, enklere og mer effektivt. Det blir enklere å samarbeide om

smittesporing, og å følge opp de som er smittet og de som er i karantene. I tillegg gir det Folkehelseinstituttet en bedre nasjonal oversikt. Når smittestopp-applikasjonen tas i bruk i desember vil den bli et supplement til kommunenes arbeid, og bidra til raskere varsling av mulig smittede personer. I april 2020 etablerte Folkehelseinstituttet “sykdomspulsen til kommunehelsetjenesten” som gir kommunelegene oversikt over trender for luftveisinfeksjoner, mage-tarm-infeksjoner og koronavirus-konsultasjoner i kommunen.

Mange kommuner bruker digitale løsninger slik at innbyggerne selv kan bestille koronatest og flere er i ferd med å ta slike løsninger i bruk. Stavanger, Sola, Randaberg, Rælingen, Ålesund, Bodø og Nes har tatt i bruk timebestillingsløsningen på den nasjonale helseportalen helsenorge.no, mens andre har dette tilbudet via andre løsninger.

Nasjonale e-helseløsninger har fått ny funksjonalitet slik at innbyggere og helsepersonell raskt skal få tilgang til koronarelaterte prøvesvar via helsenorge.no og kjernejournal. Ifølge tall fra Norsk Helsenett SF benytter helsepersonell kjernejournal for å se prøvesvar 2-300 ganger i døgnet, og det var 4,3 millioner oppslag fra innbyggerne i september. Det jobbes også med løsninger for å gjøre prøvesvar lettere tilgjengelig for kommunene. Ved å bygge videre på de nasjonale e-helseløsningene vi har etablert, kunne vi raskt gjøre dette mulig.

Men, som representanten viser til, er det fortsatt tungvinte, manuelle rutiner på enkelte områder. Folkehelseinstituttet arbeider med å forenkle rapportering til Meldingssystem for smittsomme sykdommer (MSIS). Folkehelseinstituttet etablerte i mai 2020 en webløsning for innrapportering av klinikermelding til MSIS ¹(fotnote). Dette ble gjort for at Folkehelseinstituttet så raskt som mulig skulle få viktig informasjon om positive svar. Løsningen er tungvint for helsepersonell fordi den krever dobbeltregistrering og papirutiner. Folkehelseinstituttet er derfor i gang med å utvikle et teknisk grensesnitt (API) som skal bidra til å forbedre den elektroniske informasjonsflyten mellom MSIS og lokale fag- og journalsystemer. Instituttet opplyser at dette grensesnittet skal ferdigstilles i desember. Folkehelseinstituttet har startet dialog med aktørene og leverandørene som skal bruke løsningene utvikle støtte for dette i systemene lokalt.

Koronapandemien har på mange områder tydeliggjort betydningen av digitalisering og behovet for bedre systemer både lokalt og nasjonalt. Særlig kommer dette til syne i kommuner som har hatt et stort smittetrykk. Det er behov for teknologiske løsninger som gir helsepersonell enkel og sikker tilgang til pasient- og brukeropplysninger, og innbyggere tilgang til enkle og sikre digitale tjenester. Det er også behov for å gjøre data enklere tilgjengelig for

kvalitetsforbedring, helseovervåkning, styring og forskning.

Selv om flere digitale løsninger er på plass og mye har skjedd i løpet av pandemien, er det fortsatt behov for nye løsninger som kan erstatte ressurs- og tidkrevende manuelt arbeid for kommunene. Direktoratet for e-helse, Helse- direktoratet og Folkehelseinstituttet samarbeider derfor med kommuner og sykehus for å finne gode alternativer og prioritere hvilke tiltak som skal gjennomføres.

Det er krevende å etablere digitale løsninger med effektiv informasjonsflyt på tvers av ulike systemer og aktører. IKT-landskapet i sektoren er fragmentert og mange har utdaterte løsninger som krever oppdatering før ny funksjonalitet kan tas i bruk. For eksempel ville bedre journalsystemer i kommunene og bedre samhandlingsløsninger forenklet arbeidet og gitt en raskere innføring. Dette er større endringer som det tar tid å få på plass. Regjeringen har i budsjettet for 2021 foreslått en satsing på arbeidet med felles kommunal journal og helhetlig samhandling. Dette er et viktig arbeid som kan bidra til bedre informasjonsflyt og mer effektiv håndtering av fremtidige kriser.

1 <https://www.fhi.no/nyheter/2020/mulighet-for-elektronisk-innmelding-av-smittsomme-sykdommer/>

SPØRSMÅL NR. 567**Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 2. desember 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

En undersøkelse fra Norwegian Research Centre (Norce) viser at 70 pst. av plasten i mange norske lakseelver kommer fra rundballplast fra landbruket. Forskerne har kartlagt plastbiter, i 43 elver på Vestlandet og fant 3 ganger så mye rundballplast som alle de andre plastkategoriene de så på til sammen. Slik plastforurensing er svært skadelig for natur og dyreliv langs elvene våre. I tillegg kan plasten utgjøre en helserisiko hvis den havner i maten vår.

Hvordan vil regjeringen stanse forsøpling fra rundballeplast?

Svar:

Det er uheldig at det gjøres funn av landbruksplast i elvene og i naturen for øvrig. Status er at ca. 85 prosent av landbruksplasten som brukes samles inn og gjenvinnes, men så lenge det gjenfinnes rester i naturen må andelen bli enda høyere. Kretsløpet for landbruksplast som samles inn til gjenvinning er et godt eksempel på en sirkulærøkonomi som fungerer. Det meste av plasten omdannes til produksjon av bæreposer, avfallssekker og andre produkter.

Som øvrige næringsdrivende er det også hver enkelt gårdbruker som har ansvar for å sørge for at plast, og annet avfall i produksjonen ikke kommer på avveie. Det er

viktig for næringens omdømme og miljøavtrykk. Jeg kan opplyse om at næringen er opptatt av at plast skal lagres forsvarlig og at det mange steder i landet er tatt initiativ til organisert innsamling av landbruksplast. Det er viktig for å få opp returandelen at ordningene er enkle og tilgjengelige. Det finnes ca. 200 leveringssteder for landbruksplast spredt over hele landet. Dette er innsamlere som har inngått avtale med Grønt Punkt Norge. Mange av innsamlerne har inngått avtaler med bønder om å hente plast mot betaling. Sist ute er Felleskjøpet som har startet et prosjekt for å etablere en innsamlingsordning. Målet er at i stedet for at hver bonde selv må levere sin plast på en avfallsstasjon som har avtale med Grønt Punkt, så skal Felleskjøpet samle inn denne plasten når de likevel er på gårdene for å levere eksempelvis gjødsel.

Gjennom KSL, Kvalitetssystem i landbruket, settes det også rammer for avfallshåndteringen i landbruket som bønder skal forholde seg til.

Under transport og annen håndtering av rundballer er det viktig at bøndene blir flinkere til å unngå avriving av folie og å samle inn småflak før vind og vær tar det med seg. Jeg vil oppfordre alle gårdbrukere til å ha kontroll på sin landbruksplast helt til den er levert til godkjent gjenbruksstasjon.

SPØRSMÅL NR. 568**Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland****Besvart 3. desember 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Kan klima- og miljøministeren bekrefte at Norge vil gjøre sitt ytterste for å utnytte det handlingsrommet som ligger i EØS og retningslinjene, slik at ordningen med CO₂-kompensasjon reflekterer den særegne energisituasjonen i Norge, og vil regjeringen sørge for at de virksomhetene det nå er uklart rundt vil komme inn i ordningen?

BEGRUNNELSE:

Det gis i dag kompensasjon til bedrifter som har indirekte karbonkostnader gjennom påslag i kraftprisen og således er utsatt for risiko for karbonlekkasje. Kompensasjonen beregnes ut fra CO₂-intensitet og at virksomhetene møter global konkurranse fra bedrifter i land som ikke har likeverdige klimaforpliktelser og -kostnader. Det som skal kompenseres er karbonkostnader som følger produksjon

av fossile brensler og som veltes over i kraftprisen. Dette bestemmes av den såkalte overveltningfaktoren.

På grunnlag av reviderte retningslinjer i EØS skal denne ordningen videreføres. Det kan nå virke som tre norske industribedrifter ikke vil omfattes av ordningen (Yara, Ineos/Inovyn og Borregaard), på tross av at de enkeltvis oppfyller de objektive kravene om CO₂- og handel-sintensitet. Dette er urimelig da det både rammer vannkraftbasert industri i en krevende konkurransesituasjon og undergraver arbeidet med det grønne skiftet og våre klimaambisjoner. Kvotehandelsdirektivet i EØS oppfordrer til bruk av CO₂-kompensasjon for å motvirke karbonlekkasje.

En ny ordning for indirekte kompensasjon skal være på plass f.o.m. 1 januar 2021, og det er viktig å sikre rask fremdrift for å gi industrien tilstrekkelig forutsigbarhet.

Svar:

CO₂-kompensasjonsordninga er og har vore ein prioritert sak for regjeringa. Vi meiner det er viktig å unngå at industrien legg sine investeringar utanfor Europa som følgje av økte straumkostnadar som skuldast EUs kvotesystem.

Industrien har ei viktig rolle i utviklinga av berekraftige produkt og løysingar som er naudsynte for det grønne skiftet både i Noreg, i EU og i eit internasjonalt perspektiv. Vi har difor arbeida aktivt opp mot Europakommisjonen og EFTAs overvåkningsorgan (ESA) for å ivareta norske interesser.

Vi har vore spesielt opptekne av at den såkalla karbonfaktoren blir satt på rett grunnlag og at den tek omsyn til at vårt kraftsystem er dominert av vasskraft og har ein rekkje nettkoplingar til andre land.

Vi har også vore spesielt opptekne av at retningslinjene behandlar verksemder med lik risiko for karbonlekkasje likt. Regjeringa har i den samanheng særleg peika på at norske produsentar av nikkel, mineralgjødsele, plast og avanserte biokjemikaliar bør kunne inkluderast i ordninga for CO₂-kompensasjon.

Desse poenga har blitt fremma i norsk høyringsinnspel av 13. mars 2020, bilaterale samtaler med Kommisjonen og ESA på embetsnivå og i politisk møte mellom visepresident og konkurransekommisær Margrethe Vestager, næringsminister Iselin Nybø og meg sjølv. I etterkant av møtet bekrefta Vestager at EUs retningslinjer vil gjere det klart at Kommisjonen ikkje vil føregripe den spesielle situasjonen Noreg er i med tanke på vasskrafta, og at dette vil vere opp til ESA å vurdere.

EUs retningslinjer for perioden 2021-2030 blei offentleggjort 21. september 2020. I fotnote 11 i EUs retningslinjer er ESA på grunn av den norske vasskrafta gitt eit handlingsrom overfor EFTA-landa som ikkje gjeld tilsvarende for EUs medlemsland. Fotnote 11 er etter all sannsyn innteken i retningslinjene som følgje av møtet med Vestager.

I samtalene med ESA om desse retningslinjene vil vi arbeide for å utnytte handlingsrommet med omsyn til norske interesser, særleg med tanke på karbonfaktor og norske lekkasjeutsette enkeltverksemder.

SPØRSMÅL NR. 569

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 1. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Hvilke juridiske vurderinger er gjort av KD som har ført til konklusjonen at: "Innføring av ny nasjonal inntaksordning, kan fastsettes av Kunnskapsdepartementet gjennom endret forskrift til opplæringsloven. Og så lenge det ikke dreier seg om en lovendring, er det ikke noe krav om å involvere stortinget i beslutningsprosessen", og vil denne juridiske vurderingen bli offentlig?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med høringen om innføring av det regjeringen misvisende kaller "fritt skolevalg" konkluderte KS med at innføring av en statlig ordning i fylkeskommunene, krever en lovendring, og at saken derfor må til behandling i Stortinget. I et svar på et spørsmål fra stortingsrepresentant Mona Fagerås (27.02.20) om dette svarte daværende kunnskapsminister Trine Skei Grande at:

«I tillegg bør forslagene vurderes opp mot arbeidet med regjeringens stortingsmelding om videregående opplæring og ny opplæringslov. I dette arbeidet vil vi også vurdere om lov-

jemmelen bør justeres for å tydeliggjøre at det kan gis nasjonale forskriftsregler om fritt skolevalg.»

På spørsmål fra Utdanningsnytt 24.11.20 svarer KD at:

«Innføring av ny nasjonal inntaksordning, kan fastsettes av Kunnskapsdepartementet gjennom endret forskrift til opplæringsloven. Og så lenge det ikke dreier seg om en lovendring, er det ikke noe krav om å involvere Stortinget i beslutningsprosessen.»

Svar:

Kunnskapsdepartementet har vurdert spørsmålet om opplæringsloven åpner for å fastsette nasjonale regler om inntaksordning til videregående opplæring, i forskrift til opplæringsloven. Departementet har kommet til at loven gir hjemmel for slike forskriftsregler, og jeg vil her kort gjøre greie for de juridiske vurderingene som er lagt til grunn.

Departementet har en generell hjemmel i opplæringsloven § 3-1 åttende ledd til å fastsette forskrifter om inntak. Der står det at «departementet gir forskrift om inntak». Ordlyden er vid. Regler om hvordan elever tas inn til en videregående skole, for eksempel at karakterer skal være avgjørende, faller innenfor en naturlig språklig forståelse av ordlyden. Da opplæringsloven ble vedtatt, valgte man å ikke lovfeste den fylkeskommunale kompetansen til å velge skole, men åpnet for forskriftsregulering av inntaket. I forskrift til opplæringsloven kapittel 6 har departementet fastsatt en rekke regler om inntak til videregående opplæring. I § 6-2 har departementet bestemt at fylkeskommunen skal fastsette lokal forskrift

om inntak og fastsatt hvilke regler fylkeskommunen skal gi forskrift om.

Regjeringen jobber nå med sikte på å fastsette overordnede regler om inntaksordning til videregående opplæring i forskrift til opplæringsloven – for å sikre et friere skolevalg. Etter forslaget må fylkeskommunene enten ha fritt skolevalg i hele fylket eller fastsette egne inntaksområder. Som kjent skal vi ha en prosess for å fastsette hvilke kriterier som skal ligge til grunn for slike inntaksområder. Departementet legger til grunn at opplæringsloven § 3-1 åttende ledd gir hjemmel for den typen overordnede regler om inntaksordninger som det her er snakk om.

Jeg vil i tillegg vise til representantforslag 8: 39 (2019–2020) som ble behandlet i Stortinget 24. mars 2020. Det ble fremsatt følgende forslag: «Stortinget ber regjeringen fremme forslag for Stortinget om at fylkeskommunenes rett til selv å avgjøre opptaksmodell for videregående opplæring tas inn i opplæringslova.» Stortinget gjorde vedtak i samsvar med flertallet i komiteen 24. april 2020, og representantforslaget ble ikke vedtatt. Stortinget tok her stilling til om dette er noe som bør legges til fylkeskommunen, og ikke til departementet. Denne vurderingen forutsetter at departementet i dag har hjemmel til å fastsette slike bestemmelser i forskrift.

Når regjeringen i 2021 skal sende et helhetlig forslag til ny opplæringslov på høring, vil vi se på om lovhjemmelen bør tydeliggjøres. Vi har et generelt mål om at bestemmelsene i loven skal være så klare som mulig. Det gjelder også for denne bestemmelsen. Selv om hjemmelen gir det handlingsrommet vi ønsker, vil vi vurdere om vi kan gjøre det klarere hva departementet kan gi forskrifter om, og hva fylkeskommunene skal kunne beslutte innenfor disse rammene.

SPØRSMÅL NR. 570

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 2. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

NRK Brennpunkt har i saken «isolerer barn på statens regning» avslørt alvorlige varsler mot privatskolene til Guds menighet i Lofoten.

Hvordan vil statsråden følge opp bekymringsmeldingene og avsløringene som nå er kommet frem, og kan vi nå forvente et grundig tilsyn av skolene fra UDIR?

Svar:

Jeg ser svært alvorlig på varslene og avsløringene som er kommet frem i NRK Brennpunkt. Alle barn og elever har rett til et trygt og godt skolemiljø – enten de går på en friskole eller en offentlig skole. Opplæringen i norsk skole skal bygge på verdier som menneskeverd, universelle menneskerettigheter, respekt og likeverd. Det gjelder

uavhengig av om skolen er offentlig eller privat, religiøs eller ikke.

Alle friskoler skal følge læreplaner som er godkjent av Utdanningsdirektoratet. Skoler som er godkjent på grunnlag av livssyn har anledning til å gjennomføre opplæringen i samsvar med sin tro eller sitt livssyn. Skolen er samtidig forpliktet til også å gi opplæring i andre trosretninger og livssyn på en objektiv måte. Våren 2020 måtte alle friskoler søke om ny godkjenning av læreplaner i samsvar med Kunnskapsløftet 2020 (Fagfornyelsen). Begge skolene tilhørende Guds menighet, Ørsnes Privatskole og Vikten skole, har fått godkjent sine felles læreplaner. Jeg vil vise til at friskolene på samme måte som de offentlige skolene skal fremme kritisk og vitenskapelig tenkning hos elevene. Kristne friskoler kan for eksempel ikke la være å gi opplæring i evolusjonslæren.

Jeg vil også vise til at godkjente friskoler plikter å følge alle norske lover, samt de internasjonale konvensjoner Norge har sluttet seg til. Jeg viser i denne sammenheng til friskoleloven §5-2 første ledd.

Friskoler er underlagt en streng offentlig regulering og kontroll. Dersom en friskole bryter reglene, gir loven hjemmel for ulike reaksjoner. I de mest alvorlige tilfellene kan skolens godkjenning trekkes tilbake. Etter forslag fra regjeringen Solberg ble tilsyns- og reaksjonsgrunnlaget i friskoleloven styrket i 2015 ved at det ble innført

en bestemmelse om at de verdiene som følger av lovens formålsbestemmelse skal vektlegges i tilsyn og når tilsynsmyndigheten vurderer bruk av reaksjoner.

Jeg vil vise til at Utdanningsdirektoratet fører tilsyn med godkjente friskoler, mens departementet er klageinstans.

Så langt i 2020 har Utdanningsdirektoratet gjennomført tilsyn med 31 friskoler. Siden 2009 er det gjennomført rundt 500 tilsyn med friskoler. Av de gjennomførte tilsynene i denne perioden har 31 prosent vært med skoler godkjent på grunnlag av livssyn (kristne skoler).

I mars 2020 åpnet Utdanningsdirektoratet tilsyn med Vikten skole og Ørsnes Privatskole. Temaet for dette tilsynet var styrets ansvar. Utdanningsdirektoratet ba skolene om å redegjøre for blant annet hvordan de jobber med å vurdere eget arbeid med skolemiljøet. Skolene har sendt sine redegjørelser og Utdanningsdirektoratet vil fortsette tilsynet – også på bakgrunn av varsler og bekymringsmeldinger. Utdanningsdirektoratet vurderer å følge opp med et stedlig tilsyn med de to skolene for å snakke med elever og lærere.

Siden departementet vil være klageinstans for eventuelle vedtak som blir truffet av Utdanningsdirektoratet som ledd i tilsynet, kan jeg ikke kommentere sakene nærmere på det nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 571

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 2. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Dersom endringer i gjeldende smitteregler må varsles på fredager, er det mulig å gi kommunene et forvarsel, f.eks. et døgn tidligere, slik at ansatte og administrasjon kan få lenger tid på forberedelser og til å bruke arbeidstid på å forberede smitteverntiltak før helga?

BEGRUNNELSE:

Smittesituasjonen vi står oppe i gjør at det varsles endringer i gjeldende smittevernregler på svært kort varsel. Dette kan særlig være krevende for eksempel for ansatte i skolen som skal endre undervisningsopplegg og organisere elevgruppene ut i fra de til enhver tid gjeldende reglene. Særlig har det kommet tilbakemeldinger om at det hadde vært hensiktsmessig med en arbeidsdag å forberede

endringene på, snarere enn å få beskjed fredag ettermiddag gjennom media om nye tiltak som skal være på plass mandag morgen. Det har i tillegg blitt pekt på at iverksettelse over helg gjør at det er mer krevende å stille spørsmål og få oppklaringer fra departement og fylkesmann om det skulle være nødvendig. Kommunene er stort sett fornøyd med informasjonen som gis, og viser stor forståelse for behovet for iverksettelse av raske tiltak. Samtidig har kommunene et ansvar for de ansattes arbeidssituasjon, og ønsker å redusere belastningen for de ansatte så mye som mulig i en ellers krevende situasjon med raske endringer og høyt arbeidspress. I den forbindelse er det ønskelig å kunne flytte noe av forberedelsene bort fra helg over til ordinær arbeidstid i ukedagene.

Svar:

Storingsrepresentant Greni viser til endringer i smittevernregler i sitt spørsmål til meg. Jeg oppfatter at det representanten spør om, er hvorvidt det er mulig å bruke lengre tid på forberedelser når tiltaksnivåene endres i skolen, fordi det oppleves som om endringer i disse nivåene kommer brått på skoleeiere, skoleledere og ansatte i skolen.

Folkehelseinstituttet har sammen med Utdanningsdirektoratet og Helsedirektoratet utarbeidet smittevernveiledere for skole. Disse er utarbeidet med tanke på å holde skoler åpne på en smittevernforvarlig måte, også ved økt smitte. Tiltakene er inndelt etter en trafikklysmo- dell, med tiltak på grønt, gult og rødt nivå. Det overordnede målet ved gult og rødt nivå er at elever og ansatte har et begrenset antall kontakter og holder oversikt over disse.

Kunnskapsdepartementet og Utdanningsdirektoratet jobber tett med helsemyndighetene om rådene som gis i veilederne, både om de faktiske tiltakene, men også hvordan disse kommuniseres ut. Det er kun gjort mindre justeringer i smittevernveilederne denne høsten.

Skoleeier skal ha en beredskapsplan slik at de raskt kan veksle mellom de ulike nivåene (grønt, gult og rødt) i smittevernveilederne. Målsettingen med beredskapsplanene er å sikre at skolene er i stand til raskt å trappe opp og ned på tiltak ut fra smittevernsituasjonen. På Utdanningsdirektoratets sider står det utdypende informasjon om hva en slik beredskapsplan bør inneholde.

Siden før sommeren har vi nasjonalt vært på gult tiltaksnivå i skolen, og det er vi fortsatt. Ved stort smittetrykk kan lokale myndigheter, etter grundig vurderinger, beslutte å øke til rødt tiltaksnivå i skolen. Smitteverntiltak som rammer barn og unge skal være nødvendige og forholdsmessige og i minst mulig grad påvirke deres hverdag negativt. Det er derfor svært viktig at tiltakene som settes inn for å bremse og unngå smitte, går minst mulig ut over barn og unge.

Jeg har stor forståelse for at dette er krevende tider for mange, men med beredskapsplaner bør de fleste skoler klare overgangen til endret tiltaksnivå relativt raskt. Foreløpig er det slik at det er lokale myndigheter som beslutter økt tiltaksnivå. Smitteveilederne gir gode råd for smittevern ved forskjellig smittetrykk.

SPØRSMÅL NR. 572

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 3. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Stilles det krav om at selskaper som produserer og eksporterer gass fra norsk sokkel skal respektere menneskerettighetene?

BEGRUNNELSE:

De siste dagene har Finansavisen rapportert om et fartøy som er i ferd med å gjennomføre en muligens kontroversiell transport. 18. november 2020 forlot fartøyet Epic Manhattan havnen i Kårstø fullastet med norsk gass.

Da det forlot havnen rapporterte skipet at det skulle til okkuperte Vest-Sahara. Siden den gang har det hendt tre ganger at skipet endret sin anslåtte destinasjon fra Marokko til Vest-Sahara og tilbake til Marokko, hvor det nå er anslått å ankomme 26. november.

Vest-Sahara er under okkupasjon av nabolandet Marokko. For første gang på 29 år har det nå i november foregått krigshandlinger i territoriet. Det har skjedd to ganger tidligere i år at norsk gass skulle eksporteres til

Vest-Sahara. Utenriksministeren har grundig redegjort for at Norge fraråder næringsliv i Vest-Sahara som ikke er i tråd med det saharawiske folkets ønsker.

Svar:

Norske posisjoner når det gjelder Vest-Sahara ligger fast, og er i tråd med FNs sikkerhetsråds beslutninger. Fra norsk side har vi vært særlig opptatt av å unngå handlinger som kan oppfattes som en legitimering av situasjonen i Vest-Sahara. Norske myndigheter har siden 2007 inntatt en «føre var»-holdning når det gjelder Vest-Sahara, i form av en offisiell fraråding som blant annet understreker at for å forhindre handel, investeringer, ressursutnyttelse og andre former for næringsvirksomhet som ikke er i samsvar med lokalbefolkningens interesser i Vest-Sahara og følgelig kan være i strid med folkeretten, fraråder norske myndigheter slike aktiviteter.

Den norske frarådingen innebærer ikke noe rettslig bindende forbud, men er ment som en klar oppfordring til

private aktører om å utvise forsiktighet og samfunnsansvar når de vurderer sitt engasjement i Vest-Sahara.

Det foreligger ikke noe rettslig bindende forbud mot eksport og næringsvirksomhet rettet mot Vest-Sahara, inkludert FN-sanksjoner eller restriktive tiltak fra EUs side som innebærer eksportrestriksjoner.

Norge er bekymret for utviklingen i Vest-Sahara og henstiller til partene om å respektere våpenhvilen fra 1991. Videre støtter Norge FNs arbeid for en politisk løsning og understreker betydningen av at generalsekretæren utnevner en ny spesialutsending snarest. Denne

posisjonen legges til grunn, også når vi fra januar 2021 vil være medlem av FNs Sikkerhetsråd.

Petroleum som er produsert på norsk sokkel og selges inn i markedet kan bli solgt flere ganger på vei fra Norge og til sluttbruker. Den internasjonale handelen av olje og gass reguleres ikke av norske myndigheter. Selv om gassen kommer fra norsk sokkel, er det den enkelte selgers ansvar å etterleve internasjonale lover, sanksjoner og embargoer, og etterleve de retningslinjer og råd som gjelder i de ulike selskapenes hjemland.

SPØRSMÅL NR. 573

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 1. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hva har barnevernet gjort med de meldingene som er sendt dem, hvor mange tilsyn har det vært med trossamfunnet siden 2013, og hvordan vil statsråden følge opp og sikre at barn ikke utsettes for skadelig sosial kontroll i menigheten?

BEGRUNNELSE:

I Brennpunkt-programmet 23.11 om menigheten Guds utvalgte ble det opplyst om at det var sendt bekymringsmelding til barnevernet. Barnevernet ville ikke uttale seg og det kunne forstås slik at det ikke var gjort noe med disse meldingene.

Svar:

I begynnelsen av 2019 ble det fremmet en bekymringsmelding fra tidligere medlemmer av Guds menighet til Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir). Det ble meldt om utilbørlig negativ sosial kontroll og konsekvenser av denne. Direktoratet meldte saken videre til kommunalt barnevern, og henvendte seg også til Fylkesmannen i Nordland. Etter hva jeg er kjent med, ble saken henlagt.

Det er barnets foreldre som har hovedansvaret for barns oppvekst og omsorg, herunder for tros- og livssynsspørsmål. Den kommunale barnevernstjenesten har imidlertid et særlig ansvar for å sikre at barn som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid. Dersom barnevernstje-

nesten mottar en melding om at et barn kan være utsatt for utilbørlig negativ sosial kontroll, må barnevernstjenesten vurdere om det er grunnlag for å åpne en undersøkelse. Formålet med en undersøkelse er å vurdere barnets omsorgssituasjon og behov for å iverksette barnevernstiltak.

Barnevernstjenesten har rett og plikt til å undersøke barnets omsorgssituasjon når det er rimelig grunn til å anta at det foreligger forhold som kan gi grunnlag for tiltak etter barnevernsloven. Barnevernstjenesten kan ikke uten videre henlegge en alvorlig bekymringsmelding ved å vise til at barnet meldingen gjelder ikke er navngitt. For å identifisere det aktuelle barnet, kan barnevernstjenesten for eksempel kontakte den som har meldt bekymring, eller benytte annen tilgjengelig informasjon. Barnevernstjenesten kan også innhente opplysninger fra Folkeregisteret eller ta kontakt med andre instanser.

En undersøkelse skal gjennomføres så skånsomt som mulig, men barnevernstjenesten skal likevel foreta de undersøkelser som er nødvendige for å avgjøre om det er grunn til tiltak etter barnevernsloven. Undersøkelsen kan gjennomføres selv om barnets omsorgspersoner motsetter seg dette. Den kan blant annet gjennomføres ved hjemmebesøk og ved enesamtale med barnet. Barnevernstjenesten kan dermed skaffe seg kunnskap om et barns omsorgssituasjon selv om barnets omsorgspersoner ikke ønsker innblanding fra barnevernstjenestens side. Dersom undersøkelsen avdekker at barnets omsorgssituasjon ikke er tilfredsstillende, kan det iverksettes tiltak for å bedre denne. Det skal legges avgjørende vekt på å finne tiltak som er til det enkelte barnets beste, og alle tjenester og tiltak etter barnevernsloven skal være forsvarlige. Tiltak-

ene skal ikke være mer inngripende enn nødvendig, og de skal i størst mulig grad være basert på frivillighet. Samtidig åpner barnevernsloven, etter nærmere bestemte vilkår, for tiltak uten foreldrenes samtykke i tilfeller der barnet ikke kan gis tilstrekkelig hjelp og beskyttelse ved frivillige tiltak.

Fylkesmannen har ansvar for å føre tilsyn med at kommunen oppfyller sine lovpålagte oppgaver etter barnevernsloven. Dersom fylkesmannen konkluderer med lovbrudd, kan fylkesmannen gi kommunen pålegg om å rette forholdet. Det er Statens helsetilsyn som har det overordnede ansvaret for tilsyn etter barnevernsloven.

Ny lov om tros- og livssynssamfunn trer i kraft 1. januar 2021. Tros- eller livssynssamfunn kan nektes tilskudd

dersom samfunnet, eller enkeltpersoner som opptrer på vegne av samfunnet, utøver vold eller tvang, fremsetter trusler, krenker barns rettigheter, bryter lovbestemte diskrimineringsforbud eller på ulike måter alvorlig krenker andres rettigheter og friheter. Tilskudd kan også nektes eller avkortes dersom samfunnet oppfordrer eller gir støtte til slike krenkelser. Negativ sosial kontroll eller psykisk vold som retter seg mot barn, kan etter en konkret vurdering, danne grunnlag for å nekte tilskudd. Bevisbyrden for at det er grunnlag for å nekte et tros- eller livssynssamfunn tilskudd med hjemmel i første eller andre ledd, påhviler tilskuddsforvalteren.

SPØRSMÅL NR. 574

Innlevert 25. november 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag

Besvart 3. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva er bakgrunnen for at forskrivningsreglene for migrenemedisin er endret, når dette utfordrer nevrologkapasiteten og samtidig gjør behandling av hardt rammede hodepinepasienter mindre tilgjengelig?

BEGRUNNELSE:

Fra 23. juni 2020 ble det strammet inn på forskrivningsreglene på migrenemedisinen Botox som brukes forebyggende ved kronisk migrene, med det resultatet at det nå bare er nevrologer som kan søke Helfo om individuell refusjon av denne typen migrenemedisiner. Før denne endringen var det ingen spesialistkrav til søknad eller forskrivning, og leger med verifisert spesialkompetanse innen hodepinebehandling, fastleger samt spesialister i anestesi/smerteleger kunne søke om individuell refusjon på Botox til behandling av sine pasienter med kronisk migrene, og derved avlaste spesialisthelsetjenesten betraktelig.

Denne ordningen har bortfalt uten forvarsel. Det er nå kun nevrologer som har denne søknadsretten, noe som fører til en betydelig større belastning på spesialisthelsetjenesten. Leger som gjennom mange år har gitt god behandling til tusenvis av pasienter med migrene og andre hodepine sykdommer, kan ikke lenger ta seg av og behandle denne pasientgruppen optimalt. Pasienter med kronisk migrene må stå i kø for å komme til nevrolog, ikke

bare for å få Botox, men også CGRP-hemmere dekket av det offentlige.

Nevrologkapasiteten i- og utenfor sykehus i Norge er langt fra tilstrekkelig til å kunne håndtere alle de aktuelle migrenepasientene med behov for denne typen medisin. Ventelistene hos nevrologene blir derved lengre, og færre pasienter får behandling. Per i dag er det 20 leger som jobber spesialisert med hodepine i Norge og kun få av disse jobber fulltid med pasienter. Den 22. oktober 2020 ble også individuell refusjon for CGRP-hemmere tidsbegrenset til å gjelde kun ett år av gangen. Etter denne dato må ny søknad årlig skrives av nevrolog eller lege ved nevrologisk sykehusavdeling. Om lag 5 900 pasienter står i dag på CGRP-hemmere og konsekvensen av dette tiltaket er enda større køer og lengre ventelister.

Svar:

Det er riktig at det ble innført krav til søknad fra relevant spesialist for legemiddelet Botox for behandling mot kronisk migrene i juni i år.

Etter regelverket for individuell stønad kan alle leger som hovedregel søke om individuell stønad til legemidler. I visse tilfeller kreves det at søknaden skal komme fra relevant spesialist. Det gjelder blant annet bruk utenfor godkjent indikasjon, legemidler uten markedsføringstillatelse, og annen behandling som av forsvarlighetshensyn

tilsier at behandlingen bør startes opp av en relevant spesialist.

I preparatomtalen til Botox står det at kronisk migrene bør diagnostiseres av nevrologer og behandlingen må kun administreres under overvåkning av nevrologer. Produsenten har også lagt til grunn i søknaden om blåresept at pasienter skal til nevrolog to ganger i året. Søknad om individuell stønad til Botox ved behandling av kronisk migrene bør derfor, av forsvarlighets hensyn, begrenses til relevante spesialister med erfaring og kompetanse. Dette ble innført med endringen i juni 2020.

For behandling av kronisk migrene med Botox stilles det derfor i dag krav til at søkende lege må være spesialist i nevrologi, spesialist i barnesykdommer (for behandling av barn), eller være lege ved nevrologisk sykehusavdeling. Det er formalkompetansen, det vil si autorisert legespesialitet, som legges til grunn. Helfo mottok over 100 000 søknader om individuell stønad til legemidler i 2019, og har ikke kapasitet til å vurdere realkompetansen til alle leger som søker om individuell stønad.

Det er viktig å understreke at spesialistkravet som representanten peker på, kun omfatter hvem som kan søke om stønad, og ikke hvem som kan forskrive legemidlene på blåresept. Regelverket for individuell stønad stiller som hovedregel heller ikke krav til at samme lege må videreføre behandlingen, noe som legger til rette for at også andre leger, for eksempel spesialister i anestesilogi, kan behandle pasienter med kronisk migrene. Det er også viktig å minne om at behandling med Botox som gis i offentlige sykehus faller utenfor blåreseptordningens formål og

dekkes ikke av folketrygden. Det er ikke observert noen vesentlig endring i antall søknader til Helfo om individuell stønad for Botox etter innføring av krav til søknad fra relevant spesialist i juni 2020.

Det er god tilgang til CGRP-hemmere i Norge, selv med krav til søknad fra nevrolog. I løpet av de første 11 månedene har omtrent 6 000 personer fått innvilget stønad til et av de tre legemidlene for behandling av kronisk migrene. De fleste søknadene som Helfo har behandlet kommer fra nevrologer ved private klinikker. Det er også de som i all hovedsak forskriver blåreseptene underveis i behandlingen. Antall pasienter som har fått CGRP-hemmere på blåresept i Norge er nesten dobbelt så høyt som i Sverige, til tross for langt færre innbyggere. Villkårene for offentlig finansiering av legemidlene er tilsvarende i Sverige som i Norge. Krav om søknad fra relevant spesialist har derfor ikke vært til hinder for rask tilgang til disse legemidlene på blåresept. CGRP-hemmere er blant de mest kostbare behandlingene på blåresept, og salget har så langt vært langt høyere enn andre land i Norden og Europa.

Resultater fra studiene som er utført med CGRP-hemmere viser at omtrent halvparten av pasientene ikke får god nok effekt av legemidlene. I preparatomtalen anbefales det at effekten skal vurderes etter 12 uker, og at behovet for behandling deretter vurderes regelmessig. Det stilles også krav om dette i vedtakene om individuell stønad. Tidsbegrensning for vedtak på CGRP-hemmere er innført for å sikre at regelmessig vurdering av behandlingen, og dermed sikre at folketrygden ikke påføres unødvendige utgifter.

SPØRSMÅL NR. 575

Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 3. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil statsråden tillate dumping av gruveavfall i Førdefjorden, på tross av at det finnes et alternativt gruveprosjekt som vil utvinne mineraler fra Engebøfjellet uten å dumpe avfallet i fjorden, eller vil statsråden stille krav til redusert mengde og gjenbruk av avfallsmassene, etter krav fra både lokale myndigheter, EUs mineralavfallsdirektiv og KMD?

BEGRUNNELSE:

Nordic Rutils planlagte gruvedrift i Engebø er sterkt omstridt, spesielt på grunn av at selskapet har fått tillatelse til å slippe ut store mengder restmasse i Førdefjorden hvert år. Utslipp av restmasse i Førdefjorden står i økende grad fram som et paradoks, når det internasjonalt og i Norge blir lagt ned et stadig større arbeid for å redusere forurensingen i havet.

Da kommunal- og moderniseringsdepartementet godkjente reguleringsplanen til prosjektet som vil dumpe

millioner av tonn gruveavfall i Førdefjorden i 2015 skrev de:

«Departementet legg til grunn at det i eit eventuelt utleppsløyve etter forureiningslova og driftskonsesjon etter minerallova vert stilt krav om at gruveselskapet skal arbeide for å redusere behovet for deponering av avgangsmassar.»

Nå har situasjonen endret seg, og det har kommet et nytt selskap på banen som ønsker å utvinne mineraler fra Engebøfjellet, uten å dumpe avfallet i fjorden.

Politisk er situasjonen også endra lokalt, etter vedtaket 12.11.2019 i Sunnfjord kommunestyre i forbindelse med høringa til søknad om driftstillatelse:

«Sunnfjord kommune støttar mineralutvinning på Engebøfjellet, og full utnytting av ressursane for å unngå bruk av sjødeponi.»

EUs mineralavfallsdirektiv krever at den som vil etablere et deponi for mineralavfall skal legge fram en avfallshåndteringsplan som en del av søknaden om deponi. To av hovedmålene med planen er å forhindre avfall til deponi, gjennom driftsmetode og gjenbruk av restmassene:

«at forhindre eller begrense affaldsproduksjonen og dens skadevirkninger» og «at fremme nyttiggjørelse af utvindingsskaff ved genanvendelse, genbrug eller udnyttelse».

En slik plan ble aldri lagt fram i forbindelse med søknad om utslipp/deponi, og bør i det minste bli lagt fram ved behandlingen av driftstillatelse. Spørsmålet om tiltak for å redusere og gjenbruke restmasse er uløselig knyttet til driftsplan og -form.

Svar:

Regjeringen ønsker å legge til rette for næringsutvikling og verdiskaping innenfor de rammene som mineralloven og annet relevant lovverk gir. Vi er opptatt av å fremme bærekraftig ressursutnyttelse og sette strenge miljøkrav.

Spørsmål knyttet til utslippstillatelsen i Engebø-saken ligger primært under klima- og miljøministerens ansvarsområde. Klima- og miljødepartementet fattet i juni 2015 vedtak om å gi tillatelse etter forurensingsloven til gruvevirksomhet i Engebøfjellet og deponering i Førdefjorden. Kongen i statsråd opprettholdt vedtaket i februar 2016.

Direktoratet for mineralforvaltning (DMF) fattet i juni 2020 vedtak om tildeling av driftskonsesjon til Nordic Rutile. DMFs vedtak om driftskonsesjon er påklaget og er under behandling i Nærings- og fiskeridepartementet (NFD). NFD har også Nordic Rutiles søknad om ekspropriasjon til behandling. På denne bakgrunn kan jeg ikke kommentere eller gi foreløpige vurderinger i saken på nåværende tidspunkt.

Jeg kan imidlertid opplyse om at DMF i driftskonsesjonsvedtaket har stilt særskilte vilkår for å understreke viktigheten av god ressursutnyttelse. Direktoratet har stilt

vilkår om at «det skal arbeides for en samlet sett størst mulig ressursutnyttelse av forekomsten. Andelen overskuddsmasse skal minimeres slik at behovet for deponering blir minst mulig. Utnyttelse av overskuddsmasser skal rapporteres særskilt i forbindelse med den årlige driftsrapporteringen». DMF har også stilt vilkår om at «(...) Muligheten for tilbakefylling av overskuddsmasser (gråberg og avgangsmasser) i utdrevne gruverom skal utredes som en del av detaljplanen for underjordsdrift». DMFs vurdering er at utnyttelsen av Engebøforekomsten er basert på en langsiktig drift for uttak av den totale eller vesentlige deler av forekomsten, i tråd med prinsippet om bærekraftig ressursutnyttelse. Videre har direktoratet vurdert at det er utviklet en oppredningsprosess som etter dagens standard gir optimalisert utvinningsgrad av verdimineralene slik de forekommer i dette tilfellet. De har ansett at planen for tiltaket ivaretar kravet om bergfaglig forsvarlig drift og bærekraftig ressursutnyttelse.

I spørsmålet vises det til et alternativt gruveprosjekt som ikke vil benytte seg av sjødeponi. Jeg legger til grunn at dette er en henvisning til selskapet Arctic Mineral Resources AS (AMR), som er stiftet av grunneierne på Vevring-siden av Engebøfjellet, og som Nordic Rutile ikke har oppnådd enighet om avtale med. AMR har klaget på vedtaket om driftskonsesjon og er motpart i ekspropriasjonssaken som ligger til behandling. DMF har ikke mottatt søknad om driftskonsesjon fra AMR, og det er derfor vanskelig å si noe konkret om detaljene eller realismen i prosjektet eller i deponeringsplanene, og hvorvidt disse er mer miljøvennlige eller bærekraftige enn det omsøkte prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 576**Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 3. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan statsråden bekrefte at han deler oppfatningen av at en lokalisering ved Mjøsbrua betyr i umiddelbar nærhet av Mjøsbrua?

BEGRUNNELSE:

Innlandet har det lenge pågått en debatt om sykehusstruktur og gjennom et omfattende arbeid ble det stor oppslutning om at det skal bygges et nytt hovedsykehus ved Mjøsbrua. Dette vil gi flere pasienter et bedre tilbud enn det fragmenterte tilbudet som dagens struktur gir. Mjøsbrua er og vil bli utviklet som et kollektivt knutepunkt og ligger sentralt i det nye store Innlandsfylket.

Nå er det igjen blitt en debatt om lokalisering av sykehuset og enkelte mener at “ved Mjøsbrua” er et begrep som tøytes slik at områder lengre unna også kan være aktuelle som et sted for lokalisering. For deler av Innlandet, som for eksempel Gran og Lunner, vil reiseavstanden til flere sykehus som A-hus, Ringerike og Oslo, være kortere enn et sykehus lokalisert lengere unna enn Mjøsbrua. Når mange har arbeidsplassen sin i Oslo-området vil avstanden til et nytt hovedsykehus påvirke hvor befolkningen velger å bruke sykehus.

Svar:

Styret i Helse Sør-Øst vedtok i møte 31. januar 2019 i sak 005-2019 framtidig målbilde for Sykehuset Innlandet. Vedtaket ble stadfestet av meg i foretaksmøte 19. mars 2019.

Målbildet for Sykehuset Innlandet HF innebærer at helseforetaket skal videreutvikles med en samling av spesialiserte funksjoner innen somatikk, psykisk helsevern og tverrfaglig rusbehandling i et nytt akuttsykehus, Mjøsbykehuset. Videre skal det være et akuttsykehus på Tynset og fortsatt sykehusdrift ved to av dagens somatiske sykehus, i form av ett akuttsykehus og ett elektivt sykehus med døgnfunksjoner. Prehospitaltjenester og lokalmedisinske sentra skal videreutvikles.

I Helse Sør-Øst sin styresak 005-2019 31. januar 2019 ble det også vedtatt at den fremtidige sykehusstrukturen i Innlandet må ivareta en balanse mellom østlige og vestlige deler av sykehusområdet. Videre skal det også avklares hvilke av dagens sykehus som skal være henholdsvis akutt- og elektivt sykehus, og behovet for investeringer i de av dagens sykehus som skal videreføres skal utredes. Dette utredes nå av Helse Sør-Øst i samarbeid med Syke-

huset Innlandet. Som en del av dette arbeidet er det også gjennomført samfunnsanalyser, hvor det er gjennomført analyser blant annet av reisetider og rekruttering knyttet til ulike analysepunkt ved Mjøsbrua.

Helse Sør-Øst opplyser at med dagens sykehusstruktur i Innlandet er det i overkant av 21 000 innbyggere i opptaksområdet til Sykehuset Innlandet som har kortere reisetid til Ringerike sykehus i Vestre Viken enn til nærmeste sykehus i eget helseforetak. Disse innbyggerne er i all hovedsak bosatt i Gran og Lunner kommuner og tilnærmet alle innbyggerne i disse to kommunene har i dag kortere reisevei til Ringerike sykehus enn til sykehuset i Gjøvik. Hvis sykehuset i Gjøvik ikke videreføres i ny struktur, og befolkningen på Hadeland i stedet sogner til Mjøsbykehuset, vil antallet innbyggere med kortere reisevei til Ringerike sykehus øke til 22 000.

Helse Sør-Øst søker nå å utvikle en helhetlig løsning som skal gi innbyggerne i Innlandet et godt tilbud av spesialisthelsetjenester. Lokalisering av Mjøsbykehuset og avgrensning av hvilket område som omfattes av definisjonen “ved Mjøsbrua” må avklares av Helse Sør-Øst, og vurderes opp mot den helhetlige løsningen som velges for Sykehuset Innlandet. Her inngår også desentraliserte tjenestetilbud, en ny luftambulansbase, et akuttsykehus og et elektivt sykehus. Helse Sør-Øst har opplyst at de planlegger et vedtak i denne saken første kvartal 2021.

Jeg vil også behandle saken i foretaksmøte.

SPØRSMÅL NR. 577

Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 1. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Avinor har incentivordninger som «belønner ønsket utvikling.» Blant annet oppstartstøtte og markedsstøtte.

Hvilke flyselskaper har deltatt i disse incentivordningene og hvilke utbetalinger eller rabatter er det gitt?

Svar:

I følge forskrift 20. desember 2019 nr. 2137 om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS § 40 har Avinor adgang til å gi rabatter på de avgiftene som fastsettes på grunnlag av forskriftens øvrige bestemmelser

“dersom selskapet anser det godtgjort at avgiftsreduksjonen vil øke den samlede inntekten og stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfarts-anleggenes kapasitet.”

Denne bestemmelsen har Avinor benyttet som hjemmelen for å fastsette oppstartstøtte og markedsstøtte. Bestemmelsen forutsetter at Avinor selv mener at de på sikt vil tjene på å gi rabatt. Jeg forutsetter at Avinor etterlever de kravene som følger av bestemmelsen.

Jeg har innhentet påfølgende informasjon fra Avinor for å kunne svare på spørsmålet fra Fasteraune.

Oppstartstøtte

Selskapet beskriver den nåværende ordningen med oppstartrabatt slik:

“Rabatter som kan gis til et flyselskap for å fremme nye direkte ruter fra en Avinor-lufthavn til en ny utlandsdestinasjon. Med «ny direkte rute» menes en rute med minst en ukentlig avgang mellom to destinasjoner hvor det ikke allerede eksisterer en rute. Det skal ikke ha vært trafikk på ruten i løpet av de siste 12 måneder. Nye destinasjoner vurderes etter de ulike byenes trafikksystem. For London vil eksempelvis alle lufthavnene være en del av samme trafikksystem, og en rute til London Luton vil ikke vurderes som ny destinasjon når det allerede finnes rute til London Heathrow. Det må være et minimum av 16 sammenhengende frekvenser i minimum 16 uker for at ruten skal kvalifisere til oppstartstøtte.

Oppstartsrabatt kan også innvilges til fraktruter. Med «ny fraktrute» menes helårsrute med minst en ukentlig avgang mellom to destinasjoner hvor det ikke allerede eksisterer en helårsrute med minst én ukentlig avgang. Dersom det allerede er avganger til flyplasser innenfor samme IATA city pair defineres destinasjonene ikke som ny, og kvalifiserer ikke til oppstartstøtte. En rute vurderes som ny dersom ingen andre selskaper har drevet fraktttransport på strekningen med minst en ukentlig avgang de siste 12 måneder.”

År	Oppstartstøtte nye ruter
2015	16 714
2016	8 215
2017	10 733
2018	13 467
2019	16 444
Totalt 2015-2019	65 575

Avinor legger til grunn at de beløpene hvert enkelt flyselskap har nytt godt av under ordningen med oppstartstøtte er forretningssensitive opplysninger som er taushetsbelagt etter reglene i offentleglova § 13, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. Nedenfor er det tatt inn en liste over de flyselskapene som har nytt godt av ordningen, og hvilke år de har det.

Markedsføringsstøtte

Avinor oppgir dette om sin egen ordning:

“Kan gis ved etablering av nye ruter eller andre spesielle tiltak på lufthavnene. Avinor kan samarbeide direkte med flyselskapet, eller bidra i samarbeid med Innovasjon Norge, Fjord Norge eller lignende organisasjoner for å støtte et konkret prosjekt. Beløpet som kan gis er et engangsbeløp, og kan dekke inntil 50 % av eksterne prosjektkostnader.”

Avinor legger til grunn at de beløpene hvert enkelt flyselskap har nytt godt av under ordningen med markedsføringsstøtte er forretningssensitive opplysninger som er taushetsbelagt etter reglene i offentleglova § 13, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. Nedenfor er tatt inn en liste over de flyselskapene som har nytt godt av ordningen, og hvilke år de har det.

Bonus ved passasjervekst

Avinor oppgir dette om ordningen:

“Omfatter alle Avinors lufthavner, og passasjergrunnlaget beregnes på totalnivå for konsernet ved at det summeres per flyselskap for alle lufthavner. Passasjervekst-bonusen premierer flyselskapene for bedre utnyttelse av eksisterende kapasitet på ruter. Bonus beregnes på gruppenivå for flyselskap, hvilket innebærer at forflytning av passasjerer fra et flyselskap til et annet innen én og samme gruppe ikke vil danne grunnlag for utbetaling av bonus. En eierskapsandel på minimum 50 prosent benyttes for å vurdere hvorvidt et flyselskap tilhører en gruppe.”

Nedenfor følger en liste over flyselskap som har motatt slik bonus:

Avinor opplyser at deres incentivordninger er notifisert hos ESA og vurderes til å være konservative sammenlignet med tilsvarende ordninger hos selskapets konkurrenter.

SPØRSMÅL NR. 578**Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 1. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Det skjer en storstilt sentralisering av statlige arbeidsplasser.

Om de ansatte som nå jobber ved Kystverket sitt beredskapssenter mot akutt forurensning fra avdelingskontoret i Kabelvåg skal sentraliseres til Horten, hvor mye mer vil det koste å reise nordover for å gjøre de oppgavene de i dag utfører i kystfylket Nordland, hva betyr det for beredskapen i nord, og er det klokt å flytte arbeidsplasser fra nord til sør når fraflyttingen i Nordland er stor?

BEGRUNNELSE:

Kystverket sitt beredskapssenter mot akutt forurensning har hovedkontor i Horten, og avdelingskontor i Bergen, Tromsø, Ålesund og Kabelvåg. Disse kontorene ble opprettet for å være tettere på eventuelle forurensningsskatastrofer. Nå blir kontorene i Bergen, Ålesund og Kabelvåg lagt ned. Flere fagfolk er skeptiske til nedleggelsen: Eksempelvis sier Spesialrådgiver i Bergen brannvesen sier det har vært en fordel med lokal tilstedeværelse fra Kystverket.

Det skjer en storstilt sentralisering av statlige arbeidsplasser. Av den totale økninga på 21 259 statlige arbeidsplasser siden 2013 så har 92,4 prosent kommet i sør. Kun en av 13 nye arbeidsplasser har kommet til Nord-Norge.

Svar:

Kystverket ivaretar den statlige beredskapen mot akutt forurensning og skal sikre beredskap mot større tilfeller av akutt forurensning som ikke er dekket av kommunal eller privat beredskap. Den lokale beredskapen ivaretas av den enkelte kommune og alle landets kommuner deltar i Interkommunale utvalg mot akutt forurensning (IUA). Disse utvalgene har som formål å støtte og bistå kommunene i håndtering av hendelser med akutt forurensning som overstiger den enkelte kommunes kapasitet og beredskap. En av Kystverkets viktigste oppgaver som forurensningsmyndighet er å sørge for at privat, kommunal og statlig beredskap samordnes i et nasjonalt beredskapssystem. Samordning mellom stat, IUA og kommune ledes fra Kystverket i Horten, og ansatte lokalisert i Kabelvåg har oppgaver knyttet til dette. Denne oppgaven vil videreføres av de samme ansatte, selv om de nå får arbeidssted i Horten.

Det er svært viktig at Kystverket er en kostnadseffektiv etat med robuste fagmiljøer - også på området for beredskap mot akutt forurensning. Kystverket går fra å være inndelt i regioner til å bli funksjonsorganisert fra 1. januar 2021. Formålet med omorganiseringen er blant annet å samordne fagligmiljøer, gjøre de mer robuste og effektive samt å redusere fjernledelse. Jeg mener det vil være positivt og effektivt at relaterte fagfelt plasseres inn under samme virksomhetsområde. Kystverket er en relativt liten organisasjon, og etablering av flere enheter og nivåer vil være mer kostnadsdrivende enn for større organisasjoner. Flytting av ansatte fra Kabelvåg til Horten vil medføre periodevis noe økte reisekostnader knyttet til aktivitetene relatert til oppfølging av regionale ressurser, men dette vil bli mer enn oppveid av effektiviseringen omorganiseringen totalt medfører.

Ved skipsulykker eller nesten-ulykker langs kysten er det den lokale og regionale beredskapen som er ryggraden i beredskapen mot akutt forurensning. Ved større hendelser vil Kystverket etablere en statlig aksjon, samtidig med at kommunene, IUA og eventuelle private aktører har en aksjons- og bistandsplikt ved slike hendelser. Flytting av to stillingshjemler fra Kabelvåg til Horten vil ikke påvirke beredskapsevnen lokalt eller regionalt.

Jeg mener det er viktig å sørge for å opprettholde statlige arbeidsplasser i Nord-Norge. Derfor har regjeringen sørget for at omorganiseringen i Kystverket medfører en netto økning av antall arbeidsplasser til Nordland, og i sum en netto flytting av arbeidsplasser fra Sør-Norge og til de to nordligste fylkene.

SPØRSMÅL NR. 579**Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 3. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Er det regjeringen sin politikk å fjerne pendlerparkeringssplasser, og på den måten gjøre det vanskeligere for pendlere som er avhengig av både tog og bil?

BEGRUNNELSE:

I Drammens Tidende den 25. november kan vi lese at Bane Nor vil fjerne alle parkeringsplassene for pendlere ved Drammen stasjon og øke prisene andre steder. Tidligere har vi sett at Bane Nor har uttalt at «man kan ikke bygge ut parkeringsplasser og tilrettelegge for mer bilkjøring når politikerne våre ikke vil det».

Svar:

Den politiske ambisjonen uttalt i Meld. St. 33 (2016–2017) Nasjonal transportplan 2018–2029 er å nå nullvekstmålet. For å kunne nå dette målet må kollektivtransportens samlede konkurransevne styrkes gjennom bedre samordning av togtilbudet med øvrig kollektivtransport. Jernbanedirektoratet har ansvaret for å koordinere togtilbudet med regionale myndigheter for å oppnå en best mulig lokal kollektivtransport som mater til toget. Det jobbes parallelt med fortetting rundt stasjoner, knutepunktsutvikling, parkeringsrestriksjoner og/eller utvikling av innfartsparkering.

Statens satsing på jernbane i byområdene synliggjøres også i byutviklingsavtalene. Mindre jernbanetiltak, som oppgradering av stasjoner og tilrettelegging for innfartsparkeringssplasser, kan derfor være en del av byvekstavtalene. Dette skal bidra til en integrert areal- og transportplanlegging mellom staten, fylkeskommunene og kommunene. I statsbudsjettet for 2020 er det bevilget om lag 1,5 mrd. kr i belønningssmidler til blant annet slike formål.

Det er i den forbindelse viktig at utvikling og dimensjonering av parkeringsplasser i tilknytning til jernbanestasjoner balanserer målet om nullvekst i biltrafikken mot behovet for å gjøre toget til et attraktivt transportmiddel, slik at ikke bilen velges som transportmiddel for hele reisen.

Parkering for pendlere er et viktig tiltak for flere togresende. Målgruppen er de som må bruke bil for å komme seg til jernbanestasjonene. Bane NOR har flere store pendlerparkeringer ved stasjoner som ligger utenfor byene. Det legges imidlertid ikke opp til mange slike innfart-

splasser ved stasjoner i selve bykjernene. Grunnen til det er:

- Stor parkeringskapasitet i byene fører til mer biltrafikk og dermed redusert fremkommelighet.
- Det undergraver lokale tiltak og nasjonale mål om å øke antall gående, syklende og kollektivreisende.
- Areal rundt stasjonene skal først og fremst brukes til klimavennlig fortetting og byutvikling, med flere boliger, arbeidsplasser og handel.

Det er viktig at Bane NORs parkeringstilbud i byene i størst mulig grad treffer de som ikke har alternativer til å bruke bil for å komme seg til stasjonen, og heller ikke bor nær andre stasjoner med pendlerparkering. Bane NOR arbeider systematisk med parkeringstilbudet for at det skal bidra til økt bruk av tog, samtidig som det skal støtte opp under gange, sykling og bruk av kollektivtilbud. Riktig prising, riktig lokalisering og riktig dimensjonering er viktig, og bidrar til at de som har behov for parkering får plass. I landet totalt sett økes antall parkeringsplasser ved jernbanestasjonene.

Bane NOR har utviklet en egen parkeringsstrategi som skal bidra til et attraktivt togtilbud. For mer informasjon, se Bane NORs hjemmesider: <https://www.bane-nor.no/parkering>. Der annen parkering er gratis, vil også pendlerparkering være det. I sentrale områder, med høy tetthet, godt kollektivtilbud og prising av annen parkering, må Bane NORs parkeringsplasser og prisingen av disse være tilpasset omgivelsene.

Lundteigen viser i sin begrunnelse til at Bane NOR vil fjerne alle parkeringsplassene for pendlere ved Drammen stasjon. I Drammen kommune prises parkeringen i sentrum fra 26 til 41 kroner per time. Kommunen arbeider også med begrenning av bilbruk og økt tilrettelegging for gange, sykkel og kollektivtrafikk i sentrum. Bane NOR mener derfor at det vil være uheldig å opprettholde et betydelig antall subsidierte parkeringsplasser ved Drammen stasjon. Nedbyggingen vil skje gradvis over 10–15 år. Samtidig er det et behov for pendlerparkering i området, særlig inn mot Hokksund, men også noe rundt Drammen og Lier. Det er begrensede muligheter for å bruke mer areal til parkering. Fremover vil det bli viktig å se på muligheten for sambruk med andre aktører, særlig på Gulslogen og på Brakerøya. I Lier vil Bane NOR se på om kapasiteten kan utvides selv om det er komplisert på grunn av jordvern og grunnforhold.

SPØRSMÅL NR. 580**Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 2. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

NRK Brennpunkt avdekker alvorlige varsler mot to kristne privatskoler i Lofoten drevet av Guds Menighet. Barns grunnleggende rettigheter etter Grunnloven og barnekonvensjonen kan være brutt.

Vil statsråden se til at det gjennomføres oppsøkende tilsyn på skolene for å snakke med barna, og vil statsråden se til at privatskoler som bryter barns grunnleggende menneskerettigheter mister sin offentlige tillatelse?

Svar:

Jeg ser svært alvorlig på varslene og avsløringene som er kommet frem i NRK Brennpunkt. Alle barn og elever har rett til et trygt og godt skolemiljø – enten de går på en friskole eller en offentlig skole. Opplæringen i norsk skole skal bygge på verdier som menneskeverd, universelle menneskerettigheter, respekt og likeverd. Det gjelder uavhengig av om skolen er offentlig eller privat, religiøs eller ikke.

Alle friskoler skal følge læreplaner som er godkjent av Utdanningsdirektoratet. Skoler som er godkjent på grunnlag av livssyn har anledning til å gjennomføre opplæringen i samsvar med sin tro eller sitt livssyn. Skolen er samtidig forpliktet til også å gi opplæring i andre trosretninger og livssyn på en objektiv måte. Våren 2020 måtte alle friskoler søke om ny godkjenning av læreplaner i samsvar med Kunnskapsløftet 2020 (Fagfornyelsen). Begge skolene tilhørende Guds menighet, Ørsnes Privatskole og Vikten skole, har fått godkjent sine felles læreplaner. Jeg vil vise til at friskolene på samme måte som de offentlige skolene skal fremme kritisk og vitenskapelig tenkning hos elevene. Kristne friskoler kan for eksempel ikke la være å gi opplæring i evolusjonslæren.

Jeg vil også vise til at godkjente friskoler plikter å følge alle norske lover, samt de internasjonale konvensjoner Norge har sluttet seg til. Jeg viser i denne sammenheng til friskoleloven §5-2 første ledd.

Friskoler er underlagt en streng offentlig regulering og kontroll. Dersom en friskole bryter reglene, gir loven hjemmel for ulike reaksjoner. I de mest alvorlige tilfellene kan skolens godkjenning trekkes tilbake. Etter forslag fra regjeringen Solberg ble tilsyns- og reaksjonsgrunnlaget i friskoleloven styrket i 2015 ved at det ble innført en bestemmelse om at de verdiene som følger av lovens formålsbestemmelse skal vektlegges i tilsyn og når tilsynsmyndigheten vurderer bruk av reaksjoner.

Jeg vil vise til at Utdanningsdirektoratet fører tilsyn med godkjente friskoler, mens departementet er klageinstans.

Så langt i 2020 har Utdanningsdirektoratet gjennomført tilsyn med 31 friskoler. Siden 2009 er det gjennomført rundt 500 tilsyn med friskoler. Av de gjennomførte tilsynene i denne perioden har 31 prosent vært med skoler godkjent på grunnlag av livssyn (kristne skoler).

I mars 2020 åpnet Utdanningsdirektoratet tilsyn med Vikten skole og Ørsnes Privatskole. Temaet for dette tilsynet var styrets ansvar. Utdanningsdirektoratet ba skolene om å redegjøre for blant annet hvordan de jobber med å vurdere eget arbeid med skolemiljøet. Skolene har sendt sine redegjørelser og Utdanningsdirektoratet vil fortsette tilsynet – også på bakgrunn av varsler og bekymringsmeldinger. Utdanningsdirektoratet vurderer å følge opp med et stedlig tilsyn med de to skolene for å snakke med elever og lærere.

Siden departementet vil være klageinstans for eventuelle vedtak som blir truffet av Utdanningsdirektoratet som ledd i tilsynet, kan jeg ikke kommentere sakene nærmere på det nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 581**Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 8. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvordan kan helseministeren forsikre befolkningen og helsepersonell om at smittevernreglene blant innleide vikarer overholdes, og i hvilken grad brukes unntakene i karantenebestemmelsene for å ha nok folk på jobb på landets sykehus?

BEGRUNNELSE:

I en bekymringsmelding fra tillitsvalgte i Helse Nord, fremkommer det at sykehusene i Nordland, Troms og Finnmark benytter seg av vikarer fra blant annet Sverige og Danmark, som er unntatt karantenebestemmelsene. De er naturlig nok bekymret for denne praksisen.

Med økende smitte i samfunnet, er det innført strenge restriksjoner for befolkningen som helhet. Forskrift om smitteverntiltak m.v. ved koronautbrudd (Covid-19 forskriften) pålegger karantene ved innreise til Norge som hovedregel, og ved all innreise fra røde land i 10 dager.

Dette er ikke nok, og Arbeiderpartiet har KS sitt storbynettverk med seg når vi påpeker at dagens smitteverntiltak ved innreise bør strammes inn ved å innføre obligatorisk testing på grensa. Obligatorisk koronatest ved innreise og full karantene til negativt resultat fra norsk test er trukket frem som eneste løsning fra åtte av de største byene i Norge.

Analysen storbyene har gjort viser at det er mangel-full kunnskap om karantene og testregimer blant mange utenlandske arbeidstakere, og det er risiko for at det etableres forsøk på svindel med falske vaksinasjonsattester, heter det i et brev som forrige uke ble sendt fra KS sitt Storbynettverk til helsemyndighetene. Siden da har politiet avdekket at man kan kjøpe falske dokumenter som viser at man har testet negativt på koronavirus med en legerklæring på valgfritt språk, ifølge NRK.

Det har tidligere i år vært påvist smitte hos helsepersonell fra andre land som var unntatt karantenebestemmelsene. Disse hadde ikke symptomer, men testet allikevel positivt med de konsekvensene det har.

Covid-19 forskriften, § 6 e, gis ledere mulighet til å gjøre unntak fra karanteneplikten for personer i samfunnskritiske funksjoner som «er strengt nødvendig for å opprettholde forsvarlig drift». Unntaket fra karantene kan imidlertid kun benyttes hvis det er fare for liv og helse, og hvis mulighet til å allokere personell fra andre deler av virksomheten og nedjustering av aktivitet er vurdert. De tillitsvalgte i Helse Nord trekker påpeker at det er vanskelig å forstå hvor grensen mellom risiko for liv og helse, og

den risikoen for liv og helse det er å sette personell som kommer fra røde land i pasientnær behandling uten at de blir satt i karantene. Det er uvisst hvor stort behovet og praksisen for å gjøre unntak fra karantenebestemmelsen er, og det er uvisst i hvilken grad arbeidstakere har andre arbeidssteder når de ikke er i vikariat i Norge.

Helsetjenesten er under et sterkt press, og vi forventer at det legges til rette for trygge og gode forhold på alle sykehus i hele landet. Allerede før pandemien var vi kjent med at helsesektoren er helt avhengig av personell fra bemanningsbyråer som følge av trange budsjetter og lite handlingsrom. Det er urovekkende hvis situasjonen nå er så kritisk at helseforetakene må omgå eller strekke karantene- og testregelverket for å ha nok folk på jobb.

Svar:

Utgangspunktet er at alle personer som ankommer Norge fra et område med karanteneplikt, skal i karantene i 10 døgn. Dette utgangspunktet gjelder også for helsepersonell som kommer fra områder med karanteneplikt.

I covid-19-forskriften §§ 6a til 6h er gitt enkelte unntak fra innreisekarantene. Regjeringen har imidlertid den siste tiden strammet inn i unntakene fra innreisekarantene som følge av smittesituasjonen ute i Europa. Blant annet ved å gjøre endringer i covid-19-forskriften § 6c som gjelder unntak fra innreisekarantene for arbeidsreisende ved testing. Dette unntaket kan ikke lenges benyttes dersom personen i løpet av de siste 10 døgnene før de kommer til Norge har oppholdt seg i områder med særlig høyt smittenivå. Regjeringen har også innført krav om at personer som ankommer Norge fra et område med karanteneplikt, skal ved innreise fremvise en attest som viser negativ test for SARS-CoV-2. Godkjent testmetode er PCR eller antigen hurtigtest. Testen skal være tatt i løpet av de siste 72 timene før ankomst til Norge.

I covid-19-forskriften § 6e er det gitt særskilt unntak fra innreise- og smittekarantene for personell i kritiske samfunnsfunksjoner. Det følger av første ledd at personer som er strengt nødvendige for å kunne opprettholde forsvarlig drift av kritiske samfunnsfunksjoner eller ivareta befolkningens grunnleggende behov, herunder personer som gjennomfører vare- og passasjertransport, er unntatt fra karantene i arbeidstiden. Det er viktig å påpeke at unntaket kan kun benyttes i tilfeller hvor det er strengt nødvendig for å sikre forsvarlig drift av virksomheten og det ikke er tid til å avvente negativ test for SARS-CoV-2 eller mulighet til å bruke andre unntak i § 6a til § 6h før

personen går i arbeid. Dersom unntaket benyttes, skal personen testes for SARS-CoV-2 så snart det lar seg gjøre. Unntak fra smittekarantene kan kun benyttes i tilfeller hvor det er nødvendig for å unngå fare for liv og helse.

Et annet unntak fra innreisekarantene som er relevant i denne sammenheng er § 6b som blant annet gir unntak fra innreisekarantene for personer som mer enn én gang i løpet av en periode på 15 dager ankommer Norge fra områder i Sverige eller Finland med karanteneplikt, som ledd i reise mellom arbeidssted og bosted. Disse personene er unntatt fra innreisekarantene i arbeidstiden dersom de i Norge testes for SARS-CoV-2 minst

a. hver sjuende dag, eller

b. første dag de ankommer Norge, og deretter hver sjuende dag, dersom det er åtte, ni eller ti døgn siden de sist ble testet i Norge for SARS-CoV-2

Dette unntaket gjelder ikke for ikke for helsepersonell som samtidig jobber i svensk eller finsk helse- og omsorgstjeneste.

Mange norske sykehus og kommunale helse- og omsorgstjenester er avhengig av helsepersonell fra utlandet for å kunne sørge for forsvarlige helsetjenester. Jeg forventer imidlertid at sykehus og kommuner som benytter seg av innleid personell fra utlandet gjør dette i tråd med det til enhver tid gjeldende karanteneregelverket.

De regionale helseforetakene ytret sterk bekymring til Helse- og omsorgsdepartementet om at kravet om negativ test 72 timer før ankomst på kort sikt vil kunne svekke muligheten til å sørge for forsvarlige helsetjenester og beredskap. Særlig at det var krevende å skaffe kritisk personell som insentivpersonell.

På denne bakgrunn endret regjeringen den 30. november reglene i covid-19-forskriften og forskrift om innreiserestriksjoner slik at personell i kritiske samfunnsfunksjoner, som helsepersonell, får innreise selv om de ikke har attest for negativ test tatt 72 timer før ankomst til Norge. Endringene var nødvendige for at personell fra utlandet som skal ivareta kritiske samfunnsfunksjoner, skal komme inn i landet. Det er en utfordring at ikke alle har god nok tilgang til test i hjemlandet, og vi er avhengig av dem for å sørge for forsvarlige helse- og omsorgstjenester.

Helseforetakene skal fremdeles ha et strengt testregime etter at personellet har kommet til Norge slik at smitterisikoen reduseres så langt det er praktisk mulig. Arbeidsgivere som innhenter personell i kritiske samfunnsfunksjoner skal i utgangspunktet forsøke å legge til rette for at personellet kan ta test i løpet av 72 timer før avreise til Norge. Det er kun i tilfeller hvor det ikke er praktisk mulig å få tatt en slik test, det gis unntak.

Videre er det slik at helseforetakene stiller krav om at det skal foreligge negativ test før oppstart av arbeid, samt at arbeidstaker skal testes hver tredje dag de ti første dagene etter ankomst til Norge, også ved karanteneunntak etter § 6e. Dette følger også av anbefalingene til Folkehelseinstituttet. Folkehelseinstituttet anbefaler

følgende smitteverntiltak både når arbeidsgiver unntar ansatte fra karanteneplikt på jobb for å opprettholde forsvarlig drift, og når personer er unntatt fra karanteneplikt på jobb etter innreise til Norge:

- Teste for covid-19 kort tid etter ankomst eller ved ankomst (dag 1) til Norge.
- Følge testregimet for unntaksbestemmelsen. Personer som unntas etter paragraf 6c, skal vente med oppstart i jobb inntil det første negativt prøvesvaret foreligger og testes hver tredje dag i 10 døgn etter ankomst til Norge.
- Karantene på fritiden selv om man er unntatt karantene på jobb.
- Hvis det er strengt nødvendig kan de ta offentlig transport til og fra jobb etter første negative prøvesvar foreligger. De bør da følge råd til deg som er i karantene, men som må reise med offentlig transport.
- Følge med på egen helsetilstand. Ved symptomer på luftveisinfeksjon skal de som er ansvarlig for oppfølging varsles og test utføres raskest mulig.
- Ikke gå på jobb/forlat jobben straks dersom man utvikler symptomer på luftveisinfeksjon eller tester positivt for SARS-CoV-2.
- Tilstrebe avstand (>1 meter) til medarbeidere og andre.
- Organisere arbeidet slik at nær kontakt med medarbeidere og andre begrenses.
- Være ekstra påpasselige med hoste- og håndhygiene.
- Ved pasientnært arbeid i helsetjenesten bør man i tillegg bruke munnbind når man er under 2 meter fra pasient, spesielt ved arbeid med pasienter i risikogrupper.

Varigheten for tiltakene er 10 døgn etter siste mulige eksponering, eller 10 døgn etter ankomst til Norge. Det forutsettes at arbeidsgiver kun gir unntak fra karanteneplikt dersom testing og anbefalte smitteverntiltak kan gjennomføres. I tillegg anbefales det at arbeidsgiver sørger for:

- Tilpasset informasjon på et språk arbeidstakeren forstår om råd for smittevern og selvmonitorering.
- Mulighet for å følge smittevernråd på arbeidsplassen, med tanke på å holde avstand til hverandre og mulighet for å utføre håndvask/desinfeksjon.
- Tilgang til rask prøvetaking, analyse og testresultat.
- Ingen risiko for tap av inntekt ved positivt svar.
- Lett, sikker og gratis tilgang til helsehjelp ved symptomer

SPØRSMÅL NR. 582**Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 4. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Kan utenriksministeren begrunne Norges stemmegiving i syv Israel-kritiske resolusjoner vedtatt i FNs generalforsamlings avkoloniseringskomite?

BEGRUNNELSE:

I følge NGOen UN Watch ble det 4. november i år gjennomført avstemninger over syv Israel-kritiske resolusjoner i FNs generalforsamlings avkoloniseringskomite. Norge skal ha stemt for seks resolusjoner, og avstått fra å stemme på én.

Svar:

Spørsmålet fra representanten gjelder syv resolusjoner som var gjenstand for votering i FNs generalforsamlings komité for spesielle politiske saker og avkolonisering (fjerde komité) den 4. november. Resolusjonene omhandler i hovedsak utestående utfordringer i den israelsk-palestinske konflikten.

Norge stemmer for resolusjoner i FN som er i tråd med norsk politikk og folkeretten. Dette gjelder også disse resolusjonene. Sammen med flere andre resolusjoner blir tekstene i seks av disse resolusjonene hvert år forhandlet frem av EUs og Palestinas FN-delegasjoner. Som i alle FN-resolusjoner er vi ikke nødvendigvis enig i alle enkeltformuleringer i teksten. Norge anser likevel at resolusjonene, som legges frem som resultat av forhandlingene mellom EU og Palestina, generelt har et språk og innhold som er i tråd med folkeretten, internasjonale parametere og norsk politikk.

Det har over tid vært rettet kritikk mot antallet resolusjoner som hvert år vedtas i FNs generalforsamling knyttet til Israel og den israelsk-palestinske konflikten. Flere av resolusjonene omhandler sammenfallende tematikk. Fra norsk side er vi positive til at antall resolusjoner som blir lagt frem gjennom forhandlinger mellom EU og Palestina har blitt noe redusert de siste årene. Norge mener at antallet resolusjoner bør reduseres ytterligere.

Resolusjonene endrer seg i begrenset grad fra år til år, og endringer dreier seg ofte om oppdateringer av teknisk innhold i tekstene, for eksempel årstall for de seneste mottatte rapporter, nummer på den relevante FN-sesjonen, osv. Det er vanlig i FN-sammenheng at nokså identiske resolusjoner vedtas år etter år. Ved flere anledninger foretas det imidlertid også substansielle endringer i tekstene. For alle de syv resolusjonene som representanten

stiller spørsmål om, ble det i all hovedsak kun gjort tekniske endringer på tekstene i 2020. Norge har tradisjon for å opprettholde den samme stemmegivningen hvert år, som er langs de samme linjene som de fleste EU-land, andre nærstående land og et stort flertall av FNs medlemsland.

Ved årets voteringer stemte Norge for seks av resolusjonene, og avstående på én. Dette er i tråd med det stemmemønsteret vi har hatt i flere tiår under skiftende regjeringer. Regjeringen viderefører en balansert, konsistent og forutsigbar linje som har kjennetegnet norsk Midtøsten-politikk over lang tid.

Tre av resolusjonene ble behandlet under agenda-punktet for FNs hjelpeorganisasjon for palestinske flyktninger, UNRWA, henholdsvis resolusjonene ved navn «Assistance to Palestine refugees», «Operations of UNRWA» og «Palestine refugees' properties and their revenues». Resolusjonene støtter opp under UNRWAs arbeid og legitimitet, understreker de palestinske flyktningenes fortsatte behov for assistanse og oppfordrer verdenssamfunnet om å støtte en sårbar flyktningsbefolkning. Resolusjonene minner også om UNRWAs viktige rolle i å bidra til stabilitet i regionen. Resolusjonen «Assistance to Palestine refugees» inneholder også i utgangspunktet en fornyelse av UNRWAs mandat. Ved vedtak av denne resolusjonen i 2019 ble organisasjonens mandat fornyet frem til 2023, og mandatfornyelse lå derfor ikke inne i resolusjonen i år. Norge var medforslagsstiller og stemte for disse tre resolusjonene, på lik linje med samtlige EU-land. Alle tre resolusjonene ble vedtatt med over 150 stemmer blant FNs medlemsland, mens 14 land stemte avstående eller mot.

Resolusjonen «Israeli settlements in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, and the occupied Syrian Golan» betegner de israelske bosetningene på okkupert territorium som ulovlige i henhold til folkeretten, oppfordrer Israel om å stanse bosetningsaktivitetene og minner Israel om sine forpliktelser overfor den palestinske befolkningen, inkludert å forhindre angrep mot dem fra israelske bosettere. Norge var medforslagsstiller og stemte for resolusjonen, på lik linje med samtlige EU-land med unntak av Ungarn. Resolusjonen ble vedtatt med 142 stemmer, og 21 land stemte avstående eller mot.

Resolusjonen «Israeli Practices affecting the Human Rights of the Palestinian People in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem» uttrykker blant annet bekymring for menneskerettighetssituasjonen i Palestina, krever at Israel opptrer i tråd med folkeretten, oppfordrer partene om å unngå provoserende handlinger

og oppfordrer det internasjonale samfunn til å bidra med nødhjelp og annen bistand, især i Gaza. Resolusjonen fordømmer også voldelige aktiviteter fra militante grupper, inkludert skyting av raketter mot israelske sivile områder. Norge stemte for resolusjonen, på lik linje med samtlige EU-land med unntak av Slovakia, Tsjekkia, Ungarn og Østerrike. Resolusjonen ble vedtatt med 138 stemmer, og 25 land stemte avstående eller mot.

Resolusjonen «Work of the Special Committee to Investigate Israeli Practices Affecting the Human Rights of the Palestinian People and Other Arabs of the Occupied Territories» innebærer blant annet en fornyelse av mandatet til en spesialkomité opprettet av FN. Det kan stilles spørsmål ved nødvendigheten av å bruke FN-midler for å finansiere denne komiteen, hvis mandat, etter norsk syn, fremstår som ubalansert. Norge stemte dermed avstående på denne resolusjonen, på lik linje med samtlige EU-land

med unntak av Tsjekkia og Ungarn. Resolusjonen ble vedtatt med 72 stemmer for, 76 avstående og 13 stemmer mot.

Resolusjonen «The Occupied Syrian Golan» er den eneste av disse resolusjonene som ikke forhandles mellom EU og Palestina. Resolusjonsteksten har en tekst som er i tråd med norsk politikk og folkeretten, inkludert den fjerde Genève-konvensjonen av 1949. Resolusjonen omtaler den israelske okkupasjonen av de syriske Golanhøydene, inkludert med oppfordringer om at Israel bør respektere relevante sikkerhetsrådsresolusjoner samt ikke bør endre den demografiske sammensetningen på, endre den juridiske statusen til eller etablere bosetninger på de okkuperte områdene. Norge stemte for denne resolusjonen, på lik linje med samtlige EU-land. Resolusjonen ble vedtatt med 142 stemmer, og 21 land stemte avstående eller mot.

SPØRSMÅL NR. 583

Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 9. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Ser helseministeren for seg at man også vil benytte seg av opplærte vaksinatører i apotekene i forbindelse med Covid-19-vaksineringen, og hvordan vil han i så fall inkludere disse i det videre planleggingsarbeidet av den forestående massevaksineringen av befolkningen, slik at dette kan gjøres på en trygg og mest mulig effektiv måte?

BEGRUNNELSE:

2021 kan forhåpentligvis bli året der befolkningen kan få tilgang på en trygg og effektiv Covid-19-vaksine, slik at vi igjen kan leve forholdsvis normalt. Å sette alle disse vaksinerne vil imidlertid kreve betydelige ressurser fra helsepersonell.

Apotekene har de siste årene blant annet kunnet tilby influensavaksiner. Apotekforeningen melder at de har nærmere 1 000 apotek med flere tusen opplærte vaksinatører, som kan benyttes i det omfattende vaksinearbeidet som nå ligger foran oss. Blant annet i brev av 30. oktober har de meldt dette til Folkehelseinstituttet. Apotekforeningen signaliserer samtidig at de har behov for å bli inkludert i planleggingen av vaksineringsarbeidet, dersom de skal kunne benyttes på en best mulig måte.

Man må selvsagt ta høyde for at Covid-19-vaksinering kan by på enkelte andre utfordringer enn influensavaksinering. Skal man benytte kvalifisert personell fra apotekene, fremstår det imidlertid som en åpenbar fordel at disse også blir inkludert i planleggingsarbeidet i forkant av vaksineringen.

Svar:

Det foreligger ennå ingen godkjent koronavaksine, men det er flere vaksiner under utvikling. Norge er omfattet av EUs vaksineavtaler på likeverdige vilkår som EUs medlemsland, og vi planlegger med utgangspunkt i at de første vaksinedosene vil komme til Norge på nyåret.

Regjeringen besluttet 12. oktober at vaksinasjon mot covid-19 skal tilbys som en del av det nasjonale vaksinasjonsprogrammet. Det innebærer at kommunene får en plikt til å tilby vaksinering til befolkningen. Vaksinasjon mot covid-19 vil være frivillig og gratis. Staten vil dekke kommunenes og helseforetakenes kostnader for gjennomføring av vaksinasjon. Folkehelseinstituttet og Helse- og omsorgsdepartementet vil sørge for at vaksiner og vaksinasjonsutstyr blir fordelt til kommuner og helseforetak.

Jeg har gitt Folkehelseinstituttet i oppgave å lede arbeidet med koronavaksinasjonsprogrammet, og insti-

tuttet arbeider med en plan for distribusjon av vaksinene og organisering av vaksinasjon. Instituttet jobber nå sammen med blant andre de regionale helseforetakene, fylkesmennene og sykehusapotekene for å etablere en trygg og pålitelig logistisk løsning for bruk av vaksiner som trenger ultrakjølekjede.

Kommunene er vant til å organisere vaksiner, og skal tilby vaksiner slik de finner mest hensiktsmessig for å oppnå høy oppslutning. Koronavaksinasjonsprogrammet vil imidlertid forutsette grundig planlegging også på lokalt nivå. For å understøtte dette vil Folkehelseinstituttet gi omfattende veiledning og detaljerte råd til kommuner om hvordan vaksinasjonsprogrammet bør gjennomføres. Kommunene skal blant annet sørge for å

etablere rutiner for samarbeid mellom kommunehelsetjenesten som har ansvaret for koronavaksiner, og eventuelle private virksomheter som kommunen har avtale med. Kommunene har også anledning til å inngå avtaler med lokale apotek for gjennomføring av vaksinasjonsprogrammet.

Arbeidet med koronavaksinasjonsprogrammet er komplekst, og det er mange aktører som vil være viktige for at programmet skal kunne gjennomføres på en god måte. Derfor har Folkehelseinstituttet nå selv foreslått å nedsette en referansegruppe i tilknytning til arbeidet med koronavaksinasjonsprogrammet hvor sentrale aktører som blant andre Apotekforeningen vil delta.

SPØRSMÅL NR. 584

Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Marius Meisjord Jøsevoll

Besvart 3. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvor mye mer har veksten i bevilgninger til somatisk helse vært enn til psykisk helse, i prosent, fra 2013 og fram til fremlagt budsjett for 2021?

BEGRUNNELSE:

Veksten i ressursbruk i spesialisthelsetjenesten har gått ned de siste par årene etter sterkere vekst fra 2013 til 2017. Det er fortsatt store geografiske forskjeller i befolkningens bruk av noen typer tjenester. Nedgangen i ventetid i somatisk sektor har stoppet opp, men det er en positiv utvikling på mange nasjonale kvalitetsindikatorer. Produktiviteten i den somatiske sykehustjenesten var ganske stabil i perioden 2015-2019. Dette fremkommer i rapporten SAMDATA Spesialisthelsetjenesten 2019 som beskriver utvikling og status for spesialisthelsetjenesten.

I 2019 utgjorde kostnadene til spesialisthelsetjenesten 151,6 mrd. kroner, en vekst på 1,4 prosent fra året før. Siden 2008 har veksten vært på 20 prosent. Fra 2008 til 2016 økte kostnadene mer enn befolkningen, men dette avtok årene etter og har nærmet seg veksten i befolkningen. I perioden frem til 2013 økte kostnadene i somatisk sektor og psykisk helsevern noenlunde i takt. I de påfølgende årene har veksten i somatisk sektor vært større enn for psykisk helsevern. I 2019 var det noe sterkere vekst i kostnader til somatisk sektor enn til psykisk helsevern,

mens det var en realnedgang i kostnader til spesialisert rusbehandling (TSB).

Svar:

Regjeringen gjeninnførte den "gylne regel" fra 2014. Regelen innebærer at psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB) hver for seg skal ha større vekst enn somatikk, målt på regionnivå. Regelen skulle måles etter kostnader, ventetider og polikliniske konsultasjoner. For 2020 er prioriteringskravet utformet på følgende måte i oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene:

Det skal være høyere vekst i aktivitet og kostnader innen psykisk helsevern og TSB enn for somatikk på regionnivå. Distriktpsykiatriske sentre og psykisk helsevern for barn og unge skal prioriteres innen psykisk helsevern. Innen 2021 skal gjennomsnittlig ventetid være lavere enn 40 dager for psykisk helsevern voksne, lavere enn 35 dager for psykisk helsevern barn og unge og lavere enn 30 dager for TSB.

I tabellene nedenfor vises regionvis utvikling i kostnader for hhv. somatikk og psykisk helsevern i tråd med tall fra SAMDATA for perioden fra 2013 til 2019. Kostnader til pensjon, avskrivninger og legemidler er holdt utenfor, slik det også skal gjøres for den "gylne regel". Regnskapstall for 2020 foreligger ikke ennå og det budsjetteres ikke med spesifikke veksttall for de ulike områdene.

Helse Sør-Øst RHF

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Somatikk	+ 6,6 %	+ 6,2 %	+ 1,9 %	+ 5,0 %	+ 4,1 %	+ 5,9 %
PH	+ 3,1 %	+ 3,1 %	+ 1,8 %	+ 5,5 %	+ 3,9 %	+ 4,3 %

Helse Vest RHF

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Somatikk	+ 6,4 %	+ 5,7 %	+ 5,1 %	+ 4,0 %	+ 4,6 %	+ 5,3 %
PH	+ 4,7 %	+ 2,2 %	+ 3,8 %	+ 2,3 %	+ 3,7 %	+ 3,9 %

Helse Midt-Norge RHF

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Somatikk	+ 6,5 %	+ 4,2 %	+ 3,9 %	+ 4,9 %	+ 5,1 %	+ 4,9 %
PH	+ 1,6 %	+ 7,1 %	+ 3,0 %	+ 2,3 %	+ 5,7 %	+ 4,5 %

Helse Nord RHF

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Somatikk	+ 4,9 %	+ 5,7 %	+ 4,1 %	+ 5,7 %	+ 5,1 %	+ 4,5 %
PH	+ 2,9 %	+ 1,1 %	- 0,1 %	+ 7,9 %	+ 5,7 %	+ 4,8 %

Slik det fremgår av tabellene over, har måloppnåelsen i de enkelte regionene variert fra år til år. Jeg er ikke tilfreds med resultatene samlet sett, men mener resultatene har vært bedre enn de ville vært uten et resultatkrav for kostnadsutvikling.

For å beregne den prosentvise utviklingen for alle tre fagområder samlet i perioden 2013 – 2019, må man ta

utgangspunkt i kostnader. Ifølge tall fra SAMDATA er de årlige kostnader for hhv. somatikk, tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB) og psykisk helsevern fra 2013 til 2019 fremstilt i løpende kostnader i tabellen nedenfor. Kostnader til pensjon, avskrivninger og legemidler er også her holdt utenfor. For 2018 og 2019 er MVA estimert for å få sammenlignbare tall.

Landet samlet

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Endring
SOM	67 238	71 530	75 637	77 921	81 717	85 355	90 038	33,9 %
PH	17 615	18 185	18 769	19 172	20 061	20 924	21 823	23,9 %
TSB	3 522	3 832	4 265	4 504	4 701	4 915	5 049	43,7 %

Jeg vil følge opp prioriteringsregelen i styringsdialogen med de regionale helseforetakene fremover. Samtidig må vi ha forståelse for at pandemien vil gjøre det enda mer krevende for de regionale helseforetakene å ha en relativt høyere kostnadsutvikling for psykisk helsevern og rusbehandling enn for somatikk. Dette vil jeg komme tilbake til i oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene for 2021.

For øvrig viser jeg til spørsmål fra representanten Wilkinson i Stortingets spørretime 15. januar hvor jeg kommenterte status for oppfyllelsen av den gylne regel og satsingen innen området psykisk helse og rusbehandling, samt mitt svar av 20. januar på spørsmål nr. 689 fra representanten Grung.

SPØRSMÅL NR. 585

Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 4. desember 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Kor mykje ekstra er betalt inn i ekstra CO2-avgift i 2020 som fylgje av vedtaket om å fjerna redusert sats for fiskeri, og kor mykje er utbetalt i kompensasjon?

GRUNNGJEVING:

Spørsmålet har både ei avgiftsside og ei side knytt til spørsmålet om kompensasjon. Kompensasjonsordninga ligg under fiskeriministeren og difor er spørsmålet retta til han.

Svar:

Som det står i grunngjevinga for spørsmålet har dette både ei avgiftsside og ei side knytt til spørsmålet om kompensasjon.

CO2-avgifta og innkrevinga av ho ligg under Finansdepartementet sitt ansvarsområde. Departementet har vore i kontakt med Skattetaten for å finne svar på spørsmålet om "kor mykje ekstra som er betalt inn i ekstra CO2-avgift i 2020 som fylgje av vedtaket om å fjerna redusert sats for fiskeri". Skattetaten opplyser at det ikkje er mogleg å finne fram slike tal. Dette er fordi rapporteringa dei mottek, inneheld aggregerte og overordna tal, og ikkje tal brote ned på nivå med for eksempel fiskefartøy frå dei registrerte verksemdene (oljeselskapa) som rapporterer inn.

Til det andre spørsmålet vil eg vise til at Stortinget vedtok å innføre full CO2-avgift for fiskeflåten frå 1. januar

2020. Den gamle refusjonsordninga for innbetalt CO2-avgift for fiskeflåten vart avvikla og skal erstattast med ei midlertidig kompensasjonsordning basert på gjeldande refusjonssats på 1,06 kroner per liter. Det vart avsett ei løyving på 255 millionar kroner i 2020. Det er vidare vedteke at ordninga skal trappast ned lineært over fem år, og løyvinga til ordninga vart difor vedteke redusert med 51 mill. kroner årleg i ein femårsperiode. Ordninga med refusjon av innbetalt grunnavgift på mineralolje held fram uendra.

Det er vidare vedteke at fiskeflåten vert delt inn i tre grupper i kompensasjonsordninga, som vil bestå av høvesvis kystflåten, havflåten og kystrekeflåten. Gruppeinndelinga er gjort på bakgrunn av ei heilskapleg vurdering, der fiskeripolitiske og økonomiske omsyn har vore ein del av vurderingsgrunnlaget. Løysinga med tre grupper inneber at det blir etablert gode incentiv til å driva meir klimavenleg samtidig som ein "konkurrerer" innanfor si eiga gruppe.

I motsetnad til den gamle refusjonsordninga vil kompensasjonen ikkje vere knytt til drivstoffbruk, men verte utbetalt proporsjonalt ut frå det einskilde fartøyet sin del av samla førstehandsverdi frå fangst teke i nære farvatn. Delen blir utrekna innanfor den kompensasjonsgruppa som fartøyet tilhøyrer.

Sidan oversikta over førstehandsverdien til fartøya for heile 2020 først er klar i mars 2021, vil utbetaling av kompensasjon for 2020 først skje på våren i 2021. Departementet skal i desse dagar ta stilling til den endelege innretninga på ordninga.

SPØRSMÅL NR. 586

Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 9. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

I forslag til statsbudsjett for 2021 er det satt av midler til å videreføre oppgradering av fem tunneler på strekningen E-39 Klett-Bårdshaug i Trøndelag.

Hva er totalkostnaden for å få tunellene godkjent etter tunnelsikkerhetsforskriften, og når vil prosjektet være ferdig?

Svar:

Utbyggingsprosjektet E39 Klett-Bårdshaug i Trøndelag bestod av 22 km ny vei og 5 km eksisterende vei som skulle utbedres og ble gjennomført som et OPS-prosjekt. I prosjektet inngikk i alt 10 km tunneler og 12 broer, hvorav den største er 240 m lang. I tillegg inngår i prosjektet en vedlikeholds kontrakt av veien. Kontrakten strekker seg over 27 år og inkluderer to års utbygging og 25 års driftperiode.

Utbedringen av tunnelene Storsand-, Viggja-, Svalnes-, Mannsfjell- og Brekktunnelen på strekningen Klett-Bårdshaug på E39 i Trøndelag er forutsatt gjennomført av OPS-selskapet, som har driftsansvaret på streknin-

gen. Prosjektet omfatter en rekke tiltak for å oppfylle krav i tunnelsikkerhets- og elektroforskriftene.

Det pågår fremdeles dialog med OPS-selskapet om omfanget av og framdriften for arbeidene. Det er derfor fremdeles knyttet usikkerhet til både framdrift og kostnader. Det er foreløpig lagt til grunn at arbeidene med utbedringene skal starte opp våren 2021, og med forventet ferdigstilling sommeren 2022. Prognosen for sluttkostnad for arbeidene er foreløpig anslått til om lag 150 mill. kr.

Regjeringen har satt inn store ressurser for å holde god framdrift i utbedringen av eksisterende tunneler på riksvegnettet. Utbedringen av Storsand-, Viggja-, Svalnes-, Mannsfjell- og Brekktunnelen er særskilt prioritert som en følge av tunnelsikkerhetsdirektivets frister for oppgradering av tunneler på TEN-T vegnettet.

SPØRSMÅL NR. 587

Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 9. desember 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden følge opp stortinget sitt vedtak om å utarbeide en veileder for hvordan man kan ta vare på eldre bygg gjennom bruksendring til ny aktivitet?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok torsdag 26. november i Distriktsmeldingen dette: Stortinget ber regjeringen utarbeide en veileder for hvordan man kan ta vare på eldre bygg gjennom bruksendring til ny aktivitet. Jeg har i forkant av arbeidet med forslaget hatt dialog med naustforeningen nytt i naust som har engasjert seg for å ta vare på eldre naust. Denne foreningen har erfaring med prosjekt i ulike kommuner og har nyttige innspill på hvordan en slik veileder kan være for å skape forutsigbarhet i håndteringen av slike saker. Jeg vil anbefale at departementet som et ledd i oppfølgingen av saken inviterer foreningen til møte for å gi innspill.

Svar:

Meld. St. 5 (2019–2020) Levende lokalsamfunn for fremtiden — Distriktsmeldingen ble behandlet i Stortinget 26. november, jf. Innst. 88 S (2020-2021). Stortinget voterte over saken 26. november. Regjeringen har ikke startet ar-

beidet med oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak fattet i forbindelse med behandlingen av meldingen.

I et arbeid med utvikling av en veileder slik Stortinget ber om, vil det være aktuelt å vurdere dialog med ulike aktører som kan gi nyttige innspill. Her kan Naustforeninga Nytt i Naust i være en aktuell aktør.

SPØRSMÅL NR. 588**Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 2. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Sentraliseringen av beredskapen ved Kystverkets utestasjoner, der tre av fire skal nedlegges og nøkkelpersonell forflyttes til Horten, har vakt oppsikt. Disse stasjonene ble opprettet som et klart svar på de havariene og ulykkene som hadde skjedd de siste årene, blant annet med «Full City» ved Langesund i 2009.

Er statsråden enig i disse nedleggelsene og i så fall hva er argumentene for dette nå, siden det ble argumentert sterkt for bedre beredskap med etableringen av disse distriktskontorene for få år siden?

Svar:

Jeg vil først understreke at det er viktig for regjeringen å sørge for en god statlig beredskap mot akutt forurensning i hele landet.

Statens dimensjonering av beredskap mot akutt forurensning ble oppdatert i 2009 som følge av flere ulykkeshendelser langs kysten på 2000 tallet, inkludert hendelsen med bulkskipet «Full City» i 2009. På denne bakgrunn ble regionkontorene i Ålesund og Kabelvåg styrket ved å tilføre til sammen fire stillinger blant annet for å følge opp de Interkommunale utvalg mot akutt forurensning (IUA). I Bergen var allerede to slike stillinger lokalisert.

I 2019 leverte Kystverket en utredning av egen organisering, styringssystemer og ressursutnyttelse, med formål om at etaten skal ha en kostnadseffektiv organisasjon som kan håndtere utfordringer, krav og utviklingstrekk.

Dette har resultert i at Kystverket går fra å være inndelt i regioner til å bli funksjonsorganisert fra 1. januar 2021.

Formålet med omorganiseringen er blant annet å samordne fagligmiljøer, gjøre de mer robuste og effektive samt å redusere fjernledelse. Jeg mener det vil være positivt og effektivt at relaterte fagfelt plasseres inn under samme virksomhetsområde. Kystverket er en relativt liten organisasjon, og etablering av flere enheter og nivåer vil være mer kostnadsdrivende enn for større organisasjoner.

Som en del av arbeidet med å skape robuste fagmiljø på beredskapsområdet vil 6 beredskapsstillinger flyttes til Horten; 2 fra Bergen, 2 fra Ålesund og 2 fra Kabelvåg. Personell i disse stillingene har oppgaver knyttet til kursvirksomhet, øvelser og vedlikehold av beredskapsmateriell. Disse oppgavene vil videreføres av de samme ansatte, selv om de nå får arbeidssted i Horten. Det er viktig å presisere at flyttingen ikke vil påvirke Kystverkets beredskapsvaktlag eller 1. linjeberedskap ved akutte forurensningshendelser. Slik vil vi være like godt rustet som nå dersom det skjer skipsulykker eller nesten-ulykker langs kysten.

Jeg støtter Kystverkets vurdering av at en samling av beredskapsstillingene i Horten vil gjøre det enklere å følge opp beredskapsarbeidet og legge til rette for klarere styringslinjer. Jeg vil imidlertid understreke at det er viktig at beredskapsressurser også er lokalisert lokalt. Dette vil fremdeles bli ivaretatt i ny organisering. Det blir ikke endringer i lokalitetene til Kystverkets depot med beredskapsutstyr. Videre vil de interkommunale utvalgene mot akutt forurensning fortsatt gjøre en svært viktig jobb lokalt og i nær og god dialog med Kystverkets beredskapsavdeling i Horten.

SPØRSMÅL NR. 589**Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 7. desember 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

I et møte med Fiskebåt Nord 25.11.20 kritiserte fiskeriministeren kvoteforslaget for 2021 fra fiskeridirektøren.

Hvilke signaler er gitt fra departementet til direktoratet om kvotefordeling etter at stortinget behandlet kvotemeldingen?

Svar:

Oppfølgingen av kvotemeldingen skal skje gradvis, og noen av endringene kan innføres allerede for 2021. Departementet har følgelig bedt Fiskeridirektoratet om å inkorporere disse endringene i høringen av fiskerireguleringene for 2021.

For å sikre at Nærings- og fiskeridepartementet har et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag i forbindelse med arbeidet med de årlige fiskerireguleringene og at de ulike saksfeltene blir tilstrekkelig belyst og hørt, ber departementet årlig Fiskeridirektoratet om å utrede og utforme skriftlige saksfremlegg på en rekke saksfelter.

Nærings- og fiskeridepartementet har bedt Fiskeridirektoratet om å inkludere i høringen av forskrift for 2021 at torsk kvoten til åpen gruppe settes av før fordeling mellom konvensjonell og trål, med en fast andel på 6,12 %, og om å legge opp til den nye kvotefordeling for torsk og sild, ved å fjerne stigen for torsk (trålstigen) og sild (NVG-sildestigen). Den nye fordelingen er at trål skal ha 32 prosent av disponibel kvote av torsk og 10 prosent av sildekvoten. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, skal ha 68 prosent av disponibel kvote torsk og 41 prosent av sildekvoten. Ringnot skal ha 49 prosent av disponibel kvote av sild.

Som følge av forslaget om en fordeling på 32/68 for torsk fattet Stortinget vedtak om at regjeringen skulle sørge for at fordelingen av kvoter mellom flåtegruppene ikke endres vesentlig, jf. anmodningsvedtak 549. Bakgrunnen for dette vedtaket var at å flytte utregningen av torsk kvoten til åpen gruppe til toppen, og deretter fordele disponibel kvote mellom trål og konvensjonelle far-

tøy etter 32/68, ville føre til en større forskyvning fra trål til konvensjonelle enn det flertallet var enig i.

For å sikre at fastsettelsen av en fast prosentandel av nasjonal kvote til åpen gruppe ikke medfører en vesentlig endring av fordeling av kvoter mellom flåtegrupper har Nærings- og fiskeridepartementet bedt Fiskeridirektoratet om å invitere høringsinstansene til å komme med innspill om hvilke kompensierende tiltak som kunne være aktuelle, og omfanget av disse.

Videre er Fiskeridirektoratet bedt om å legge opp til at kystfiskekvoten skal utgjøre 0,9 prosent av nasjonal kvote for torsk. For 2021 er det også foreslått å innføre alderstillegg i åpen gruppes fiske etter torsk, som behandlet i kvotemeldingen. Dette går ut på at det gis et kvotetillegg i åpen gruppe til alle fartøy eid av fiskere under 30 år. Den nye rekrutteringsbonusordningen, som kommer i tillegg til dette alderstillegget, skal ikke få kvotemessig virkning før i 2022, og det skal derfor ikke tas høyde for denne i 2021.

Departementet har også poengtert overfor Fiskeridirektoratet at avsetningene til forskning, ungdomsfiske/rekreasjonfiske/turistfiske, kystfiskekvote, levendelagring og eksisterende rekrutteringskvoter skal på samme måte som ved dagens praksis trekkes fra den nasjonale kvoten før fordelinger. Avsetningene til levendelagring, ferskfiskordningen og den nye rekrutteringsordningen skal etter planen inn i den nye modellen for ekstravoteordninger på samme tid som rekrutteringsordningen fases inn.

De endelige beslutningene om reguleringen av fisket etter torsk vil uansett bli fattet her i departementet, etter at Fiskeridirektoratet har sendt over sin vurdering av høringsuttalelsene.

SPØRSMÅL NR. 590

Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 1. desember 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Kan statsråden fremskaffe oversikt over hvor mange studentboliger det hvert år er bevilget midler til å bygge, fra 2005 til og med regjeringens forslag for 2021?

Svar:

Det er bevilget tilsagn om tilskudd til 25 765 studentboliger fra 2005 til og med regjeringens forslag til budsjett for 2021.

Se tabell for fordeling.

Årstall	Antall hybelenheter bevilget over statsbudsjett
2005	314
2006	606
2007	415
2008	629
2009	1592
2010	983
2011	1054
2012	1039
2013	1483
2014	1300
2015	2200
2016	2200
2017	2500
2018	2200
2019	3400
2020	2200
2021	1650
Sum	25765

SPØRSMÅL NR. 591

Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 3. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

En rekke yrkesfaglige utdanningsprogram kan bli tilbudt i videregående opplæring vg2, med utgangspunkt i vg1 håndverk, design og produktutvikling, som igjen kan gi elever et stort utvalg av svennebrev. Det er små fagmiljø innen flere av fagene, som viderefører verdifull kompetanse.

Har statsråden en oversikt over hvilke håndverksfag vg2 som blir tilbudt hvor, antall elever som kan gå ut i lære, og antallet elever som fullfører med ett av de nærmere 50 mulige svennebrevene?

Svar:

Håndverk, design og produktutvikling er et av de ti utdanningsprogrammene i den nye tilbudsstrukturen på yrkesfag. De første elevene startet i Vg1 i ny struktur denne høsten. Vg2 i utdanningsprogrammene starter høsten 2021 og Vg3 starter høsten 2022.

Fylkeskommunene har ansvar for dimensjonering av tilbudet i videregående opplæring. Det endelige tilbudet for skoleåret 2021-22 er ikke fastsatt ennå, men skal være klart i løpet av januar 2021. Jeg redegjør derfor for hvor Vg2-tilbudene som hører til utdanningsprogram for håndverk, design og produktutvikling har vært tilbudt, og antall elever på disse tilbudene for skoleåret 2019-20 (sist tilgjengelig statistikk).

Dette kan vise bildet også for de kommende Vg2-tilbudene i håndverk, design og produktutvikling fordi Vg2-tilbudene i stor grad er en videreføring av tilsvarende Vg2-tilbud i det "gamle" utdanningsprogrammet for design og håndverk.

Håndverk, design og produktutvikling har sju Vg2-tilbud (programområder) som alle tilbys i ett eller flere fylker. I skoleåret 2019-20 var det 283 på Vg2. Utdanningsprogrammet har 41 lærefag. I 2018-19 oppnådde 103

personer fag- eller svennebrev (inkludert fire praksiskandidater). De 103 fordelte seg på 22 av de 41 lærefagene.

Tabellen² gir en oversikt over lokalisering av Vg2-tilbudene og antall elever i Vg2 skoleåret 2019-20 i utdanningsprogram for håndverk, design og produktutvikling fordelt på programområder. Tabellen viser også hvor mange som fullførte med fag-/svennebrev i 2018-19 (sist tilgjengelig statistikk).

	Lokalisering av Vg2-tilbud, skoleåret 2019-20	Antall elever i Vg2, skoleåret 2019-20	Antall lærefag (Vg3) som følger av hvert Vg2	Antall oppnådde fag-/svennebrev 2018-19
Vg2 båtbygger	Ett tilbud i Viken	7 elever	2 lærefag	9 fag-/svennebrev
Vg2 duodji	Ett tilbud i Troms og Finnmark	9 elever	5 lærefag	4 fag-/svennebrev
Vg2 gull- og sølvsmedhåndverk	Ett tilbud i hhv. Agder, Oslo og Viken	39 elever	3 lærefag	18 fag-/svennebrev
Vg2 smed	Ett tilbud i hhv. Innlandet og Vestland	13 elever	1 lærefag	9 fag-/svennebrev
Vg2 søm- og tekstilhåndverk	16 tilbud, fordelt i alle fylker	177 elever	11 lærefag	37 fag-/svennebrev
Vg2 trearbeid	Ett tilbud i hhv. Innlandet og Oslo og tre tilbud i Viken	35 elever	5 lærefag	13 fag-/svennebrev
Vg2 ur- og instrumentmaker	Ett tilbud i Viken	3 elever	2 lærefag	3 fag-/svennebrev
Antall elever på Vg2:		283 elever		
Særløp (Vg2 og Vg3 i bedrift)			12 lærefag	6 fag-/svennebrev
Antall lærefag og avlagte fag-/svennebrev:			41 lærefag	99 oppnådde fag-/svennebrev ³

2 Kilde [Statistikk \(udir.no\)](https://statistikk.udir.no). Utdanningsdirektoratet publiserer oppdatert statistikk februar 2021.

3 I tillegg oppnådde fire praksiskandidater fag- eller svennebrev.

SPØRSMÅL NR. 592**Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 7. desember 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

I Khrono 27. nov. uttaler NIFU og Stipendiatsorganisasjonen i Norge at antallet avlagte doktorgrader har sunket i år grunnet koronapandemien. Doktorgradsstudenter melder om dårlig informasjon og stor usikkerhet rundt muligheten for forlengelse av stipend og slutføring av doktorgraden.

Hvilke løsninger vil statsråden fremme for å imøtekomme stipendiatenes behov, slik at alle sikres økonomisk mulighet og forlengelse til å slutføre doktorgradutdanningen, uavhengig av hvilken institusjon de tilhører?

Svar:

Jeg har forståelse for at mange stipendiater står i en krevende situasjon. Tidlig i pandemien orienterte jeg derfor på møter og i brev til sektoren om at de har mulighet til å forlenge ansettelsesperiodene til ansatte i rekrutteringsstillinger som følge av virusutbruddet i henhold til § 2-3 i Forskrift om ansettelsesvilkår for stillinger som postdoktor, stipendiat, vitenskapelig assistent og spesialistkandidat. Jeg har lagt til grunn at koronakrisen og tiltakene som er iverksatt gir grunnlag for forlengelser, men det er ansettelsesorganet som gjør de konkrete vurderingene for hver enkelt som ønsker eller trenger forlengelse. For å sikre likebehandling på tvers av institusjoner har Universitets- og høyskolerådet i samarbeid med Forskningsrådet utviklet retningslinjer for vurdering av søknader om forlengelser.

De fleste stipendiater er finansiert over universitetenes og høyskolenes grunnbevilgning og Forskningsrådet. Forlengelser for disse stipendiatene vil dekkes av institusjonenes og Forskningsrådets rammer. En del stipendiater finansieres av EU og private aktører. For å sikre at også de har mulighet til å få forlengelse, ble det bevilget 40 millioner gjennom Prop. 127 S (2019-2020). Midlene er fordelt med utgangspunkt i oversikt Universitets- og høyskolerådet har satt sammen etter rapportering fra institusjonene.

Jeg har nylig nå i desember avholdt til et møte om pandemiens konsekvenser for forskningen og de ansatte som utfører forskningen, hvor blant annet Stipendiatsorganisasjonene i Norge deltok. Stipendiatenes situasjon ble særlig belyst på dette møtet, og mitt inntrykk er at UH-institusjonene, forskningsinstituttene og Forskningsrådet samarbeider godt om praksis på dette.

SPØRSMÅL NR. 593**Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 7. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil arbeids- og sosialministeren vurdere om det er behov for tiltak for å sikre at vikarbyrådirektivets bestemmelser på dette området blir oppfylt?

BEGRUNNELSE:

I en dom fra 14. oktober (C-681/18) om fortolkning av vikarbyrådirektivet sier EU-domstolen bl.a. at medlemsstatene skal påse at de har bestemmelser som forhindrer at innleie ikke erstatter virksomhetenes permanente behov for fast ansatte.

Svar:

Representanten viser til dom i EU-domstolen fra 14. oktober (C-681/18) om fortolkning av vikarbyrådirektivet. EU-domstolen uttaler at medlemsstatene må ha mekanismer for å sikre at karakteren av innleie fra bemanningsforetak forblir midlertidig, og for å forebygge at arbeidstakere leies ut til samme virksomhet flere ganger etter hverandre for å omgå direktivets bestemmelser.

Det er bred enighet om at fast ansettelse skal være hovedregelen i norsk arbeidsliv. Fast ansettelse er hovedregelen også i praksis. Fafo og Institutt for samfunnsforskning anslår at 1,5-2 prosent av alle årsverk utføres av innleide fra bemanningsforetak. I norsk rett finnes flere bestemmelser som skal sikre at innleie skal være midlertidig og ikke skje på bekostning av direkte ansettelser. Blant annet er selve adgangen til å leie inn arbeidskraft fra bemanningsbyrå begrenset, og ble ytterligere strammet inn fra 1. januar 2019. Innleie kan kun skje hvis vilkår for midlertidig ansettelse etter § 14-9 bokstav a-e er oppfylt, eksempelvis ved vikariat eller når arbeidet er av midlertidig karakter. Alternativt må det foreligge lokal avtale om tidsbegrenset innleie. Ved innleie i strid med reglene skal retten etter påstand fra den innleide arbeidstakeren avsi dom for fast ansettelse hos innleier. I tillegg skal arbeidstaker anses som fast ansatt hvis vedkommende har vært sammenhengende innleid i mer enn fire år når arbeidet er av midlertidig karakter eller i mer enn tre år når det dreier seg om et vikariat. Dette begrenser muligheten for at samme arbeidstaker leies ut til samme virksomhet flere ganger etter hverandre for å omgå hovedregelen om fast ansettelse når det er et permanent behov for arbeidskraft. Arbeidsgiver skal også årlig drøfte bruken av innleid arbeidskraft med de tillitsvalgte.

For å sikre at reglene følges, har regjeringen styrket håndhevingen av innleiereglene fra 1. juli i år. Arbeidstilsynet, Petroleumstilsynet og Luftfartstilsynet fikk da myndighet til å føre tilsyn med reglene og gi pålegg ved brudd. En styrket, offentlig håndheving på området kan bidra til å redusere lovbrudd og omgåelser, samt øke bevisstheten om pliktene som gjelder.

Regjeringen fortsetter samtidig å følge med på hvordan bruken av innleie utvikler seg. Regjeringen har satt ned et partssammensatt utvalg for å gå gjennom utviklingstrekk og eventuelle utfordringer når det gjelder bruken av tilknytningsformer i arbeidslivet, herunder innleie. Utvalget skal gjennomgå rammeverket for ulike tilknytningsformer for de som utfører arbeid, og rammeverket for arbeidsgiveransvar og organisering av arbeid og virksomhet. Utvalget skal vurdere om dette er tilstrekkelig tydelig, hensiktsmessig og tilpasningsdyktig både for dagens og fremtidens arbeidsliv, og eventuelt fremme forslag til regelendringer eller andre tiltak. Utvalget skal levere sin utredning i form av en NOU innen 1. juni 2021.

SPØRSMÅL NR. 594**Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 8. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Mener arbeids- og sosialministeren at Vaskehjelp.no sin forretningsmodell er i henhold til arbeidsmiljølovens krav om faste ansettelse?

BEGRUNNELSE:

Det har den senere tid fremkommet opplysninger om at det statlige investeringsforetaket Investinor har gått inn som medeiere i vaskehjelp-appen Vaskehjelp.no. Appen skal fungere som en digital markeds plass for renholdstjenester, der renholdere om selvstendig næringsdrivende får tilgang til en kundebase av privatkunder.

Fagbevegelsen har reagert kraftig, og mener Investinor ved å investere i dette støtter opp om en forretningsmodell som får utsatte grupper på arbeidsmarkedet til å stå enda svakere som selvstendig næringsdrivende i stedet for som vanlig ansatte. Som selvstendig næringsdrivende med enkeltmannsforetak står disse renholderne uten stillingsvern, de er ikke omfattet av arbeidsmiljøloven og de har ikke rettigheter som vanlig ansatte til ferie, feriepenger, sykepenger og pensjon.

Vi vet at deler av renholdsbransjen har vært preget av useriøse aktører, arbeidslivskriminalitet og sosial dumping. Bransjen har derfor behov for politiske tiltak som støtter opp om de seriøse aktørene og legger til rette for et trygt og anstendig arbeidsliv med faste, hele stillinger og en lønn til å leve av.

Svar:

Regjeringen ønsker et arbeidsliv med trygghet for arbeidstakerne, seriøse arbeidsgivere og ryddige lønns- og arbeidsvilkår. Fast ansettelse er hovedregelen i arbeidslivet. Samtidig er det legitimt å være selvstendig næringsdrivende. Regjeringen legger vekt på å styrke entreprenørskap og muligheten for å skape sin egen arbeidsplass.

Vi har en arbeidsmiljølov som skal sikre at de som har behov for lovens vern og rettigheter får det. Jeg kan ikke gå inn i den konkrete saken, men generelt setter lovens arbeidsgiver- og arbeidstakerbegrep rammer, og det er realiteten som avgjør om en som yter tjenester skal anses som arbeidstaker eller oppdragstaker. Dette avgjøres etter en helhetsvurdering av det enkelte tilfellet, basert på kriterier trukket opp i rettspraksis. Jeg forutsetter at virksomhetene også i renholdsbransjen sørger for å operere lovlig, herunder ikke unndrar seg arbeidsgiveransvaret hvis den som utfører arbeidet rent faktisk er arbeidstaker.

De senere årene har det vært gjennomført og fokusert på ulike tiltak for å sikre seriøsitet og ryddige forhold i renholdsbransjen. Gjennom treparts bransjeprogram er det etablert et omfattende og løpende samarbeid mellom partene i renholdsbransjen og myndighetene, hvor ulike utfordringer i bransjen diskuteres. Det er etablert en offentlig godkjenningsordning for renholdsvirksomheter, som ble styrket i 2018, og innført ulike andre tiltak som HMS-kort og allmenngjøring av lønn for renholdsarbeidere, ordning med regionale verneombud, samt flere veilednings- og informasjonstiltak for å forebygge useriøsitet. Bransjeprogrammet følger utviklingen i bransjen tett, og en ny kunnskapsrapport som kartlegger renholdsmarkedet skal legges frem over nyttår.

Fremveksten av digitale plattformer som vaskehjelp.no er et eksempel på at arbeidsmarkedet stadig endrer seg. Ny teknologi, globalisering og demografiske endringer skaper muligheter, men kan også utfordre arbeidslivet slik vi kjenner det.

Regjeringen har satt ned et offentlig utvalg med partene i arbeidslivet om fremtidens arbeidsliv. Utvalget skal se nærmere på mulige utfordringer knyttet til fremveksten av nye former for arbeid og utradisjonelle ansettelsesformer, samt konsekvensene nye forretningsmodeller vil ha på individuelle ansettelsesforhold. Utvalget skal også vurdere hvorvidt det rettslige rammeverket for individuelle arbeidstakerrettigheter og arbeidsgiveransvar er velfungerende som det er, og om det vil være egnet for fremtidige endringer som vil komme i arbeidslivet. Utvalget kan foreslå regelendringer eller andre tiltak som det finner hensiktsmessig, og skal arbeide til juni 2021.

Departementet har også satt i gang flere forskningsprosjekter som skal kartlegge utviklingen i bruken av ulike tilknytningsformer i arbeidslivet og konsekvenser for blant annet arbeidsforhold og partssamarbeid. De første resultatene er nettopp lagt fram. Det er viktig å se på disse spørsmålene samlet og i samarbeid med partene i arbeidslivet. Regjeringen følger utviklingen tett.

SPØRSMÅL NR. 595**Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 7. desember 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

I lys av regjeringens uttalelser til Stortinget om menneskerettigheter i Afghanistan og Australias deltakelse i den NATO-ledete ISAF-styrken som også Norge deltok i, vil statsråden fordømme drapene og forbrytelsene begått av australske styrker mot sivile afghanere, og, i lys av amerikansk tilbaketrekking, vurderer regjeringen nå nye tiltak for å beskytte de norske styrkene i Afghanistan, deriblant å hente soldatene hjem i sikkerhet slik at de kan bidra til forsvaret av Norge?

BEGRUNNELSE:

Denne måneden ble det avdekket at specialsoldater fra det australske forsvaret i Afghanistan har begått alvorlige overgrep, inkludert drap på 39 forsvarsløse sivile i afghanere. I perioden drapene ble begått, fra 2003 til 2016, har australske styrker deltatt i den NATO-ledete ISAF-styrken som også Norge deltok i på samme tid.

Det fremgår i NRKs gjengivelser av det australske forsvarets rapport om saken at drapene ikke ble begått i kampsituasjoner, men tvert imot var kaldblodige drap som utgjør grove krigsforbrytelser:

«I flere tilfeller ble sivile afghanere henrettet like etter de var pågrepet. Med bakbundne hender måtte de knele foran soldatene. Deretter ble skuddene avfyrt. Likene av drepte afghanere ble skjendet. Ved minst ett tilfelle fikk en hund som fulgte med de australske soldatene lov til å gnage på hodet og slikke blodet fra en drept, afghansk mann.»

I sin redegjørelse for Stortinget 5. juni 2014 sa daværende forsvarsminister Ine Eriksen Søreide at hun under besøk hos ISAF-styrkene i Afghanistan ble minnet om hvor viktig det er å stå opp for menneskerettighetene. Det er derfor på sin plass å be den nåværende forsvarsministeren tilkjennegi sitt syn på disse forbrytelsene som ble begått av styrker fra et land som, i likhet med Norge, også deltok i ISAF.

Rapporter fra afghanske og internasjonale medier tyder på at avsløringen av slike forbrytelser øker hatet mot de utenlandske styrkene som er i landet i store deler av den afghanske befolkningen. Dette kan gjøre de norske styrkene i Afghanistan enda mer utsatt.

Parallelt med avsløringen av forbrytelsene mot afghanske sivile, fortsetter de internasjonale styrkene nedtrappingen i Afghanistan. 17 november annonserte USAs styrker i Afghanistan skal reduseres med ytterligere 2500 soldater i januar 2021. Dagen etter rapporterte BBC om stor bekymring i NATO blant annet for at dette

kan gjøre de gjenværende styrkene mer utsatt. Storbritannia har siden februar i år redusert sine tropper med 20 prosent, og de siste dagene har Tyskland flyttet sine soldater ut av et viktig afghansk område.

Selv om regjeringen skulle ønske å ha norske styrker i Afghanistan på ubestemt tid, kan alliert tilbaketrekning og en vanskelig sikkerhetssituasjon gjøre det umulig å opprettholde det norske styrkebidraget i landet.

Svar:

De avdekkede overgrepene som er begått av australske styrker i Afghanistan er svært alvorlige. Norge tar sterk avstand fra disse overgrepene, og ser svært alvorlig på at dette har funnet sted i en koalisjon som Norge også var en del av. Jeg har likevel full tillit til at australske myndigheter vil håndtere saken på en forsvarlig måte. Australske myndigheter har foretatt en grundig etterforskning i løpet av de fire siste årene, som har resultert i en omfattende rapport. Vi erfarer at landets regjering nå vil undersøke grunnlaget for strafferettslige skritt mot personell som har vært innblandet, og tar grep for å hindre at slike hendelser skal kunne skje i fremtiden.

Forsvaret vurderer at beskyttelsen av norske styrker i Afghanistan vil bli ivaretatt på en tilfredsstillende måte, også etter det kunngjorte amerikanske nedtrekket til 2 500 personell innen 15. januar 2021. I tillegg fastsetter avtalen mellom USA og Taliban av 29. februar 2020 at USA vil avslutte sin militære innsats i Afghanistan innen 30. april 2021. En slik utvikling vil helt klart ha betydning også for Norges videre innsats. Vi er i Afghanistan på invitasjon fra landets regjering og i rammen av NATO. Vi vil delta i behandlingen av NATOs fremtidige rolle i Afghanistan og tilpasse våre bidrag i nær koordinering med våre allierte.

Den allierte rammen er avgjørende for forsvaret av Norge. En demonstrert evne til å samvirke med allierte forsterkningsstyrker er en forutsetning for effektiv avskrekking og forsvar. Denne evnen må forberedes og utvikles i fredstid. Det er et stadig større behov for at NATOs medlemsland deltar med kapasiteter internasjonalt, for å styrke NATOs kollektive avskrekking- og forsvarsevne og i krisehåndteringsoperasjoner. Bidrag til dette er nå en etablert del av byrdefordelingen i alliansen.

SPØRSMÅL NR. 596**Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 7. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hva vil kulturministeren gjøre for å sikre at betalingsformidlingsforbudet for pengespill ikke får utilsiktede konsekvenser for norske forbrukere som deltar i utenlandske spilltilbud?

BEGRUNNELSE:

Regelverk om betalingsformidlingsforbudet tydeliggjør at norske banker ikke skal videreformidle innskudd og gevinst mellom norske forbrukere og utenlandske spillerselskaper. Forbrukerne pålegges ingen plikter og det er heller ikke forbudt for nordmenn å delta i utenlandske pengespill eller overføre midler til deltagelse i slike spill.

I forbindelse med bankenes gjennomføring av betalingsformidlingsforbudet har norske spillere, som frivillig og helt lovlig deltar i utenlandske spilltilbud, blitt kontaktet av sine norske banker der det stilles spørsmål ved deres deltagelse i slike pengespill. Etter hva jeg forstår har også flere kunder til og med mottatt varsel om terminering av kundeforhold og/eller sin personlige konto, og i enkelte tilfeller har dette også blitt gjennomført.

Betalingsformidlingsforbudet har ikke ført til en styrking av kanaliseringspolitikken eller begrensning av spilleproblemer i Norge. Forbudet har ingen virkning overfor bankenes virksomhet og stanser ikke nordmenns deltakelse utenlandske pengespill. Men det er først og fremst norske forbrukere som deltar i slike spill som rammes, noe som ikke var intensjonen men forbudet. Flere føler seg feilaktig behandlet, i verste fall som «kriminelle».

Det fremstår som et paradoks og et inngrep i forbrukernes rett til å treffe valg, at norske myndigheter tillater bankene å true med terminering av kundeforhold i gjennomføringen av forbudet, for å stanse deltagelse i en aktivitet som for den enkelte forbrukeren er helt lovlig og kan foretas etter egen fri vilje.

Svar:

Etter norsk pengespillovgivning er det forbudt å tilby eller markedsføre pengespill uten tillatelse i Norge. Til tross for et forbud i lov, ser vi dessverre likevel at en del utenlandske pengespillselskaper ikke respekterer det norske regelverket og tilbyr pengespill uten tillatelse. Det er derfor nødvendig å ha tiltak som forhindrer eller begrenser disse aktørenes virksomhet rettet mot Norge. Betalingsformidlingsforbudet er ett av tiltakene som er etablert for

å begrense tilbudet av pengespill som ikke har tillatelse i Norge og dermed også beskytte norske spillere. Dette forbudet innebærer at banker og andre foretak som yter betalingstjenester i Norge, ikke har lov til å formidle innsats og gevinst i pengespill som ikke har norsk tillatelse.

Til tross for kreative omgåelser av regelverket fra de uregulerte pengespillselskapenes side, ser vi at betalingsformidlingsforbudet virker godt. Stadig flere formidlere av betalingstjenester har avsluttet sin virksomhet i Norge, etter at Lotteritilsynet har fattet vedtak om å stanse betalinger knyttet til pengespill til eller fra disse tjenesteyterne. Nylig har en av de største betalingsleverandørene, Paysafe, bekreftet til Lotteritilsynet at de vil avslutte sin virksomhet som gjelder betalingsformidling av pengespill uten tillatelse i Norge. Dette kompliserer de ulovlige spillerselskapenes virksomhet i Norge.

Det er riktig, som representanten viser til, at det ikke er forbudt å delta i pengespill som ikke har tillatelse i Norge. Jeg mener at det ikke vil være formålstjenlig å kriminalisere personer som kan ha spilleproblemer, og som kan være i en dyp personlig krise. Videre vil det kunne være utfordrende for en spiller som møtes av et pengespilltilbud på norsk, med bruk av norske kroner og med henvisning til kundeservice på norsk og norsk hjelpelinje, å forstå at dette er et tilbud som ikke har tillatelse i Norge. Det er likevel slik at spillere som deltar i pengespill uten tillatelse i Norge gjør dette på egen risiko.

Naturlig nok vil norske spillere som velger å bruke tilbud som ikke har tillatelse i Norge kunne oppleve å møte på problemer med overføring av penger når tiltakene rettet mot spillerselskapene virker. Lotteritilsynet informerer jevnlig om denne risikoen i sin kontakt med spillere. Når det gjelder representantens påstand om at norske myndigheter tillater bankene å true med terminering av kundeforhold dersom bankkonto brukes til pengespill, er dette en feilaktig framstilling av norske myndigheters rolle. Betalingsformidlingsforbudet, som håndheves av Lotteritilsynet, innebærer bare et påbud om stans av konkrete transaksjoner. Mange banker følger aktivt opp forbudet uten pålegg fra Lotteritilsynet, og stanser transaksjoner de vet er knyttet til pengespill. Det er imidlertid bankene selv, i lys av finansregelverket og bankens egne retningslinjer for bruk av kort og konto, som vurderer andre konsekvenser for sine kunder dersom de spiller hos utenlandske spillerselskaper. Dette er ikke noe Lotteritilsynet tar stilling til.

Betalingsformidlingsforbudet er bare ett av flere tiltak som norske myndigheter har iverksatt for å motvirke

vekst i hvor mange som spiller hos utenlandske spillerskap. Vi ser at tiltakene virker. Antallet som spiller hos utenlandske pengespillerskap er stabilt, men Norsk Tipping har en økning i antall spillere. Dette taler for at Norsk Tipping har kanaliseringsevne og trekker til seg mye av det som er av økningen i spill på internett. I Lotteritilsyn-

ets rapport til Norsk Tippings generalforsamling våren 2020, konkluderte tilsynet med at en samlet vurdering av ulike kilder gir en indikasjon på at Norsk Tippings kanaliseringsevne er god, og kan være styrket sammenlignet med i fjor.

SPØRSMÅL NR. 597

Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 7. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Når vil ministeren følge opp Stortingets vedtak om et ekspertutvalg?

BEGRUNNELSE:

Tidligere i år gjorde stortinget følgende vedtak:

“Stortinget ber regjeringen sette ned et ekspertutvalg som skal gjennomgå norsk barnevern med mål om å bedre rettssikkerheten i alle ledd av tjenesten, der hensynet til barnets beste skal ligge til grunn for utvalgets arbeid.”

Svar:

Jeg kan orientere om at departementet er i gang med å følge opp Stortingets vedtak om å sette ned et ekspertutvalg som skal gjennomgå barnevernet med mål om å bedre rettssikkerheten i alle ledd av tjenesten. Vi jobber

nå med å utforme ekspertutvalgets mandat og sammensetning.

Jeg viser også til at jeg tidligere har varslet at det vil bli satt ned et offentlig utvalg, som blant annet skal se på innretningen av institusjonstilbudet. Den overordnede problemstillingen for dette offentlige utvalget vil være å vurdere hvordan barnevernet kan sørge for bedre kvalitet og rettssikkerhet i de mest alvorlige og sammensatte sakene. Det er naturlig å se denne prosessen i sammenheng med Stortingets vedtak om et ekspertutvalg.

Det tar noe tid å få satt ned et utvalg av denne typen. Utvalget må få et gjennomarbeidet mandat, vi må finne frem til en god kompetansesammensetning, og de ønskede medlemmene må ha motivasjon for og mulighet til å prioritere arbeidet. Jeg kan forsikre representanten Hjemdal at utvalget vil bli satt ned innen rimelig tid, men først når jeg er trygg på at utvalget får et riktig mandat og har en god sammensetning.

SPØRSMÅL NR. 598

Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 7. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Saltdal kommune har anmodet om gjenopptakelse av sak 10/2020 i Klagenemnda for stedsnavnsaker. Saltdal kommune mener at Kulturdepartementets intensjoner

med lovendringen som i 2019 ble gjort vedrørende § 4 i Stedsnavnloven ikke er fulgt godt nok opp i denne saken, fordi lokale innspill ikke blir tatt på alvor.

Ser ministeren at intensjonen ved lovendringen ikke følges opp, og kan saken gjenopptas med en intensjon om at vedtaket endres slik at navnet på fjellet blir Tjernfjellet, og navnet på tunnelen blir Tjernfjelltunnelen?

BEGRUNNELSE:

I lov om stedsnavn står det i §4 (Regler om skrivemåten) at: (sitat):

«Dersom ikkje anna er fastsett i denne lova, skal det ved fastsetjing av skrivemåten av stadnamn takast utgangspunkt i den nedervde lokale uttalen. Skrivemåten skal følgje gjeldande rettskrivingsprinsipp for norsk, samisk og kvensk. Skogfinske stadnamn på Austlandet følgjer norske rettskrivingsprinsipp.

Har skrivemåten vore lenge i bruk, og er vel kjend og innarbeidd, kan ein fråvike gjeldande rettskriving og rettskriving-prinsipp.»

Den siste setningen i sitatet ble tatt inn i lovteksten da Stedsnavnloven sist ble revidert 1. juli 2019, og kan etter Saltdal kommunes mening ikke oppfattes på annen måte enn at dersom man har et navn som vel kjent og innarbeid skal dette kunne gå foran gjeldende rettskriving og rettskrivningsprinsipp.

Da Kulturdepartementet iverksatte prosessen med revisjon av loven ble det presisert at målet med revisjonen var at kommunene skulle få større frihet i stedsnavnavgjørelser. Setningen «Har skrivemåten vore lenge i bruk, og er vel kjend og innarbeidd, kan ein fråvike gjeldande rettskriving og rettskrivingsprinsipp» har tidligere stått i lovens forskrift, men ikke i selve lovteksten. Kulturdepartementets presiserte videre i sitt høringsbrev til lovendringen at hensikten med å løfte denne unntaksregelen fra forskrift til lovtekst er et signal om at det skal praktiseres oftere enn det som har vært praksis til nå. I høringsbrevet til lovendringen står det videre at den forventede konsekvensen er at rettstilstanden endres, dvs. at man forventer at kommunene i større grad skal kunne få bestemme stedsnavn i sin kommune når skrivemåten har vært lenge i bruk og er vel kjent og innarbeidet.

I denne konkrete saken mener Saltdal kommune med bakgrunn i Stedsnavnslovens §4 andre avsnitt at skrivemåten Tjernfjellet må velges. Tjernfjellet er så innarbeid gjennom de siste 30 års arbeid for å få realisert tunnelen at det etter kommunens syn vil være galt dersom man nå ikke skal ha dette navnet på fjellet og at tunnelen får navnet Tjernfjelltunnelen.

Og det er ikke tilfeldig at det er navnet Tjernfjellet som har vært brukt i hele prosessen fram mot realiseringen av tunnelen.

Svar:

Stedsnavnloven er både en språkllov og en kulturminnelov, som sikrer at nedarvede samiske, norske og kven-

ske stedsnavn blir videreført i aktiv bruk av det offentlige. Virkemiddelet for vern er offisiell normering, som tar vare på det språklige innholdet i navnet, slik at vi, når vi leser det på skilt forstår hva navnet forteller oss. God forvaltning av stedsnavn har også en viktig beredsskaps side. Uten offisiell normering vil viktige orienteringspunkt på kart og GPS miste praktisk verdi.

Det er Kartverket som er vedtaksmyndighet for naturnavn. Kommunen vedtar etter § 7 navn på “tettsteder, grender, kommunale gater, vegar, torg, bydelar, bustadfelt, kommunale anlegg o.l. og vedtek skrivemåten av offisielle adresser”. Språkrådet gir tilråding om skrivemåte før vedtak.

I § 4, som spørsmålet gjelder, gir stedsnavnloven regler for hvordan skrivemåten skal fastsettes. Hovedregelen er at man skal ta utgangspunkt i lokal uttale. Lokal uttale bærer språkhistorien og kan gi samtiden informasjon om hva navnet betyr. Skrivemåten skal være i tråd med gjeldende rettskriving, og ikke medvirke til å skjule mening sinholdet i navnet. Unntaksregelen i stedsnavnloven § 4 åpner likevel opp for å velge en skrivemåte som avviker fra gjeldende rettskriving. Villkåret er at denne skrivemåten har “vore lenge i bruk” og er “vel kjend” og “innarbeidd”. Hensikten med å flytte regelen fra forskrift til lov i 2019 var å sikre at denne unntaksregelen skulle praktiseres oftere. Bakgrunnen var at i noen saker har kommunene ønsket en skrivemåte som ligger utenfor rettskrivningen. Departementet mente at slike ønsker måtte systematisk komme i betraktning når lokale ønsker tilsa det. Jeg er opptatt av at intensjonen følges opp, og at Kartverket og Språkrådet har gode rutiner for å sikre dette.

Kartverket og Språkrådet opplyser at de etter lovendringen i 2019 systematisk har vurdert unntaksregelen i alle saker der den er relevant. Det gjelder også i den aktuelle saken om Kjernfjellet vs. Tjernfjellet. Kartverket og Språkrådet skal i slike vurderinger veie ulike hensyn mot hverandre og lovforarbeidene gir føringer for hvilke momenter som skal være med i vurderingen. Selv om lovendringen bare har fått virke i halvannet år, er det altså grunnlag for å si at intensjonen følges opp.

Når det gjelder spørsmål om gjenåpning, så er det vedtaksorganet, i dette tilfellet Kartverket, som vurderer om saken kan gjenåpnes. Et villkår for gjenåpning er at det har kommet til nye opplysninger. Avslag på gjenåpning kan klages på til Klagenemnda for stedsnavnsaker.

SPØRSMÅL NR. 599**Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 7. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Viser til besvarelse på spørsmål 5 fra finanskomiteen/Rødts fraksjon av 23.09.2020.

Kan vi få tilsvarende oppdaterte tall på hvor mange personer som vil falle ut av dagpengeordninga måned for måned fram til desember 2021 som følge av at regjeringa ikke har forlenget den maksimale stønadperioden, og kan vi få tilsvarende tall for AAP-mottakere som vil falle ut av ordninga som følge av at stønadperioden ikke forlenges?

BEGRUNNELSE:

Som følge av koronapandemien og en ekstraordinær situasjon på arbeidsmarkedet med høy ledighet og tøff konkurranse om jobbene, forlenget regjeringa, etter forslag fra opposisjonen, stønadperioden for arbeidsledige og permitterte, og for AAP-mottakere fordi saksbehandlingstida i NAV var lenger enn vanlig. Regjeringa har ikke forlenget maksimal stønadperiode utover 1. november

2020, selv om situasjonen på arbeidsmarkedet ikke har blitt bedre.

Svar:**Dagpenger**

Tabell 1 viser hvor mange personer som vil gå ut av stønadperioden for dagpenger måned for måned fra og med desember 2020, forutsatt at de ikke kommer i jobb, eller at mottak av dagpenger opphører av andre grunner, før perioden utløper. Tallene kommer fra Arbeids- og velferdsdirektoratet, og er basert på personer som mottok dagpenger i oktober 2020, både permitterte og ordinære ledige.

Jeg vil understreke at tallene som oppgis, ikke vil være anslag på hvor mange som faktisk bruker opp sine dagpengerrettigheter i 2021. De aller fleste dagpengemottakere mottar ikke dagpenger i en full stønadperiode på 104, eventuelt 52, uker. Derfor gir tallene i tabell 1 kun et øyeblikksbilde over beholdningen av dagpengemottakere, og de kan ikke brukes som en prognose, særlig ikke flere måneder frem i tid.

Tabell 1: Dagpengemottakere per oktober 2020 og måned maksimal stønadperiode vil nås dersom perioden går helt ut.

Måned makstid vil nås	Antall mottakere
202012	1 553
202101	1 544
202102	1 933
202103	3 867
202104	3 610
202105	2 737
202106	2 555
202107	2 529
202108	2 807
202109	2 825
202110	1 731
202111	1 982
202112	2 481

Arbeidsavklaringspenger

Tabell 2 viser hvor mange AAP-mottakere som hver måned fram til desember 2021 vil nå ordinær maksimal stønadstid etter §11-12, inkludert forlengelsen på 6 måneder i henhold til det midlertidige koronaregelverket, dersom de går perioden helt ut. Tabellen viser imidlertid ikke hvor mange av disse som faktisk vil gå perioden helt

ut, og som dermed vil falle ut av ordningen. Dette finnes det ikke gode anslag for. Det vil blant annet avhenge av hvor mange som vil bli avklart til arbeid eller uføretrygd før de når maksdato, og hvor mange som vil få forlenget stønadstid etter unntaksregelen. Generelt vil det være slik at jo lengre tid det er fram til maksdato, jo større er an-

tallet som vil bli avklart mot arbeid eller uføretrygd før de når maksdato.

Det foreligger ikke tilsvarende statistikk som viser varighet eller gjenstående maksimal varighet for de som mottar AAP etter §11-17.

Situasjonen knyttet til behandlingen av uføresaker tilsier at det antakelig vil være svært få mottakere etter §11-18 som vil nå maksimalgrensen på 4+4+6 måneder i månedene framover.

Tabell 2: AAP-mottakere per 28. november 2020 etter når de vil nå ordinær maksimal stønadstid etter §11-12. Tabellen omfatter grensen på 4 år + 6 måneder for de som mottok AAP før 1.1.2018 og grensen på 3 år + 6 måneder for de som startet mottak av AAP etter denne datoen. De første som når maksimaltid 3 år + 6 måneder vil gjøre dette i juli 2021.

Måned makstid vil nås	Antall mottakere
202012	681
202101	635
202102	682
202103	964
202104	975
202105	1 008
202106	917
202107	2 373
202108	2 686
202109	2 572
202110	2 544
202111	2 583
202112	2 917

SPØRSMÅL NR. 600

Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 7. desember 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

I dag har skogeieren ikke lov til å grøfte myrer pga. myrenes økologiske, klimamessige og flomdempende betydning. Men rensking av grøfter er fortsatt tillatt, attpåtil med statlig støtte gjennom skattefordeler i skogfond. Samtidig er vi i ferd med å restaurere natur, og myrer er noe av det viktigste.

Ser statsråden det åpenbart ulogiske i denne situasjonen; at staten støtter rensking av grøfter, mens den samtidig lager planer og bruker midler til restaurering av myr, og vil hun ta noe initiativ i saken?

BEGRUNNELSE:

Myrenes økologiske betydning, og betydning for binding av vann (flomdempende) og karbon blir sterkere og sterkere dokumentert vitenskapelig.

Dessverre er det slik at det i skogbruket hvert år blir drenert enorme arealer - med statlig støtte (gjennom ordningen skogfond med skattefordel). All denne dreneringen medfører enorme flomtopper og større klimagassutslipp.

Jeg har fått rapporter om at denne aktiviteten har økt betydelig de siste årene. Dette fordi man nå stort sett må inn etter alle skogsdrifter med gravemaskin for å rette opp kjøreskader. Da tenker nok mange: da kan vi jo like gjerne grøfte også!

Regelverket sier at nygrøfting ikke er tillatt, men det er lov å renske gamle grøfter. Stort sett er alle fuktområder en eller annen gang grøftet på et tidligere tidspunkt (nødsarbeid på 1930-tallet mange steder), og kommer man ut på kontroll - kan man ikke se om det har vært en grøft i området tidligere! Så i praksis kan fuktområder grøftes - og det helt uten faglige vurderinger.

I levende skog standarden er alle formuleringer rundt myr og sumpskog så diffuse at mye er opp til fortolkning, og det betyr at man kan gjøre som man vil.

Så vidt jeg har forstått betaler staten gjennom ordningen - skogfond med skattefordel - for folk med en skatteprosent på 36 ca. 67 % av kostnadene. Har skogeieren en toppskatt på 45 %, betaler staten 84 % av kostnadene.

Svar:

Det er korrekt som stortingsrepresentanten Arne Nævra skriver at nygrøfting som skogbrukstiltak ikke er tillatt, men at gamle grøfter i noen bestemte tilfelle kan renskes.

Regjeringen har kommunisert dette til Stortinget. I Meld. St. 14 (2015-2016) Natur for livet er temaet omtalt slik:

Nygrøfting i forbindelse med skogbruk er forbudt, mens såkalt «grøfterensk» av gamle grøfter er tillatt. Vedlikehold av gamle grøfter kan være nødvendig for å opprettholde tømmerproduksjonen enkelte steder. Rensing av gamle og mer eller

mindre giengrodde grøfter i områder der det ikke er etablert produktiv skog, kan resultere i tørrelegging av fungerende myrer og sumpskog. Regjeringen tar sikte på å revidere forskrift om bærekraftig skogbruk slik at både nygrøfting og rensk av grøfter der det ikke er etablert produktiv skog blir forbudt. Dette blir nærmere omtalt i Landbruk- og matdepartementets skogmelding.

Stortinget hadde ikke merknader til at avgrensningen mellom produktive og ikke produktive skogarealer.

Landbruks- og matdepartementet vil på bakgrunn av dette sende på høring en endring i forskrift om bærekraftig skogbruk som innebærer at både nygrøfting og rensk av grøfter, der det ikke er etablert produktiv skog blir forbudt. Dette vil skje med det første.

Representanten Nævra har også rett i at det arbeides med å restaurere myrer. Dette er det gjort rede for i Meld. St. 6 (2016-2017) Verdier i vekst:

«En sentral premiss for arbeidet, er at det ikke skal være i konflikt med jord- og skogbruksinteresser. Det vil trolig ikke være aktuelt å tilbakeføre omdisponerte myrarealer hvor det er produktiv skog, fordi dette vil kunne medføre et karbontap og dermed nettoutslipp. I verneområder kan restaurering for å oppnå bedring i økologisk tilstand innebære fjerning av skog. Drenerte myrer uten produktiv skog skal derimot prioriteres for restaurering.»

Som det framgår legger regjeringen dermed opp til en bærekraftig forvaltning hvor det er god balanse mellom

ivaretagelse av myr, restaurering av myr, der det er viktig for naturmangfold, og produksjon av skog. Skogen bidrar både til karbonopptak og gir råstoff til det grønne skifte.

